

Stiftung
Wilhelm Carl v. Rothschild.

Geschenk
der
Freifrau Mathilde v. Rothschild
an die
Frankfurter Stadtbibliothek.
1901.

פירוש ספר משלי הנקרא קב ונקי

לפי דרך דברי חכמים
 וזהו פירוש
 על דברי חכמים
 שכתבם

אמר המחבר ראוי שיש דברי זה הספר ומשליו וזכרון וזכרון מראשו ועד רגלו כי כגלגל עשית נמרצות וכל מיני
 קיוסור לכל חיי לכל נא מעשים כל מי אשר לא יפנה אחרי שרידות לבו ועצתו ומחשבו
 כל סכל אשר לא יסכל סופו ואחריתו מנגד עונו כפי להתלפת הוא נחנק ובהבנה וחוכמה תמימה סבב קתור
 ובגסותו חכמות רמות ומזמות לא יערכם נפירת הפחד וכל חכן יקרה גשש וראיות מנלה
 נמשכות כשם תפוחי וקב סודות אשר ניקות השכבה סתם ומעטת פתחים בכל רז חתם ומנע זה הספר
 וזו השכל ברי קטנה ובעל קימדות סודות אשר מיני קדעה ממשע קסופה נפאס שאיבת לאמור ולמנה מנה
 שנה בשנה דבריו הערבים ולעמוד ולדעם נרבים וקבעו עתם בתחלת הקיץ ושמיי ספירת קעמרי יאז יתעורר
 קנה קמקעורר לקשירי קחמר והנפש המשכלת רובת תחת משאו וקיא יושבת תחת תלמר וקריחת וקד
 הספר בלות קומין קיו תמיך להם לערר וקמו נכונם ליום מתן התורה על כן עררע לב לפליג השקידה
 וקעטן וקשתי ספרי קמפרסים ישעם גם חדשים מקם הרב רש"ל אשר דבריו ערבים כמין קודם בשבע
 ונמקלה וימן ובעל המשקל ופאטי קתור קחכה ליתרסן עירא ודע הקדקוק ומפרשי קמקראי קחכה ל
 יוסף וזו נא אשר עליהם יאמר על דרך מלגת השיד אם אין קמח אין תרר והרלב בעל התעלות
 דבריו כל החכמות כלולות והחכם רב ששית אשר קים בארץ ישמעאל ור עממן אל חלוק הדעת במגדיל
 והמאיר שש קעדה בפירוש זה הספר בעצן ובמלות קחכה ל מנקם קמאירי לשון לשון מעברת גדולות
 ומורסן קוקן בחכמה ובשם אשר נדורסן קיום פירושיו כפלי מים בציון קחכה ל יוסף חיון ואין ספק
 שדבריהם קנקיים מנדרים הנכון ומלכות מוולות יאיש ואיש כפי מדרגת קאמנס חפי ניקותם טעמים שכל
 ב' חוכה וקוף נפש קממשן לרוב אריכות וטעמים שכל בקציה נאוכן לא יתגורר דברי קספר לסימון נהם דעת
 ואולם בעצור זאת דאק דאית לעד אל גנת דעריהם קממולרס ספיר ויקלס וגם לקחם אל פרסם קילקוט
 וולת קמנדרשי חכמים עליהם קלסם לקטו קממט מושכרותם ומגשע כסף קפירושים קמנדרס בלמותחותם
 פרוש סלל מנחר דעריהם נהפלת קקיער לוח קספר קממולר אשר נרתם אופר ל יסולר ולמה שקים
 זה טעמן קראתי שמן קב ונקי קו חל אכלי בקב סודות קקיה ממכרי פירושם אל

אין ספר אשר ספר משליו	ול אשר אכל קו קב ונקי
וש מרפא ללב נספה ונספה	למי שם פה נמו עט ומתק
ורוב שלם אין מוטא ומנעם	לכל חוכא עלי חכא נ חנק
לכל משכל אין אשכל ואכל	ואערימא למתדפק ודופק
ומי קשכל אין אשקא ואכל	ואכלה רז אשר נאק עתקי
ואשפך משכבת עצות בחזות	ומנעמקות מלעת סוד נאוק
ושומע ישכב נאח ואקרא	דוריס ל אסוריס ב אוקי
ודרי נין מלאר יעשא ויעשא	עלי כסא מכון שבת חשוקי
לואית כל יאיש אשר חפץ לספ	בפמות וטוב טעמי ועמקי
לבי יבחר אשר יבחר מפרשים	לקטמו אפס חכם ונקי
שלאות שמן מורק וכלת	נמו דקב קט קו קב ונקי

Hel. lat. Hebr.
 Proverb.

Inc. Hebr. 57

משלי שלמה. אמרו חז"ל שלש ספרים חבר שלמה. שיר השירים נקטפות. משל נבחרות. קהלת בוקמות
ולקח בכל א' מאלו הספרים לשון מנהלך. נאיר השירים ל' וז' יחסו פ' אס' שמו לבד לשיות
דברי חשק ונמשל אמן מלך ישראל שהבחר מושל בגבורתו על כל האומה. ונקח ל' אמן מלך ברוש' פ' בוקמות
ל' היתה פחדתו על כל כאשר היתה בתחלה. וקראו זה הספר משל מעט שנחב דבריו יש משל ונמשל טעם האש
הטובה משל לשרה. והוונה לעז' לדעת

חכמה ומוסר. חכמה רינו

על קשין. ומוסר על
המעשה החשוב. ואמר שבמשלות קהל
מודיע לבריות שזון ומעשה. ואין לבין
אמרי טעם שיער האדם לבין שיש בתורה
ספרים ואמירות. אשר הטעמי מקן יקר
והיך האדם לבין בוק. לקחת מוסר
מוסר פתח וסמך להשל.

ודע שקבלת זה הספר ללמוד ממנו מוסר
מהשכל. וללמוד מהכחית המדינית היא

**משלי שלמה בן דוד מלך
ישראל: לדעת חכמה ומוסר
להבין אמרי בנה: לקחת
מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים:
לתת לפתאים עזמה לנער רעת ומזמה:
ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחפלות**

פעולת המדות הטובות אין לקחת שורה על הטעם. או יורה על למידה ולקחה מאחד שקרא דע' ולעת חכמ'
ומוסר יורה על למידה מעצמו וקרא מפי ספרי. והב' מפי ספרי. וזכר יורה על קטן קמלו הטובות לנפשו ומשפט
יורה על שפוטת האמת לוולת. ומישרים על היושר הראוי בדעות או בעדות. או יורה על הפשטה בין
לתת לפתאים עזמה. טתי תאר לנטתה בקלות אחר קבלי קומין. וערמה הוא שס לעומק הממשנה וקנת
תלול בדברים המדיעיים וקרא מקבל לפתיות. ואמר שקטת' אים בלמדם וק יתחבמו. וכן יתן זה הספר
לנערים הנעורים מהשפיות דעת לבדד האמת מן השקר. ומזמה שקיא עבה לבדד הנח מהמעשה. ישמע
חכם. חכם הוא בעל שיעור שלמד מפי דב' וקרא ב'י' בנה שלמד זכטן מוסר על חכם שזין דבר מתוך
דבר ומוסר על מה ששמע. ואין שקטת' זה הספר לטתאים ולפערים ויושל' גם כן לטתאים אשר נשמעם
אלו המעשים מסודרים בחכמה ובתבונה וישיע על הקטן אשר להם. וקרא אומרו ויוסף לקח שורה לקח על קטן
החכמה. וכן יושל' לנטן שיקנה החכמות שהם דרכים לקוחים בדקות הממשנה מצד למוז' בוק הספר. להבין
בישלי. בחר שבלימוד זה הספר יתן האדם המקרא שיש נה משל ונמשל. וכן ידעש המעלה שקיא טוב הלשון
ובחיות ויבין דברי החכמים שהיו מדברים בלשון חכ' וכן יבין חדותם. והמשל הוא בעצמית שיש בוק
נמשל. והמעלה בערך מעתקות הלשון ודברי חכמים כמו שאמרו בערוטין נתעץ במכתיר והנבב נמשל ט' שט'
והענין שאלו על ל' אבא קיין קלך והשיב שנל רשות מראש השיבה וקרא אומרו נתעץ במכתיר. והנבב נמשל
ט' שט' ירבה שהלך לר' הנבב אשר שם חכמים דומים למש' ט' שט'. ואין וחידותם שקרא דבר סתם והנבב ל' יבא
ל' מוסר כל ול' מנה טובה כיון שיבא המשל ראיה לז' חדות שמעון. יראת יי'. בחר שיראת השם היא עקר
ושרש הדעת שקרא כולל חכמה ומוסר. או יקיה ראשית מבחר הדעת. כמו ראשית עריוסותיכם וירבה
שיראת השם הוא מבחר הדעות. או יקיה ראשית יורה על קדימה ונעת' למד שקודם שיתפשט שכלו בדעות
המופתיות ימלא טריסו מהתורה ומיראת השם. ואין חכמו מוסר אולי' ב'ו' יר' שכל הכתות מקבל' ופעל' מוק הספר
אומנם כת קאוליס מבוים החכמה והמוסר מעט ששכל נפשי פ' אויל תאר למי שקוד הענין בחלף מה שקרא

משלי

בני אדם יפתוך. קתחיל במוסר שאם יפתחו מדשעים בחלקות לשונם אל תאנח כלומר אל תתענה לך ויהיה תעבת חטאים כמון חוטאים שם קתחיל ואל תאנח האלף בעקום קאי אם יאמרו אדם בעקום כאשר כמון ואם יקיה קיזכלי נאדנה לך לשפך דם בעצבים נכונה נמון עצמון לנקי חס קתו אומר שנשנתם לנקי חס קאי או יאמר נאדנה לך שיקיה על קמארכנעבור שמירת דמיו של נשנתם וכן נכונה לנקי שנעשה זה קיזי נאופן שנחיק נקיים מכל כזק ואמר חס פ חפ

בני אדם יפתוך חטאים אל תבא : אם יאמרו לכה אתנו נארכה לדם נצפנה לנקי חס : נבלעם בשאול חיים ותמ ותמימים ביו רדי בור : כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל : גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו : בנאל תלך ב בדרך אתם מנע רגלך מנתיבתם : כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם : כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנה : ודם לדמם יארכו יצפנו לנפשיתם : כן ארחות כל כצע כצע ו את נפש בעליו יקח :

למי של עשה לך שום כזק ינפוקו וישמרו לזול ממוסר : נבלעם בשאול נבלעם לנקיים שקים חיים בשאול קטל את הנהג שלם : ותמימים אינו לשון צדיקים אלא נחיותם שלמים נבלעם באדם מורד בדרך קטר בשאול שלם והטועה עזון נחיותם נעשרם ותקפם נהרגם ונקח את נבטיהם וכן יאמרו כל הון יקר נמצא כלומר הון יקר וכדי נמצא לפי נקחיהו גורלך תפיל בתוכו : אם תרצה לחלק מיד יקיה על קתחיל ואם תרצה שנחיק שותפי שם אחד יקיה לפי : בני א תלך קומירו של ילך ערך שקים קולט ואפי של יקיה נחיתם אל שיתק קדרך לך יפאדקו ול די ערך המסלה קדונה אל חפ נפחנות שאור דרך קר וז ל ילך עצמם או ירצה בעל תלך ערך אתם כי של תלמד מעשיהם ומנע נגדך מנתיבתם נאי וק דני מקדגרים

שימסטר אלחם : כי רגליהם לרע ירצה לעשות רע לעצמם וממקדרי לפכש שפטן את נחם וקחמק יעור עצמם כי חס מוורק הרשת יביא מכל לזרות חף קס עצמם סנת רשתם ואמר שיקנה לך כמון מה שיקר לטעם שיראו חסמים מוורק על הרשת וחומרי קתם חק ומצד חמק ל ישימו לב אל הרשת חומרי לטל וסע עצמים כן קלפטי בחמדתם הממון יכל ערשת ומוורק טעל מן הדעש רל פרושק : ודם למס יחזור לערשי קרשת שלמים של עשפות קס אורכ ונפכו לפשותם או יחזור לעשפות שיראו קרשת ול יחשו לפ לתלות לקיחת המאכל וקס קנעל כפך וסבת שפכות דמם נמה שארונם לטכול קדי : ונפכו כלומר יתחממו ויתעלפו כי לטל וקיתה חמלתם סבת לקיחת נפשותם : בין ארחות כל טעע נצע רל קנעל קנה קוא חוסב לגוול ממון אחרי ולקחי נפש עצמים וקול יאמרו איתנפש טעלו יקח רל בעל הדעש קוא קגולן עצמו שנעש עכשו בעל קגול קוא יקח וממית נכשו ויקיה יקח כמון קח על איתנפשי : הערה א חרית קרששם בקלות ינמא קאדס לט רעשון שמטעש מוכן לזק רחוק שאמר לתח חטאת רוכן ולקוחירו בט אס יפתך ב חכחות קחמרות מפתת ל קוס שכל האדם ומדריכות אותו לטכנת קקטעם קוממים וקו קנשם שטתה קאדס קוא קשכל על ידי קאשק קוא קנפשי קבמית ויקיה דמיוכל קון יקר נמצא למק שאמק פ טוב קנען למאכל :

חכמות תרונה לשון יחיד וקרא מסטת שרשו דנן וקדנא לפשא קפון אחת ואין למינר שהחיק תרונה לשון רבי שאל
ישא קדנא שט כוונן מקשרש ומקננה ופי' שכל אחת מהחכמות הנזכר נמקמות במפורד מן כס וקיס
ועינותו בראש קומיות תקרא חסד המעלה נראש חוצת קומיו תקרא צדקה שער המדן וס אשר שס מוגב
קוקטס — נתן קשר אמריה תאמר כל מהחכמות עד מנת פתאים דנה לגאר דברי החכמות ואמר שאלו

קס דבריקס עד מנת פתאים כלומר עד מנת
אתם הפתאים אתם מתפתים כל עת תאמר
קפתיות ויקים פתי בבאן שס דבר לא תאמר
על משקל פרי מערי קרי ודומיקס ולו קס
האוקטס דברי לעז ולעזות וכתובים קס
נערי קדיעה תשובו לתכתי חומרת
כל אחת מהחכמות לאלו קבתה פתאי
לבי כפילש תשוב מדרבטס קרעה וכו' או
ושמעו דברי תכתי יקנה חטעם לברוחי
כלומר לא תתן לבי מן החכמה שישר קטן
רק חטעם כמעטן מוטע אשיחא ואשפיעה
עלעס שטע חכמות ואודיעה דברי חקס
שסס חלקי החכמה יען קראתי כאשר
ראתה החכמה שאיט מקשיבס לקול
יען לשם קרע קמענה לגא עלעס ואמר
יען שקראתי איט בצומי ותמאחא לשמוע
צקול ול' דזק אל' שפיות ידי לפעורר
אתם אל' כאדס שמתו ידו לכתבו למעלות
אל' כאמרו תנח את ידך ויתן יד יעלבו אל'
אל' קמרנה ועס כל זה אין מקשיב בקולי

ותפרעו כיון למק משה ואהרן תפריעו קעס מנמשייו ועשישס קסטול כלומר וכתלתס ותחשט לשון קענה קטונה
שיעצת לבי ודברי תכתי ל' חטעס לשמוע ולעשות גם איט באיכס כלומר אתם שחקתס על דברי גם
איט בטא יוס אידיס חקיק שמה שקול צער גדול למקכל האיר צדאות וולת שמה ל'ידו ולפי ששחוק יפול לשמה
ולעצב טיאר שזה שחוק יקיה לעב וחרפת וקול אמרו לעב בטא פחדס בבוא כשואה שואה עטן כמקון ואמר
שחקת אשר יבא עלקסיקיה גדול באיטת וקול שיקו בעיקס חרדות וסממות ול' יקיה בעצב אל' במחירות
ואידיס כסופה יאתה עד שיקיה צער וצער גדול וקרא לפעם בשון אידי מנפץ שקאיש אשר ישיעמו רעות ידמק
לו שחקעלס כל חשך ושיס עגטס ואידיס קיטוריים מנחשישס קארץ הערה אקזיד תחלה באמרו שמע צע מוס
על החקת חכרת קרשע שקול עטן קרתי מחד ואחל חכמות צחץ תרונה עק כלמוד החכמות קתירות וכו' וקתרי
דוד אשרי האיש אשר לא הלך ואחר זה ע' חס בערתי י' חטע וקאב קראשון בתחלה לך לך מחדק ואחר זה י' עב לו
תכלת חלמת ב' שתשוקת ידיעת החכמה היא טבעת לאדס מנפץ שקאיש כל לפגיע לפלשת ודזה אמר על ט
קמשל שחקמה הקרא ל' נשיב בקול גדול שיחקרו צה ומו כלל קמנע וקמנע שחקמה תדמע אותם

או כל אחת מהחכמות אומרת ללך הכתות מהאש המורד' בחכמות או בשר עלבם צדק וצדק יקראונו שיעור
ולא יענה נהפך אשגבנו ע ידע שמי יקראנו ואעפ"י וישחזנו ע יסאו נשחר לפרש אותם ולס ימחזנו ולס
יקראו לם זה תחת פ שר' דעת ידכ' שר' ידעת הדע ויקרא דעת שם ל' מקור ואם יקרא דעת מקור יאמר תחת
פ שר' דעת הנדך לעת' ויראת' ל' נהרו' כל נהרון הבית וביראת ל' נהרו' אשר קיראק הנעם וקשר

אז יקראנו ולא אענה ישהרנו ולא
ימצאנו תחת כי שר' דעת ויראת
יחזה לא בחרו לא אבו לעצתי נאצו
כל תוכחת' ויאכלו מפרי דר' כם
וממעצתי הם ישבעו כי משובת פתם
תהרגם ושלוח כס' לים תאבדם
ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפר' דר'
רעה:

אם תקח אמרי ומצותי תצפן אהך
להקשיב לחכמה אזנך תטה
לבך לתבונה כי אם לבינה
תקרא לתבונה תתן קולך:

בה העל' לחקור בחכמה האלהית עם עצם קריאת' ל' בחז' ונחמדות' רינו באמרו' גם אי' באי' דכ' אשחק שחנפס
אשר באלו החיים ל' תקן מעשיה תקיה מקול' לתועמרה בעל' הד' ואין מעשה שם לפיכך את אשר קפסיד בחייה
וזכו השחוק והלעג ששחקין ממנה: בני בואת הפרשה וזכר העצמם העשורים להשגת החכמה והתחיל ואמר בני
אם תקח אמרי ידכ' תקבל אותם כיון קחו מוסרי וקבלת הדבר הוא החפץ לשמוע אותם ומעט תצפן אהך ואחר
הש' מעט יהיה צפן באופן של' שחוקו להקשיב כל ומה שאע' מעט אהך שתהיה אהך קשבת לשמוע החכמה
ואמר תטה לבך לתבונה כל' שתמיד לבך מתאוות הזמן ותטה אות' לדרך אחר והוא לשמוע אל התבונה כי
כל באשר תקרא ותתפלל לא ראוי שתתפלל לו שיעזר לך בהשגת התבונה ותקול' ותקרא בצעקות
גדולות מפני שהם הוא עוזר למעקש' ל' או יקרא תקרא ל' שון בחירה כיון ישראל מקורא' וקטונה שראוי שיעשה
מנהגה שיקר ויקרא בחר בה: אם ו' ידכ' ש' שצדקת החכמה יש יציע רבה אם יקל עלך זה הענין כיון שיקל
לשורא' אחר הכסף מצד השמח שיקבלו כעמלת הכסף בהכרח שתשיג המצוקה או ידכ' אם תבקשנה במבחר
ומת' וזכר' השעות וכל דעוטר עשוקים בעקשתה כיון המעקש' הכסף בהכרח תשיג אותה ואם תחפשנה בתבלי'ת
הקדוק והחקירה שהיא יותר מנכסף כיון שמחפש ממנו מועם מזהב ומרגלית שיש בזה טורח גדול או תבין וצמיר

או תבין דלת יי' כלומר יגיע אלך באמת מן החכמה חלק גדול תכל'ה לפנות ממנה בעצמך אל דעת הקדוש
 שוב רצו לפסוק: כי יי' אימר ל' י' ל' מימר זה הדבר ולא יקח נמנע בעצמך שתחול עליך שטע חכמות
 בעצת שתאטט מנחשטער ושתתל' בנקשתם פ' קשם הוא פותן חכמה תניד ואין כולת בפעלם קעלען ודחחרון
 מנע דוע קכנת קמקבלם לא מנע קמות' יצפון לשדים ידע' שיעלם מקם דברי חכמה כאשר אין צרך לשם
 ובעת שקם נבט גזולם זמין קשם לשקם

דברי חכמה בחופן שקחכמה מנן לאלו
 קאנשים קקול'ם בתמימות לפט קשם
 תוסיק' הוא שם שרשק יסק בגור יין יס
 או יאמר שיצפון קשם קתשיק לתת' לשם
 קישרים יחול' גזוק אלו עשרי ושק דורו
 עד שנתנה לזר קמנד' וקיא תקי' לשם
 למנן לגזור ארחות' כלומר יסל' לקם
 מנד' כגד מנד' קס שימרו דרשו'ם
 הוא דרך חסידיו יסמור של' יסל' פ' תקי'ם
 קשמירק וקקשנחק תניד עלקם בעבור
 פ' קס דבון' ס' כמע' לא יצט' מצי'ק פ'ק
 או תבין כלומר יס תקש' חכמה על
 קתע' קאמור' או תבין'ק שקוא קיוס
 לתת' לכל בעל חוק חוקו ולכל פנע'
 מקנע'אות כפ' קר'יו' לו ואו תבין' קמשפס
 שקוא שר'יו' ליון יקיק קסד או נקמק ואו
 תבין' מישרים שקוא שווי קמדות ולפ'על
 בעדק קאמנעשת כפ' אשר גורקו מ
 קתרת וקו כל' מנע'ל טוב כמאמר דע'ק

אשרי תמימי דרך מוכה יד' קממק שקיא חכמה תשימור אונק' מנע'ש קעלס וכן קתבנה שקעת תפצרכ
 פ'ל תכל'ם קחש' חכמה יכריקו' ל'ת'פצרות קטובות ויכריקו' קמנע'ש קדע'י קמנע'ל' צילך יכר'ם
 שקחכמה יכילך מנחשת קאנשי' קרע' בעל' קמיסות מנחשי' קדע' וקיק חסד קמנח'לך ל'ת'לך מנח'לך יס קע
 ויכל' ל'יות'ג' דע'ת'לך ל'כך וכל' טאון וכ' ול'ת'לך מנח'ש קדע' ת'פצרות כלומר טאון דע'י קכ' קיוסר וקאמק
 קעזובים יכ' שקס בעל' קטע'ק ומנח'ש' דע'י קדע'ת קטובות שקרא חס' פ' חכמה קאמנע'ת תקר' אור'
 קערה א' דורש' חכמה מקם מנח'ש' אונת' ככ'ק לב' וס' מי' שיחשנה כוכ'וי'לע' קחפ'ס כ' וקמנע'נין
 יבין יראת' קשם' כ' ג' קד'ל' בן חכמה ל'ע'ת וקבנה שקחכמה ל'מנע'י מנח'ש'ת מקשם ול'פ'ע'ים יס'ק' קאדס
 מנע'מו ימנע' קדע'ת וקתבנה קוא' פ' קשם בולת' אונע'ש' מנע' שקחכמה קיא בענע'אות קשלות' אשר מנח'ת'ג'ל'
 קיר' וקתבנה בגרמ'ים קס'מ'ים וקדע'ת ככל'ם קנע'ל'ם קד'ל' בן חכמה וקדע'ת וקתבנה פ' קדע'ת
 וקתבנה כ'ל'ם בשם תשיק ל'ראות יסותם וענ'מותם וקוא דע' חסוב מנח'ל' וכן קרא תשיק וקוא אונרו ינפ'ן לש'י'
 תשיק קד'ל' של'ש' שקתשיק קקול'ת קיא מנן וק'ה לפול'ת פ'ס בחופן של' יסות מנח'קת' לשל'ם

משלי

השומחים ידל (לפ) שהם ימנעו מנגלות איסור עשיית הטוב והרע שהפעל טובתו במחמק יגדל שרחוק וכן הפעל
 פעולת רעה במחמק יגדל עשו לכן אימץ הרשע במעשי המעט שימחו בעשותם הרע וכן יגדל עתה
 של תהפכות כלומר שהפכו מאמת לשקר והטוב לרע או ידל האש שהם שמימי בעשותם רע יגדל כאשר ישמע
 רשע ממספר תהפכות שעה א' אשר ידל אשר ארחות אלו עתה שים ומחמקי את זולתם ולפון כלו קול לפון עקמימו

השומחים לעשות רע יגדלו בתהפכות
 רע: אשר ארחותיהם עקשים וגלויים
 במעלותם: להצילך מאשה זרה
 מנכריה אמריה חלקה: והעברת
 אלוהי נעוריה ואת ברית אלוהיה ש
 שכחה: כי שחה אל מות בתה ואל
 רפאים מעלתה: כל באיה לא
 ישובו ולא ישיגו ארחות חיים: למען
 תלך בדרך טובים וארחות צדיקים
 תשמר: כי ישרים ישכנו ארץ
 ותמימים יתרובה: ורשעים מארץ
 יברתו ובגדים יסחובם:

שכל מקום קול סימון אצל עקש ועקש
 קול עקש כמו ומעקשים למי שור
 להצילך אחר שאמר שהחכמה תעלה
 לרש לבטל מחברת הרשע
 הסוכר אצל אימץ שתעילך למצילך מאשה
 זרה שקול איסור אשת איש ונקרה זרה
 לפי שקול זרה ואסורה ויאמר מנכריה
 איננה חלקה קול הנכרית מאומן אחרת
 העוברת אלק יקרא חכמה מוט שקול
 אהן ואמר שואת האשה קורא עב
 אלק נעוריה שקול בעל הראשון אשר לו
 לקחה לש נעוריה ולקחת אחר תמורת
 ועוד עשה רעה גדול שרית קסם וקול
 חרופה וקדושין שהם כמיות שטות ונרית
 שהם קטיל בן איש לאשת שכתב ידו ידל
 את ברית אלהיה שכתב חתונה שעתה
 קטל אף כי שחה יבאר סכלותה ששחה
 ותשפל בתה למות ידל בעל ואשיו
 אשר הוטע עמה יקרה ולא די שתכב
 מיתת אלו אצל לשש רב מוט עמה יקרה

כל באיה כל קטועי וק חטא לל יסון בתוכה למתקנות לל יפרו ממנו ומעט זה לל ישיג ארחות חיים סימון
 בעיניו שטעם נכרתו ולל יוט לל יסון מנחיים בעלם חשמות: למען יבאר שיש תכלית אחר בהשגת החכמה
 והתבונה והדעת של די יסיריהו מנכרית הרשע ויעלמו מקבאל בחטא האשה קורא אצל ידעוהו בדרם
 המעלה והחשוד וקול אומרו למען תלך בדרך טוב וקול סוד מרע ועשה טוב ואמר ארחות צדיקי תשמור לעשות
 צדי ותקמות לקריתך האדם מקטעצק חלש ושמרו את מעשרי עשו מעשרת למעשרת: כי ורשע יאריך יתר
 קורא שר קטעולות הטובות ועשה הרעות אס בשר פ ישרי ישכנו בואת הארץ בלי יראה ופחד ותמימים שהם
 קישרי יותרו בל ולל ייראו משור פ יבאו וכן רמז למשכן מעלן שקול ארץ קישרי והרשע במדות יכרת מוק העולם
 קודם חלם והטגדים במדות יסחו ממנה: הערה האב נזק הספר רמז לשל שקול אב האדם ומנהיג אות ומעט
 שיקח איננו וישמור מנעונו בבח חשוד ויעצק בחטמה ובזמנה ובעתה ועל ידין ישמר מלכת אחר הכח
 החומדות שהם רשע וחטא וילך בדרך טוב שהם בחכות השכלית המתנהג לל קישר והצדק ויגדל מהאשה
 קורא שקול מעל לומר הרע ומענה שאין משתעבד לשל שקול אלק נעוריה ומנאף תחש בלכת אחר קבול
 החומדות ומשתעבד לש כמו שפרט משה בנקדמת המורה

בני צדיקים קודמות עמ על למוד חכמה וקודיע קרעו קמנעות לסיסור מימנה רצה עתה לנאר שחכמה
התקד קייר ראשיית ומחויבת שישים אותה עמך בראש כלם וקורא אומרו צד תרתי אל תשכח ירצ נפח נמו
סאמ וקנתי מ יומם וללם ומעט יער לבך ירצה השמירה כלב ונכח או ירצה תרתי קטשן ומעט קמנעות
וספר קמנעות קמנעות מקיום התקד קא אורך ימים בעלם קוק שיחיק חיו קקצטס לו בטבע וקב שפות
חיים שיחיק בעלם קנשמות וקב שלם שלם עט שיחיק מנע ער מיתנסות

3

בנתורת אל

תשכח וסצות ייצר לבך כי ארך ימים
ושנות חיים ושלום וספולך : רחסד
ואמת אל יעזבך קשרם על נרנרתך
כתבם על לוח לבך ומצא חן וסכל
טוב בעיני אלהים ואדם בטח אל
יחנה בכל לבך ואל בנתך אל השען
בכל דרכך דעו והוא ישר ארחתיך
אל תהי חכם בעיניך ירא את יחנה
וסור מרע : רפאות
תחי לשרך ושקוי לעצמותך :

שלם ען קנף וקנפס שקס אויבם נטבע
שלם ען לבן חסרו שלם שיחיק נשמר
מקנפס קקודמעים שלם ען נפשו אל
ולכן חמו שלם וספולך שקתרה וקטשן
וספולך חל מנע קשלים רחסד : חסד
שעמו על התקד שתכל ען
ומעט שחר שקתרה תסוב על קטשס
קא נקרא חסד וקורא בעדות שיטעל חסד
לנפשו חסד בעשות קמנעות נכחות
וישרות וקמטבב נקרא חמת שקורא
בעשות לקרחיק נפשו מכל דעת כוזב
ואל קשרם על נרנרתך שקס כל קדור
ועל לוח לבך שקורא שכל שורשיו
קמנעות וסצות ומצא ספר שתי תעלות
עקום קמנעות וקתרה אקוב לפעל
וידבק נפשו באל מנע קמנעות חמינית
שקנע לנפשו ויקים רע לוחיו מצד קחסד
שעשק עמקס או יחיק ומנע חן עו
ועצב כלום עשק טעלות רעיות שתניצ

בעשרס חן וסניחו משכל טוב ואל מעצב נכציה כלום שתחיק רוח קמקום ורוח קנריות מוח עמך : בטח
יאלם בטסק קוק פ ראוי לרס קשם של ינחח בחכמית שיכלו מעגש קעלם חכל יסם בוחמו בשם שקור
יסל לקושיע וקטשן פ קססחיס מ צרך שיחיק רחמן וחוק ונדיב וקסס מעגש בעריותו ביל קמנעות ולכן מן
קראוי לרס שנימו מ ומסור קמנעות עליו ואלם בכל לבך של יחשדו בדימו ול יתקדף על יסוריו ואל בנתך
אל תשען כלום לר השער ותנין בשכלך שאלו קנרס וסלור ויקו לך למנח
קנרס כיו שקס וס דרך ישר לטע חס ואחריתו דרס מות בכל דרכך ירצ נכח דרכך ומעשך
ומעשך קשתל לפעל קש וקמסל שכלש תכל תע נמכל שקש בעצס חכ מנע טרא קמון וקנן מ
כח לשנים לעצס קטון וכשתשגל תתסן נמק שקש סס כח או טל בורע לגיר טון ו קמנעות קנכלס וכוה תדבק
תמיו בש' גם בעשותך כל קמנעות קעטו וס יחיק סכש שקש יסיר אורחותך מנע קנחות קנכק בך : אל
תחי חכם בעיניך ירצה למחוס בדעי מושחך ירא את י ומעך קירחא שתירא אות תחיק מושג וסל אותך
מכל רע רפאות תחיק לאורך שורך סס מנעל חכל וכמוהו שורך חן קסר פ טסרך וקטשן שקירחא
שתירא את קסס תחי רפאות לאורך וכן מנעק מוחק קמון וקראש וקורא אומרו ושקוי לעצמותך :

בית בְּכַסְלָךְ בַּעֲבוּרֶךָ יִרְצֶה שׁוֹן שְׂאֵתָה בְּטוֹחַ בְּאִמּוֹנוֹת הַאֲמִינִיּוֹת קֶשֶׁם יִשְׁמֹר אֲחֶיךָ מִקְּדָתָה דַּקָּה בְּדִעְיָה
אִמְתָּתָה הַתֵּרֶם וְשִׁמְרֶךָ רַגְלֶךָ בְּחַיִּימוֹת מִזִּמּוֹן לַעֲמֹל בְּלִי . לֹא בְּדַעֲיִים שְׂאֵתָה כִּסִּי נֶהֱסָה שׁוֹמֵר
פְּתָאִים . אֵל תִּמְנַע . יִדְּעַ עַם הַעֲשִׂיר שֶׁל יִחְזֹל לְהַעֲשֶׂק לַעֲמֹל וּלְגַד . וְיִדְּעַ עַם הַחֶסֶד שֶׁל יִמְנַע הַתֵּרֶם הַתֵּרֶם
מִבְּעַלְיוֹ שֶׁהֵם הַרְאוּם לְפָנֶיךָ בְּעִלְיוֹ תִלְמִידִים קִטְעִים . וְהֵם בְּחַיִּימוֹת לֹא יֵדְךָ לַעֲשׂוֹת לֹא בְּחַיִּימוֹת

בִּיחֻהֵי יְהוָה בְּכַסְלָךְ וְשִׁמְרֶךָ רַגְלֶךָ
מִלְכָּדֶךָ אֵל תִּמְנַע מִבְּעַלְיוֹ בְּחַיִּימוֹת
לֹא לִידְיָךְ לַעֲשׂוֹת אֵל תִּמְנַע לִרְעָךְ
לְךָ וְשׁוֹב וּמַחֲרֵם אֶתְּךָ וְיִשְׁאֲתֶךָ אֵל
תַּחֲרִשׁ עַל רַעְךָ רַעְךָ וְהוּא יֵשֵׁב
לְבַטַּח אֶתְּךָ אֵל תִּרְוֹב עַם אֲדָם הַנֶּם
אִם לֹא מִלְכָּדֶךָ רַעְךָ אֵל תִּקְנֵא בְּאִישׁ
חֶמֶס וְאֵל תִּבְחֹר בְּכָל דְּרָכֶיךָ :
תִּזְעַבְתָּ יְחֻהֵי נִלְוֹת וְאֵת יִשְׂרָאֵל סוֹדֵךְ :
מֵאֲרֵת יְחֻהֵי בְּבֵית רִשְׁעֵךָ וְנוֹה צַדִּיקִים
יִבְרָךְ :
יִלְיִן וְלַעֲנִיִּים יִתֵּן חֵן :

לך יכולת שאם אין לך ליתן צדקה אין צדקה
עין או שמא יבא יס של תכל ולקיעת
בעת ששלי יכרת לא יס ראית חוקך
חסן לפיטוב לעמים אל תחלפו ותמנעו
בחיות לאל ידך לחידול ועל דרך נסת
יאמר שראוי לכל בעל חכמה שיאמץ מן
קדוש אשר חפן אלמים בעת שיציע לפיות
ראוי להשלים וולת ואמ מבעליו רמז של
שלך קחם טעם חכמת לפע חזירי אכל
מחוייב להסתירם במקנע מחול מקמחכל
קטוב לפסד מונע אל תאמר יוקיר
לכדיב של ידחק
עבדי שן שיש שזו קמיתות וקדעים לך
ואזכור ויחזר איתן שן שיש עמך ואת השאל
שחזר שאל מנחם ויש לפרש אל תאמר
לחברך שישאל השאלת קדוש או מנח
כדי ש עמך ככל קס ולמה אתה השאל
אותם ושיעור קטוב ג תאמר לך
ושכח ומחר איתן וכן ג תאמ לו ויש חקולא
תרחוק לעל זק או ירצה שקלם אל יאמר
למלך ויש חקך כל קרנה מימון יש חקך
למעט שיש חייב לך אל תהרוש תהשוב אין ראוי לשכח
לעשות דע להכיר קטוב באקבת מ היא בעדה גדול ואם קמחשנה אסורק לש קמעשה או ירצה של תהדי
ששים והוא שרעך גרם לך רעה מ יול זק אשר אתה חושד ויש באקבת לנחם אתך אל תריב עם אדם להלון
ולתירעם עליו ואמר אם לך גמולך רעה שזכן מזה שיש עשה לו רע מותר לריב עמו והוא סותר המאמר
מותר לו תקום ולח תפוז לזה נאמר אם לך גמולך שערב זק קרשע על ואקבת לעך במוך ומי שקול רשע מותר
לשנאת או יאמר אל תריב ותעשה רע לרש חס שיש לך העשה קדור קזק יגמולך רע לעשנא אשר עשית רע למי
של עשאו לך אל תקנא אם ראית איש חכם וזל את חברו מצליח בנכסיו אל תקנא לו למי חקיה במוקו וכן
אל תבחר להלך בדרכו שקחברק ירגל קאדם לכל מדה טובה או מנעה ונתן קטעם מ תעבת יכלו שוק
קמעשות ואיש חכם איננו מצליח במשגחת השם עליו לשיקיה נכסיו קיימי מ תעבת השם קמעשה דרשו והחומם
ואל למה קנא ואת ישרים סודו השם מנלה אל קסודות קפרימיות לשכי שקס אקובס לו ומקו קסוד שמארת י
בשית רשע ירצה קולו במדת שתידק להשא בשית קרשע ול תתמיד קצחת וקוה נדיקים אפי שיקיד דידק
קלש ול שת וקוה קס יתן ערכה בה שגל וירצה

למעט ויש חקך כל קרנה מימון יש חקך
למעט שיש חייב לך אל תהרוש תהשוב אין ראוי לשכח
לעשות דע להכיר קטוב באקבת מ היא בעדה גדול ואם קמחשנה אסורק לש קמעשה או ירצה של תהדי
ששים והוא שרעך גרם לך רעה מ יול זק אשר אתה חושד ויש באקבת לנחם אתך אל תריב עם אדם להלון
ולתירעם עליו ואמר אם לך גמולך רעה שזכן מזה שיש עשה לו רע מותר לריב עמו והוא סותר המאמר
מותר לו תקום ולח תפוז לזה נאמר אם לך גמולך שערב זק קרשע על ואקבת לעך במוך ומי שקול רשע מותר
לשנאת או יאמר אל תריב ותעשה רע לרש חס שיש לך העשה קדור קזק יגמולך רע לעשנא אשר עשית רע למי
של עשאו לך אל תקנא אם ראית איש חכם וזל את חברו מצליח בנכסיו אל תקנא לו למי חקיה במוקו וכן
אל תבחר להלך בדרכו שקחברק ירגל קאדם לכל מדה טובה או מנעה ונתן קטעם מ תעבת יכלו שוק
קמעשות ואיש חכם איננו מצליח במשגחת השם עליו לשיקיה נכסיו קיימי מ תעבת השם קמעשה דרשו והחומם
ואל למה קנא ואת ישרים סודו השם מנלה אל קסודות קפרימיות לשכי שקס אקובס לו ומקו קסוד שמארת י
בשית רשע ירצה קולו במדת שתידק להשא בשית קרשע ול תתמיד קצחת וקוה נדיקים אפי שיקיד דידק
קלש ול שת וקוה קס יתן ערכה בה שגל וירצה

משלי

תתן לראשך ידעך מהתורה האלפית תתן לראשך חסדך של חן ותוכה בעטתך לסתור המלכות קדושת וחס
 קיף תמסור לך עשרת של הפארת וקיא העטרת שכתבתי בזה קציקים בנן ענין וירמו
 לטור קשלה כחות אשר נמון נמון מהכנה ורון שכלם ככחיים בדיעת התורה שבעבני ועלי קוקיר
 שלא לשמוע דברי חולקים על התורה כנן המעט והכחיים שחלקו על קבלה האמיתית ולזה

תתן לראשך לוית הן עמרת תפארת
 תמננך: שמע בעוקה אמרי וירבו לך
 שנות היים: בדרך חכמה הריתך ה
 הדרך תך במעלי ישר: בלכתך לא
 יצר צעדך ואם תרוץ לא תבשל:
 חזק במוסר אל תרף נצרה כי היא
 חייך: בארחר שעים אל תבוא ואל
 תאשר בדרך רעים:
 פרעו אל תעבר
 בו שמה מעליו ועבר: בלא ישנו
 אם לא ירעו ונגלה שנתם אם לא
 יבשלו:

אין שמע בט בשמעת חזון ואחר
 תקח וקבל ימרי ומעריך ידו לך שמת
 חיים ואמר קנה קריתך ללמוד חכמת
 התורה שקיף ראשית לכל חכמות
 הדרכותך במעגל ישר כלומר הדרכות
 אותך שהפחדו האמיתית המעייש האדם
 לפעולה האמיתית הוא המקובל והוא
 היושר בלכתך לך יצר צעדך כלומר אם
 תתנהג בדרישת החכמות על פי הדרך
 אשר הדרכותך בכוונך לדרך דרך
 ההלכה האמיתית תמצא דרך שלום והוא
 לך יצר צעדך ואם תרוץ בחוסת השכל
 לך תבשל פ' אחר שתלמד החכמות בדרך
 ותקדים להם יראת אלפים תקום מעל מן
 הקריסה ואל תא: עין דעות בעלות
 החזק במוסר ידעך אל השמעת לבני
 ק: מעט והאמיק ודוסים
 חכמת חולקות על האמת אל חזק
 נמוסר שילמדך ק: אלמדים האמיתיים
 ומשך מזה שחורח דשעם אל תבא רל

של תהנהג בדרך דשעם לעשות במעשיהם ואל תאשר כלומר לך תדוך בדרך האשים הרעם לך נמדות ואל
 ברעות ומלת תאשר כמו תדוך או מעטן אשרי האיש כלומר לך יקיו בעצמך מאשרים הרעם פ' רעתו
 כלומר עטט הרעם יקיו בעצמך כילו הוא כרוע ובעל דעת נפסד באופן של תתיאש מן הפורענות
 לומר אשמע דבריהם של יסחיתם אל שמה מעליו ועטור פ' הדעות קודות נמשלים לגדים הבאים לדור באר
 נכריה ובהתמדת קומן נעשו תשטים או יקום פרעמו מלשון ראשיתם אל הפרעו שהוא גדול שער פ' הדך של
 יעברו בה יגלו פ' עשבים על דרך דרש מן חכמות שהאכל מגדל שער: כי לא ישנו ידעך לך יתנו שניה למעט
 אם לא ירמו ראשית קיזק לכפשותיו לזולתם ובגלם שנתם: מעטת כלומר תבד שנתם אם לך יבשיל אחרים או יר
 בכנאל שנתם פ' מפת שאו לך יוכל לעשות דע יחסם קומן קיזק לזולתם וקבל השפלה מן
 הדברי שראוי לך לך כבוד לך לך יתבאכלו ויטורו בחק ירת חכמת התורה ואם יבאו עליו דעות שיקבל אותם
 בניסר: ויחס אותם לשבחם לך אל מקרי: וכן ראוי שיקבל התחלות התורה ממלמד אמיתי ידריכו במקובלות
 האמיתית וישן אחר הקתחלו בדרכו התורה בהמתנה ואל תהיה סבור ויקח נשאר וזרח עליו אורו

משלי

כי לחמו להם רשע ילעג למריב על רשעת האנשים קרשעם ואמר סבת עשותם קרע חוק הוא מטעם כבוד
 חלו מאלה של רשעת תחת חיות מאלה של רמיה של תורה ועסקם במצות אינם עושים כן אלא מתחבירי
 ברשעם ושותפים בין חמסים שהיו כפוי לעשת הנפסדות וארח צריקים כלומר דרך הצדיקים הוא באור
 אשר בעקר מתחיל להחיד וקולך וגלעד שיקים קיום נטון כלומר בעצמו של יום והוא ממשל

למשרשי התורה כפי הקבלה האמיתית
 שם מבארים אותה בטאור קצר ובעומק
 קשון בזה הטאור תימצא מפתח כל ספק
 דרך רשעים באלה ירצם שקולך
 ערך אלו קרשעם חזק לרס
 קולך בדרך בזמן חשדאטל שמוכר
 בטורות ומכשולות ואינם יכולים לעשת במה
 יבטל לשכת קומין והוא ממשל למכחיש
 שרשי התורה האמיתיים שאין להם יסוד
 לעשת קבול שיש בין האמת לשקר ולכן
 יטלו בשיטת חיושם גדולה בני לרברי
 קקשיבם מפת שכל

האדם מוכן למשך אחר הדעות הנפסדות
 ואמונת תלויק בלב רצה לקביר האדם
 על שמירת השכל להקדק על האמונות
 הטובות באופן שיקים חוק באמונתו ומ
 ומקדק מכל מוסבה וספק והוא אמרו
 לערי שהיו דברי התורה קקשיבם ואלה
 יטמ אופן אלא יליוו מעינד כלומר לא
 תאור שטך מקדק רק שתהיה קקפתך

על הסכאל יעמדו תמיד לפגד שטך ותשמור אותם בעך לבנך ונתן קסנה בזה כי חיים הם למוצאיהם כלומר
 הדברים שאוסר להם חיי האדם שם חיי הנפש וקס גב מרפא לכל אשר האדם שהיו רמון לשים קומנס
 מכל משמר גיבור לבך כל יותי מכל דע קצריך שמירה אתה צריך לשמור הלב ונתן קסנה בזה ואמר כי
 מן מן תצאות חיים כלומר בעבור שמן הלב ימשט חיים ואחר שהיו נכדי באופן שמממן יצאו
 החיים צריך לשמירה על כל שאר הדברים ועצן קשמירה הוא של יחשוב און בלבט ושל יאמין בדברים הטובים
 ושתרשם ט האמונות האמנות כעו חדוש קעלם ומעמד קר סיע וטונא הכר במך עקשות כלומר אר
 תעקש דבריר רק כל דברי פך יהיו דברים אמנים וכן ולאות שפתם שהיו
 מימך ולאות שרשו לזה יעניי קלמד וימ עקשות פה של תהיה א בפה וא בלב ולאות שפתם קלעב וקשחוק
 עינד לבכ יביטו כלומר שונך וקקפתך יהיו לעולם לחוז הקדק האמנות ל הקשות שקמנה האמנות
 היא הטובה וקקשות קסרשם וקמשיל קלקח קמנה קממנות ל איש קמבט נכר טש
 וקקשות למבט לדברים ואז עטפתך ישיבו ויראו הקדק קשרה שקיח נכך ולא יעשות למין ושמאל וקמשר
 לבכ קקב ארע קאטת קקדושים

כי לחמו להם רשע ויין חמסים ישתו :
 וארח צריקים באור נגה הולך ואור
 עד נכון היום : דרך רשעים באפלה
 לא ירעו במה יבטלו : בני לרברי
 הקשיבה לאמריהם : אונך : אלא יליו
 מעינד שמרם בתוך לבבך : כי חיים
 הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא :
 מכל משמר גיבור לבך : ממנו ת
 תוצאות חיים : הסר ממך עקשות פה
 ולוור שפתיים הרחק ממך :
 עינד לבכ יביטו
 ועפעפיך ישרו נגדך :

לקצות ואין ימיה מנוחת אין במעשי רע
 כלל בני לרחבמת הקשינה ויזכר עוד
 במרחקת האדם מיאשי
 המינות והמקשיב למכמת מערה ולכן אמר
 למכמת ששכ המערה נעמו לאל ואמר
 לתבנית הט אוצר רמיו למעשה הטוב
 לשמור מומות קודר על המנחמות
 הקצות ששם יושב לאל
 ואמר שמור מנחמותך של יצע לך חזק
 מנחמת מרשעים וקאטותיקם ואמר
 ודעת שפרך נצרו כלומר אם הם יטענו
 כינן התקדש ויחלקו על הקבלה האמיתית
 קים וזין לנשיב להם בעת וקאכלי כי
 גפת תמנה כסת עץ רבש תמנה
 תולנה יחזק חן שיקרב לעצת מעור
 ביי שובל לקודר מקשים קורות אשר
 דמיקן עבות לשונש כמו קדברים
 המעקים לפר ולשון וחזו מעל למנחות
 קששרות על הקדמות לקוחות מקשם
 האשי אשר יעבם לאלם וימשך אחריקם

להאמינם וימאס דעשרת הקורות מנהגה לה האמינות לפיות לפעול מהשכלי ואחריתה ברה רצח קתכלית
 המושג מדברי האשק קורא מר כלענה הסר המערכות קנאית בתחלה וכן זה קתכלית ממית
 האדם כחכשות וזו ממשל לחכמות החכמות שמפסידים קנא דעשרת בעולם קנאשלים לנדיים קמר' ולא עוד אלא
 בעריסת הדעו האמינות שהיו מיתת קנאש בתאמת רגליה יורדות מות ירצה שרגל האשק קורא מתעסקות
 להוצא קהלך אחריה לפקוס המות וכן צעצעי אוחוס
 וקורא ממשל שקדודפי' אחר החכמות קורות לא ישע השארות בפשס וקומסמסע שאלו החכמות כלם מנדעו בדברים
 קהווים ונפסדים הנמשלים לשלול ולפנות וזין לכן כל לתת קיום לפש כמו תורת יי' המינה משצבת נפש אורח חיים
 פן תפס כלעל לא תשקול אורח חיים אלא אותה וזה שצבר על חכמת רעה וקטע שכל מעשלות קוונה נע
 א שאלו ולא תדע להקדש עש שתמוע ותפעל בבור שחת וזו ממשל שחתה שהיא אורח חיים לא תבחון אותה בחכמתך
 שהאמונות אינן קנו מצד שכל האבשי נע מעשלות ידיעת התורה ולא תכל לעת אותה כי אסבכלא נפוש באמונה
 ובמדרש תפס מעל שרין של מצות חיוו לקיים וחיוו של לקיים לפי קבא קטע פי' נתינתה ולא קודיע לך וזה
 איננו ועתה בנים שמענו לידע שראוי שתשמעו דברי מלמד התורה כמו שראוי לכן ששמעו דברי האב

הרחק מעליה דרכך. רצה לנצל אימרי המוסר ואינך מרחק מעל האשה הורק הורק דרכך כלם שיהיה
מחזיק אצלך לעמוד בעמדת ואת האשה לפגיע למחוז חפץ ראוי שתרחק
מאותה מדרכך ואם הוא מיותר קצר וישר ואל די של תקרב אלם אלם חפץ לטרח בזה מפת שקצת אשר היא יושבת
בה יטנף הקדש אלם. פן תתן. נתן סבה לרחיק האדם עצמו מראית האשה ואינך כן נתן להחזיק הורק עטמו
כח ותקף כמו קוד נחורו אימנה וקטעם כן

נתן קטעך וכסוף לשנים אחרי. סי. ימרו
שאלו האנשים הם בטר אשר קוללת האשה
קוונה וקוללתה גם כן עם אחריה ואינך
בטר ויחלו נחלקך נכרים. וסמוך
לסורים השוכב עם הורק יסתכן נפשו.
וחיו ונפשו צד אחריהם שם קרוב האשה
וכש עם בעל וכן מדיינים ושופטי ארץ
מחוייבים לפעטש בדיון קול עין פלילי
או ירצה נחלקך מיקר ומכסר. וירצה
בסמוך כל מה שטריה ונצת בשמוך
פן ייטעו. הפליג בבעל המענה
ואינך שייך מוקם קול יצר
את צעו ואין לו כח לצר עמו ואחרי
ישעברו אותם שם קרוב האשה ואין לה
יד לפעל מדיינים. ונקדו קבצים כמו של

**הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל
פתח ביתה : פן תתן לאחרים הודך
ושנתך לאכזרי : פן ייטעו זרים כהך
ועצבך בבית נכרי : ונהמת באחוריך
בכלות בשרך וישארך : ואמרת איך
ישנאתי מוסר ותוכחת נאמן לבי :
ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדי
לא הטיתי אזני : כמעטהייתי
בכל רע בתוך קהל וערה :**

אדם כמו כח וראשית אומי. ועצבך בבית נכרי. כל מדנים אשר עצבת בערך וטריה כל ימי חיך הם בבית
נכרי. ונהמת. ירצה עם מיות שבעת דמיות קלחות וממית הפחדות לה תצר הרעות אשר עשית לשוב לל
מונח. אינך שחזרתיך וימי וקמיתך ככלות האדם השמן וכן ככלות שארך קול קלות האדם שיוון
קנף וקול קעט שיקרב ויין עמך למשפט על מעשיך הנפוש ותצנן בראש גדול על הרעות שטעית ואמרת
איך כל איך שנאתי המוסר שסרוב קודם המעשה וכן העצבת שקיו מופחים אותי אחר מעשי הרעם
ויקח העצבת בכח על דרך כוח העצב את עמיתך וימי הם המופחים אנשי קוראק וקס מורי וקראס בזה קראק
לומר שקיו מורים לו הדרכ אשר ראוי ללכת בה קודם חטא וכן לפעמי קודעם שחטאתי ומלפנים אותי דרכ
השונה לט הטית אותי. ודקדק במה שאינך בקול מורי ודון לט קשיא שאינך קול המורים לט אנה למענה. וכש
לשאלם דבריו וכן כלי המענה שם האומה לט רצה לטות. כמעטהייתי בכל רע. הפליג בעל חטא
שכמעט קט כל הרעות שבעל עשק חטא בחטא ושותי. חטא במעגל בהרורים רעם בכל
העצבות קלות וחמורות. ובפרסום חלל שמו יתקורו אומרו בערך קול ועדי. או ירצה כמעט שכל העושים
שבעל כח עלי מנח חטאתי ופשע. ושיעורו כמעט מיית נעגש בכל רע ועשו ובפרסום כלי שיכרו שם
מעטש את הרעשם ולקח נקמת מעסה הערה א' האשה הורק רימו לכפש הנמית ועם לרס המורכב ממנה
שירחיק מעלה ומעלה כל של ייגש. אחר העצבות קעטות. ובגל שאלת האשה הורק רימו לספרי
קמיעים שמעתי שכל האדם בחלוקת לשונם ועם לשכל הרחק מעליה דרכך וימית. ב שקרא לכפש קעמח

וחיות וכל חיותם אחרים אחרים ורבים נכרים למינן שאין שלמות האדם תלוי בתשוקתם אכן הם ורבים לפנים
האדם שלמותו קרא לנחות השכל בשם קוד וכן ועצב קוד למינן שכל שבה האדם הוא כשיצטעל כבוד קמושכלות
ודעת אמתיות ודעה נכח למינן שהוא בעל יכולת ובחירה ואמר ועצבך למינן למחמה הערכה בין הנפשות
החיות עם השכליות והשכליות טורחת שתי יצעות ככנעת החומרות והשלמותה נדעת ומדות שלשית
שהתעורר החושים לתשובה בעת הקנה

**יְשֵׁתָהּ מִמֵּי מְבוּרָךְ וְנִזְוִלִים מִתּוֹךְ בָּאֵרֶךְ
יִפְּוִצוּ מִעֵינֶיךָ הוֹצֵה בְּרַחֲבוֹת פְּלִגֵּי
מִים יִהְיוּ לְךָ לְבָרֶךְ וְאֵין לֹאֲרִים אֶתְךָ
יְהִי מְקוֹרְךָ בְּרוּךְ וְיִשְׁמַח מֵאֲשֶׁר
נַעֲרִיךְ אֵילַת אֲהָבִים וְיַעֲלֶתְהוּן
בְּדִירֶיךָ בְּכָל עֵת בְּאַהֲבָתָהּ**

באפיקת טובה ובחולשת כחותיו כולות
בשרו וחינה תשובה מעשה ממשל קדושים
חסריו לגבול נפשיה נאלץ נקט כשיחסר
לגבול הנפשה שאין מוצא נפשו מרצון
בשום וכבר אמרו שאל קוקן על דרכ
התשובה והשיעור החכם איך מושג ילמדך
אשר בקדקך שם שער לבנות שרואו
וזכו ונחמית באחריתך שבת חרטה
קודם האחרית ישתה מים מתוקים אחר
שאמר קדקך מעל האשק קדק

דרכך עמו שיתנה מים מתוקים על ידך שידבק באשתו ולש נכרים פ שיתת המים נמשל כמון מים נכרים
ימתקו וכלל וכוונת מתוך בארץ כל שאלו המים שיתנה יקו כמים קוונת מתוך בארץ מים חיים רמון שצריך שיזדווג
עם אשתו בקדושה ובאחרית ובאחרית דעה דמיון המים קוונת שם טקודות יותר מקמים המכונסים אשר נר
יורק עליהם ובאר יורק על מים קובעם יפוצו בעיניך כל מאלו המים יפוצו ויתפרו מעשות שיזדווג
לסוף וכן פלג מים ברחובות וקודם משל לבנים
קובעם נכרים שם לך לבקר שאסתר כגפן פריה ברחובותך יהי מקורך ברוך רמון לורק קוב
קמולת וקודם ברה שלא יקום עקר ואמץ כמון ותשמח או יקום עני
שיקום מקורך ברוך ולס יחסר בלתיך אחרי נשים נכריות אכן שימח באשת נעריך או יקום תעבת מקורך מבורית
את מקורך הערה שהוא כמון לחם ומטעם שגלל אשתו בעם רבים ואומרו מלאשת נעריך במים ידעך שהשמח
בחיית לך ואת הברכה מלאשת נעריך האהבה לך ויקום המים מים קסנה פועלת וימץ שקיף מים קתית ומטע
שגה באשת קמולת ל אין ראוי שימצא הנמך כתיבנות ולפי שהאשק שגלל פועלים דעות התרחב רחמה
ובזווג ל יקבל הבעל ערבות רב אינן שואת האשק תהיה כחילת הנאקבת לורק שלה וקיעלה הבעלת חן נל לח
שרחמותהן צרות וגם שהנכרים המותמידים יקוץ אינן שתהיה האהבה מופלגת בעתם באופן שדייק ידווקו בכל
עת כמון דבר חדש עד פ מצי ואת האהבה ישגה ויחטיא בעקשת צרנו להיות מחשבת טרודה באשתו וקשורת
עצמה ודדיק פ שיהיה וימץ תשגה מעטן שימחה וערבות כמון שגון לוד הערה א ענה נהשתלות נמרץ על
למוד בתורת משה שיתנה ממנה שדרי תורה נמשל למים וכן הנפש
היא נחבת ממקור מים חיים כסא כבוד מרום ב קרא למושכלות נר מים מכונסים ונאר מים נכרים לקורות
שיש בתורה התחלות מקובלות איש מצי איש עד מרעה דמיון המים המכונסים בנר ומס שיקרי הדת ושרשי
האמונה ואין לפי לקור עליהם כמון שאמרו במופלא ממך א תדעו ויש דרושים שכל יום החכמים בפרש
מוסופים בהם בטעמי המעט בתשמי קערה ואלו נמשל למים קובעם וכן רמון שהנפש המשכלת איס תמנע

משלי

העסק במוסלות תבנה מקורה ותגבר עלה החומר וכל עוד שתגדל בדברים האלה יסד תבנה דמיון המים
האבנים נ' נסדר קלמוד סדר שלש ומועט ויין קוית בשיטות הרבעה הזקנים והוא דמיון שתבנה מים מוכרך
שקס החכמים אשר להם שמועות אמתיות וקס בקיאים בעמשה בעלמוד באגדה ויין שט שזק קתלמיד חוזר מק
ששמוע ומשן דבר מתוך דבר ומוסף על שמועות והוא פזולס מתוך בארך דמיון המים הסובבים בכל יום ויין שלשי
שקובע שינה לתלמידים ולורס תורה ברט

ע כבר הוא בעל קוראה שמע וחזר ופלא
והוא יפע מעשהו ויין וכל תלמיד שאי
קולך בוק קסדר עלש הכתבאומ' ב רבס
חללס קטילס וקו תלמיד של קבוע לזוראה
ל' במדרס קסו קרלי יפע מעשהו ויין
חוצה יקיו לך לבדך יחס ראית דוד שחטבו
על דברי תורה יפע מעשהו ויין חוצה ואס
לסו יקיו לך לבדך קלל חומר בשעה שקס
מבכסין טר' ובשעה שקס מטריין פס
שנאמ' עת לעשות לי' קטרו תהקד' ד מלי

השנה תמיד ולמה תשנה ב' בורה
ותחבק הקנכריה : כי נכח ענין יחזה
דרכי איש וכל מעלה תימפלס : ע
עונותיו ילכדנו את הרישע וברחוב
חטאתו יתמך : הוא ימור ב' אין
מוסר ובר' אולתו ישנה :

חומר קטרו תהקד' עת לעשות לי' ק' שהכנס המעלות נקרא מקור האדם מוטט שקיא כשארית ובחית
וכאשר ידבק במוסלות הוא ערוך וקרא אשת נעורים החומר קטבנע לעבודת האלהית ועסק התורה האלהית
יש אהבה ויין וכל אופט קטבנות ולמה תשנה ב' בורה חומר על השאלה והתעמק ולמה תחטא ב' ב' אש
קורה לך שקיא כשעלת בעל ותחבק חיק קנכריה פ גם חזיתק לבדו חסור לך כי נכח שני י' דרכי איש
הכוונה ל' די שיש לך שתדחק מזה קטעל למק שט מקבנות כפ קמת קטבנות והתעמקית קטבנות שידבק
האדם באשת המיוחדת לו ול' בורה ונכריה האדם יתד וייתר יש לך שתדחק ממנו מעד השנש האלהי פ
נכח שני י' דרכי איש ופעלותיו גלויס לו וכל מעלותיו מוטט ל' אפי' קדברים קלס שקל במחשבו יוסר
עונותיו ילכדנו את הרישע ב' דין של מוטט בריך לשוטרים ופגשים שיעשו לשוט' וכל של מעלה איש
נריך אלל החוטא עבמו שמתנו ילכדנו ועשו איות באמרס קטלוק דאיש אימן ערבן ל' פ
ואמרס ובחבל חטאת יתמך ל' שחבל חטא יתמכחו ויאסרוהו באופן של וכל לבדו מהענש כמו שעשים
דרכי מקאסורים שידכו מכות קסוד' הוא ימנות ל' סבת מיתת מעצמו קול ופרס קסבה ואמר באין
מוסר בעבור של שמע מוסר איש המקדס לתורה ולחכמה וברוב אולת ישנה פ כאשר קול ב' השוטטים
קורה בפיו חטאתו ושנה בסוד קטעמות קטאותת לפתגלות מוטט שקול חיל טועה ושונה ואינ' מרגש וקו
אומרו באין מוסר שאין ערך ליסרו בשוטס לשידת חטאת פ הוא כל יסודין מורה ופיקס קבשיל לרשעס
הערה א' למדס שערסות הנשים קודות וכן קטעות קודס לתורה קס דברים מוטטס ואין לקס קיס שקכל חיל
שעה ולכן שאל וימנ' שאין בוק קטלת נכחי ב' למדס שקטנות ית מוטטת בכל הארץ וקכל בפיו
ואין שחבה למט כסא כסוד ב' למדס פ דשת ומעדת החוטא קס שמתו ונ' שתראה איות במעלה קול לעל
ממקום יותר גמק פ המעטת של קול חטא ובחכמה שישב' ל' למדס שקאדס מוטט בפעלות קטות חס
דשת ואין לו מבריה טבטול מוטט שמיימי ואין ראוי לחס בחירת הפעלות לקרי והדמין אלל לבחירת
ורשמו ולק' חומר קול ימנות ל' בעצמו גרס קאיתת וקחיס וקו שרס קתורה ובחירת בחייס

בני אדם ערבת לרעהו אחר שקטלע ענת בשל יסגה האדם בירק לרוב הרעות הנמשכות מקטעל קחור ומקס שיוצא כל כסיו בעצן רע כמון שאמר פן ישבעו זדים כחך קמשך קטען בשל יערוכ לוולת פ האשה וקערות מנעס האדם עד ככר לסו וקוח אימרו נע אס ערבת לרעהו כלל אס חייבת עצמך למרוע מנעת לזמן ידוע אס לן יטרעס קלוק קחייב בקס וסנת זק קיה מטע שקוח רעהו דע פ סכלת עשו מטע שתכף שקיימת קערטן בתקיעת כף נחטך קרעל שויכלך ורעטן לקלמטעל קחוב ושתלס אנה למעל וקוח חומרו תקעת לר ככך וליפאד זק קרע וקור כמייס ללח וליפאד שיקז כמייס למעל כלומר אס ערבת לוולתך למשכך פ רעל יגעבאחלך לשיות קמלוק רעה וקונך דעס מיד שחייבת עצמך ל בתקיעת ככך נחטך לר וענא ענמו כאל לן ריה חוקר ושתחלק נכזב וקנטן שיקים ערבת לרעהו תאר

בני אדם ערבת לרעהו תקעת לר ככך:
נוקשת באמרי פך נלכדת באמרי פך:
עשה זאת איפוא בני ורניצל כי
באת בכף רעה לך התרפס ור רוב
רעה אל תתן שנה לעינך ותנומה
לעפעפך: הנצל בצבי מיד וכצפור

ללח ותקעת לר תאר למעל ויאמר שערוב אס לרעמו קוח דבר נחמ יחל אין ראוי לעשות מטע שימשך מזה שקור שקוח קמלוק ימכור לערבתות שדק וכרס שיא עריך לן קיו חל דברים בעלמא ומקוש וזה אינו כן כן נלכדת כאל קאמירות ול תכל לתרע עצמך מזה קחוב כשתרצה ככר אתה תחת כף קמלוק עשה זאת איפוא בני וקתרפס מנעט מרמס וככנע ורקב מנעט חוק ונחוק ומקטע ואת ענת קכנע וקתרפס למע קמלוק אס קיה רעה מקודס ותבטקו עלך בדברים רשס וסאד קכנע כדו שימתן לך ולן ימכור נחלקר וס יתכן למרש שהעצה של יחרחר ריבעס קלוק אס קיה מקודס חוק ורע חל ככנע למע וחוקו בדברי רעו חל יחנן וסרע קחוב וסטר קערב ולפ חל קשרושים ורקב קוח פועל זכא ורעה יחיד וקיד כוספת וליפאד שיקים רעה רשס כמנעט ומלת ורקב מנעט רעו כלומר קרנע פלש רשס לפיוסו אל תתן שניה יסלע קעצה כשיעשך חרעט כטל של יתן שניה שקופה למעט כוספת על קכר רחית לקיוס קעץ ולן יתן לעמטע תמונה שקיח שניה כלת שקופה וקכוונה שיתל ככל כח לפטר מנאות קערטת הנצל בצבי מיד רעה למר שקוח איפאד רחוק למנצל מזה קדנר ולכן דמקו לנע אס ינצל מיד מן שדקו וכמו קדנר שינצל מיד קיקוש אס כלכדק ט וליפאד פ מלת קיקוש אס בסוף מנרת לשת קידות ופירוש קיקוש סס דבר וקוח קרשת או יקיה פועל במקום פועל כמון חן שחוט כמון שחוט וקוח תאר ליש קימסיס קמוקש הערה או ידע שאס חטא בעשוב קמוסכלת אס קס רשס מנאכל ורדך אחר קתחוות קנחטת כמון זר לשליות קאדס וקו מוקש ומכשול וראוי לעברו ולכדו טון שקיח מנעגד קכחות קשכליות וקנח ראוי שיכנע לפט קס בתכלית מנח שאיפאד לבקש מניחל וכטרק על וקושתל ככל עו לפדבק בשס ולתן לרומיות כטל כרוממו חלקי כטסו קשכלית ובזק ירפח

ב במדבר נעם אלו ישראל רעומ קנה שאל ערשם כשנתן להם קהלתם ולא רצו לקבל שמעם וארץ שהם נעצו
 קפסד ולא קאטות שכבר הם במחמתם אלו קנעם קערתים לבא לעולם ואם הם שוכחי את קהלתם הוא שר
 את קנעם שנאמר ונתשכח ברית אלפך אשכח בטך גם את ג' סבת קנלות מנעם שוקשת במה שאמרת בסיענעם
 ונשמוענערת על קהלתם לכן אתה במחמת קנלות ד קתיקון שתתפלל לטע קשם והוסר וכות קאטות ואל תהן
 שניה לעצך אלו תפילות תעשות ואלו
 הנצל כנעמך לך אלו נמלה עכל לפי
 שגברשם קקודמית קוקיר על קודיות
 רצו לכרית זאת קמדה טובה מקנעמל
 ואמר לך עכל לראות בריק קטנה כמו
 קנעמל וראו דרבה בלשון רבים כלומר
 תבט זריותה וערמית באופטס רבים
 בצורתה קבר בוין קנעמל באופט קטנה
 ושמיניתה קבר ואלו וחסכלמן ותתחכם
 עוי במקום עתיד ודע של יחס לה חכמ
 אלו אמר ראוי דרבה לרמון שכל אלו
 קפעלות שתמל יטאו מקתחל טבעת
 חנן לה טבעל מחרמק וערמק אשר
 אין לה שרבה מקבץ יונה מבעל שכל

בפעלות רבות בחרישם ווריעה ומשלמות פעלות קנעמל יחשוב אדם שהם מונחזות מבעל שכל לזא חזן לה
 קטן שוטור ומושל שהם תלדים מנעמל גם לו ולתם בקישרם שכלת תבין בקין לם ימך ירמון במלת תבין לשוא
 מדורס שקי עשם ותשית קחמלמור קאמנעם וקליתר חדוד קחטם כדי של יצמיח בחרץ וכן שתחל קחטם
 בפתיו ביום השמש לבשו ועד אימר שאגרה בקצור שאלו המבא קתבאק וזכר למנה ומאכל בכו קחל לומר
 של תבול גרגר מקחיתה כמו שקטאו מנעל חנסין ער מנע עכל ירצה אחרי ראותך אופט קודיות חכמל
 בצריק קטנה וספל ער מנע עכל תשכב אפלו של תשן שחול תאר למתשל לשמתל בהשנת קכריות ומנע
 ותקום מנעמך שניה חרובה ואפס שסון ער מנע תבס לך קמפוח ומנע תקין משנת קעכלה בעט סבות
 קלל ידעת אתה קעכל שדילו לרס במנע מנע שניה לקכריות בריאות קתף ובמנע מקתבומה שקי
 שניה בלתי שקועה להניח קתף אחר קאטלם ובמנע מנעמך ידים כדרך קעכל קחובק את ידיו או חטק ידים
 לתענג במנע באשת כמו שאמרז אל חטק ידים זה תשמיש קמטה וקענן שיקח מנעמך קכרתי ואל יקח
 כל ימיו קעכל ובא במהלך ראש ירצה אס תהיה זריו כמו שקחרתך קלות וקמחוסר ל ימנעו בבתך
 מקום ללן אלו באורח ומהלך יטאו ול ימחו ורצה באמרז באים מנן שז קאיש יש לו מנן ורצה לנן עט מנכת
 חרב וחסת כן קודיו ל יכחו שרבושם או ירצה אס תהיה זריו כל קחסרון שיחסר לך תכל לשנע במרובה כמו
 קמחלך שילך במרובה ובמו קאיש קחולך לנן לדוש וימנע לשון קסרה כמו ובא קשמיש וטקר ועטמ
 שיסיר ממך קעשות במחמה הערה א ראוי לרס לרתיק קעכלה ע זה ימנעמו מנע שג קכרתי לסייס
 ומחויב שיקי זריו לטרוף טרק בעת אשר ימנע וירחיק עצמו מנע שנה קיתרה אלו קכרתי
 ובאשר יקח זריו מקרי קומן ל ימנעמום שיכודו

מִתְּחִלָּה בַּזֶּכֶת רִמּוֹ שֶׁהָעוֹלָם הוּא
עוֹלָם הַמַּעֲשֵׂה וְעוֹלָם הַחָכְמָה הוּא עוֹלָם הַקְּבוּצוֹת
אֲדָם בִּלְעֵד אֶחָד שֶׁנֶּחֱדָה מִדֶּת הַמַּעֲשֵׂה

רצה לנאות מרת קמחירות וקס
 קאנש' אשר חין לשם בן קמחשנה וקמעג
 טח' ב' קס קל קתמעה וקוח' אומרו אדם
 בנעל' כל רשע קיח' תבנה מורכבת בלי
 יושל' וקח' קוח' אים רוצה לקבל על שול
 מלכות שמים' וקוח' ג' אים חון כל
 טמעה שיו רשע' וקס! אקוח' רע לבריות
 ורע לרמים' וכאשר יוצא קברים במו
 קס דברים מעשותם שאין בהם יושר ואמת
 וקוח' ח' יצרו קולך עקשות פה' קורין
 בעש' כל מדרכו שכאשר הוא במקומו
 שאים יכול לדבר במו רשעות ועקשות
 ועש' רשע בשאר האיברים קורין בעש'

מנענע. השעם. ומול' נרגל' רומן בקס' כלומ' כאל' מידבר ברג'ט. מורד' בארבעת' פ' מאמר' עם' ארבעת' מנה' של' זכר' לדבר' עם' קפה. וזכר' אל' השל'ק' חברים' להיות'ם' קל' התמוע' תהפכות' בל'ט. רל' שקוף' חושב' לפעם' דברים' חפזים' וגדלים' למית' ולעבוד' העל' חורש' דע' בכל' עת' רל' שקוף' מעמיק' לשאב' דע' על' חסדו' דמיון' האדם' החורש' ומעמיק' לחפר' בארץ. מדינ'ם' ישל' רל' שגד'ק' ריעות' וקטנות' מן' האחים' או' יקיה' ישל' יבער' כיון' של'ו' באש' מקדש'ך. על' כן' תתאסוף' אורו' תעב' תתאסוף' תבשיל' בל' ידיעה' קודמת'. רל' טון' שוק' האיש' דע' לשמים' ודע' לבריות' תתאסוף' יצא' שברו' ואלו' י' טבע' קמצי' זוכן' חייב' שיקומן' על'ו' אנשי' ויכריעון' או' רמון' למעשים' קאל'יים. ומכת' תקבל' רעוא' שש' הנה' סוף' עמך' וזה' נבון' לפי' שכל' שבע' העבודות' אשר' יוצר' מעציות' באדם' חלעל' וכן' יוצר' שקור' יח' מדינ'ם' סוכר' למעלה' קוף' מיד' מתעצת' למע' השם' ואמר' ש' קנה' הקדושות' המנענות' אשר' השם' שופ' כל' מהאנשים' המתארים' בקס'. וסנע' ידע' והשבעת' שקי' מאל' המדע' המתאיר' נה' קוף' נענע' למש' שהמתעב' נקרא' כאשר' השוא' מופלגת'. עינים' רמות' וז' ש' ש' דברים' קס' שאר' למע' קס' ואם' תחבר' אל' קס' עוד' דבר' שבע' יקין' שבע' אשר' כל' קס' תעצת' נפשו' רעון' ית' וקוף' הנפוא' שאדם' מתאזק' על' חסדו' ויחס' למעשה' מיטע' שמידרך' הנפוא' להגביה' שש' למעלה'. לשון' שקר' קמנע' עבות' שקר'. וידע' שופות' דס' נקי' רל' הרובץ' שירכז' את' חסדו' בטוה' ואין' מאל' קדס' ויחס' לרש' מיטע' שקס' כל' המעלה' בה' שקל'ב' קוף' המעט'. לב' קופר' המיד' הרעשת' שקוף' הלב' החורש' מהשפוט' שקר' ער' האנשי' להרע' קס' וסדר'ק' באמצע' מיטע' שקס' שבעה' ותחלה' כל' קוף' הלב' חרע' ולכן' שם' אות' באמצ' כל' וזה' קדמ' המימרה' לעו' רע' לו' וזה' וזה' יש' כוונ' וקוף' האדם' שקדמ' לעד' כוונ' אפי' נדבר' שאין' מעלה' ומורד' וקוף' קדמ' המימרה' לעו' רע' לו' וזה' וזה' יש' כוונ' וקוף' האדם' שקדמ' לעד' כוונ' אפי' נדבר' שאין' מעלה' ומורד' וקוף'

מקד מנעו פ שופ לפחד על הדבר הזה לפי שכבר קודם על לשון
קדש ומצוה דבר ודברי רפלות וממלח מנעם ב ימנעו כל קשקש מדות ינצות והוא אדם בלעל יאס און
הערה שנים רמות קודם לדברים הקדושים ודוקר ביוטלס מנעו ולשון שקר הוא קטטר נאמנות קמקולו
קאנאק מנעו קד סיע יתחיות קמנעס יס קדן וכו' ידס שוטבות דס נקי הוא קטועה דבר הרבה
ועלם ברט ל כחורס קמנעס דברי חכמי
בפרוסיס מוטטעס ומקפ דברי אלס היס
רנלס מנעדות לשמוע דבר מכות שאסו
למנען לש לאמין במס יפח כוסס והוא
קטר שאין לו במנעס ויראת שמס ולס
בפרק מנעל מנעס כענ קתלמיד שקעו
למע דק גמליל של יקוסע סובר שתלית
עבדית רשות וגרס פניה מאלוקות כשרא
נצור נע מנעית איך יאחר שקוקיס
בברשות קענברות ודורס קחכמה
ולש קתל סתרה וסטר מנעית איס קחכמ
ונצות מנע של למד דבר שתלית ונאז קתעל
קנא לדס דקן שת קחכמה וכלמוד קתל
וקמנע ויאמר נער נע מנעית איך שקא
קסס יתהלס הוא איך קנר ואל תטוס
תרת אינר דמן לחכמי ישראל שתקסו גריו
ומנעולת וחדשו מנעית כפ קמון ויחנכו מנעיות לייס מנעמס מנעס ל תסוד מן קדבר אשר יצא לך ימין ושמאל
קשרם על לבר תמיד דל של יסידס מלבו ויערס כעו קתב סיסין של קיטל צרברית וטעמין רמון בלב למנעית
קשכלית ונכח למנעיות כענ קא ותפל וטנע ברהרלכך קתב איקרלל שקתרה וקחכמה מנעיות קשכל
נע שכל אשר יתהלך בעסקיו יתו יתות בכך סדק וכל אשר יסח סמק קשכמה יסמקו וקמקן קיסק קודמנעס וכל אשר
תקין מנעסניה תפתח קסטר ותקרא פה ותקנה עבדית וסמקיה מנעיות וסמקיה קנכיתס נח ויתר מנעסנו
שתקנה דבר עס איסס חכמיס וידעס כד נד מנעיה נקן טעס למנע שאמר שקתרה וקמנעיה קס מנעיות קאדס
ויאמר פ נד מנעיה רל קמנעיה קיא לדס כנר קמנעיה אופת באסון לפל וקתרה כחור קשמש וקתכחות ומנעסס
קנכללס בתרה כחיוב כרת ומנעיה ומנעיות קס דרך לפשין קאדס קחיס קנצחיס יא ויאמר שתכחות מוסר קס
דרך חיס לפשין קמנעיה וקתרה הערה א שקמנעיה יס לפס קתלפ כרכית מקס לנחות קאדס לפשין קמון ומנעס
לנעס כשכך רמון לנעס ומנעס לעור לדס שידבר בטע גדולס ב בעדש שקאדס עובר בנעלפות
וקתרה תעסמו ככל בעלס קוק בדתהלכך תעס אוקר בעלס קנשיות כשכך תשמור עלך בעלס
קתחייק וקמנעיה קיא תשיך ג שקדכריס קמנעסס לדס מנעית קעלס קס שנס קתרה קשכל קתקרא נר
מנעיה מקס שקחמער יס עב צנע לשכל וקתרה קתרה קנעסלל לטור קשמש ויתבאר במקומו שקתרה קתרה
כוללל לכל איסי קמין סודות גמול אחר קמנות וקיא שלימה ויתר מקתרה קשכל ל שאל קדכריס נקן קשס
באימ צעית קיסורין ארץ ישראל תרה חיי עלס קנא רמון שקטות ג מנעס טוב גמין ארץ ישראל טוב דחופ עלס
כנא טוב מורכב קתרה שס כק תיקון קתף וקנעס וכל יסע כשקאדס מכעסיעו ודוק אחר עגת קשכל

לשמרך מאשת רע לל המכוונת לעשות רע: וטעמו מעד עצות ומצות קהלה תהיה נשמר ממאשה אשר
כוונתה רעה: ולפי שהיא בעלת לשון חלקות ודברים מסודרים (למען תהיה יאמר שתהיה נשמר בחזקת של תבשל
בחלק לקות לשונה: וקראת נכריה אומטת שהיא מונה תחת בעלה ונכריה לבעלה: או מטע שהיא נכריה לבעל
וימך נכריה מנהגת: ובעל הלצה שנכריה תאר לשון שם דברים נכריים מהנאמרות בהאשה כדדת לבעלה

ואחרים פירשו לשמך מאשת רע הוא
טעם לשמירת קהלה ומצות שהמך
מאשת איש כל של תקח אשה כיון האכסו
קדשם שיקחו נשים מנאשנות נט פלוג
פלוגת תלוי בבת קול ובזכותה תלוי מילתא
וכן ישמך מהוונתם הנכריה בבעלה
בעלמא: ופירש שהתורה הערך כדי של
תחמוד ופירש כלבך החשוב ואל תקחך
ול תפתח חוץ מנגד יפיעטק ושאר
דרכי קוונות: וימך ואל תקחך כל לשון תבול
חכמתך ממך גם שיש לפי יפיעטק כי בעד
אשה וזנה בעד כוונת בעבר: ומטעם
שהקול אחר ענת קוונה יד מנכסין עד
שיצטרך לשאול בפתח ככר לס: והטעם
מטע שיש אעמא כל נכסיו כדרך קוונת
ואשת איש לדי שתאבד הנכסים האגל
תמית נכסו מחיי קעלס הנא: והנה

לשמך מאשת רע מחלקת לשון
נכריה: אל תחמוד יפיה כלבך
ואל תקחך בעפעפיה: כי בעד אשה
זונה עד כפר לחם ואשת איש נפש
יקרה תצור:
איש איש בחיקו ובדיו לא תשרפנה:
אם יחלך איש על

הנחלים ור גליו לא תכונה כן הבא אל
אשת רעהו לא יקח כל הנבעה: לא
יבזו לגנב כי יגנב לכל אנפשו בירעב:

ענין ממית כוונת נפשות: או יאמר הנפש שהיה יקרה קודם לכן נדח אונה נדחת נפיש: הירדתה
איש יחתה לשון הבערה והדלקה ולכן נקרא הכל שמנעין בו האש מחתה: או קול לשון שחיבה
מטע שישלם הכל מתוך המדורק וטעמו כוונת שהוא רחוק למצא שיש איש בחיקו ובגדו לשון תשרפה: וכן
רחוק שיקלך איש על הנחלים יחף ורגל לשון תבונה: כי רחוק ונמנע שימצא שיעוף איש את אשת רעהו וינקח
מהבצל או מקרובו וקדוש האשה באופן שיקחו נקמת ממנו וכן שיש למענה שכן הוא ומאש אל שניו ול יקחו
לא יבזו לגנב רעה לבאר חומר שכן איש ואמר שהגבה עש שהוא פועל מענה יש לגנב לפעמים קתגלות
כדי של יבזוקו: וקול שאין בבעת להם לכול וקדש הכריחו לעשות דבר: ומעריך להם של נגב יותר מכדי ספק
והוא למלכת נכסו ול יותר כי ירעב ויין לו ובה שהם נשא לו כלמה ובו עש כל זה ילך קתגלות מה יבזוק ישרם
שבצתים: נתן סבה שעת לקח פועל הגנב וקול שיש לו השלומין ואמר ונמצא שבו הגנב שלם
שבצתים שהוא לשון ריבוי: ואם אין לו שבצתים יתן כל אשר לו שכן שגב רחוק לעצמו: או יאמר ונמצא שהוא
עשיר ול גנב למלכת נכסו ישלם שבצתים שכן ששלש שנה השם כל נאש עשיר גנב וכן כחף: ואת כל קון
שתי יתן לבעל הגנבה והכל שיש לו הקבלות ואם אין הקבלות השלומין: נאף אשה חסר לב רעה לגנות

והנני קשלת כי חוש המשוש חרפה הוא כאשר נאף אדם וקדש הדתה לשחית נפשו יעשה כדע קום וקום אומץ
משחית נפשו הוא יעשה לו יאמר עמי ידעה שזה האיש משחית נפשו ואין לו יכולת לעשותה וקבל שקבץ בים לו
התבלות לעלות נפשו ולכן קדש : גבע וקלן : דבר שקבץ כאשר ימנצוהו עם הגטבה יש לו תשלומין אבר
הקוף אין לו תשלומין אבר גבע וקלן : דבר שימנע מפני שקדשה שעה לעבול אחרי דעות בעל לא תמנע
שאינו כמו הגטבה שאין בו קדשה לעבול

הנענה א"ל הכרזו יש לעת לעת כי

קנאות המה גבר רצה פ קנאות חיש

מלא שתה הוא הימק שפכה לגבי ולא יחמול

הכנע לו שום שכל לידו לזקק ממנו יאזכר

מים קנקס אפי' ביום שבת יעשו כן נקמ' לה

כפר לו הנצל עליו. לא ישא דלול

קדקאל המואף מעק ש"ק חל קיגב

מקור יבוא שבעה עשר כ' בער האשה ל' יב

ממנו אל הטפר שיתן לו קמחך ולא יאבד

אשר גם פ' תרנה אתה שחז' במצור קמאף

הערה א קטל ב מדרות מעומות קא אכל

הממון שקח מדק יטאו לנאכ

אנא שאלנו של קב' ממעטל וקורא פארווארט

איש ונעם המלואה יורה מקנענה לסבור

הקבוצה בפיקודו של רמון בוק שיס

מ' יע' אנשים שאין להם דפנות אימתה רב

דמיון קנעב: קמין קב מאף וקוא קנמער

וְעָשָׂהוּ אֵלֶּךָ יְעֹשֶׂה שְׂבָעִים וְאֶחָד יֵאָסֵף לוֹ

[illegible]

וקל שליו בגי' שבר יחד שקזביר

קדמונות וקבלת המעלות

וּמַעֲוֹתַי בְּמַדְוּתָם וְאִלֵּי תִבְּנִי חֶקֶר אֲרָמוֹן

ולכן אמר שיהיו צפופים נוסף

בזמן קדמוניות מזוואלות

ס קח"ס קצודים ואמר וסודי ראשית

זוהי מצינו דבריה מורכב ונחמדים

רלוף רזרר פאנשיט שבושרים בם פאר

ממנו יצאו כל המלכות וכל המלכות יצאו ממנו

למאן שיהיה

אמר לחכמה: ענין שתמיד חכמה נאמרת על כיון אהות האהבה וכן חכמה ענין קדושת שם לו אהבה ענין
וחכמה רימן לשון וטעם למדות קטנות ומודע כל קדושתו ולכעמי מודע לאשק וטעמו שכל אשר
יקים חכמה וקטנה קדושת אל נהדר שידרסו להשגת האמתות ויכלו מהאשק קודם שהיא הנפש המרגשת
והשוקותה: לשמרך עתה יעשה ממסית ומנדיח שסית לאדם והיא האשק קודם וקדושות קטנות וחכמה
קטנות לה וקס נבנים קטנים בת קודם

אמר לחכמה אהתיאת ומדע לבנה
תקרא: לשמרך מאשה זרה מנכרה
אמריה חלקה: בבהלון ביתי בעד
אשנבני נשקפתי: וארא בפתאום אבינה
בבגס נער חסר לב: עבר בשוק אצל
פנה ודרך ביתה יצעד: בנשף בערב
יום באישון לילה ואפלה: והנה אישה
לקראתו שית זונה ונצרת לב: המיה
היא וסררת בביתה לא ישכנו רגליה:
פעם בחוץ פעם ברחבות ואצל כל
פנה תארב: והחזיקה בו ונשקרה לו
העזה פניה ותאמר
לו: זכתי שלמים

ובת חכמה והחייב קדושת בבית קודם
כי שידע האדם להשמר ממנו ותאזר אהבה
בזרם השוקות של וריסורחוקי משלמות
האדם והיא נכריה שאין לה קיום בעצמה
ובכל קצתם אהבת השמיאל בכל חלקות
לשונה מטעם האדם (לבת אחריה וקוף מ
מתיקות המורגשות: כי בחלון חלון ואשגב
כל פעם איוח על השערים קטנות חס
בקירות קטנות (לחות קטנות) וחסם בחוץ
וטעמו שחכמה וכל קטנות קטנות
טעמו זאת האש והמנשך אחריה ונשקפת
לכל גלגל ונראית למשקיעים ויסל להיות
קטנות וראית: וארא בתאים קטנים
בבית חלון ראיתי קטן בתאים שקס
הנתי אחר הכל קטנים: אינה נכנס
שקס חסרי קטנים ולכן קראם בעם שקס
סמוכים על שלחן אהבה וכן קטני חלון
ראיתי נער חסר לב כל נער כש שש וכש
מדות קטנות וראיתו מורי על עצמות
שקוף ענני שוק כל שוק קדושה וכאשר
יעבור יתקרב וסיל שתה וקוף אומרו אכל

פנה כיון פתה ואחר שיעבור חוזר ללשון שוק קדושה
הנעמות אכל שמח נהרסו מים: בנשף שף יורה על קיומן שקדור והחשך מתעבד זה בזה בין שיקים קדושת אהבה
השמש בין שיקים אחר שקיעת כל שראת לזה קנע מטייל בעת שקדושי נאספי (בתם והוא בנשף נחמית
החמה ולמעני בערב שקוף כלל ולמעני באישון לילה ואפלה ואישון כל שחרות קללה פ אישון קען נראית שחרות
והנה שית ערוב רצה שערותיה מנעלם: ונצרת לב: כל שקל לב מססה וכל השאר מעלה פ דרך קדושה לגלות
כסף בגייה שתהיה גלויק ערותה כי שיתעוררו האשים (טא עלה ויל תשאר מעפה מססה בעצמם פ אס
מחלבו למעלה: או ירצה שית ונה עני שקיעה מקושטת נעמי עניים ונצרת לב כלומר חסרת קשכל כיון כעני נצרת
כל חרנה חומיה כל טענת בקול גול למען המעלה ערבות קול וסודרת שלא תלך בדרכם קשרים אל
בדה מן הדרך קטוב כן סודר ומורה: בבתה לא ישכנו רגליה: כדי שיראום המעלה פ

ומעט יצא לשוק ופעם לחוסת במקומות משועים ואצל כל פנה שקיף נראה חוצות תארב לפעם משם אם יש קסץ
אשים והחזיקה בו יבאר פריעתה שתאחוז בו ונשקק לו קסץ קדמך שקאים חוזר אחר קאשקובן אימרו קאים
חוזר אחר אפרת שקיף קצת ונשקק לו קסץ קדמך שקאים חוזר אחר קאשקובן אימרו קאים
דורשים חזק וכן קאשק דורשת לששים מטעם שאין לפי שעה ובחי שלמים עלי ירצה קיום זכות שלמים ושלמות

ערי ואחר שזכר משפחה לראוי שתאכל
עני או יאמר חובה על לשל ערי שיש ימים
שנדרת ש שום ראות טעך אקריב קרבן
ל' על כן אחר שיש לשענות כב בבית
מבשר ובה קאלמים על כן יבאר
לדוש טעך ואמר ואמר ל' גם שבעים
יבאר לקראת מרוב קשמחה איתא חסוב
במעט בעו מציא שישמח קאדס בעוואו
אותה מרברים דעתי מבג' חופש וכו'
קעצות מטעם חסות מונגרות
הרעם קאמרת חטבת אטון מרבים פרו
מיתרי מרבים כפתי משכב פירוש קולתי
במשכב מימי וורדים וכל מיט בשמים פ
דך קזכות לפית מיטמם בבגים נאים
וחשום ומקטרים אותה בתמרות עשן
לרעות בזכות לכה שבע במטמם וק
עש זכ בארבה גזול ונתעלסם
שם בשמחה גזול או יקום דודים שם
קתאר וטעמו ארוב קדודים ערוד פ
מבקר משעשוע ושמחת קאקסם ואם
תראי מבטל אינן בבית ואין פחד שיטא
בעורך שם פ קלך בדרך רחוקה וקמים
קלמה אמרו ל' תראי פ אינן גזול בבית קזה

עליהם שלמתי נהרי על כן יצאתי
לקראתך לשחר פנך ואמצאך
מרברים רבדתי ערשי חטבות אטון
מצרים נפתי משכב מר אורזלים
וקנמון לכה נרוה רדים עד הבקר
נתעלסם באהבים כי אין רואים
בביתו הלך בדרך מרחוק צרור
הבסח לקח בידו ליום חכסא יבאר
הטתו ברכ לקחה בחלק שפרזיה
תהיחננו הולך אחריה פתאם בשור
אל טבח יבאר ובעבס אל מוסר אויל
עד פלח חן כבדו במהר צפור אל
פחולא ידע כי בנפשו הוא

כוספת או יקום מים קומן שיש ומן רחוק שקלך ופעם
מימם שאין איש וארון בשעת וכש שקלך לחוק צרור רצה שמיד שון לעטוב שלקח צרור הכסף בידו ולא יטא
אל לים קבא לים קקטע וצורו כיו ציודות כשפסם וכא כמון חסוס על קשה ויין לים קבא לים
קח ואחרים לפי של ראש קשנה שקירח מתבשר הטתו רצה שברוב דבורה קנקרא לקח במתיק שקיף ממתה
אותו ובחלק אמרים רצה בחלקות אמרי תיחם מן קדך קטוב או יאמר שקטם אותה מהדרך קישרה ברוב עגתה
וכן ברעות אמרים הולך אחריה כל של יבין קטת קזה שן טוב לע וקולך אחרי עגתה בלי שישע קרע
קמטתה לבא וקוי דומה בעלית לשור קקולך במרובה לשבח ודומה לויל שישמח כאשר עשו בגל רגל פ קבא
וקטתה ל' שיע קטתה אל קערסות קקווא ועכשם ל' כל כמון דגלית תעבסנה עד יפלח חן יספ איך יעור
קתעפוז קגמיו ובפרט קמוחש' מוחש קמסש שאחר שיערב לוק קויו וקמיוף ל' יול להתפרד מימם ע' שיל
קכזל כבדו בחז' וסגנ' וקמיוף יפלח כפח כפער קממקד לעלם ול' ירעשם כל קתעפוז קקס קוי סנת מיתת

ועתה בנים ידעו ועתה שדחצתי לשוט נמרמות ורעות ואת האשק הרעה מחוייבים אתם לשמוע לעטון שאפ
אשכם וקחב לל יונה את הבן וכן נבחינת הדברים שהם אימתים וקוח אימרו ומוקשים למידי פ: אל יסטי
לל לל יטק לבך לדרך נאחת מדרש קוונה קיזכרת ולחפץ נהנה ועתה וקעטן שירחיק עצמו מדרך אשר
היא דורכת ואין ואל תהנה נתיבותיה נא לפשר פ קדולך נתיבותיה קוח תענה מדרך האמת ואל תכך אינ ואל

תהנה נתיבותיה פ: כירבים חללם ירעה
אי וקו חכם קיזכר מנחשולן
אשר שלע פ חרדים ואחר פ
סואת האשק רבים חללם קשלה בשטר
חלקות ומרמיות רחוי לך שתאמר מימנה
ולא תחשוב שקיו לתת קעם רק אשוי גדולם
ועצמי קדונק: דרכי שאור בתה דע
שהדרם קמולכ: האדם לבינה
קס עצמים מולטים אותם לשאול פ קשאול
ושתה מימין א קס וקס יודות א חרדי מנות
פ לל יושב עצמה חיים כמיו שקדס אכל תשכב
מיתת קעף וקנפס לכן סודו מיתתה
נתיבותיה ושמע לנתיבותיה חכמה שהם מימנים
לדס כמיו שטארן הערה אור ד

ועתה בנים שמעו לי
והקשיבו לאמרי פ: אל יישט אל
דרכיה לבך אל תתע בנתיבותיה: כי
רבים חללים הפילה ועצומים בל ה
חרונה: דרכי שאול לבינה ירדות אל
חדרימות: הלא חכמה תקרא ותבונה
תתן קולה בראש מרמס עלי דרך בית
נתיבות נצבה: ליד שערים לפי קרת

פעמי ואת האשק מראשק עכאור או לסכמים שלל יכעל דבר אחד פעמי דעת לכן אומי שראשונה ידע עש
מיו שאיו יודע נאסור אשת אים וקחכמה ותרק ילמדקו חומר ואת האשק נעלות בעל וקחאמר להנליך מאשק ודמ
שיכלו מנוח החטא בלמנו לע עש קמונע נה בעלם קוח ובעלם קשמות: ובד ידע עש קיזכר נאסורק ולראית
עבדתה קמיו שכת לבינה נע אדם דעתה החכמה לסנט מנעדות לשושע קמונע כלות פרחי קסודות טעמי קמטרת
והקדנל יכריחו לשאוק לבינה ולמאוס באשק קודק וכלל לשמור מומונות ועמל פ נכת תמונה: ובד ידבר עש
קשקופ מאשק כלול באכמה ולכן אינ אל תחמוד יושק וספר שתשכב עשנ נמיון עשנ נפפס שקעטן מימנה ייתר
מקונענה וסכאות עצומות כדי להרחיקו מנהערת: ובד ידבר עש האשק אשר ידעקו ויטתקו בחלקו לשונם
קפר קב שהיא החושק לה וכלן היא חשק ב: ז ואת האשק מנשל לחומר ולפפס קמיתאזק כש דעת קמורק וכפ
דל היא מנשל לסוכנות קחיעבות וראוי לדס שירחיק עצמו מנתיבותיה האשק שהיא קבאח מיתתה לעלם ועמבר
עדתה כגש אדם מנן ענן ולא אכל מענן קחיים וקכל קולך אל מקוס א: נ בענן קקודר ל סבת פשודות לסטא קא
קבית זק האש החוטא שהיא טת ודך בשעם ואין הפרש בין נער כש שטאז כש מדות קנעדות: קב מקוס מוכן
לפרענות שאין ספק שקמקוס מנא גזל לטות או לרעות כמנש יס יי במקוס קוח וכבר ראית מה שאמרו מנש
קב חזמן פ יס ימים שממטים האדם לשוב ולרע כש קתנעדות ככב ומואל קיוס בסוף מסכת שבת קב נבחינת חמו
קחטא שהאשק קמקוסרת כתמדות עשן יפה כלבנה דמ כחמה נקל תנשק האדם לתאותה וזאת הפרשק
תכלול אלו הארבעה עזורים: ד שידבר בענש קנממי וכל זק ימיו לענש קדוחע לנפס במדורות קמיש
אשר שס אש דקמ רוחשת תשדוף קנפס כמיו שקטא קרימנן בשער קמנול

הלא חזקה תקראי אחר שקראי קצת ממדרגת אלת האדם למדות מעטות ודעות נגזרות ותמצצ שתיר קנפס
לשאל מוטק ושם תקבל קהפסד וקאכדון בעושי ימרי ומאדרי דצח לביר שת אחרת קטבת לך נמצע מייסל
האדם להלשת קנפס והאחרות קנפס ותמצצ שיעלו בשולס קבארון ושיע קחיים קנצחיים ויתחיל קלי חכמה כולל
קחכמי ומדורשי קוראי לגע אדם שיעיימ נחכמת קתורה מעטק בראשית ומעטק מרצח בלאור קמעת וטעמס
ותבנה תתקולס וקמקמנה שהיא חכמי

המדיניות המיישדת האדם למדן מפעלות
מרימא קולן. והסונה שהחכמות הם
עצמות נדושות לכל חפציהם ודתי תדק
מונח וכל. הדוצה לשון הדשות בידו וואת
הקריא בראש מרומי הסע בראש מקומות
בטח' וכן נמק' מעדס' וואו על דרך שת
נעשת נגנז. ל' שהחכמה שם ברת
נמקס שהנעשות מיתחלקות טי' שכל
העני' וששם יסחו שם וואמר לע שערס
לש קרת. ידל וכן שם בית החכמ' והתבנה
באער הער ובינוש חוקים. לש קרת
בתוך המדינה ששם דורס דני' השם
למעני' בכל בית ודתי יאס החכמי' (לוחח

[illegible]

מעלי

לפניו שקול קולו כנחש וקמעות קסוף
לנבא כי טובה חכמתו לכל אדם
ואמר

שֶׁסֶם יוֹתֵר חֲסוּסוֹת מִחוּץ פִּי הָיָה קוֹבֵלֶת
הַמִּסְתָּן בָּאֵם וְהַמְרַגְּלוֹת אֵינֶם נִרְשׁוֹת
בְּעֵצֵן. וְאִמָּר וּבִי חֲסִים לֹא יִשׁוּ כִּי רוּחַ
לְמַד כָּל הַלֵּל וְהַשְׁמִיטִין הַנִּזְקֵק לְעִרְתָּ
הַנִּבְרִית לֹא יִשׁוּ בְּעִרְתֵּי הַחֲכָמָה אֲנִי
חֲכָמָה שְׂכִיפֵי עֲרֵמָה אֶחָד שֶׁאֵד
מַעֲלֵת הַחֲכָמָה עַל קָטָן הַשֶּׁשֶּׁר שֶׁאֵד מֶה
שֶׁלֵּלָה מִן הַשְׁלֵמוֹת וְאִמָּר אֵשׁ חֲכָמָה לֵל
אֶלֶּפֶת תַּרְשִׁית שְׂכִיפֵי וְנִתְחַרְטֵת עַל
הַעֲרֵמָה שֶׁחֲכָמָה עֲבַד עֲבָדָיו שֶׁסֶם לְבָרִים
מִחוּדָדִים וְעוֹד כֹּל הַתְּלָמוֹת שִׁוְלֵה קֵד

הממונים לשפט את העם:

אני אורחי אהבתי את האנשים יש מקום דומים להקמות קשר ולחיות יחד שאינם מעריצים חבית מאנשים דומים להם ויש מקום חנפים שכל חייקם משתלשם לחשף חביתם ומנהלם להם כל מעלותיהם טוהר ורעות וכל מיאלו אין אהבה לכן אלם שהחכמים אינם מרחיקים חבית מאנשים וכן אינם מזהרים בזה כל ימיהם אלא יבחרו אהבת האומות ולא יבזו עליהם וכן מדורשים אותם שיעבדו בזה זמן שיהיה עש כל זה ימצאו מזונן להשתל כל היסוד עלהם

הוא אמרו ומשחרי ימצאו עושר דע שחרישית התכלית העליון נמצא חלק בין הנזולס מקום חכם שהיא העשר וחזק שקר מטט שבתכלית העליון הוא נדרש לעצמו והעשר נדרש בעבור הקב"ה הנקנה בו ואחרים חכם שהיא הכבוד שיכבודו האנשים וחזק כי באל מטט שקבד קוא אות וסימן שבזה המטט יש מעלה אשר בעצמה כל האנשים יכבדוהו ויכרעו לפניו וקממלם קריא ראי שיקה התכלית וכן הכבוד קוא כד המכבד לא כד המטט וגם שהעשר והכבוד אינם התכלית העליון הם הכרחיים למאשר כמו שביאר

יחזקו צדק בי ישרו ונדיבים ב כל שפטי ארץ: אני אהבה יארה ומשחרי ימצאנו: עשר וכבוד אתה חזק עתק וצדקה: טוב פרי מחרוץ ומפן ותבואתי מבסס הנבחר: בארח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: להנהיל אהבי יישוא צרתיהם אמלא:

פ

החכם המדיני לוא שנתל החכמה יש עשר שכל מקום שילך חכמתו ישפיק לו קוא שימח בחלקו וכן כבוד שקבל מכבדים אותו וביאר שהעשר קוא רבועתק נאמן שיעדיף לעשות ממנו צדקה לאחרים: טוב פרי מחרוץ: לפי שזכר העשר קבלט טבע שהיא קבון מרבה וזכר יש עשר טבע שהם קבונות ופרי האדמה והעץ שם יוזם להם וכן יש ז' מינים בפרות האדמה קוא מהפרות חמץ שהם קיימים ועמידים ואין צריך לזרעם: השני קורעם שירע כל שנה ושנה שנקרא תבואה אלם שהתכלית המושג בחכמה יותר נעדר מהחזון וכן תבואה יותר מנחם קבונות ופרי דומה לשון שהם דעות קיימי ועמידה והתבואה למעשה הקורע כל יום: באורח צדקה: רצ לפי שאל נקרא מאושר מי שיש לו קצין המעלות ואינו פועל אותן כי האושר יתחייב לפעולה לא שבעל הידע יטעול בקנינים החשובים והוא אמרו באורח צדקה אהלך כי הדרכים והנתיבות והקלבה יורו על המעלה והלק זאת המעלה לפעולת צדקה ולפעולת משפט לפי שהחיים אשר בהם האושר הם ז' קהיים המדיניים וחיי הקהטורות ולפי שהתבוננות יתחייב בחכמה קאלית ומאשר באל קהיים קוא המעטוד במחשבות החכמות ומעובד כל מעד קשבת ענין חכמות ולזה צריך שיהא חכם באלוהות האמיתית וישמח בעצמות המלכות הקדושה אשר כל היום נהנים מן השמחה ומאשר בחיים המדיניים קוא קודע להדריך לזולת שיעשו מעלות ישרות ולזה צריך תבונה והריש קאלו מכלול הקהטורות קרא אורח צדקה שזה קאיש מצדיק נפשו ולפי המדינה קרא נתיבות משפט כי המשפט קוא בין אדם לשכירו והחכמה מלמדת לו מה מיעט: להנהיל אומות יש: ראי לך דורש שידע הכלת הדריש מקו כי אז נתקל יצא למחוז חפצו לכן אמר שהיא מודיע שהאומות לו יחלו יש שהיא מציאות נבחי לפסח ואורחותיהם אמלא: רמון שיקה להם יר ושם בארצות קהיים אשר הם האור קאלוהי ושם מתעצמות הנפשות עובד כללם לא יוכל האדם לעבד כבודו באל קהיים הנפשים כמו שאמר שכן לא ראית אלהים וולתך

משלי

וְכֵן קִנְיָ רִאשִׁית דְּרִכּוֹ אַחֲרֵי שֶׁהִחֲבֵס סֵפֶר מַעֲלֵת הַחֲרָמָה בְּבִחִינֵי מִקְוֹתָהּ וְכֵן הִפְעֵלֹת הַנִּמְשָׁקוֹת יִמְנַע
דָּבָר לְפִדּוּעַ שֶׁבָּח בְּבִחִינֵי הַפְעֵל שֶׁהִמְצִיָּה וְהִכְרִיזוֹתָהּ לְכָל הַנִּמְצָאִים וְזוֹת הַפְרָשָׁה יוֹדֵעַ שֶׁלֹּא
עֲשֵׂה יִרְאֵשׁ אֵיךְ הַחֲרָמָה הוּא יֵשׁ לָהּ קְדִימוֹת קְדִימַת סִידוֹר וְנִמְצֵי קְדִימַת מַעֲלָה קְדִימַת טְבִיעַת קְדִימַת
סִנָּה שֶׁתֵּת תְּדִיעַ שֶׁהַפְעֵל בְּכָל יֵת זֶלֶק לֵשׁ חֲלָקִים כִּלְעַם הָאֶרֶץ שֶׁהוּא עוֹלָם הַסֶּפֶל וְהַשְׂמִים שֶׁהוּא עוֹלָם

קב"ל. וקשקשים שקור' שלם קמל'ס
וידע' שבאמצעות החכמה האלו'יק' נכד'ו
אל' השלש' על'מות' שקיי' כל' אשר' נ' ברא'
השם' על'מן' : של'ג'ת' יודע' שערות' אלו'
השלש' על'מות' מנח'ופת' ולער'ת' קמל'ס
השל' כה' בשם' טובע' במרס' קרים' הטבע'
וקור' לפון' טבע' שכל' אשר' אינ' כח' לעלות' אל'
לעד' למטה' כמו' טובע' בשם' סוף' : ולער'ת'
קמל'ס' באמצע' כנה' באמרו' בהפ'ם' שמים'
שם' אי' מלשון' בור'ת' תכן' למר' שערות' וז'
השל' אי'ם' מומדות' כמו' של' השל' אל'
השם' על' מיתקנות' : ולערות' הכפ'דות' כנה'
באמרו' באמצע' שחק' ממעל' לכורות' השם'
בעל' אומן' ותק'יפת' שאין' בהם' סימין' כלל'
אפי' מקומי' : ויתחיל' ואמ' "קבע' רוצ' לומ'
ברא'ת' בראשית' הקד'פ'טות' וקד'רו'טעו'ל'
בראשונה' שבר' היי'ת' אי' כב' אמרו' שכתב'

יְחֻזְקֵנִי רַאשֵׁי תְדָרְכֵּנִי

קֹדֶם מִפְּעֻלָּי מֵאֶזְמִי מֵעוֹלָם נִסְכַּתִּי מֵר
מֵרֹאשׁ מִקֹּדֶם י אֶרֶץ בְּאֵין תְּהִמּוֹת
חֹלְלֵתִי בְּאֵין מַעֲנִוֹת נִכְבְּדֵי מַיִם
בְּטֶרֶם הָרִים הִטְבַּעוּ לִפְנֵי נִבְעוֹת
חֹלְלֵתִי עַד לֹא עִשָּׂה אֶרֶץ וְחוֹצוֹת
וְרֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבְלִי בְּהִכְנִי שָׁמַיִם שֵׁם
אֲנִי בְּחִקּוֹ חוֹג עַל פְּנֵי תְהוֹם בְּאִמְצוֹ
שְׁחָקִים מִמַּעַל בְּעִזּוֹ עֲנֹת תְהוֹם
בְּשׁוֹמוֹלִים חִקּוֹ וּמַיִם לֹא יַעֲבְרוּ פִּי

קדמיה לעולם שנה הדייחיה הקדומה אשר במפעלי אלה היא: מלאו רומן בראון על סדור ומעט לל פל ומן
בפעל על הזמן נמשך לתפועה וקודם בריאת השמים והארץ לל היה ומן. ונכלול שהחכמה הקדום בקדמית סדור
ומעט: בעולם נשכח מראש רצה להודיע שהחכמה יש לל קדמית מעלה ואמר שלעולם היתה לל שררה
וגדולה לל כמו האשים ש קודם שיקו נשי ארץ וגדולה הם בשלטת אלה היא לעולם בל הפסק מראש
הזוית ובריאתה. וטאר אופן מעלתה שהיא לפעלה מכל הפעלים ואמר מקדמי ארץ ירצה היית נשוכה ובעלת
שררה יותר מקד ברים הקדומים במעלה לעולם השכל שהוא אחר הפעלמות. או קרא קדמי ארץ לל רצונה יסודות
שקם מעמדים הארץ ואמר שהסדר מעולם על ראש אלה הקדמי ארץ שהוא הפעל מעלן. באין תחומות
רצה להודיע שהחכמה קדומת בטבעה וברא פעל השכל ואף שהוא כלל ל יסודות קתיול בסוד הקמים ואמר
באין תחומות נעלם שהוא יסוד קמים כד חולות אלה באין מעשמות הסודעות נכדי מים שהוא רבי וגדול ואחז בא
לארץ ואמר נסרם קדים הטבע ואפע נגזעות שקם המקומות החוקים שבארץ ואף שהאש והאוויר אינם מושג למוש
רצה לכלול אותם ואמר ועל לל עשה ארץ שקם יסוד הארץ והקמים ומעל שחן לשם הנקרא חוצת. שהוא יסוד האוויר
וראש עתירות תכל שהוא יסוד האש שהוא היסוד קויתר עליון ואמר באין אלה נברא ובהסתלקם לל יסתלק אלה הם
יסתלקו בהסתלק החכמה: בהרכיבו שמים שם אלה רצה להודיע שיש לל קדמית סבה ולכן אמר כאשר הוכן
הקמים במעטותם שם היה כלומר סבה לשם ולפ שם הקמים מעולם אמר בחזון חוש שחזון הוא

ועתה נעם שימע לי ירצה אחר שאני כלול בל אלו השלמות קבלו ממני לרדוף החכמה ותהיו מלאכים ב' קוף
התבלת המעקש מן האדם ישימו מוסר וחכמו יר אע כלול מהמדות הטובות אשר הם המוסר
ומהמוסדות יושל כן ראוי שתקבלו ממני אלו השלמות ואל תגרעו ואל תבטלו מלכותכם או
יקח תגרעו מלשון למטרע יאמר שראוי למקדים המוסר קודם לפעול בחכמה ולא יעשו הקטן ואפשר שיהיה
שור מלשון פרשן יר שהחכמה נעבדת
שי' מדות ויקבלו ממנה התכחות בל שום
תשלומין אל כחם אשרי אדם
לשקוד מבורית ושקוד יאמר
שנר' שימקד האדמונדו בנקשת החכמה
וכאמרו אל יגעת ומעצת הנאמן וימך
לשקוד לתחוק ולדבק בהם כי מוצאי
מנח חיים נתן סבה לראוי שיטקש
החכמה לפי שמי שימצאנה ימצא החיים
הנפשיים ויפק רצון פרוש וינשא ירצה
שקוף אהובורשי להם השם כחש ואדער
למען יאמנא חן וחסדאי חומם נפשו מלשון
ול' יחסיף כלומר מי שאינו מורש
החכמה וטועה מדרך השכל חומם נפשו
שאלו ממנו הטוב והקיום ואזקב האדון
הנצחי כוונת זאת הברכה להפליג הדבור
בהמצא החכמות דרושות להל' חסדקם

חכמות בנתה ביתה הצבה עמודיה
שבועה: טבחה טבחה מסכה יינה אף
ערכה של חנה: שלחה נער תהתקווא
על נפי מרמי קרת: מי פתיסר הנרה
חסר לב אמרה לו: לכו לחמו בלחמי
וישרנו ביין מסכתי: עזבו פתאים וחיו
ואשרו בדרך בינה: יוסר לי לקרן לו
קלון ומוכח לרשע מומו: אל תוכר
לץ פן ישנאך הוכח לחכם ואהבך:
תן לחכם ויחכם עוד הודע לצדיק

וכתר תרם מונח וכל קרובה לעול אותי יטול וכל החכמות כח מקומם נה כל החכמות הצריכו ללמוד
וזק בשבועה שיהיה בבטן חוק וחכמה עמודיה שבעה כלומר רבים כמון שבעה עשר דיוק וקס והסוף מלא כל והמאתה
ואחר זה תערוך השולחן במיני המאכלים הנבחרים ואלו שלם נעדרותה בעקומות המעוררים כרי שיתעלו מהם
הקדושים יותר להיות טבע קושר חושק הנקבה ואמרו על גפי כמון על גפי והפלא בעקום בית בי טתיסור
אלו הם דברי הבערות מי שקוף טתיסור מי מקומנו ויגש אל וכן מי שקוף חסר השכל ואחרי הקציע למקום הקוף
אמרה אלא מהם לט למנו בלמי רל טאו ותאכל מעשרותי המיתוסות בלס ויין וקס רמון למושכלות ולדברי
התורה או יאמר מי שקוף טתיסור וכל מהחכמות אותה קטנות יוסר מלגט בטאו חנה לפעול החכמה והחסר לב
שקוף נעדר מכל שלמות אומרת לו דברים מספיקים וקוף לט למנו בלמי ויחשוב שקוף אלה ממעט שיעל
מימדה למדרגה וימחק שלל לשמה בל לשמה עובדו תחלים כלומר ששם הדרכים אשר אהבם המסבסם המיתה
וקנו בתחלתם לשתחוו וזה יקיה כשתאשרו ותנעו בדרך הטובה יוסר לץ מומו מוסר הטעם מי
שימסר קלן גרם קלן לעצמו שקלן יקללו ול' יקבל מוסרו וכן גרם לעצמו קלן המושח לרשע המומים שם
או יאמר כשהיוסר לוולת קוף לץ וכן המושח מוס שם לרשע בל מלא המושח חים לוקח לעצמו קלון לפי שקוף
גרם ש' גר' מומיו בטרסוס ובכמו זה אמרו אל טול קיסס ונ' או יאמר מי שמיסר קלן יסבב שיוסר מהלך הקלון
וקרע שקוף פושק וכן המושח לרשע מומיו יסבב שימנע הרשע מעצות רשע ויקיה לוקח לו קלון כלומר מקע

מימנו מקלן. ולפי שהשליח שמורה בלכ קל והדשע. כשזיחו למס. אימר אל תבנה לך מנעט שיטלך ותגדוס
דעה לעצמך. יזכור לחס שקור יוסף אהבה רבה לזה שזיחו מנעט שקור משער בחכמות תעלות המוסר.
הן לחס ויחס עוד רבה הן לחס מן המוסר ותגדוס שיחס עוד שתבנה יוסף על חכמות. וכן הונע לחניק
דרכו מוסר ויוסף לקחת מוסר או יוסף בגדקת. תחלת חכמה יראת יי. כחוננה העמוד הראשון שתלמד
החכמה היא יראת יי. שמעון נפש האדם

ויוסף לקח: תחלת חכמה יראת יהוה
ודעת קדשים בנה: כי ביר בו ימין
ויוסף פו לך שנות חיים: אם חכמת חכמת
לך ולצאת לברך תשא: אשת בסילות
המיה פתיות יבל ידעה מה: וישברה
לפת חכמת העל כסאמרמי קררת:
לקרא לעבר ידרך המישרים אוחתם:
מי פתי יסר הגה וחסר לבוא מרה לו:
מים גנובים ימתקו ולחם סתרים יעם:
ולא ידע כי דפאים שם בעמקי שאול קראיה:

לחיותה נכונת לפחד מהשם. וכן קודם
שילמד אדם בדעת קדושים שקור חכמות
האלקות צריך להקדים בשנה שקור חכמות
השנה מחוייב שילך מן הקל אל הקשה
בסדר העמוד. או יאמר הדונה לסקר
בחכמות האלות צריך שיקים קודם בעל
יראת השם. וכן הדונה לסקר בשנה צריך
תחלה שיקים לו דעת מלאכים קדושים ולא
יחדסו לעלות אל יי. מרגל הקדושות הנאות
ש יעל מנהג רב. ובדרכי יראת יי היא
העמוד ודעת קדושים אל בעל העמוד יי.
כי ש ידע ימין: רבה שחכמות העמוד
למסדר העמוד ש בעמוד זה ידע ימין
הקדשים בעלות ונחל שחכמות העמוד
על כל יוסף לך מן השמים שנות חיים
בעל הנא אם חכמת רבה שחכמות
קטן נבחר בגשם מדונק לן יסרד מהחכמות מן חכמות כל אדם לדרוש שלמות ושלמות היא נדון מנעט לל לבני
ואעפ שקור ילמד מן חכמות קור לבני יסרד הנזק. אשת כסילות. אחר שזכר תעלות החכמה חזר לשתם נאות
הכסילות ואמר שקור בעלת כסילות בכל מעשיה. וכן קומיך וטעקת שאין לה המענה ונחת. וקור בעלת
טענות. וכל ידענה מן חכמות קדושים. או יאמר וכל ידענה מנה לדבר ומה לעשות. וישברה לטתח שיתק ספר שקור
שית טעם שלא תשכח שיתח שיתח חכמות קדושים וקור בעלת נאות שתשכח על כסא כמנהג האדם וקור
בגדוס שקור במדומי קררת. לקרוא לעצמי. קטלעמוד בעשותה שקור תקרא בעצמה עברי דרכים שהם
מישרים אוחותם ולא יקרב לטתח שיתח: לן כמון החכמות שאלסו הנערות וכן בשיתם. והענין שתקרא אותם
לקטותם מהדרך הטוב. ואמרק מי שיתח יסור הנה ולמד ערמה ותחטוף. ואם קור חסר לבא יקרה לן הדברים
הנמשכים: מים גנובים רל לן תגנב: שם לראשק ש המים הנזפים יותר מתקנות מהתקנות בבסוף הלסם ת
וקסענה קטל לן בסתרים יעם ויערב על הנחל בברקסיה. והענין שחכמה האסורה ומנעטית בסתר חכמה
הנעם על חכמה קטלית לטעל ולן ידעב דפאים שם. רל זה האיש קטלית חכמה בברקסיה לן ידע ולן
יבגש ש מנה קטלית יתחייב מיתה וקור שם הקדושים לן ושמעש לעצמה קס יורדים לעיניך שאול קטלית קדושי
אחרות החכמה שמקטל לעצמה קדושים ומנעט כמון שאמר ויוסף לך שנות חיים
נשלים חלק הראשון ותכלית לעשות בט אדם שילמדו חכמות העמוד ושרש נבגשאת יי קטלית שקס ברא העולם

בזכמיה ושקם שלש עלמות. ורמזו בפרשת חכמות בנתה צתה לו ימי בראשית. ובטח טבח וקח לדברים
הנבראים בשכרוב היסודות. ואדם הוא חסתי. וחוק הוא קורבן. וזאת הפרשה תכלול יסודות הדת מצאיות כסם
י' בחכמת יסוד ארץ תורה מן השמים בעת תורה אל תשכח וקדושות לוח שבת ועונש עפוי וכפשי באורך ימים ודרש
שאל צתה. וגלה שפץ הדעת הוא נטות אחר המפרסמות ועץ קחיים הוא יד ישתה תורה ודבקות האדם בה

ואחר כעתק לפאר חלק השע משל

שלמה בן חכם וקורבן בספר המדע

הטובות ושנא אותם. וכן חסר המדות

המנוחות ויגמ אותם ואומן קלימור בביתו

הוא מחולף. מקום שמחצית דברי שבת

ומחצית דברי גלות ומקום שיכפל בשבת

ומקום שיכפל בגלות. ומקום שכל חלקי

הכתובות אחר. אמר משל שלמה

הכוונה מכאן התחיל המעשה

המיוסרים ט מנה שקדם כדמות הקדמה

לפניו האדם. בן חכם ישמח אב

בעצם מנע שהאב מנער במעלה החכם

וכן כולל תורת אמו בעצם הדעה לשלש

שהאב יוצא וכל האדם עומדת לעולם

בכרת קשת וסובלת כל קצעה. לא

יושל רבה שפאר האדם יחסור

מקטע השלש ברשע ובצרמקובנות לא

יושל לבטלהם בעת צרתם אבל המעון

שקנה בעל בדק וישר יעלה אפי' שהיה חייב מיתה ובכל ענין הצריך לו לא ירשע י' רבה שהדיק שקונה ממנו

בדק וישר. וכן המבוב נכסיו לעמים מוכתרים הם של יסודותי עטות ורעטון וקוה רשעים יקחוף. כל המעון

שקונה רשעים בשכרון שמשכרים לאנשים השם יקחוף וידחק אותם וקוה לשון שבת. ואחרים פירשו קוה לשון

קוה כל המעון קוה להם השם ישעיהו וידחקו וכן בתרגום וקטע דרש נסחוף. ראש עשק כף כל רש ועט

יקח כסופ מי שטעש כפ כף רמיה ויד חרוטם כלומר הסוחרים המנדקקים במעשיהם כל סחורתם בדק

ומעט אותם חיד הקשר העשיר בעלית. וחרוטם כמו ומעט קריתם חרצת גורת. וכף יקח או יד האדם או כף

המאזנים. אגר בקיץ. אגר מלשון חסיפה וקטץ. ומעט הוא העגל וסכל שמיש אביו ואמו ומשפחת בעלות

וקטץ המשל ורואה את המלך אגר בקיץ די שפון לכל משנה שאז הקטאות בול והעגל ומעט נרדס אזול

יבקש פרנסתו ובסתי ימות ברעב ובצמא. ברבות לראש דייק כל שכל קעם מברס לגדיק מפע פעולתו

הטובות ויחס קבוצת לראש ט בראש הכחות היועצות לק לעשות המעשים הישרים. ופ רשעים יכנס

חמם כל שיכמו החמם שהמעשים בפעם מפע שהם מקנאים בברכות שנותנים לנדיקים ובר דייק. רבה שכל

יוס כוסף ויוס זכרו לטובה ולברכה בחייו ובמותו ושם רשעים ירקב כלומר שזכרו אבד מע ארץ ולס יזכר ולס יפקד

אל לרשע ירקב מנורת עץ אל ירקב יכלה וישחית חכם לב מי שקור חכם לב יקבל המעט בן מאשט בן מאמו

משלי שלמה בן חכם ישמח אב ובן

בסילתות אמו: לא יזעלו אוצרות

רשע וצדקה תציל ממות: לא ירעב

יחיה נפש צדיק וחות רשעים יחרף:

ראש עשה כה רמיה ויד חרוצים

תעשיר: אגר בקיץ בן משכיל נרדס

בקצר בן מביש: ברכות לראש צדיק

ופירשעים יכסה חמם: זכר צדיק

לברכה וישם רשעים ירקב: חכם לב

יקח מצות ואיל שפתים ילבט: הלך

בתם ילך בטח ומעקש דרכיו יודע:

שקנה בעל בדק וישר יעלה אפי' שהיה חייב מיתה ובכל ענין הצריך לו לא ירשע י' רבה שהדיק שקונה ממנו

בדק וישר. וכן המבוב נכסיו לעמים מוכתרים הם של יסודותי עטות ורעטון וקוה רשעים יקחוף. כל המעון

שקונה רשעים בשכרון שמשכרים לאנשים השם יקחוף וידחק אותם וקוה לשון שבת. ואחרים פירשו קוה לשון

קוה כל המעון קוה להם השם ישעיהו וידחקו וכן בתרגום וקטע דרש נסחוף. ראש עשק כף כל רש ועט

יקח כסופ מי שטעש כפ כף רמיה ויד חרוטם כלומר הסוחרים המנדקקים במעשיהם כל סחורתם בדק

ומעט אותם חיד הקשר העשיר בעלית. וחרוטם כמו ומעט קריתם חרצת גורת. וכף יקח או יד האדם או כף

המאזנים. אגר בקיץ. אגר מלשון חסיפה וקטץ. ומעט הוא העגל וסכל שמיש אביו ואמו ומשפחת בעלות

וקטץ המשל ורואה את המלך אגר בקיץ די שפון לכל משנה שאז הקטאות בול והעגל ומעט נרדס אזול

יבקש פרנסתו ובסתי ימות ברעב ובצמא. ברבות לראש דייק כל שכל קעם מברס לגדיק מפע פעולתו

הטובות ויחס קבוצת לראש ט בראש הכחות היועצות לק לעשות המעשים הישרים. ופ רשעים יכנס

חמם כל שיכמו החמם שהמעשים בפעם מפע שהם מקנאים בברכות שנותנים לנדיקים ובר דייק. רבה שכל

יוס כוסף ויוס זכרו לטובה ולברכה בחייו ובמותו ושם רשעים ירקב כלומר שזכרו אבד מע ארץ ולס יזכר ולס יפקד

אל לרשע ירקב מנורת עץ אל ירקב יכלה וישחית חכם לב מי שקור חכם לב יקבל המעט בן מאשט בן מאמו

קִרְיָעִין יִתֵּן עֲצָבָתָא וְאִיל שִׁפְתָּיִם יִלְבֹּט
מִקּוֹר חַיִּים פִּי צָרִיק וּפִי רִשְׁעִים יִכְסֶה
חֹמֶס׃ שְׁנֵאָה תַעֲרַר מִדָּגִים וְעַל כָּל־
פִּשְׁעֵי תִכְסֶּה אֲהַבָּה׃ כִּשְׁפָרִי נִבֹּן
תִּמְצֵא חֲכָמָה וְשִׁבְטִי לַעֲחָסֵר לִבִּי׃
חֲכָמִים יִצְּנֻ דָּעַת וּפִי אִוִּיל מִחֲתָרָה
קִרְבָּה׃ חֹן עֲשֵׂי קִרְיָת עֲזֹ מִחֲתָת
דְּלִים רִישִׁם׃ פָּעַלְתָּ צָרִיק לְחַיִּים
תְּבוֹאֵת רִשָּׁע לְחֲטָאֵרִי׃ אֲרַח לְחַיִּים
שׁוֹמֵר מוֹסֵר וְעֹזֵב תּוֹכַחַת מִתְּעָה׃

וקרע: מקור: חיים פנדיק: כיון
שקדשעם פהם הכשילם כן הצדיקים
פיהם יצא חיים למשלם שהם דברי תורה
ומצות ופי' רשעים קחמם יכסו ויסגרו
באופן של יצא מפהם דבר טוב למשלם
שגארה העדר: כאשר ישאל קהלם לחזו
מתוך קהנאם בדבר עקל יתעוררו בעתם
מנעסוריות וקטנות: וקאהבם בחפץ
פ' על כל פשעם שיפגע קהלם לחזו
תבסק קאהבם ולא יצאו לעי קטטה
ומריבה: בשפתי נטון: עד מנה דבר
בשכח הצדיקים ונאות קדשעם שהם
מקבלים: וענה ידבר בשכח החכמים
ובנאות קהוילם ואמר בשפתי קהים קנטון
המזכר חכמה פ' ידבר בק תעזי: וכן תאמר
בשפתי קבטם לע חסד לבם ויחסם בדברו

וכן ראוי שהקדע מעלת החכמים שהם יצמחו קדעת ולא ימארו לדרב דעתהם אף שהם אמתיים ונכונים וראוי
בחקר פ' דברים של מיתה ושבר שהם דברים רעים ומפגעים קרובים הדברים בפיסק לדרם הון עשיר הוצא
מקבלים אחרים שהם העשיר והולד ושבח מעלת העשיר שהוא לפני על בעל כחו קרית עשו והדש קדלות
למיתה פ' הכל יכעשו פ' אין לאל ידו ושבח מעלת העשיר לומר קעל כדו שיקח וריו ביעשו פ' העולת נדק
לחיים דכח פ' טעולת האיש קדק קוא כדו לשבח קחיים וקס חיי קחיי קפס ולגרסנ' חיים לולות פ' יתהל
לעצות נפשות יאמס תבואת האיש קדשעקס טעולתו מביאות נפשו והנפשות אחריו אל קחטאל ואל קמר
אורח לחיים לפי שאמר שקטעולת קטועות יבאו חיים לעולם כנה לפרט דרך אחד שהוא טוב וישר וקוא קמוסר
ואמר אורח לחיים לפי שיש קחיים קוא שמדד קמוסר ומי ששוב קתבכת מנעם מדרך קחיים הערה

האב בבאין רמון לשם שהיה עשה לו את חפץ קוהות ויצא כאשר השכל ידבק בחכמה וקאם רמון
לכנסת ישראל שהיא מנידת מלכות ששבע ויהא באשר ישראל רשע למקום ב' ודקה תביל מניעות ומה אחד
אומן מי גבר ויחיה ואל יראה מות' אל קשיא דקה תביל מניעות מקדית ומה שאמר ואל יראה מות היא בדרך כל
קארץ ל' חשש אימר דקה ו' תורה שמכללת את האדם מדינה של גמלים שנקרא ממות ב' רמון שהשם אל ירשב
מאותה התענוג הדומה לנפש הדריק וקוהות רשעם שהיא חפץ קוהות ל' קוהות ומציאות נחשת ונטרדת מציאות
קוהות באומרו קנה עבדי יאכלו ואתם תרענו שכל רמון לאור קשטנה

מבסח שלח קרען ים אנשים שקס שונאים את חביריהם בלסתם ובשפת חלקות שים לפס מעלמנים השנאים
קחיז כריך בפו שלם אל רעמו ידברו וכל בבאן שפ מעט קדסר קאסוד אונות דברים שקוץ אחד
בפה ואחד בלבושנו על לש השנא את אחיו וכן קדולך לבית חבירו לשמוע מנה שמדבר מאחר ומספר
לו כך שמעתי עלך שעבר על לש תלך דסל ואל נקראים שפתי שקר ואמר ומוציא דנה קוץ כסיל קוץ קמספ

מבסח שנאה שפתי שקר ומוציא
דבה הוא כסיל: כרב דברים לא
יחדל פשו וחושך שפתי מושביל: בסה
נבחר לשון צדיק לבשרשעים במעט:
שפתי צדיק ירעורבים ואויליסבחסר
לבימותו: ברכת יהוה היא תעשיר
ולא יוסף עצב עמה: בשחוק לכסיל
עשות ומה וחסכה לאיש תבונה:
מגורת רשעה היא תבאנו ותאור
צדיקים יתן: בעבור סופה ואין רשע

דגמות חסכו כדי לפיטו ולפליצו מן
שיקה קנאות אימית וכס כמקוץ שקר
נקרא מוטיא דבה של שוין לפוסחו אל
לפליצו ולגער ולק אימר שקוץ כסיל לש
שפתי ידוע נכרח שיקו לו קעלפס
ממנו קראסון רשע נסתר וקסטרשע
מפרסס ודבה כמון דובכ שפתי ישעס
שרא דבה ברוב דברים בא לנאות
קאגשים שקס מרחיבים לשונם
אפי' לתלת טוב שטעמים דנות יתחייב
מקדסר קוץ רע אפילו שספרו איצת
וצרו טובות קאיש קוץ וחוסך שפתי
משפיל עב קחוסך שפתי מלסרנות כסוד
פאס לעת קערך דסר מעמס וקצר
קוץ משפיל או ידנה וקאיש אשר חוסך
שפתי מקמערנה דבריו ומעתיק אות קוץ
משפיל בסה נבחר ואמר לשון צדיק תדבר

דברים נבחרים ככסף דיוק ונבחר לב רשעם כמעט מעט קוץ נבחר פל עמאס דבר טוב וימך כמעט דגם
ישארו בלכס דברי קדיקים פ מיר יסורו מעס ולס תחשוב כמדיק יסתפק במה שקסצ מקחכמה ומוסר אל
קספס קאלפי אשר ט יערררו לפשלה וולפי וקוץ אומירו שפתי דיק ידעו ויכנסו נפשות דסות שילמדות דרס
חיים וקאולפס אפי' לעמס לש יחיו אל בחסרון שכל ימות ברכת יא כשקס שולס ברכה לרס קיף תעשירם
וכל עבב ועצל יסא אל קעשר נבה קבככה וימערב לשון דאגה לל קאות שוק קעשר בא מירת קסס
שבצל שיעחיס ונרפה מעמ לש כיו קנבלס שקס עבכרים השפתי אדערי בשחוק לכסיל נקל ושחוק לכסיל
עשות ומק ופעל מעונה שקהרגל ברר שכ לטבע וכמו שקומק נקל כעשע ככסיל כן קחכמה נקל ליש תסעה
או ידנה ככסיל ישחוק ממני שיחשוב בצבת קדבר קודס שיעשה אכל ליש תסעה יחשכו לכמה פ מעבב תישר
קדברים מגורת רשע קפחד שקרשע מתפחד מקבריות קיף תבא עליו ותאות דייקים יתן שקדיקים
ידאוו מנאקס של רשעס או יאמר שקרשע יזל כל אנשי קעלפס ומתבטל שקוץ יפחד מקדלות
לכן אימר מעברת רשע ופחדות שקוץ קדלות תבאן ולפ שקדיקים קס מוטיאס ממנוס עס כל קבריות קהטל
יקי רען שחאותם ישלם קסס ופחד קבלת קרשע שקוץ דומק לרוח סופה ושערה שיאבד במהרה כמון שיאבד
רוח קסומה וקדיק חוק קוץ כמון קיסוד שאימ וז ממקומן עד עלפי

בחומץ לשעם רצה למסיר סבת מונפעת האדם מהשנת פלמות. הא עלות ואמר כחומץ לשעם וכעשן
לשעם שזיק להם מאד כן יזיק העגל לשוליו כאשר לא ימקד שלחותם כי תראה מלחם ואכרס שוליס קנה וקנה
לבקש עורק מלחם בקס להלחם עם אויב קס. וכאשר יאחר פעמים התחוק קמל מנה עלקס ויגברו קאויבס בקס
יתחייב שקטלות מנה מנעמה מלח. יראת יי תסיף סבה שעת קוצר קחיס. לזה אמר שקחיס ירא את יי יסיף
ימים על קצצם לו בטבעי אומם קרעני

שפותיקס תקצרה כי אעפ שזיכלו ליות
שסרבות כש בטן גפס וטבעס קסרופ
סדרס ומקצתס יסחית טבע גפס וימות
בל עתס. מצורף לזה קענש קקצני
קמורד מנה כנגד מנה. תוחלת דקיס
סבה שלסית קקבלית

ערב לזה אמר שאיסן כן אכל מנה שיקון
ויסימו קקדקיס לתחלת ותקוק קוא דבר
של שמחה ותעמם שקיא קקסנה שכלית
ושמחת קנפס ומנונה ותעמם יאכל תקות
רשעס קוא דבר קאבד ולפכך אין ט
שמחה רק עמל ועצון. מעון לתס דרך
סבה רשעת חולשת קאמנעס. לזה
אמר שמעון ומחסק וקיסל בעל קתמימו
ויושר דרס יי שיעליו מנה רשעת ויערמו
לסובס ומתוך כך לא יזיקו וקדרסס קקס

יא

שקס מעון לו קשלים קס בעצמס מנחה לבעל קאון. כי קסכל וקדת מנייס שפעל קרעות יקבל
קססד וקוק יצריק לשעל כל ימוט רצה לבאר שלס סבת יקרות שמנחו דקדק שקוא קפעל כש קמעל.
סעל ראשונה שיעד טעלותו מקיס את עצמו וקוא אומרו דקדק לשעל כל ימוט שיקק קיס לעדי עג
ואס ימוט לא יקק לשעל אל מנה יקוס. אבל קרשעס עלו בראש עלס כי רשעתס תקיא אותס מן קארץ. או
יאמר מני יתן שקדקיס יחיו לשעל ומני יתן שקרשעס לא ישכח קרץ. פי דקדק יבדחמה יוכר סעל שעת
לדקדק שיעל למנה שלמטק ממנו במדנה שמו ידבר חכמה ומקור את קבלת יודעס מהעשרות. אבל לשון
קרשעס שקיא מקסר קדברים קאמנעיס תברת מקעלס כל ראוי סתברת או יקלל סתברת. שפתי דקדק
ידען רען. יוכר סעל שלסית דכחית קשוואמר שבסרתו ידבר לנכס בעל חכרת דברי רעני
לפני קסס. וכן דברים רעיס לפעקס מנחבב וש רשעס קס כל דברי תפסות. או יאמר שקדקק פו
ושמנו ידעו רעס שידרוך כש קתרה. אבל קרשעסו לא יוכל לדעת רעס קאמנעית כי כל מלס תפסות
ואין לו סדר וקענה. מאונ מרמה קמשיל קתרה שתנחית קדקק לכן שלמה שקיא רען קסס. וקמשול
מחשבת קרשע. למאונ מרמה קמשיל קתרה שתנחית קדקק לכן שלמה שקיא רען קסס. וקמשול
אש על נאמר אשר יתמימי דרך קקולס בתרת יי.

בא ודון זכר נבון גמדות משוכחות שימצאו באנשים הא בעלי נפשות וקס קטרושים מנמנעו קתלום באופן
שבנפשו ובגוף מונעם עצמם מכל תאוות קטל וחומר אלו במעשה וקטע ישרים שקם ישרי
קטל וקב קתמימים שקם כוללם קטע מדות מעשה ושכל ולכן אמר בא ודון כאשר קאים צבא תלוות
להוד על חמרו כל הנקב בקריה ימשך לקלן ואת צופים שקם שומעם חרפתם ואינם משימים חכמת קמדות
שתלוותם נכנעת תבנת ישרים קישורו

בא ודון ובא קלון ואת צנועים חכמה
תמת ישרים תנחם וסלה בגדים ושרים
לא יועיל להון ביום עברה וצדקה תציל
ממות צדקת תמים תישר דרכו
וברשעתו יפלרשע צדקת ישרים
תצילם ובהות בגדים ילכדו במות
אדם רשעת אבד תקוה ותחלת אונם
אבדה צדיק מצרה נהלי ובא רשע
בחקמו בפה חנה ישהית רעהו
ובדעת צדיקים יחלצו

קס אשר שכל לעול פוטק אשר
ואינן שלמות ישר השכל קול יחסו ויעזב
לפני תכליתם כמו קולך בדרכ ישרים
אכל קטגרים שותם פוטק אותם לעשות
ולעקל קטגריה ישרים ושמירים ואמא
כסין שכל ראיו כשעם של יושל קון
רשום עברק מנע שכל מחמם וגל
אכל מימון שיממם פשים חזקה או שקם
אותו בדק וישר קטל ממות צדקת
תמים תמים נאמר על שלמות קאים
בעין מר בן בקר תמים ועל בריאות קפץ
ועל שלמות קשכל ודקה על קאמת
קטלה לבר קקיה וק עטנה ברוב
וכיון כן חזקה מונע וכות כמו ודקה
תחיה לן כל זכות וכן ולך תחיה דקה
ומכונע כחן למר שזכות קתמים שקול

קשם שבמין קאכשי בג יא במעשים בריא ברשת תשר דרס שאפל שימצאו בדרך קקול מנפולת וכנעם ל
ויקוהו וקטע שקול קט קתמים רע לשמים ורע לבמות בקכר שכל אשר יחשוב שקול במעלה או יפול
מימקום גטק באופן של ישר מימקם אבר של ולפ שאמר שקתמימים ים לקס וכות חור ואמר שקישרים
הכוכרים למעלה גב לקס וכות מושר שכל באופן שכל קרע קטגור עלקס מנפולת קימערבה או מימקרי קשם
יעלם מימקם צדקת ישרים יאמר שלמות קישרים וישרים קול יעלם קן מימקרי קעלם קן מכלשן קטגור וקטגרי
שקם קטק קישרים ילכו קן בעלם קום ויטל בטר שאון אחר מותם בעטור קאון שעשו או בא לקטור ט קטא
אחד לפי גל יפסיד אמונת קאדם ויטרידו מיחיי ער או יאמר דדקתם תעלם ער קרוב ולפעמים קישרים קכוכרי
קס כלבים בעטור קות קטגורים שמיתחזים אל קטגורים ואוי לרשע אוי לשכנו ועמך קרם יפער על זה במות
אדם רשע כאשר ימות קאדם קרשע תמות קתקוק מנע שכל תקוות קיתה בעניע קעלם קום לבנות בתסולבטוע
קירדים משוד עמים מאנקת אצטעם ותחלת קאכשים קאכסם בעל קאון וקתמם קקוללם עמם אבדק בדרך ויראו
ע מית גטורס ויטסו או יקיה אונם מן מימון כמו אך עשרתי מצאתי און לזקעטן ותחלת קיממון שקיו מקוים מימון
אבדק בדיק מרדה נחל נחל תאר מעטן קכל קטעם יחל קכדיק מחדק קטגור לטא בעלש ויטא רשע
בעטור ורע שכל אשר מערסות קשמי מיחייבם רע על צדיק וקצדיק דבק בשם או קשם יתן עק קרשע שיממון כעקום
קצדיק בפה חנף קול תאר לרס שקול משוד פנים וכלשון ידבר חלקות ואמר בפה זה קחנף משחית את
רעהו ומרס רעה נעט ונפשו וכל אשר ירע קצדיקם שום קחנף ישחית רעהו ויחלץ קאכשים מיד קחנף שקצדיקם

סגס קולת יאז יאמ צמח קחנף ונל ונדרס להס רענת וקצריקיס קכך סא שסס מצלס אית קחנסיס מרעסס
במזב צריקיס יאמר כאשר ייטע קסס לצריקיס יסמחו כל ארשי ערס פ ירע שיקבלו קחנף מיקס ו נכאס
רשעס רנח פ יויקו וכל בע ערס או רנח קחורות שקצריקיס לעלס ירעס קטוב קטול לכז
וכן קרשעס ירעס קרע קכל ולכן אמר קטוב שירעס קצריקיס קוא טוב סא ר מדינח ולכן מר בלס קכל שמח
וקרע שירעס קוא רע קכל ולכן כאסס יס רנח לכל בברכת ישרים וק הפסוק קוא נענת כנח
לקודס לו ואמר קסנח שכוונת קצריקיס

**בטוב צריקיס תעלין קריה ובאבד
רשעים רנה: בברכת ישרים תרום
קרתוב פ רשעים תהרס: בזלרעהו
חסר לב ואיש תבונות יחריש: הולך
רכיל מנלח סוד ונאמן רוח מכסה
דבר: באין תחבולות פלעם ותשועה
ברב יעין: רע ירוע כי ערב יר ושונא
תוקעים בוטח: אשת חן תתמך בבד
ועריצים יתמכו עשר: גמל נפשו איש
רחסד ועבר שארו אבירי:**

תעלין קריה מנע שכל שער קרס
לשרי תרוס קמניע פ קס קאנץ מנחלת
וכל קשול וקסנח שכל סוד רשעס רנח
שסס לו יריתס מן קשול לו די שיקו ק
קודס קמניע נענחלס אלס אפי כרוח
פסס שכו דבר קל בערך אל פעולתס
תהרס קקריה: בזלרעהו קטעס
מני סיכו רעמו קראו
לכזו בענר חמית קוא חסר רעת ואף
אס יקיי נער מנמן כמיס נעס וכוונת
פ שמא יסא עת וזמן שיקי גדול מנמן
או ימכר אלס ואיס תבונות יחריש
סל יסו אית רעמו ואף אס קענח כנז
חולך רכיל יאמץ קאסס שכו קולך
כסל קוא קמנל סוד חסדו
לס די שכו קמנל קבדים שאין ראוי לכ
לגותס אעפ סל נמכרו אלסס כסוד גל אפי קדריס שנתנו אלס כסוד ציור קוא מנל חותס ימנח קאיש שכו
נאמן רוח מושל כרוח ונאמן לחיוק קסוד כלל לס די שכו מנח ומעלס מנח שנתן אלס כסוד אלס שלגל מנחל
קוא מנח אפי קדרי שלס טקן לו כסוד באין תחבולות מכל ענח ומנח נפל עס קינח למלמח
על אויבו ותשועה יסא להס סינחו
את אויבסס כרוב ענח קינחס רע ירוע ירוע
מנחן כפעל וקוא לשון שברה רנח לומר כשנר יסנר קאסס שנעש ערב לזר ומי שכו
קאנסיס שסס תוקעס כף אל כף וקס נעשו ערסס לל חריס קאיש קוז יסכ לבטח ולס יחריד אשת חן יאמ
קאשח שקיא כושאית חן כנענ כל רואי מנע כשרון מעשיה ופעולתיה קטובס קכסר
אחריה ודבך עמיה ככל מעשיה לו תעשח רק דר שטכר קיא ס ויתכזו כה בעל ובע בתה ימנח קעריצס
וסס בעל קנחוק לס ישתל לקחת אשת חן שיכזו כעטרה רק יתמנ עשר כלומר ישתדל לקחת אשה שיקבלו
ממנח קון רב כן אס יסכזו כה כן אס ייקל גומל נפשו כל קמנל טוב לפסו שיסמור ענמו מן קעטרות
קוא איס חסד פ כאשר ירחס על כפשו ירחס
כמו כסוד וקטעס מי שאין אוקב אית עצמו איס אוקב אית קבריות ואיס חומל עלהס ויש אוימריס עמר
כמו כוים קמנל אית יכח רנח לומר מי שחמל ומסיר כפסו מכל תעמו קשול קוא יחייב וקדרי חסד וקמ
וקינחיה אותה בתאות קשול ממית ושכר שכו וקדרי אכזרי

רשע עושה • כאשר שם וזרע שדקו מסיג נטל רעבו ומעשים תחומיו • וזרע צדק ומי שישם נדב וגבול בין שדקו לשדק חסדו כי של יתעבבוק עם זה ידקק של יכש בערך שדק חסדו חפץ בעול עמל • ושכר מגוירת ויסכרו מעשמות תקום או יקום שכר מגוירת שכר וגבול וקטונה וקוורע צדק בלבית האשים יקום שכרן אמיתות וקיים • בן צדקה רצה כן כל דוק צדק יאריסן ימנו ומרדף רעה למוות שמקצרות ימנו ויכול למי לסיים לסיי העול קבל ומרדף רעה מת בעול קוז ובעול קבל או יקום כן מגוירת כעס אנחנו ויאמן אמית האיש שקורא בעל יושר וצדק יסיג חיים • תועבת יי • יאמר שקאשים שקס עקשי

רשע עשה פעל שקר וזרע צדקה
שכר אמת: בן צדקה להיים ומרדף
רעה למותו: תועבת יהוה עקשי לב
ורצונו תמידי דרך יד ליד לא ינקח
רע וזרע צדקים גמלם: נזם זהב באף
חזיר אשה יפה וסרת טעם: תאונת
צדקים אך טובת קותר שיעים עברה
ישמפזר ונוסף עוד וחשך מיישר אך
למחסור: נפש ברכה תדשן ומרוה
גם הוא יזרא:

ונפלתם בלאתם הם נקעם בשע קסם
פ קורא יתשל מכל הנמצאים ולכן לא יקו
רעיים לטנו רק קאלמים קינתנמים אליו
בפעלות הסוכסל בוק ואמר ורעם תממני
דרך רצה שקרעיים לטנו הם האשים שכל
פעלותם של צות וישרות יד ליד •
יד קורא קאל ליד קורא קנן קטע
ל תראם לעול רשע שנקח קורא וזרע
ועמו של יעל רשעת וזרע צדקים נעלם
של יארע לשם דבר רעל לשם ולם לבעתם
או יאמר יד ליד שתבך שקרשע עשה קרע
מיד נעש אכל אם קורא בן צדק ויש לו וסרת

אסרת יאריסן לו על קשעם ולא יקום מיד • גום זקב פו כאשר יסון כוס וקבלאף חזיר פ קורא ילכלך אות בטיט
ובצאה כן יסון קיופ כאשר שקיא אולת וסכלם • פ בחולתה השחית ישה ומלת טעם כמון וטעם וקטם יקח עטן
דעת ועצה או יאמר כמון שיקון קחור כאשר ימצא באשפת דברים יקרים כמון כוס זקב תמורת קעלה שקורא
מזון כן תקון האיש קוונה כשתמצא אשה יפה נמצאים וסוררת מקטעם אשר חפץ לב קוונה • תאות כל
טסף ותאות קצריקים איסן אלם לעשות קטוב וקישר בשע אלם ואדם וקדשעם אינם מקוים ואין מלאוים
אלם לעשות רע בשע קטורא כענדים על דת ומצותו • ועזר מגוירת ויתעני • יש מפור • יש אדם נזיב שמפור
מנעשו לתת לעמים ויותר ממה שקורא מפור יוסף אלם קשם וחשך מיושר ומונע • ערמו מלכת בדרם יושר
של יתן ממון בדיקת יחסר קו וינעטקו אות הממון פ תראם בע אדם עשירי ופנאים וקעשירים אינם מחלקים
ממוןם לבדיקת כמון קפיושים על כן יחסר פשעם • נפש ברבה נתן סבה למח שאמר פ המפור ממוןם יתספף
עזר ואמר נפש ערכה תושן ירצה קנפם קמקנת • לעמים מלאש חננה קטורא • שן רב שן מעם
יתעין שהשם קשעם קנפם קואת מכל דשע העול ואמר ומרדף גם קורא יזרם • כל מי שמעשע נפש קעט וזכה
ומזכה פ קורא יזרם לשחרים שלמנו ממנו וישכע גם נפשות קעשים ויקום מרדף לשון שכעה וזרם לשון קוראם
או יקום יזרם קפוך כמון ירומ מגוירת כבש כשכ ואמר שקנפם קמנכרת קמחלקת מכל אשר חננה קשם יעל
תדושן וקדשמות יקום בכמות רבוש טעה גמלם שירוק מרדן שת קשם •

מונעבר יקטקו שרשו קבטפדושו יקלוקו לוס פ' עס רבואמר מי שימנע עצמו מלמטר תבואת בער
קוקר לתחלת שתתקד קשע יקלוקו כל קעמים וישמחו ברעט ויתבו עבת למוכר תבואת או
בעת קשר מנעבר כמו קוא המנעבר מוכר וס מפרשים פ יקטקו קוא מן ויקבחו ע' ויתואמר מי שקוא מונע
ני יקי רען שיקטמו עמים בחכמותם ועבת קשט תמק על ראש קאיש המנעבר לל עס קארץ שורר טוב
עקש יאמר קאיש הנקרא שורר ודורש טוב

מנע בר יקבהו לאוס וברה לר אש
משבר ישחר טוב בקשר צון ודרש
רעה תבואנו בוטח בעשרו הוא פל
וכעלח צדיקים פרחו עבר ברתו
ינחל רוח ועבר אויל לחכם לב פרי
צדיק עץ חיים ולקח נפשות חכם הן
צדיק בארץ ישראל אף כירשע וח
וחוטא אהב מוסר אהב רעת וישנא
תוכחת בער טוב פקד צון מיחוו
ואיש מזמות ירשיע :

קוא מי שבהשתלות יתעסק ערבים שקס
רעיים בעצמם אלקים ואדם איננו קאיש
שקשתלות לעשות רע אל ישיר רען לא רע
ועש מאלת ילי בוטח בעשרו קטמח
בעשרו ומי יסור לט

קוא יד ויעל וקעשר כל ואת ול יסור
לל שרש ולא עקף וכעל עדיקים פרחו
כמו קעל שקוא לח ורען כל זמן שקפרי
באילן כך הצדיקים עמדים בלחותם כל
זמן שפרי צדיק בהם דע שקטש מקורם
צמקום העלן והיא עצמות קארס ולכן
ראוי שישים בעיניו בדרים הנפשים לל
בזמנא קטמח בעשרו יעל שקברת מצור
קחיים עובר ביתו יאמר קארס שקוא
משחית קטמ וכל אשר לו בולת
יעל רוח וקבל אשר בעת קשרך לל ימנע

יב

קדרים המוכחים אחרי כן מנע חסדון וקיה עבר זה קאול קעשר עת בשל פרנסת לחם לב קרוא את קול
ואמר קטן עת כש קראו פרי צדיק יאמר שפרי הצדיק שקוא דע שמתו נפשו לען קחיים שמחיה הצדיק
לרעש עיטורו כמו פרי עץ קחיים לכולם ולקח נפשות חכם כל המלמד לשנים דברי תורה ראוי שיקרא
חכם לל קידוע ואינו רוצה למד על איתחל חכם בחכמת אף יפגע מעשאות חוכה ולקח נגור מן פ לחי טוב או
ירצה שלקח אותם ממקרי קומן ומלמדם דעת ודרך תבנות הן צדיק יאמר לשון שלטות הצדיק קאיש נשלים
בכל מקום וקיה לו שלם אף פ רשע וחוטא אף פ קדור כל
קמעותדות לבא עלקס נחנח פרטית ויח קציק יל שלטס כל אדם אכל עס קרשע וחוטא יל שחית
ואף בעטור שאים קולך בדרת קשס או וקיה יאמר מעטן תעלימן ויאמר שקציק באשר יחטא בארץ יאמרו לו
עשנו וכל שכן שמדת קדן תחייב לקעש קרשעם וקחוטא יל חלל שוק קעש קוא בעלם הנשמות וקו סוד
צדיק ורע לו ורשע וטוב לו אורב מוסר מי שאובאת קמוסר ומקבלו אדם דעת קוא ושוט תבחר
אל יאמר מונע חסד קוא בער ששאר על תולת קטבכ ועבר פרא אדם יל ולכן צדיק
למוסר וקוא שוט קקכחי וקמושל טוב יפיק קארס קמנעלר טוב יוצא רען מי ומוצא קן בעש אכל
איש בעל מחשבת רעות ירשיע קשס במשפטן וקוא מנע עב בעש

לא יבון אדם גרשע ירצה האדם שיתקנה עצמו כדעל יקח מעצם קיומו ואין נצטק קס רק יקח דעט שקסס יקדסו אמוס קציקים ששרשם נשרש בחרק ובחמיה מוכסחים קס של ימוטו : אשת חיל :

חיל : כיון וקיק לבן חיל : כל אשת חיל גברת ודעתת עטרת חיל לבטל שקו משובח מעטור מעט מעטיה ומסדרת קנחת קצת בסדור ישר ומושל : וקרב בעצמותו : כל האשה אשר טעולתה בלית מסודרות וקטיש לבטל טעולת לרקב :

לא יבון אדם ברשע וישרש צדיקים בלימוט : אשת חיל עטרת בעלה וכרכב בעצמות ימבישה : מהשבות צדיקים משפטתה בלות רשעים מרמה : דברי רשעים ארבה ופי ישרים יצלם : הפוך רשעים ואינסובית צדיקים יעמד : לפי שכלו יהלל איש ונעוזה לבי יהיה לבו : טוב נקלה ועבד לו ממית כבוד וחסר לחם : יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי רשעים אכזרי :

המרכב ומעטפ העצמות שאין להם תקון וקרב קוץ חול מסיבך בעצמות שאין לו תקנה כר האשה קרעה תבא מלחה וחסרון בכל מעשיה : משתק שרשוט בשקל משימה : מחשבות צדיקים : אומר ממשטות :

הצדיקים קס לעשות משפט לקיוס קמדינה וקדשטס לא יספקס של ומנס יחסט ב טחשטת דעת חל מתחלס כל קיוס לקמות אחרים : דברי רשעים וקרחי בנפשות קרשע : וטעולתה ואמר שדברי קרשטס וקסכמתס לארוב הצדיקים ולקדגס וקסכיס בטקס יטלו אותס מן האורטס : וקל לפרש דברי קשטס קס להטע ענות שקר על הצדיק : לפורגס שיאמרו טלע קדגס חת קפס ופ :

ישרים יצלם שיכחישו פצדי קשקר ויטערו אמת : או יקח פ ישרים יטל את הצדיק יס ט יחקרו קדרי וימצאו ק שקר הפוך קשע יאמ קס על קרשע שיחפס עטס מוכל לע ואינס ט דגט יאטו : ושת צדיק יעמד שטעולת מקיימת טתס : או יאמ קפך טמך מעט ותעלס עטך ותמצא קרשע : שר צי אעס בעלס אמוס בית הצדיק יעמד : או יאמ אס תרצ לקפך קרשע מרשעת א הצדיק לא יתקיימו טרך הצדיק שקו חוץ מטעס או לא תכל לשכ לפי שכלו יאמ קאיש שיס לו שכל טוב וקולל כפ שיטער שכלו ודיעת וקאיש שקו נטע אכל נענר קשכל ונעל דעת משובחות לא די של יסכחו לא קל יכוונו אחר אשר קוץ מבוה ערת שקו קשכל דומה לבא באי קס לא דעת ולא קסנה לפי שכלו כיון לפי אכלו : טוב נקלה טוב איס נבוק נצטו ונקל של יתביש מכל מלכה ומתבוק עצמו לעשותה וקוץ עט לעצמו לפרס : את בית מהאיס קמטבד עצמו ואיס דונה לעשות קמלכח מטע שקי נעבוק וקוץ ישר חסר לס שאין לו מה יאכל : ומלת נקל כבוד מן קלן : יודע צדיק נפש בהמות דנה שקאיש קצדיק לא די שהומל ומרחס על אישי גילו וכן על אישי מיוס אגב מרחס על נטס בהמות ומקדים חכמתה לטות ואמר יודע מטע שהנצל חי אין להס כח קדסר לכן צריך ידיעת קנעלס לשער קומן : וקצת קמכרחיס לתת לס מיווס אמוס קרשעס אין לס רחמנות חל בטקוס קרחמנים קועס לב אכזרי : או יאמר טגס שקצדיקים מרחמים על קבריות חן לס לרחס על קרשעס חל קויות אכזרים לס :

עובר אדמתו יטעם לם פ מרעטודק תרנה תטלהת: ומנדק דקים מטעם אחד שהולך עם אנשים רמים
ופחזים ועוזב את אדמתו מעבודת ואין חושש בעצמו הוא כסיל וחסר דעת ועל דר נסתר יאמר
מי שיעבוד מאדמה קמיוחדת לו וקח ערבת השכרית שבה נהמם ישבע מלחם אחרים שקוף חכמה קעליונה
אמנם מי שדונק אחד הכל קומן קנה הוא חסר הדעת והקטנה
רשת ואמר שהרשע חומר רשת ל

עבד אדמתו יטעם לחם ומורה ריקים
חסר לב: חמד רשע מצור רעים
וישרש צדיקים יתן: בפשע שפתיים
מוקשרע ויצאמצרה צריק: מפרי
פי איש ישבע טוב וגמול יד: אדם
ישוב לו: דרך אויל ישר בעינו ושמע
לעצה חכם: אויל ביום ירע בעסו
וכסה קלון ערום: יפיה אמונה יגרה
צדק ועד שקרים מרמה: יש בוטח
במדקרות חרב ולשון חכמים מרפא:

האנשים הרעשם אשר הם פורשים אותה
כדי לצד הצדיקים וקנינים ושרש צדיקים
יתן כלומר לה רי שאינם חומדים קממון
שאינו של אכל שרשם וענקר מינונס
יחלקו כל אחד מקם ויתקנו חל קוולר
בפשע שפתיים ירנה בעטור טשע
וקוף קדסר קינענה
וקאסור יפול האיש הדע קמדבר הפשע
במוקש והצדיק שיסמור פתחי פו עצל
מצדקו: בפרי פי איש יאמר רשות
האדם
וקמנענה קן בדיוסר קן בפעלות עד של
שלטנמים יקו דבריו באופן שיסמנעוהם
בעצמם מקטוב שיפער דב וזק כשיקיק
העבד הם עבדי תורק ויראת יא ונ
בעצלותו קנה קוף גם בסנה שישכלו
גמולו כפ מה שקם וקוף אמרו ונמול ידיו וכו': דרך אויל יל קאול מרב סכלות לם יקש בעצמו קענה מיזולת
לשערו ב אין באות קדסר וולת מה שידעשו קוף אינם מחכס קנה קוף שומע לעצם לה שיקועץ לחיות בלתי כונע
דבר שקלנה במאות דיק ולם יטע דעת אחד קחשק לזות קדסר כמו שיקרה זה בני שמנעעץ בעצמו ויתפלל למינס
בעצור זה למנמים קדרך קשר: אויל בוס ונ: יל קאול בוס שיכעסוהו דונה להקם ויגלה מפע זה כעסו להחר
ובזה מוסיק על קלסו אינם
לפרשמו עקל רב: יפיה אמונה יפיה ידבר יאמר מי שהרגל לשון עבדי אמת קנה קוף בבאו להעב דין יגד
שקוף טעל מרמה בדבריו יפיה להעב שקדים פ הרגל קדבר ישוב טענ ולם
יתגרד האדם מיממו בעל: או ירנה האיש שקוף טעל אמונה באמונות קתרה יגד קדברים כפ קציק וקאמר
שהאמונה תבדיוהו שלא ישנה מקם כלל אבל איש מרמה שלט גם בעתה ומאמין הדעות קזרים קנה קוף עד
שקדים ששטעות אינה שטעה: יש בוטח טטק: מבורת לבטא בשפתים עטן פתחון פה ומקדות מבורת
וידקור את שטקס טעמן נעשת
אז כמדקרות חרב לפ שים בב נעשות המיתה לראובן אינם לשון חכמים מרפא לזות קטטוי שיקדו קערת ויעלו
את האיש מאוהב קמיתת: או יאמר יש בטק דברים שקם לו כמדקרות חרב כלומי שידקדוהו מפע אותה קדיסר
כען שחרק לספרו או קשר עליו עבות שקר ולשון חכמי לם די שלם תגרוס דעם למדני אלם שתהיק לו ריפוי ומרענ

שפת אמת ארבעה: שון רגע פ' שעה י' קדושה של אמת תתמיד ותתקיים לפני שעה או רגע תכלית לתקיים
 שון שקר ושל שון פ' קדושה של אמת תתמיד ותתקיים לפני שעה או רגע תכלית לתקיים
 מישרי ישרו ובעל כבוד ל' ינקשו וינק רב אל רגע אחד וקדש טב שקומן קצ' וקמלם בקדושה וקמלם שוכו
 מרמה בלב חורש חושש י' עזים שקס אשוי מרמה וכל אשר יתן קעבה היא ערך מרמה לתועלת ומעשים

שפת אמת תבון לעד ועד ארבעה
 לשון שקר: מרמה בל חרשי רע
 וליעזי שלום שמחה: לא יאנה לצדיק
 כל און ורשעים מלאו רע: תועבת
 יחנה שפת י' שקר ועשי אמונה רצונו:
 אדם ערום כסה רעת ולב כסילם
 יקרא אולת: יד חרוצים תמשול ורמיה
 תהיה למס: ראנה בלב איש ישהנה
 ודבר טוב ישמחנה: יתר מרעהו
 צדיק ודורד: רשעים תתעם:

מתחילתם רע כמו ק'ין הרשע כאשר
 אמר יצאו לכם מלכות לש שחשכשקו
 קאי' אשר ממלכתם שקדו חל קיועו
 שקס יעזי שלם בל מרמה לעולם יאנה
 שמחה מקעבה ויתכן שיא' בלב חרשים
 שקס חורשי רע ל' יתכן אל עטן מרמה
 וזון שקס יעזים לדון הארץ שיטל מיסים
 ויגזל היושבים בה חל מיועזי שלם וקס
 והשקט ל' יגע ל' נשי המלכות עטון חל
 שמחה ושאון: לא יאונה יאונה מנען
 פעל קדוש מנחי קלמ' מנורת
 חנה לעד ועטון ל' יתכן ל' יק לעשות
 דבר שקו חן חל כל פעולות ישראל
 ונכחות: ורשעים מלאו רע בדבריהם
 ומעשיהם פ' יצאו לשם תמיד בעטון
 כמו קס ויחזרו לעשות קטילות קמ'
 קמענות אך ל' יתכן ל' יצאו כאל קדברים

לש שקס יודעם של יתרה לש י' יאונה ל' יק חל חן שקס יעלם ממנו ורשעים יקיו בל רע שיכלו עתה
 תועבת י' ל' שקו י' יתעם האמת יתעם שפת שקר כל חל דייטר: ורשעים קו' בעשי האמונה כל מקיימי
 האמת ל' יתפיק לש לדבר אותה לא שיקיימוה בעטון ומלת ועשי עמדת במקום כלום ועשי אמונה קס
 עשי רצון: אדם ערום י' אדם חכם מנעלם ומנעלם דעת וחכמה כאשר קו' בקטן קשרים וקחמ' עד עת חל
 דבר: ולב חיל יקרא מיד חילת ופער שקי' חכמה ויחזיר פ' יכיו' או יאמר שקדש שקו' ערום וחכם קס
 ומעלם סתרי חכמה מקהמון ואינו משלך קטעטם למע חזירי וכן ל' יקרום לבדד מנה מקהמון סלית ברתת
 קשון ע' שיצרפון בערך קדעת וקחיל יפרסם כל מה שידע בל קמתנה: יד חרוצים תמשול: האשים קוריוס
 בען שיתמון שושר וצדיק תמשול ידס להשיג חכמה חל יד רמיה שקס אשר כל עסקיהם דימאות תהיה למס
 כלומר לכלן וקשחתה: ראנה בלב איש ישהנה פ' קדושה כאשר חל בלב איש שידא' ישהנה אותה וישפילנה ודבר
 טוב ישמחנה כלום ישיב קדושה למיחה נדעים טובים שידע כנגד לו: או יחזור כפוי ישמחנה ואס קו'
 נקנה א' לב כנגד בלית אש: יתר מרעהו יתג' שון יתרון וקו' תאר בשקל וקן כד קעטן קצ' מוותר ב' ימון
 יתר מרעהו קרמאי פ' מעט ימון שיתקבץ שושר ידנה ויעלם ודרך רשעים תתעם: דרכם קרעם מרעהו
 אותם בעטון שקס תעשם מהדרך קשרה פ' קרשע קו' מיחה קמרמה וקמרמה מינית:

משלי

לא יחרד יחרד' כמון ושע' רשקון לא מתחנך אל' למ' פ' קציד שקוא צ' העשית צמאות לא יסא' קציד צדו
סינא' עדי חריכה ויאלכ' רק מיתו כדח יצח וקוא מאל על מי שעשק סחורות על רמאות ואמר פ' אל
יעשר ול' יקום חיל' אל' שקריות ינא' צמאות ול' יסחרו עמון אל' שיעש' בעטר כאלות' אל' שתחול על' בורת קש'
על רשע' וקון אל' אל' למ' קמון שיקה על' ויתקיים עמו קוא קיקר וחרוז' אל' קסנור צמאות וקמקוב' בוסר' כמון ק'
מספסוף אתה חרנת' בארח צדקה

לא יחרד רמיה צדו וזהו אל' יקר
חרוץ: בארח צדקה חיים ודרך נתיבה
אלמות: בן חכם מוסר אב
ול' לא שמע בערה: מפרי פי איש
יאכל טוב ונפש בנדים חמם: נצר פיו
שמר נפשו פשק שפתיו: מחתה לו:
מתאוה ואין נפשו עצל ונפש רוצים
חדשן: דבר שקר ייטא צדק ורשע
יבאי שו' חפיר: צדקה תצר תם דרך
ורשעה תסלה חטאת:

י

יאל' בדרך צדקה וקוא
קיושר ימצא קיוש' קנפשים ודרך נתיבה
כפ' דבר כמון ארמית עפר נאס מטר קטע
קקולך צדק נתיבה של צדקה אל' ימורת
שעריך קקוא חין מות אל' חיס נצחיים
בן חכם אימר קקן שיקה חכם ישמע
קיושר איש ויקל' על' לעשות:
וקבן קל' אל' ישמע נערה משום אל' ואב
צמקום הזה רוצה ס' קאכ קומע וקוא איש
קקול' וקאכ קדוח וקוא רב' שלמדו ער
ושלמות' או יאמר כאשר תראה בן חכם
תשפט שייסרו איש וכל' יקיה ל' ת
תשפט אל' גער' איש כשקיה רואה אות
עשק מנעים מנעים: בפרי פי אל' פ'
מין קפרי שיעשו דברי פ' איש טוב
ושל' יאל' טוב קוא ווולת' פ' קאדס קאלס
יועל' דבריו לו ול' חריס: ונפש סגדים חמם: אל' ומפרי נפש קנפשים יאל' קאנשים חמם וקעטן שלמדו מקס קאנשים
פחיתות קמדות ומלות מפרי משרתת במקום שם: נצר פיו יר' שקאדס שישאך אימר פיו ויקר ממונתי קדור
סומר נפשו מרעה אל' תבא' קאנשים מי שעשק שטע' ל' ד' קדיסר קאסור וקמנע' קמחתה וקאסר קרובס ל' אל'
על' ופשק פתח כמון ונפשי את רגלך: מתאוה ואין ל' נפש קעל' מתאוה לתאוות קעל' קן בעטן מאל'
קן בל' דבר ומקט עבדות אל' ישתל בעט' אל' שיע' וימל' נקם תלוות' ונפש קדוחס וקס קאנשי קוריוס
צמל' כתם פ' למותם מתעסקים בל' דבר שיוכלו למרוח תהיה נפס' דשנה ושמע' : דבר שקר אל' פ' קאל' קדיק
קוא ישנא דבר שקר למותם מתעסקים ל' יסון לפג' עמו אימם קרשע אל' ישנא קשקד
אכן ידען ס' ול' יבא' מנעיו ויחפר בט' נפשו ויחפר לשון שאלה וקל' לפג' כמון וחפרה קל' בנה: או יאמר פ' קדיק
ישנא קשקד ועל' קוא יבא' ויחפר קרשע וקעטן שיתנחו לכאש' ודראון בעט' קאנשים ויכל' למון בל' כמון
צדקה קצר תם: אימר פ' קצדקה וקוא קיושר וקאל' מות' תשמוד בעל' שקוא תם דרך מכל קיוק ומק' ורוח'
ורשעה וקיא פחיתות קמדות וקקער בעט' קאל' חס תעט' דרך קאיש שקוא בעל' חטאת או
קסלף דרך קאיש ויבא' לחטוא ויהר ויהר כטעס ושכר עטרה עטרה ויקיה חטאת חסר קמית' איש
חטאת כמון שנתך כעך מרמנה כעך איש מרמנה

יש מנהגים יס מי שמרוא עמיו עשיר ואין לו כל ספקו וכל מותרות של עושר ויש אחד נהפך מרוא עמיו רש
 ויש לו קון רב או יאמר שיש מי שמנהגים ומשתל ברוב החזקות כל קיום ולא יס דבר לא ישיעקו מלמעלה
 ויש מי שאינו מנחל ברוב קמחיו העושר ויש לו קון רב ומנהגים מרצן קתגל ומתרוש מורכב מהקפד ופעל
 מרוב או יד יס אישי שהם דורכים א העושר גם שאין להם עתה כלום ויש אחרי דורכים ללות אעפ שיש להם עתה

קון רב: כפר כפר פיון יר העושר שיש
 לו נחם נחם לו שיתפשו קלסונו
 עד שיעד עמיו כש עשרו ורש לא שמע
 גמרה מנחם ש עמיו שלם על העשירי
 לא על העשירי או יאמר שהעושר הוא כפר
 כפא של העשירי כאשר יתנוו בצדק וכל
 שהרש לא שמע גמרה מנחם אלא שיהן
 קציקה נכר טעם יפה: אור צדיקים
 ידע יכנה כמו ידעו ודמה קלסת
 קציקים לור טעם ודמיון כל קיום
 ושמחו כל קציקה קלסת ודמה קלסת
 קרשעם לע ט קלסת תפסק ודעך
 כאור קר: ויתכן לר ט אור צדיקים טמי
 לפשח ואמר טפא קציקי תמיח ט השם
 יכלה ור רשעם לר טפסת ערותמות
 כל עתה רק יתן מנחם טס מנחם קון
 ועצא מרי טה כמו טיט אישי טעם

יש מתעשר ואין כל מתרושש ורזון
 רב: כפר נפש איש עשיר ורש לא
 שמע גמרה: אור צדיקים ישמח ונר
 רשעים ידעך: רק בודון יתן מצה ואת
 נועצם חכמה: הון מהכל ימעטוקבין
 על יד רבה: תוחלת ממשיכה מחלה
 לבועץ חיים תאוה באה: בו לדבר
 יחבל לו וירא מצוה הוא ישלם: תורת
 חכם מקור חיים לסור ממקשימות:
 שכל טוב יתן חן ודרך בנדים יתן:

שרשו יען והוא תאר מנחם קפא מרצן כפגל נשקל מרשע ורבה רק וכלמת המתחבר עם אישי קודון מה שיקנה
 וילמד מהם קוא מנה ומריבה ומי שמתחבר עם האנשים המרשעים ומוותרים ואומרים לעצמם לפי מהם חכמה ט שומר
 לנה חכה או יאמר כל איש העושה מעשיו טרשע ובודון וקולך אחר עתה לט גרוס ריב ומנה ומתענץ באישי בעל
 ענה יתן חכמה לו ולחכמים שלמדו ממנו: הון מהכל ימעט: מנחם קפא לרש מהכל טעם עמל וינע או בגול וחמים
 נהכר שיעמל ולא יכל: וקובץ על יד: ומקבץ מנחם על יד עמלו וכן בצדק וטושר אות מקבץ ירבה קון
 ויתקיים בדי: אן ירצ קון כיוצאיו מנחם אפי קוצאת קהל לר קוצאק קטנה כשהיא מתמדת ימעט ולכן מי שקובץ
 יד קוצאתו לא יעדיקו ירבה קון: תוחלת מנחם מי שתחלת נמשכה שחברו קנאיו על דבר ולא עשה
 אותה תחלת מנחם אלו מחלה
 מי שהיא מנחם לדבר מנה יסחת נמנח אות קציקי ומי שירא מנחם קש ומקיים אותה גם שיימך לו
 בוק נמנחם ובעצ מנחם קוא שישלם השם שכו: תורת חכם קלמוד שלמד חכם לוולת מן החכמה ויראת
 השם קוא מקור שיימסט מנחם חיים ומנחם ונחיים
 וקוא גב מקור לפסירו מנחם ש מות שהיא עוש
 בר של מנחם ושל מנחם: שכל טוב: השכל קטוב שיש ליש נחם שיקח לו חן בעצ אלים ואדם: ודרך טגדים
 ואם ימנע עמיו מהשכל
 קטוב לשות אחרי דרך טגדים קשק לקטע לדרך קטוב:

כל ערום יאמר כי כל אדם שקוף ערום יעשה עשיתי בדעתו ואל יתירם דבריו אלעל שקם דעת אמונם האדם
שקוף כסיל מפרסם ומגלה לכל חפיו דברי אולת מלאך דשע אומר כי השליח שעשה שלחות
בדרך דשע פל קוף וקשול אות בעצמן רע אמונם קצר אמונם
מרפא לו ולשלומו רש וקלון יאמר כי שעט וקלן יצא לאיש שקוף פרע מוסר ומנואם אות ואינו דוכה שייסדוקו
האנשים אמונם מני שקוף שומר

כל ערום יעשה בדעת וכל סילי פרש
אולת מלאך רשע יפל ברע ויצר
אמונם מרפא ריש וקלון פורע מוסר
ושמר תוכחת יכבד תאוה נהיה
תערב לנפש ותועבת כסילים סור
מרע הלך את חכמים וחכם ורעה
כסילים ירוע חטאים תרדף רעה
ואת צריקים ישלם מוב

פ

תכחת מושיחו קוף יטב בעל קוף
כי חכמים יכבדו ונשאו תכבד בעלם
הנשמות שקשם יתן לה מקלמם בן
העמידים קקיימים תאוה נהיה נחמ
מבטן כפול שרשו קים
ועטן קתוב קתלון שאלם מתלון כאלם
קבול לו קמעתק לנסאו וינעם לו ותעבת
כסילם סור מרע כל תעבת קכסילם קוף
לסור מדרך קרעם ויקים סור מקור קנעם
קטן או יאמר תלום כסדרת מן נהיית
ונחלתו כשישני האדם תלום יכרו ויכענה
קכנעה קקוף תערב לסש קמסכלת
כי אי איסר שירבה קשכל ער ריבוי
קתלוות וכחבן קנף יענה קשכל כי אין
אדם ורבה לשתי שולמות שלמות קנף
וקנש ותעבת כסילם כל כי קכסילם

ישברו לבם קזונה ולא יכעשו קנש ולפכך תעבה קוף למס לסור מדרך רע לשבר תלום שכל קמלס
או יאמר קתלום קקוף וקוף שיפק קאדם לנסאו תלום תערב לנס קכמיות וק קדבר יקרק לכסילם
קקדרת מן קרע קוף תעבה למס הולך את חכמים יאמר שקאיש קקולך את חכמים ורעל אלם לקכל
מקסרם ולקמוד מקכמותם ספ שיחם וטוב לו אלעל שיחם עבר למס אמונם רועה
כסילם אלעל שקוף רועה אותם ומנח אותם ירוע או יחיה רועה מלשון קרע קנש קס רע או שקוף רועה רוח קמו
קס מופ שירוע ויכבדו אותם חטאים תרדף רעה כי קרעה מרדפת את קחטאים ואת קדיקים ישלם טוב קכב
מקלם טוב קדיקים ויכול לקיות וק קפסוק דבן קס קעלשן קטעם קולך קס קחטאים רעה קבול אלם וקולך
קס קדיקים ישלם קס טוב לו או יאמר כי קחטאים וקס קאנשים שקס בעל חטא לו תחשוב קרעתם קשכ
ולא יעבשו קעלה קק רעתם קודמת אותם וענשים קעלה בעלם קזק קודמת אחרים קעעשם אחר קמיות גל
אמונם קדיקים ישלם קס קמול טוב כל דבר שקוף טוב קמוחלט וקוף קקשנה קאמיתת שקוף קעמין קנש
או יאמר כפס קחטאים תרדף רעה כי לו שקוף קודמת אחר קרעה לקבן בה אלם שקוף קרדיבה לאחרים גם כן
לרדוף קעשות קעע אמונם קדיקים קנשם לו תרדף רעה ישלם למס קסם יתברך קמוחלט טוב כי קאיש קטוב
שקוף כל קדיקים יכיל בע בעם כמו שיאמר אחר וק

טוב ינחיל צע צעס. ואמר פ' אדם שקוף טוב קוף ינחיל ממנום לבט ולבט צע. אימנש חוטא ל' ינחיל ממנום לבט רק. יהיה צען ומעשה ל' חיות ל' אדם שקוף דניק אכל קאל דרך יטן ודניק ילבש. רב אוכל רב שם סימון ממעלה קמל. כמון חק שלם. ומלת אוכל כמון אוכל תשברו מאתם. ער שם ממני קעטן ערו לכסע ויש נספה תאר מעטן נספח ממני קלמר מנירת קאף תספח. ופרשו רב אוכל מנצח בשרות קעטניס בעט

טוב ינחיל צע צעס וצפון לצדיק חיל
חוטא: רב אכל ער ראשים ויש נספה
בלא משפט: חושך שבטו שגא בנו
ואהבו שחרו מוסר: צדיק אכל לשבע
נפשו ובטן רשעים תחסר:

חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידה
תהרסנו: הולך בישרו יראי חוה ונלח
דרכו בזהו: בפ' אויל חמר נאורה
ושפתו חכמים תשמורם: באין אלפים
אבוס בר ורב תבואות בב' חשור:

נפשו שבעה כד' חיות צמזם: או יקיה לשונע נפשו יקיה שבע ברב
או במעט שיאכל. ובטן רשעים תחסר של יקיה שבע לשול וקוף מעל קמיון. חכמות נשים קטעס
כל אחת ואחת בחכמה תבנה שתה ותמלס מכל טוב. וזה בטן קשת וקוף כדרך
סעדה. ואולת בדיק תהרסנה תאר לשק. פ' מן אויל ואמר אויל אולת. כמון נצר נצרה נצרת. קטעס אשק
כסילת בדיק תהרוס שתה מוכרת חפצת ומחסרת שתה מכל טוב. הולך בישרו. קאיש שקוף ירא את י'
קולך שושרו ובתמון כל ימיו. אימנש קאיש שקוף כלו מעד דרשו שקס
קש. וכלו תאר מעטן נספח כמון ונטן לש. או יאמר קולך שושרו קאיש שקוף ירא את י'. וקאיש שקוף כלו
מעד שדרשו כלו ויס צוק ל' שקוף ירא את י'. קולך שושרו. פ' בש קאיל חוטר צוק ולקן קוף צוק קולך
שושרו. בפ' אויל יאמר פ' בש קאיל יש מקל ל' מעץ רק מנצח שט מנויק לוולת. והעטן שדרשו קס נצוק
ונצון. אימנש חכמים ל' די שדרי פקס ל' ייקו אל שדריקס בעצמ ומוסר באופן שיסמרו דברי קס
לבעל קס. באין אלפים יאמר כשאין שוריס אשר עמקס יחרשו קאטס שקוף מקום מאכל קנצמה קוף נקי
וריקס מן קתסאק וסבה לזק שרוב תסאק קוף צכז שור ויני שאין ל' עטרה בשדק אין ל' מנה יאכל וכמון שיקר
בעטן קעטדק כן יקרה בעטן חכמה כלום במקום של יקיה השקלות רכוש קידה רבה על עסק קטן חכמה
ל' ימצא אכל קעמל בתיק ויצננה יני כמון שאמרו אדם פ' ימות באקל אין ל' מציין לא בני שמניית עמון עלקס

יד

משלי

עד אמונים אימר קעז שקוז מנדרי דברים אמתיים לן יעזר פ' אס אמת אימנס אחיש שקוז עד שקר ידבר לעולם
דברי כוזבו אימר קאדס שקוז לן יתנחב דבר כוזבס בדוע שקוז איש אימונס וקמלמד לשון לבד
כוזב קוז עד שקר ופסול לעזות בקש ליץ אימנס קלן שקפסיד ומנס נאיות בעלות אס יבקש למוד חכמ' לן יוכל
לעזתם לן קלך ניעטעסעק ונקל קוז לפסן קדעת וקחכמה לעזתה נעצור שדרך בה וידע נעצבם

ונקל תאזר מנצן נעטל מנעל קכטל מננז
קל קוז על טע מינס ודעת ימנח בשון ובר
כמו ודעת לפסך ינעס וילן ואין דברים של
אין כלעמ שקלן לפלות לן יבקש חכמה
לעז אלה מעזרת דברי אין ומעך כך לן
התקיים חכמה אימנס קנען של יעבר
עס לעמוד חכמה דברים של אין וקבר
ייעת חכמות נקל נעש לך בנגר
מלת סג נעס מורק על טען

דיחוק כעז ואתס העזתו מנעז וכלא מנס
מורק על טען קידוכ כמו כג כל ישראל
ופי קפסוק לך מדיחוק ליש כסיל לן תקל
אטו וכן תדיחוק מכל אשר ידעת שאין ס
שטת דעת לן תעל למוד מנעז רק דע
וקבר לו יד ונעזת של ידעת אס קוז כסיל
אס לן יקיו לך שטת דעת כלומר שמור
טתדי פך עד שיעזן ענעש ויאיש שנק

עצמ ליש שאין ס דעת לעזתה דרך ישרה שלעלם ילך דרך מתנעז וקטע לדרך שקביל קולך ס וזק יספיק לו
ואס קספרי סתו נעס שטת שקר יאמ אס תדיחוק מקביל בכל יקל לן דע שטת שקר שלא תאמר מנעז
חכמת עזס יד חכמת חכמה נעמלע להבין דעס ליש ארחתו ונענעט סחורותו להיות מקיר בעלכות וליא
יש מנעזת להרויח דרך מדימה אימנס קאולת שקייל בלב קכטיל תבאין לעדוס קיממון לן נחרישת אלה
דרך מדימה או יאמ חכמת חכמה נעמ נכית דעס דעס ואלת כסיל נכית נעממק שקס מדימי קעלס וימנס
חכמת קעזוס תבאין להבין דעס נכית מן קעלס קוז לן ידע מנעז אימנס קכטילס או אלתס קייל תרמק אורס שלא
תבאין לראות נעמ שיקייל חכמהס אויליס ילן ילן מנעז קטעל מנעז קען ימנח דעס קמלן באתס אימר
שקמתחער עס אוילס ידבר דברי אסס וטען ומעך כך לן תדיק טעקס דעס ואקכמ וקזשכ פן ישריס ידבר
דברי דעס וימנח טעקס קאקכמ וקדעס או ידכ שקאולס חוטאיש ודריכ לתת מנעזן למי שחטאול וילן בעזס קרבן
קאשס שמיכאיל כמס בלשתי וקשטתס לן למי ישרא אסס וכן ישרי קנה מרבה לס או יאמ שכן קישרי ימנח לעלס
קדעס ללי לב ידע קטעלס של אדס קוז לבדו ידע מדידות עצמו ול שוס אחר ונעמחתי לן יתעברזר פ' אס קוז
לבדו וקדבר ידע שקמחמק וקתנע אינפ פ' אס לבד בית דעס ישרי כל עש גיל וענעס בנימין ימנס יען קוז
כמי בנול וקמנס וקל ישרי שקוז דע חלש נעך קכית נקפך שיגיל במוכח וכל יפריח נעמקוס טעל עמנד
וענימ ישרי או יפריחו קאל יתעלס יש דרך אימר שקאיש קרשע חושב בלס שקולך בדרך ישרה
בעלסל מנעזו ואחרית קדרך קקיל דעס מות שראק ראשיתו ולס ראק אחריתו

גם בשחוק יאמר שבעטור השחוק שגל לו לרשע ילכו וקשעם משחקת לו יכאכל ואחרית קשמחקה
תנה ויקה קחא שבמלת אחריתת קרנחת תעבת שמחה או יקיה עשינו ואחריתת של שמחה
תנה ואיפשר שטון במלת שחוק הפה שקיח סגולת האדם ולש ששחוק הוא רעש וגעש מנדי קחוק שיתעבר
קמח בקס כשידנה השחוק יכאכל לבגל וזכר השחוק מנחן שאר התענוגים למשל וזה לקס פ אחרית כל
שמחה ומעט תנה כדרכו יושבע סוג
לכ סוג הוא שפול

גם בשחוק יכאב לב ואחריתת
שמחה תונה מדרבוי שבעסוג לב
ומעלוי איש טוב פתי יאמין לכל דבר
וערום יבין לאשרו חכם יראוסר מרע
ובסיל מתעבר ובמח קצר אפים
יעשה אולתו איש מזמות ישנא נחלו
פתאים אולת וערומים יכתירו דעת
שחורעים לפני טובים ורשעים על
שערי צדיקים גם לרעהו ישנא רש
ואהבי עשיר רבים

מנחי קשן ופרושו מנרי מעלש וקיה
שבע איש אשר יסוגלם אחריו כדרך לא
כסוג אחר לבו פ השם יתברך ישבעו
שכר מעשיו ומעלש וקיה קטוב יסור
מעלש וילך ומעשיו קטובים אשר עלש
ישבע איש טוב או יקיה ומעלש מן ועלשו
לח יסל ואמר פ קיה סוגל מל
סיגס וזיפס חס יודמן שעש קצת טובה
בעת מן העתים ישבע סוג בעלס קוח
ויאכל כרי מעשיו וקיה קטוב וקדיק
ישבע בעלס קוח מעלש מן מעלס שימיחו
מעשיו ול מנרי שקפרי קוח קרן קיים
לעלס קחא פ יאמין אימר פ קחדס
שחור בעל טעית וסכל
אמתת קדבר קוח יאמין לכל דבר שיסמע

או ימנח כח על ספרת יחין קדברים חס חס נכועס חס לאו אינעס קחדס קערוס ל יאמין לכל קדברים שינברו
לא לישורו של דבר כל מעשיו שיבין ומעשיו עד שידע לו הדבר כטון ול יאס דגל באי זה מקום שידמן מן קדברים
פן יכשל רק יתנחן ואס ימנח דרך טוב ידריך בה ואס ימנח דרך רע ירחק ממנו חכם יראוסר מרע וז
קטוק דבך בטוק קחדס שאמר ימן לשורו שקחכס כשייטנן לשורו ויראח
ומסורין קוח ירא לכת בדרך קוח וקיסל לבסילת מתמלח עברה וזון וטטח בעשרו ואין ירא פן יכשל וקנעסל
בדעת שקפת שקוח חכסל מעבטיח נפשו כל מה שיבטיחו קולשי קעשן בשקריקס וקחכס ירא מקדעות
קכסדות קצר אפים פ קוח קסך ארך אפס קחדס שקוח נמקד לשפך חמתו ולקוס נקמעת יעשק מעשיו
כסילת ואיס עשק מעשיו ביחשנה ובקמלח יקיה קמל בעש קצר אפס בעט
של יעשק כמקו נחלו פ אולתס קוח נחלת וערומים יכתירו דעת פועל עמר מנחן קפועל כמון יכתירו
דקיקס כל יתעטרו בדעת ועל נגדול בחכמתם וילך יכתירו דעת קס יסימו עטרת קוד בראש קדעת פ קס
יחבט קדעת בעש קחדס ויפארו אולת בחכמתם שורו רעש שח מנול וישתחו ופי נכנע רשעס לפט
קטובס פ יתנחמו על קדעת ששאו לסורשעס יטאו על שערי דק לבקש מקס מנחלי גם לרעהו יטא
רש אינע קחדס שקוח רש לא די שקרחוקים ירחקו ממנו ול ירחמו עלו אל שגם לרעהו וקס אולתס שגלו עמו
ישע פ מוט שקס דריש המיד להעטקו ישנאקו ואיפשר שקרא רש ללח קסכל שכל כחות קנף ישנאקו
וקרא עשיר לרש ק נחל מלך וקן וכסיל שאוקטו רשס שכל כחות קנף נשמעס אל

משלי

בן לרעהו חוטא' הטעם מי שמבזה את רעמו ברוגע עיניו שגור לו קסם חוטא' והמרחם קעניס וחומל עליו קסם
אשריו כלומר החטא שהוא עושה בדרמתו לו שיקים מלאושר בפי כל אדם וכבר יקרה חוטא' מי שמבזה את
קדויו לבזיון כגון מי שיחטא אל קדש יתאו' לנב' אדם' ויש מפרשים מי שהוא מבזה את רעמו החוטא' בעת שיחטא
ומי שהוא מרחם עליו אשריו וכן מי שהוא מבזה קדש מרחם הנקרא רעמו שהוא החוטא' והמרחם עליו הנקרא
קדש ויש מפרשים מי שהוא מבזה את רעמו החוטא' בעת שיחטא' ומי שהוא מרחם עליו הנקרא קדש

בזֹלָתָם חִטָּא וּמַחֲנִין עֲנִים אֲשֶׁר־יוֹ
הָלֹא יִתְּנוּ חֲרֵשִׁי רְעוּחַסָּד וְאַמְרַת
חֲרִישִׁי טוֹב בְּכָל עֶצֶב יִהְיֶה מוֹתָר
וְדָבָר שְׁפָתַי אֶךְ לְמַחֲסוֹר עֲטָרַת
חֲכָמִים עֲשֶׂר־סְאוֹלֶת כְּסִילִם אֹלֶת
מִצֵּיל נַפְשׁוֹת עַד אֲמַת וַיִּפְרֹחַ בְּזִבְיָם
מִרְמָה בִּירְאֵת יִהְיֶה מִבְּטָח עַז וּלְבָבוֹ
יִחְיֶה מִחֶסֶד יִירְאֵת יִהְיֶה מְקוֹר רַחֲמִים
לְסוֹר מִמּוֹקְשֵׁי מוֹת בְּרַב עֵם הַדְּרֹת
מֶלֶךְ וּבְאַפְסֵי לֹאִם מִחֲתָרֵת רִחוּן

שמתנים קדוה: עטרת חכמים פי' שיוזמן שיהיו החכמים עשירים העשיר הקורא להם לפדו ועמדתו זה איש ויקים
 החכם רש נענע חכמים חכמת המעשן כוונתו יצא עשיר עשיר עשיר וכו' להקנות מן החכמה מה שלח
 יוכלו לקנות בלות ולא תחשוב שהעשיר הוא עמדתו להשלים כענין לחכמים כי קדוה שיהיה בבטלית תפארת באלותה
 כי לא יקנו עם העשיר מן החכמה מה שתמיד אולתה ויאפשר שיקרא רשעו החכמה במקום הזה העשיר ולא אמר
 עשיר בבטלית העשיר החכמים הוא חכמתו וי' מן החכמים אינם מחשבים חכמתם ועשים עמדתו מהעשיר
 שיש להם ואולת רשעים קל הוא אולת ועמלת אולת המעשן על שפס' ביציל נפשות יאמר קודם כשישיר
 אמת לו עשה דבר קטן בהקלות נפש אחרת והיא מאלות שהעשיר עליו אבל עשה דבר גדול שהקל נפשות
 רבות וכן הנפשות העתידות לזאת ממנו וגם נפשות בעצמותיהם אשר היוקן תלויין בחיו ומכאן זה אמר נפשות וכל
 נפש איננה קודם שהיא בעל מרמה הוא ידבר ופי' כוונתו ומעתה כי יחזק נפשות רבות ומלת עד משרתת נפשו
 ששם וידבר נפשו עד מרמה ביראת י' מנחם שו' פי' הדבק ביראת י' מנחמו ועשו כל ימי חייו לפעול מכל
 צרכו וכל צרכו ולרע אחריו יקרא קשם מנחם ועשו יראת י' אימר שפירא שיש בלתי
 ערמת לו שיהיה ויאריך ימים ושיסור ממנו שיהיה מות כל מדרש הלפני
 ובראיתו יצא מקום ברוב עם אימר כי רשעו קודם הדיור המלך שכבוד המלך תלוי בהיות לו עמים רבים
 סרים אל משמעתו ובעת שלל יקרא קשם בראי מנחם קדוה כל שפלות האדון ואפס' כענין יין

כל איש שמיא בחקו ואל יחיות דבר מבר
 אשר תגדלה עשו יקיה דאן ושיאן ווהר
 פשו מעש על עמי : וקנאק וקתאז
 נבואות את עצמות האדם לעד רקטן
 וכא קבאר שעלהסאן יקיה מרפא מנזרת
 לש ירפך יאמן שחיבבאר האדם קאן שיפא
 ממון וולתול יקחם בעשו ובלט : פ
 הקנאק לרוע טבע כל שחשבת היא
 לקחת קטובה מנבלה עושק רל אמר
 מי שששק קל בעבור שאין
 לעמודים בל מרעשו יסרד קוא מחרף
 עשאו : פ קל אין לעמוד פ אם קש ית
 ווא שקוא ששק אות : ואין מעמ קעטן
 בעבור קטרי יתכבבול קוא מחרף אות
 ואמר אחד מן החכמים איך לש אידי לבול
 מי שאין מוכא על עמוד וולת קטרי :

[illegible]

כז

פ' אינו עשק רק מאכנת ית' ברעתו ירחק רשע בעבור רעות שפשה קרשע ירחק מן העולם הוה ומעולם
 הנשמות אינם הנדיק הוה
 מנפה לקצר פרי מעשיו הטובים ואיפשר שפניו בצוות שכל קרשע שהנדיק הוה חוסה וממנעת למיהת קרשע
 או יסון בפניו רעות כחותה קרעתה שחשב לעשות לו ולית בה יעל כהמן או יאמר בעבור רעות פדו של רשע
 בורס שיפאנה לפי גמר ירחק מן העולם אינם הנדיק ישלמו לו מאווי כל ימי חייו וחוסה ומקוק לקצר פרי מעשיו
 בצוות בלב לבון אינר פ' בלב חיים הכטון תעמוד החכמה במקומה והשקט פ' היא עומדת במקומה והוא אינו
 חושש למרסס חכמות פ' הוא עשק בה לשמה ולא להתגל בה אינם בקרב כסילס החכמה פדע
 שאם ידע שמין דבר מן החכמה יעלה ויסרסמוה ויש מפרשים תדע השבר כמן וידע כס אינר סוסת
 ואמר פ' בעבור שהחכמה שקין היא מעטה ואינה ממלכה חלל גפס על דרך משל היא נחבטת לכאן ולכאן
 ומשמעת קול צרקה תרומם גוי קרדק שישאל עשאים שנקראים גוי היא תרומם ותגשאים פ' הם מנדקדי
 בה של תעשה ממון גול וחיים גם עשאים אותה בסתר וחסד לאומים יחשב לפס לסטית
 ופאעפ' הם עולם מוה ומתעם לוח או ירבה שהדקק והיא קשלות תרומם מעללת האומה וקלן וחרפת
 יהיה אל האומות בעת שיחיו בעל חסות רצון מלך אימר רעון של מלך והקבת מראה לעבדו בראות
 משל ועבדות תהיה לעבד משל סכל

משלי

מענה דין מענה אינדיסדנס וטווס לבטל חכמה יסב חכמה שכבר קתמפענה אחרות ואם יסב אלו דברי
 שיעטקו קוף גרס אלט שיעטק עלו יותר ויותר וקוטר קמעם כלשון אף אף שט יראת גס דרך קטעם
 להגתק אפ כשיגל עלט כעסו לשון חכמים תטיב דעת פיו כיון בקמים את הגדות כל תתקן הדעת ותפמו
 בשקון ובמלשם נחם או יאמר שקדעת שכלב החכמים התקן לשונם לדבר על גבטן ומאולת שכלב החכמים
 תפע את פנקס לדבר דברי סלולת בכל

מקום שט יי' השגות ית וידעת
 חכמת המקשת אפסו קמעאות קס בכל
 מקום ואין חוסך ולמות להבת סס פועל
 חון וקן עפית קאנשים קרעס וקטוטסאו
 קמעס קרעס וקטוטס 'מרפא לשון
 כל רעית קלשון וקוף קוקירק ממנותרי
 קדסר וכן קלשון שתדבר נמק שיטא א
 עטרת קאל יתגבר קוף עץ חיים לבטל
 קלשון וקודרך למרד זקמטט שקוף שבת
 קשתיקה ונגה קדסר פעמים דות ולפי
 אימר לם תחשוב שקדסר בכלל קוף דעס
 קדסר קטובקוף אשר כנה אות במרפח
 לשון קוף כעץ חיים וכל אשר ימצא כלשון
 דבר עות ודבר שקר וכזב ינא שבר ברוח
 בעל קלשון אויל ינא מוסר אבו אימ
 פ קאול יבזה קמוסר שיערקו אטו

חמָה וְדָבַר עֲצָב יַעֲלֶה אָף : לִשְׁוֹן
 חֲכָמִים תִּיטִיב רֵעִתּוֹ פִּי בְּסִילִים יִבִּיעַ
 אֵוֶלֶת : בְּכָל מְקוֹם עֵינֵיהוּה 'צוֹפוֹרֶת
 רָעִים וְטַבִּים : מִרְפָּא לִשְׁוֹן עֵץ רַחֲמִים
 וְסִלָּה בְּהַ שְׁבַר בְּרוּחַ : אוֹיֵלֵנָא מוֹסֵר
 אֲבוֹי שְׁמֵר תִּכְחַת יַעֲרֵם : בֵּית צָדִיק
 חֶסֶן רַבּוֹבֶת בּוֹאֵת רִשְׁעַ נַעֲכָרֶת :
 שְׁפִתֵי חֲכָמִים יִזְרוּ דַּעַת וְלֵב בְּסִילִים
 לֹא כֵן : וְזָבַח רִשְׁעִים הוֹעֲבֵרֶת יְהוָה
 וְתַפְלֵת יִשְׂרָאֵל רִצּוֹנוֹ :

או דם שקוף קאב קאמט ויחשבו לנאצת אימנס השומר תכחת מוסריו קוף יקנה ערמה ואיפס שקרא קסכל
 אטו ואמר פ קאול ינא מוסר קסכל ולל יתגבר על פ מעט פ קוף יכע את בן האמונה ונ' בית צדיק חוסן מנוח
 לם יאמר ולל יחסן פ' אורד קטעם בבת קדריק יש אורד רב מלש תטאח או יקיה לשון תתקן כיון את כל חסן קדסר
 וקטעם יש ט עשר רב וקיים לעד ולל יירא מנגע קומן פ קסס יקיה ל רעה וסודרה ובקשיט קרשע שמאסף
 באון ובחמס ת קיה בבת נעכרת ואיפסר שיאמר פ לפעמים תמצא בבת איס צדיק ויש סס חוסן רב ובטעולת
 ארס רשע שיגל בבת נעכרת טובת ושת ולדמיון זק תמצא ארס צדיק ושלם ובטל תדק ומעשים טובים
 וטעולת קדסר קנקרא רשע נעכרת טעולת קטובה או נטשו סיטרידמו ינרו מן העולם אטל שקוף קיים באמונת
 ואיפסר שקרא לעף קאדס בבת צדיק לפ שקנף וכל כחפו ל קיו רק לפיות בבת ומעטן ללן קסכל וכדי שיקיה
 מוכ' (אתחול עלט ערת קסכל כנה אות בחוסן רב כל נמצא על תבונה חוקה ועב' בפעולת רשע שקוף יצר קרע
 נעכרת כפסו או תחול על קבת קדסר מנה נעכרת שפתי חכמים שפתי החכמים מנורים ומשפיעס דעת
 או יקיה יזרו מעטן זר וקב כל ישימו בטל של דעת בכל קדברים או קוף משל א עשיית קגדרים בדעת מורכבס
 מוסר קבדל על קדרך קראוי או יאמר פ שפתי החכמים יספרו קדעת ויפארוקו וישימו עטרת מקל בראש
 אימנס לב כסילסל כן כלל לם ידע לעשות זק ולל יעשו קאו תחיה מלת כיון כן בבות מלפחת יאמר שכלב החכמים
 אימו נטן ואמנת וברר רשעים קובח שיטאו קרשעס לכפרת פועס קוף דבר נהעב אגל קסס בעסר פ כל
 מיה שיש קסס בא מנוח ואמנס ונ' איש מוטוט בקרבן קטונה קאמנית מיה שאין כן פשרי שרובת בתלקן

תועבת יי' דרך רשע רנה שתעבת יי' דרך האיש הרשע כל טעלותיו למרות פניו כדור פ קוף ל' יתגדל
בעצמות יתולל יי' כי נצ' אדם אל הקבלה אמש האיש שקוף רודף לעשות צדק לכפשו וקוף מרדף
לעשות לו ולת' ומרדף נצ' האדם אל הקדק יאקב אותה קשם ית' בוסר דע' כמון מוסר מל' ס' יסורין קשם
באיש ל' אדם קטעוב אורחותיו של הקב' וסנא תכחת ימנות כל' עת' ויש אומרים קמוסר בדבר דע קוף לעשנ
אורח קמוסר של יחפץ קמוסר וסנא

תועבת יהוה דרך רשע ומרה צדקה
יאהב: מוסר רע לעזב ארח שונא
תוכחת ימות: שאול ואברון עבד יהוה
אף כי לבות בני אדם: לא יאהב לץ
הוכח לא לחכמים לא ילך: לב שמח
יטיב פנים ובעצבת לברוח נכאה:
לב נבון יבקש דעת ופני כסילים ירעה
אולת: כל ימי עני רעים וטוב לב
משתה תמיד: טוב מעט בראת יהוה
מאוצר רב ומחומה בו:

תכחת שופחוקו מושחיו קוף ימנות באין
מוסר פ קמוסר וקתכחת יעלו האדם
מרדף קמוסר קומני וקרוחשי שאל
ואבון יאמר פקשאל ואבון
שאול קוף קבד ואבון קוף גמס שקוף
עמוק משאל גס שקס מקומות נסתר
קס נגד טע' וכל קדברים שידרו שס קס
נגלס לפט' אף פ לטות נצ' אדם כש
שיגל לטות האדם בעדס בחיים וקודס
שידור לאול וזה קתעב עקש עסק קודס
לא יחשוב אדם שקשאל שית מקום פ כלס
נגד יי' לא יאהב לץ אים האיש קל
של יתעסק בדבר של
מעלה ושלמות קוף ל' יאקב מי שופחוקו
וידוקו על דבר מעלה כמון שקיה מן קדון
וזכה עלש שיאקביו וכל שכן של יתעבר

מעצמו ללכת אל חכמים ולמוד מהם חכמה: לב שמח קלב קוף ארש קנף ומקור פחות קנפס ולקן כחש
קוף שמח נראה השמחה בטעס ובעצבת לבוכ כשיקיה קלב נעצב ודואר תראיו ברוח נכחא וקוף קדאג
שידאג ויתמנע קדוח פ האנחה תבא בסבת ג' דברים מנד קשון קדק יאחר האדם לשאוף קאור קקר ולמוצי
קחוס ומתוך כך יצטרך לפחור רוח רב בשאפה אחת וקוף קאנחה וקשעת בעסר דאגה ואכלות וקב בעסר
שמחה פ תתפסט קנפס לון ויקר רוח רב ודריך אחרק רבה או יאמר פ בקיות רוח נכחא ממקור קדוח
קדוח קוף קלב ל' ייטין טע' רק תראיו נעצב ודואר לב נבון לבאיש נטון יבקש למוד קדעת ופ כסילס
ירעה אולת דברים של אולת: כל ימי עני רעס
שיקיה טע' בלב ווף פ קוף טע' בממון כל ימיו
מכאוס וטוב לב משתה המיד ומי שיש לו לב טוב ושמח ורחב כל כך יקדורו טע' כאל אוכל ושותה כל קיום ואס
קוף טע' בממון פ שמחה קלב ו קוף עשור האדם טוב מעט טוב לאדם מעט שיקיה ירא את קשס וטטח
ס ול' ירא ויקיה שמח בחלקו מאוצר רב ומחומה ס מי שיקיה לו ממון רב ויקיה דואר על ככל שעה שיקח
ממון ויחשוב שיברח וילך לו ויש מפרשים טוב מעט ממון של יגול ויקיה ירא את קשס מאוצר רב ומקוב
בגול ובחמס ומחומה ס כשיצאול את נצ' אדם יקוס אותס ויקרנס וקטל נשמתס מקס

משלי

טוב ארוחת ירק • יותר טוב הוא ליש שתמיד לו סעודה של ירקות ותמיד שם אהבה שבת קצת יתנוהו זה עש
זה בדרך אהבה ורען מימה שיקים להם נסעוהם שור אדם ותמיד שם שאלה וקטמם והוא
שירים נט קצת זה עש זה וסוד אדם הוא קשור קשמה תמיד על אדם בעליו לטל ולל יחסר מאלו וכוונתו
ובנכרים אדם שפעם נכרים סגרים בדרך כלל וקאדם לטעם תמיד לו שיקיו מפתמים כד כאשר יחסם
רעם • ואיפשר ששון במשל קוד לומר

טוב ארחת ירק ואהבה שם משור
אבוס ושנאה בו איש חמה יצרה
מדון וארץ אפים ישקטריב: דרך
עצל במשכת הדק וארח ישרים
סללה:

ע טוב לרש שידרוך דרך קשלמו שיסתפק
במעט קמזון ובמעט קנאות קמף ויקים
הכלת אהבה קשכמשיחר לפסחו תלוות
קעלש קוד ויטלוקו תפסגו וקטט לשל
קדרך קטוב ולשאר קחכמה ולמדיק •
איש חמה • קטעם איש בעל חמה •
יבשר קמזון אלע שקוד

בן חכם ישמח אב ובסיל אדם בונה
אמו: אולת שמחה לחסר לב ואיש
תבונה ישר לכת: הפר מהשבות
באין סוד וברב יעצים תקום:

קטן מתחלת קוד יעלפו ויגדלפו בחמט •
אמנם קאדם שקוד מדרך אפ ישקטם
ועתה כל לו די שקוד לו יריב עם אדם •
ולל יולד ריב בין אנשים אלל אפ אי יאה
ריב בין אנשים ישקטם וישלם בעתם •
דרך עצל • קטעם קדרך שדרך •
לדרך ע קעל נאה •

בפעט כאלו קוד גזרה בקוטם וסלעם ולל
יכל לדרך ע כדרך אמר עגל שאל דרך •

ואורח קשרים שם קר קעל וקם קחכמה דרך קלול כל כאלו דרך קלול בעתם שיעשו טעלות קס כוריות
ולל יקשו תלונה לתרשל ממלכתם וכן קאדם קעל בעקשת קחכמה תראה בעטו דרשת קחכמה קמפוקרר
ומכוללת בעטו שלל למד קענתה ואפ יתבלט שכלי יאמנם קשרים ימצאו דרך קחכמה קלול מן קספקות •
בן חכם ישמח אב • אלל יסמח אב קוד משר כחכמה יותר מן קאדם ואדם שקוד כסיל קותן בזון לאמו שקיח
מעיה תמיד עמו ע לבילות לו יתחד עם קאנשים ופער ע קוד גרס לפ שיחרטק בע קעלם
בראותם אותם וקזכר בזון אלל קאדם ולל אלל קאכט כאשר יקיה ליש חכם קן כסיל יאמרו לו קיה זה כמ שלטלופ
אך יאמו זכרה תחת בעלם וקיה לה כן זה מליש אחר ועל דרך קשטר יאמנו קן קחכמה יגבר מעלת קשכל קנקר
אכוקן קכאיל מבזה נפשו קנקר לאלל חס • אולת שמחה לחסר לב אמר קכסיל כאשר יוכל לעשות אולת
ו קיח שמחה לו קוד בעטו דעת וקחכמה

בעדי קככל וליש תטנה ישר דרכו ולבת נס או ישר עצמו ולבת נדפ ישר • הפר מהשבות באין סוד •
דוכה לומר כל קחכמה קאדם שישכוב כל ענת חכמים יטלו לדי קמק •

וקבטל קמחכמה קקיה ולל תבא לדי קמפס • ובקדנה יופעם שיקיה נמלך עמקם וסומע למענה קדקיים קמ
קמחכמה • או יאמר ע סבת קפרת קמחכמה של מלפס ודופס קוד בעטו שאנשי קומו יגלוקו ומתקן קר פער
ענתי • אמנם בקיות ריבוי אנשים חכמים יופעם בעלי קוד תקום קחכמה ולל תער •

שמחה לאיש יאמר כי מדרך האיש לשמוח בעת שקורא עונה לפי סגרת של טעם ואמננים יחשוב האדם
שקורא השכיב דברים של טעם ואין קטעין ק' ולכן אמר כי כשיקרא קצור דבור נענה וכוונתו נכונה
ולא העדיף ולא החסיר מן הדרך מנה טעם ומנה יופיו : אורח חיים ידע אורח ליש משכיל ורוב שיעור
למעלה דל שהעלה מעלתו ויארץ ימים אם ילך נה
ויזן אורח חיים למעלה למשכיל אם ילך נה
יזכה לשבת בבסיס כבוד של מעלה וינצל
משכיל מן טעם וקורא נה וקטעין אורח
חיים ידע כי קמטעל של תפועה מנה
וקורא אורח חיים ומנה שאלו קמטעל קורא
למעלה ומנה שממנו קורא שאלו מנה
בית גאים דרך השם לדרוש שתקנאו
ולפתח אותם וכן לשבגגול
אלמנה שקורא חרב ואין למטע מנמנה
בשלות ואמר זה לקורא בעת אדם שלא
יתנאו ש שול גאות יי ולחם קשטעל
וקטעין מן מנעד עמיו יי ויסח מן בלש
קמון מנורת ונסחתם מעל האדמה
תועבת יי יאמר כי מנחשת האדם
קדע קס תעבה לטע
יתבך יאמר מנחשת האיש קטועם
ודבריקס שקס אמרי מנחשת יאמר תעבה

שמחה לאיש במענה פיו דבר בעתו
מה טוב אורח חיים למעלה למשכיל
למען סור משאול למטה בית גאים
יסח יחור ויצב נבול למנה תועבת
יחור מחשבות רעוטה רים אמרי
נעם עבר ביתו בוצע בצע ושונא
מתנת יחיה לב צדיק יתנה לענות ופי
רשעים יביע רעות רחוק יחור
מרשעים ותפלת צדיקים ישמע :

למשל דק קס טקורים ורעיים לטע יתבך וכלו אמר תעבת יי קס מנחשת האיש קדע וטקורים
קס לטע אמרי מנחשת קס קס מנחשת קדע עובר ביתו מנחשת מנחשת ומנחשת
ושול מנחשת יחיה ושול מנחשת ושול מנחשת
ושול מנחשת יחיה ושול מנחשת ושול מנחשת
ידע קטעם לב צדיק יחשוב לעלות ולהשיב דבר כראוי ופושטעם לא די
שלא ישיב כסדר וכראוי אלא ידבר רעות בבליה קשה בלול יקיה יקנה לעלות מנחשת וקדע לטעמור
עטן דבור ואמרי ורעם חשם מלח לעלות קורא מנחשת לענה וקטועם שקדיקים לעולם יחשט דבר
בדברים מרים כלמנה שקורא יוס קמנות ווס קדין וענש גמנים כטעם לב חכמים בבית אכל ולא כן קדשעם
אלא ברעות קנש רחוק מרשעים יאמר כי קס יתבך קורא רחוק מנחשתעם לא שקור
יתרחק מן ומן ק
בפעלות קס קדעות יאמר קדיקים ומס קעשעים דק לפשט ולולת קס קדועם ברעותם אל קס
עד שמרוב קרבתם אל ישמע תפלתם אעפ שקמטעל ל תמיה על דרך קנעק יאמר רחוק יי
מתפלת קדשעם ותפלת צדיקים ישמע ותפלת מנחשתעם לטעם

מאיר עינים פי המאור שתרצנה השמש כגון דרך נחל וכלם נאים מרחיב את כל אדם ומשמחו וגב כשימנע
שמצ טוב מקדושו ומאקדו תדען אפי' העבדות וכל שמשמחת וילך בעצמן תלמוד תרח או יאמר
כשיקרא אור שני האיש וך טוב קווי יאמר קלבו ושיקרא חוש השמיעה של טוב תדען עצם או יקרא עטן הפסוק כן
המאור של שמש יאמר קלבו שקלבו טוב וסיף נאור השמש און שומעת פי האון האוקבת לשמוע התכחו
המנצחות לסי' השלם קווי ושלם קבא קיא
הלן בעף החכמות כל של המנצח רק
באשים חכמים או יאמר שאון כחית לן ילן
לשלם רק עם אנשים חכמים לשמוע מיהם
תכחות של חיים פורע מוסר פרוש
פורע מלשון למפרע כלומר חוזר
המוסר לחרור וילן אות מנבי פפרע קווי
ואמר שמואלם נפשו וחיו לפ שבעי יערת
המוסר ישיר עוד פרא ויפגול פעולות
הדריכ השמש עלהם ונמצא כמעלות כלא
שונא נפשו וסומע תכחות ויקבל עלו לעשו
מק שופהו קווי קונה של ודעת ויראת יי
יראת יי ראשית החכמה קיא שידע אל
מוסר החכמה וענינה כיון שאמר
אם אין חכמה אין יראת ואלט כסד פקח
פ קיא גרמית כסד לאדם מערס
לכפי נאדם יש יסלת לערוך

י

מחשבתו בלם קיאר ידע ויסדר דעיו וקיא יעשה ענינו ועל לן יסל לער רק קבד אשר ישם השם נפשו או יאמר
לחם יש יסלת וכה לערוך בלם הדעים שירכל לומרם אמנם לן כל אדם ידע לכוניא כיון מה שערך וסדר מן הדברי
בלם פ אין כל מוג מוכן א זה רק כש מה שחנן הש' המעט והשם א זה וזה רצה באמרו ומי' מענה לשון כל
דרכ חים כלום כל א מדרש האיש קווי וך נעשו של איש פ יש אנשים חכמים נעשים אמנם יש דרך יסר לפט
איש ואחריתם דרכ מות ולפי סמך אל זה ותכן דוחות יי כלום מי שקווי ידע חכמן הדורות הטובות והרעות קווי
יי פ קווי וכו' קוידע זה האיש שדרט וכה נעשו אס קיא וכה אס לאו ואלפס שמלת בעשו קווי מעטן אס בעשו עמ
הכנה וכל של דרכ האיש שקווי אים ואים בהמה בערת אים קווי וך נמצאית ונבלאו אמנם תכן הדורות ומידע
מעטן לגס קווי יי ואלפס שקכנו במלת נעשו שאל השם הכוזר באמרו ומי' מענה לשון ויאמר כל אהר וא מעטלות
ה אים וכה וגלויק לבט פ קווי ית תכן הדורות ואלפס בהמה מלת וך תאר לאיש אים כל דרכ האיש קווי קס נעשו
השם וקעטן שעיט השנחת יתעלי גול על יי דרכי אים אחר של דרך מדרש האיש ידע לפט ית לן תמחר
פעולותך ומחשבותך מממן רק על אל יי כל מעשיך ואים לשון על מעשך גלגל פ כל דבר המעלה גלגל יתגלגל
סבב דבר קיים וקדב קווי כשי או יקרא גלגל כיון קלך מלשון וגלגל את האבן בל פעל יי למעשה רוצה לומר
כל אשר פעל השם בעמד כסדו ברא קל שיה בחוקו וידוממוקו ונש דכע כל דבר יבאקו לשם
דעה וכו' כסדו פ יערו מממן כל יוסט תבל ברי ותם מנכסיו או יאמר ואכיל קרע כסדו ודעה שיהיה
בעמד יוס דעה קווי מקיימו בפעל לחבל את אשר יסר אומר מדרש הרבך נכניצר פבני

תועבת יי' קשש יתעב כל איש גאון וגם רוח שמנהל נפש כלטשו כמון שכתוב יי' מלך גאות לבש ואין לשאריך
אש על זק אלה מיד ינק ויקח נקמת מימיו בחכר ואמת האיש קמתהג בשתי מכות אלו חסד
ואמת ראוי שיספר עפיתו ואל יתגבה קשש עמו על קו קדין רק במדת חסד מדק כבוד מדק וכשתקח בראש
יד יד יי' גרמת לו שיקח סר קרע מימיו ויקח סור מקור יאן יקח פעול בשקל סוג לב שיקח מוסר מדק ואיפס
לכרש בחסד ואמת שיעשה וטראת יי'

תועבת יחיה כל גבה לבד ליר לא
ינקה: בחסד ואמת יכפר עון וביראת
יהוה סור מרע: ברצות יהוה דרבי
אישנם אויביו ישלם אתו טוב מעט
בצדקה מרב תבואות בלא משפט:
לב אדם יחשב דרכו ויחיה יכן צעדו:
קסם על שפתי מלך במשפט לא
ימעל פיו: פלס ומאונג משפט ליהוה
מעשהו כל אבני כים: תועבת מלכים

שתקיק בלם וסיסור מעשות כל רע
יתבטרו כל עפיתו יאן יאמר של תהיה
מעשהך מעשות קרע כר להרעת לנשי
דוכר וכדי שלא יגעלך רע מנה שופט או
מלך יאן כר לקרא חסיד רק בעטר קוית
יראת קאל על טטר סור מעשות רע
ברצות יי' דרבי איש כאשר יקו
דרשו של אדם

מתקשם ורעייס למע קטרא כמון כן יקח
מכונה לפע אויבו ויכנע לפטו ויבקשו
שלמותו ואיפס שטון למרס בקוית
האיש שלם עד שדרשו יקו רעייס לפטו ית
לר די שקכחות השכלות יפעל פעלות
אמוניות אל שאל אויבו וקס קכחות
קחמניות יקו סרים אל משעשות השכל
טוב מעט בצדקה טוב מעט מימון

שיקח מקובץ בדיק וישר מרוב מימון באון ועצל לבאדם יחשב דרכו חמר פ האדם ראוי
שיחשוב בלם הדרך שקוא ראוי לדרך בה וישתדל בכל מחמט כחו ולא יתבטל וימן קשמים יסייעקו לפסח
מחשבת אל קפועל יאן יאמר פ האדם יחשב דרכו פן טוב ופן רע ויאן יפן בעדו קראו לו ויאן שיש רשות פד
כל אדם לבחור לו דרך טוב ודרך רע ולפ קוא מימון אל קבועל וקענש ועכא קשס קוא אשר סדר עטיע כע
אדם וקסר אותם בבחיות השמים ותפועת השפלות כפ חכמות העלשטם קסם על שפתי מלך פירוש כאשר
המלך שופט את עבדו במשפט ושר ועלם לו כנצח בשפטו כל כך
כדת וכהלכה כאל קסס ונסאק בלם קטעס כל מה שידבר בשטתו קוא כקסס כאשר בשטתו לו ימעל פו
יאן יאמר בשיתבדו שט עטיעס במשפט האיש האחד שורק על קקסס שקוא משפט הכוכסס וקשט שקמלך
גב צוור על האיש כפ מה שורק הקסס או הנוירק קמיל לו תמעל ולא תשתנה וקודיעפן בוק שאס יצוור קמלך
במיתת איש ולך יורק כן קקסס לל משפט קככסס או תמעל ותכוב גוירת מלך פלס ומאונג משפט ליי
פלס קוא כמטיל ברזל שמתקפס אות לשקולם המשקלם הגדולם ומאונג קוא כל למשקלם קקטעס ואבט
פס קס לשקול לכנגדם הדברים הנפכרים כמון למרא ואוקיא ואלק אוקיא וקראס אבט פס כלומר אבט לדעת
בקס קשיער וקחשטן ופס מנורת תסוס על קשא יאן יקח מימס מימס ויאמר שכל אלו קדברים שיקו ישרים
לי קוא שטק שיקו שוים טושר של יקו לו בטשו אבן ואין וכו ומעשקו לל משפט וישר של מנאוסתלוי על קאבט

תועבת מלכים. מלכותם מתעצם לעשות דשע נעצור שמש הרשע יחרם מלכותם כי נצדק וקוף הושר שקוף
הקר הרשע יטון כשא מלכותם ואיפשר שקרא מלכותם הכחות השכלית שהמטון מקום קוץ
שימלסו ויעצדו תחתם הכחות הקמיות כי לא נעצדו רק לרקחות ולכחות ולופות אל החלק השכלי אשר בו
כתעצם האדם ואמר כי תעצבת הכחות השכלית הוא עשיית הרשע ורשע כלל כל העמל שיעמול האדם בקטני
קומעם שקס תחת השמש ונתן הסנה

זוה ואמר שבושר וקוף העמל בעמל שא
שקוף לעמלם מקשמש יטון כשא הכח
השכלי בשמש כגד השם ית נחלסו וקיומו
רצון מלכים שמת צדק רשעו של
מלך ואקצט באדם שיש לו

שמת צדק לש שקס מתקמס על שפ הצדק
ודוד דברים ישרים יאקב מן המלכות וימן
השם יתער חמת מלך חמת דומה
לנלסך קיות

הף קילך או קאלז על איש מן האנשים
ישלם שרעניו להמית או ליםרו ואם
ידמין שם איש חכמקוף יספר חמת המלך
כל ישחנה ויבטלה נחמת מגו חכמה
פשו או יחזור יכסרנה לעיתת יבאור פני
מלך פכאשר תמצא המית

בעת חמת המלך כן ימצא קחיים באור
כח יאמר אל עמו ומלת באור מקור כינו נמות אדם רשע ואיפשר שטון שלמה בעלך מלך מלס קמלס שטא
כי יאמר אל עמו ואמר דוד יאמר שטא חתם סלם ובעת שידאק המלך דען טוב אל איש קוף דוד רשע ושאקב בשטא
בעלן קוש אשר יחל לנצט אדם וקוף קושם האחרון שקוף טוב לעמל בעת ג' חדשים לקצת קנה חכמה מקור

מנחי קלמר טוב לאדם לקנות חכמה אשר באמצעותה יאירו פט המלך אלס מקמות חכרון וקוף קוהב
היקר ולקנות השנה קוף יותר דוד נבחר מקמות הכסף לש שקוהב והכסף יכלו מן האדם והחכמה אינה כלל ועוד
שכחמה ושינה יינצא האדם קוהב והכסף כל קע'ע העמל וקש יטוב האדם וקש הסולס לעלות לשם ית ונה תתכן
עבודת על חיתתה כי אם אין חכמה אין יראה ואין סר ירא חטא ואיפשר שכחמה דמיו לחכמה האלהית ולזה

וכר כה קוהב היקר וכשינה דמיו לסכמות הלמודיות ולזה זכר כה הכסף וימל טונת המסוק באופן אחר שקטית
החכמה קוף טוב והפלה וקוף הפעל השותה לעמל מן קוהב כלעל כמה קוף טוב בהפלה לקנות מן קוהב
שיקיה לסיס החכמה ולסיקנה מנצא קטית העמל השלם וכן קטית שינה קוף דודר הנבחר מן הכסף כלומר טוב
קוף לאדם שיסיס תכלית כשע לקנות בו השנה ולס וולת מהעל העמל מסלת ישרים קמסלם שידרט קישרים

כה קוף דודר טובה כי תמיד יטון לפור מעדך דעו'עי שרובה לשמר נפשו
הדרך שקוף קולך כה איס טובה ילך ואם לכו יחלל כעטן חסדתי דרס ונץ לפני שבר גאון קודם שיבא שר

לאדם יש לו גאון וקודם הכשען יקיה לו גבחות חלבו קוף גרס לו ממלכת כיון
קש' לקס ממלכתם בגאונם ואחר שקושר פ' למט כה קשבר תקדס קגאון אימר טוב להיות שפל רוח את עמיוס

עֲשׂוֹת רָשָׁע כִּי בִצְדָקָה יָבוֹן בָּסֵא :
רִצּוֹן מַלְכִים שִׁפְתֵי צֶדֶק וּדְבַר יִשְׂרָאֵל
יֵאָהֵב חֲמַת מֶלֶךְ מִלֹּאכֵי מוֹת וְאִישׁ
חָכָם יִכְפָּרְנָה בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ רַחֲמִים
וּרְצוֹנוֹ בְּעֵב מִלְּקוֹשִׁי קִנְיָה חֲכָמָה מֵה
טוֹב מִחֲרוֹץ וּקְנוֹת בִּנְיָה נִבְחַר מִכֶּסֶף
מִסֵּלֵת יִשְׂרָאֵל סוֹר מִרַע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹ
נִצָּר דֶּרֶכוֹ לִפְנֵי שֹׁבֵר גֵּאוֹן
וּלְפָנֵי בִשְׁלֹחַ גְּבַהֲרוֹחַ :

פ פ

פ

פשו שמחיר אל עמו ומלת באור מקור כינו נמות אדם רשע ואיפשר שטון שלמה בעלך מלך מלס קמלס שטא
כי יאמר אל עמו ואמר דוד יאמר שטא חתם סלם ובעת שידאק המלך דען טוב אל איש קוף דוד רשע ושאקב בשטא
בעלן קוש אשר יחל לנצט אדם וקוף קושם האחרון שקוף טוב לעמל בעת ג' חדשים לקצת קנה חכמה מקור
מנחי קלמר טוב לאדם לקנות חכמה אשר באמצעותה יאירו פט המלך אלס מקמות חכרון וקוף קוהב
היקר ולקנות השנה קוף יותר דוד נבחר מקמות הכסף לש שקוהב והכסף יכלו מן האדם והחכמה אינה כלל ועוד
שכחמה ושינה יינצא האדם קוהב והכסף כל קע'ע העמל וקש יטוב האדם וקש הסולס לעלות לשם ית ונה תתכן
עבודת על חיתתה כי אם אין חכמה אין יראה ואין סר ירא חטא ואיפשר שכחמה דמיו לחכמה האלהית ולזה
וכר כה קוהב היקר וכשינה דמיו לסכמות הלמודיות ולזה זכר כה הכסף וימל טונת המסוק באופן אחר שקטית
החכמה קוף טוב והפלה וקוף הפעל השותה לעמל מן קוהב כלעל כמה קוף טוב בהפלה לקנות מן קוהב
שיקיה לסיס החכמה ולסיקנה מנצא קטית העמל השלם וכן קטית שינה קוף דודר הנבחר מן הכסף כלומר טוב
קוף לאדם שיסיס תכלית כשע לקנות בו השנה ולס וולת מהעל העמל מסלת ישרים קמסלם שידרט קישרים
כה קוף דודר טובה כי תמיד יטון לפור מעדך דעו'עי שרובה לשמר נפשו
הדרך שקוף קולך כה איס טובה ילך ואם לכו יחלל כעטן חסדתי דרס ונץ לפני שבר גאון קודם שיבא שר
לאדם יש לו גאון וקודם הכשען יקיה לו גבחות חלבו קוף גרס לו ממלכת כיון
קש' לקס ממלכתם בגאונם ואחר שקושר פ' למט כה קשבר תקדס קגאון אימר טוב להיות שפל רוח את עמיוס

טוב שכל רוח כלומ טוב להיות דכה וספר רוח בווי וספוי עשפויים מלחיות ע ריץ עשק ותול ומחלק שלל עשפויים
או יאמן טוב לחדס שיקיה שכל רוח ולכת עש טפוי כמקומו מלחלק שלל עש נמי קרוח וקטעס ידוע. משביל
כל קמשתל ומתבונן על דבר ורואה אחריות קודם שיעשקו ימצא טוב כלומ מדרגת שימצא טוב על הדוג. חמוס
המיושר על חבל שמעשקו יכל! עולם קווא קטטח כ"י וקטעס ידוע. או יאמר מי שקווא מתבונן על דבר שימצא
טוב כרי לעשות וטטח נכס שי סייעמו

טוב שכל רוח את עשפויים מחלק שלל
את גאים: משביל על דבר ימצא טוב
ובטח ביהוה אשריו: לחכם לב יקרא
נבון ומתק שפתים יסוף לקח: מקור
חיים שכל בעליו ומוסר אולם אולת:
לב חכם ישביל פיהו ועל שפתיו יסוף
לקח: צוף דבש אמרי נעים מרזוק
לנפש ומרפא לעצם: יש
דרך ישר לפני איש ואחריתו דרך
מות: נפש עמל

אשריו. וקודיעמו ע ל יספיק קיות האדם
מתבונן על דבר חס ל יבטח כ"י לחכם
לב יקרא נטון כל מי שלמד חכמה
מדת מוש שיטן דברים רבים מפלפל
חכמה ויקרא נטון. וימנ מי שיקיה חכם
בדעת קווא יקרא מוטן דבר מתק דבר ע
תמצא חכמים יודעשכל קתרה ואין להם
דעת ולתסנה ע החכמה בל דעת
כתבשיל בל מלח. ואיש שידע למתק
דבריו בחכמות וכתבנות וסוף למיוד החכמה
מקור חיים כל שקשכל שקווא נאיש קווא
מקור שטבע מממן חיים ומנשים ונכחיים
לו ולולת. ואפי' המוסר של אולת איננו
מוסר של חכמה רק מוסר אולת. או
יאמר שייסורי אולת על ידי אולת נאות
לחם וכימנשמש אולת יסורים קיף לולת

לב חכם: כל דעת החכם שיש בלם שכל ויורק מה שידבר בפני. או מלמד את פיו לדבר נחות. ולשאר שקתחיל
לדבר בשפתו כובעש עשית החכמה מלח. ומנשים יפות שפתו לקח טוב כחשך יסוף קימנשמות על מימיו קטחיל
צוף דבש אמרי כועס: כל כעף דבש מתקיים אמרי כועס לשומעש אותם. וכל אחד מהמאמרים קווא מתק
לכפשו של אדם ומרפא קווא לעצמותו. וימנ אולת בעטן תלמד תורה שנאמר ע מתקיים מדבש ומשכר
נפש. או ירצה שקימאמרים הנעשמים שיאמרו בחכמה ובנחת ובנשמות קס לזמין עף הדבש שקווא מתק
אל הנפש ומרפא לעצם כלומ קס תעלה (נפש ונפש) ע בדברים קערפס תקיף קיישרת בע אדם לעסדת קסס
יתקלמוד בחכמות ועל זה נאמר מתק לכפס והיותם מרפא לעצם וקווא קנף. קווא מנאר שבדברים קערפס
תשוך חיות האנשים וידרים בע אדם אל קשוב וירחיקו מן הרע. ואיפאר שעטן קטסוק לומ ע קטף קטסוק
מן הדבש של אמרי כועס קווא קטף שקווא מתק לנפש ורפא לעצם לומ עף הדבש שיעשקו הרטרים: יש דרך ישר
אמר ע לפעמים יקיה דרך מן הדבש ישר לכפ חיש ויבחרו לדרך ע כדי לתרחק מן הרע. וימצא לבסוף
שאחרית הדרך קווא מנאר האדם למות. וקודיעמו בזה שאין ל אדם לסמוך על דעת נכחית קשוב וקדע רק
יקבל עצם מן החכמים. או ירצה שאין ל אדם ללך אחר דעת נמק שאין קשכל האמשי מנע אל
החקירה. אבל צריך שיסמוך על הקבלה וקתרה ע יש סברה שתקיה ישרה לטע. וכשיהטון בה
ימצאנה דורכת דרך המות לפ שקיף אמונה נכסדת וערימת אבדת הנפש.

נפש עמל . כלומר אדם שיש לו עמל ויגיעה על דברי פהו הוא ש קדעו ונרס לו פהו ש מות וחיים עד לשון ואכף
פדושו חטא או כדריע וזו היא טונת כל אלו קטסוקים על קלסון בטוב וברע . או יאמר נפש קטמל
תגוע ותעמול לספק נרסו ש צדק מנוכחו יטע אותו וידיחוהו שיעמול ויאכל יגיע כפיו : איש בלי על . מלת
בלעל מורכבת בל על הוא קטמל קמו שלך לרץ של יעלה סימו וזכרו וזכרת שם בשקל . דלקר

ולעל קרס קימ דגש . ופדושו שריפה סימו
צדקת קשחין ועמל קטסוק שקבלעל לא
די שיעשה קרעוה קבאות לעו בל עמל
ויגיעה אלל שקוא חופר וחוטש בקרקעוה
קאדמנה על דרך משל למציא קרעוה ק
קטמונה בקרעוה וקטמל שקוא יחפס אחר
קרעוה ויתחכם ויעציק במחשבתו לעשות
וקדברים שידבר בשפתו מחדושו וברופס
קס בערים כמראה קאפדים ויותר רעס
מקשוחה שטרכ ואס יקיה טרכ מן ויטרכ
לס כרמ גזול יאמר ש קאס קבלעל
מנוחן קוא עשיית קרעוה איש תהפוכות
יאמר שקאס קמיתקסך

מקדעת אל דעת תמיד או שיקפך קדברי
מטוב לרע קוא יגדל מדון וקריב כמ וכן
ולת וכן קאוקסס : וכן שקוא קרעוה
אעפ שלא יקיה איש תהפוכות מפריד אדון

עמלה לוכי אכף עליו פיהו : איש
בלי על כרה רעה ועל שפתו בנאש
צרכת : איש תהפכות ישלח מרון
ונרנן מפריד אלוה : איש חכם יפתוה
רעהו והוליכו בדרך לא טוב : עצה
עיוולח שב תהפכות קרין שפתו
כלה רעה : עטרת תפארת שיברה
בדרך צדקה תמצא טוב ארך אפים
מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר : בחיק
יטל את דגורלו ומירוה כל משפטו :

מקדעתו וימל מפריד קטמל מאשת כמון אלוף נערי או יאמר שטל די רעפן מפריד מנמן אלוף של עלם איש חכם
יאמר שקאס כעל חכם שחומס נפשו ונפש וולת לו די שחומס נפשו אלל שקוא מקטתה ומקסית רעוה
ומולטם עירך לו טוב כמון של יחוש על נפשו ללם מתק קטמל כן לו יחוש על נפשו וולת וזהו חטאן כפול ומקטל
עוזה עיניו פי רומז וימל סותם ש יותר יחשוב האדם בשעשו סתמות ולל יטנה חנה ואנה ואין לו ש חס על קדבר
קאוא שחושבט וקורץ עטן דמיזה מנוי קורצת גס איט ומוציא קרמיו בשפתים בלסון חשבה בעבור ש
דמיזות השפתים כחיתך שסך שפתו כמינו ודמיזות קשעס תעשה כמיתתם וקטמל שקמיתם כעשו ונשפתו
משלם קרעוה אשר חשבה קס אברי דמיזות קסתר וקטמל ולל יול קאדס למכר דמיזות קידים וקדגלס : עטרת
תפארת שיבה ירעה שאלעפ שקשיבה ימאסוק קעלמות וכוזרי חמד לפחותם קיא עטרת תפארת לגעלה
מנע שקיא לו תמנע אלל עירך עיקה וקנה קיא מנערה שבעלה קלך בעדק . מערף אלל זכ שט יתקרב קאדס אל
קאלים ולל שוין גל כזומרו עירך עיקה תמנע כלומר שטמל קלך קאדס עירך קיושר וקדק . טוב ארך
אפס פי יותר קוא גבור מן שמאריך אפ מן קגבור קמנעח אויבו כמלמנה שכל כחותו יעורוה וקס
יתגבר על אויבו וארך אפס כל כחותו יגזוהו למקס וקוא בער עלקס . וקטמל את יצו קוא טוב מן קאס קלובד
קטמל כגבורתו : בחיק כלומר כחיקו של אדם יוסס ויושלך קעלל למנען לו ידע מפיל קעלל חלקו של זה ושל זה
ומאית קסס ינא . משפט קעלל וקת חלק יפה לו קסן או מנע קמערבת שקוא קדד ואיין דבר מקרי :

שוב פת חרבה טוב לרש שיאכל לחם יפה לבדו בשמחה ובשלום ימנע מלל ונחי ריב מאשר יאכל כל מעדע עול
 ריב ומלל יאכל ויאמר למי שבוין שוית טוב שיחיה לו לרש ידעה מספקת כפי השכל האדם ימשיכעם שכל
 בחכמות המבלות שכלול וכל לפי חכמתם ואישר שבוין חכמה בדברים קטנים למת חרבה שון שאין
 שאין בקס חכמה וקמשיח חכמה בדברים המורכבים לנחי ריב לפי רוב חכמתם יש ריב בעקס ואין שטוב
 מעט מחכמות האלפיות ימנע מלל

טוב פת חרבה ושלוח בה מבית מלא
 זכיריב: עבר משבלי משלבבן ח
 מביישובתוך אחים יחלק נחלה: מצוה
 לכסף וכו' לזהב וכו' לבות יהוה:
 מרע מקשיב על שפת און שקר מזון
 על לשון חות: לוועג לרש חרפה עשוהו
 שמח לאיד לא ינקה: עטרת זקנים
 בנבנים ותפארת בנים אבותם: לא
 נאווה לנכל שפת יתר אף כי לנדיב ט
 שפת שקר:

מנהגות השפלות: עבר משבלי
 העבר בשקוף משבלי
 ימנע מלל וכו' חכמה כחשך חבן מכלש אר
 אשו באלות ואעפ שא יקיה לובן אחר
 ובערך אחים יחלק נחלה: ידע שאעפ שיחיו
 לו בעט רשם הארון וקובחות לרוב שכל
 ומנעיל בערך כלם ויא פ חבן המנעש כרוב
 אולת מוכר נחלת אל העבר שאסוף ימנע
 בחכמות ואחר שקנה חלקו חולק עם אחיו
 ואספ שיאמ שקראון ימנע קטע המנע
 על בית ועל בן שנתנה קשת על פו
 ואם יקיו לו בעט רשם קוף יחלק לפס נחלתם
 במיתת הארון ויסדר אותם איש איש ער
 נחלת: מצרף: אימץ יש מצרף אשר ט
 יצרף: קצרף: קצרף: איס קוף כסף
 נכח או כסף סיגס וכן יש טר שם יבחן

קובץ איס קוף מוכר איס לכו וכן יש מצרף וטר שם יבחן לטות בע אדם לטות קרע ומאן קרע
 שם יבחן לטות קוף יי: ומעטן שקס יתבחן לטות וכלות אימ דוד ברת לרע מצרף: מרע מקשיב מרע: תל
 מרעל הכפל פ: איס רע מקבל לשון חרע ומזון פעל מבטן קפצול ומשפטו מזון וכו' ואזין על תבניות משפטו
 איון ומטעם דור שקרי מנח איון על כל איס שיש לו לשון תרמית ויסל לפזית שקר תאר ליש בקל עבד מלך
 קאע אדם רשע וסקרן אוקבל שיעש בחברו עשות שקר ולשון איות: ואסר שזה קפסוק דנק לפסוק שאפט אימר
 שקס מקשיב ואומע מן האיש חרע האון בהיות דברי האון על שפתו וכן מזון נב השקר המנע על לשון האיש
 בעל קוות ואם יקיה מרע מן ענה למרעבו יאמץ חרע שירצה לתת איון קשבת שפת האון קוף יקיה מזון
 שקרם מפי אישם שיאז על לשון דברי קוות כלומר שמנח מנח על ועל וולות: לוועג חרף מבטן פעל
 קרעש בקל טרע טר וטענו מי שמלשג על קטע בעטר עשות מצרף טראו שגור עלו קלות ומעט
 שמח ליד לא ינקה מי שמנח לידו של אדם ומנח על בעשות ממון קן בעיתת לא ינקה פ השם מקל ל שכי
 קראו לו: עטרת זקנים יאמר פ שמחת הקקס ותעצום קוף לריות בעט לבעטם פ בעת של יראו בעט
 לבעטם יאמץ פ תחיה נכרתת שלשלת קיחם ויכרת שמים: ותפארת בעט אבותם: לל תפארת
 קבעים קס האות של קס פ בהיותם בחיים אין לפס עול מלכות ועל דרך ארץ ואחרי מיתת אבותם ישמענו
 בעטרת קומן ול תעבר לפס שמחה: לא נאווה: תאר לקנח מנכין נפגל מנחי קלמד בקל נעשה פ תאווה

משלי

וחמדה לכל שבת יתר לשון פל ונקראו כן בעצור שקוף דובר נבילות דברי כלות • קטעם לו נחם לכל כחש
ידבר דבר בעצמן והרמת ושיעורו לו נחם ויפה לכל שיש לו שפת יתר • אף כי לדיב שפת שקר כלומר דבריהם בפח
ולא בלב • אכן חן קשור • ירצה כל כך קוף כחש קשור חן בעצמו בעל שקוף המקבלו כחבן טובה ויקרם שקוף
מאית חן בעצמו כל חזיק וכל מקו אשר קוף פנה מוקד שקור ילח אחד אשר נתן יוכה בדין אעפ שקוף הייב •

איש אשר לפרש יסכל מלשון שכלות ואין
אית כל אשר יפנה קבוצה יסח ארס מרעית
וישם בלגם רוח שטות לשטות • משפט
כמו שכתבם קשור יסח טקחיס ונ •
מבסה פשע איסר לקשר זק כפסוק
עם קקודם שקשור גם כן
יעשה כל אלה קארבעה דברים • ואם אין
קשר יאמר שקחיש קמסתר טעם חסרו
אשר טעם מבקש אקבע • או יקח
פירושו קמבקש אקבע קחבר מוכה
טעם • ואם דבר מנוי משה לכל חוכר
טעמים דעת קחאט שחטא לו חסרו קוף
מכריו ממנו רע ואלע • כי בראות
שרעו יסח חטאו לו יבטחו • תחת
גערר נאמן • אימר כי יתר

פעלת ומכאבת גערה אחת

שעור חכם באים המען ממנה שפעלות

ומכאבת מכות באים כסיל • או יקח מלם מקטות מלם קסנה ויאמר כי גערה אחת פעלת במען כי קוף
לקח מוסר ממנה שראו עשו שיכו חסיל מאה טעמים על כסילות • או יקח קחד כתרעמו תרד והשכון •
אך מרי יבקש רע • מרי שם מנחי העץ בשקל פרי ויאמר אך איש מרי שימרה על תכחה מוכחו יבקש רעת •
ובעצור מריו וערפ קקשק יבא מלשך של ירחם עלו וימיתו רמיו לבנות דעות שישאו על • פגוש רוב שטל
באים • שכול תיאר לומר ושאול לקבץ ויאמר טוב לרס שיבגזוב שכול בדר • ואל יבגזאיש כסיל באשר
קוף בחזק חולת • והטעם כי קדוב וקדומה לו מן קחיות עם כל אכזריותם הם ערומים מן הערמה בערך אל
קארס • וקארס חסיל עם כל סלוע יש לו קבת חכמה וערמה וקשכל שעתק לו לקות חכמה בפעלות • ישחמם
ט בחזק בע ארס • ומתוך כך יקח קוזן גדול יותר מראי מקוז חיות היער • משיב רעה אימר כי קארס שקטים
לו בע ארס וקוף לו די של ישיב לקס טובה תחת טוטה אל שישב רעה תחת טובה ראוי שיתאזרו על בע ארס
ול ייטיב עיו וישאר בערום ובחוסר כל • או יקח אימר לו תעוץ קלה שמקללות איות קמחבר פוטר מים
כין פתח ואמר קמתחיל במחן ובקטטה במלא מים שלא יוכל לשיבם כשירצה • או יאמר קמתחילת
קריב קוף דבר נקל בראשית ואמור בחזרית וחומה למי שפתח נקב קטן למי שקרס והקב קוף מתרחק וקולך
כשפתח קנקב כראי בעצמו של עשק מאומה ולכן קודם טיתערב זה וזה במלמנה שוב קמריס •

אֲכֵן חֵן הַשְׁחָד בְּעֵצ בַּעֲלִיָּאֵל כָּל־
אִשְׁרֵי פָנָה יִשְׁכִּיל מִבְּסָה פֶשַׁע מִבְּקִישׁ
אֲהַבָּה וְשִׁנְיָה בְּדָבָר מִפְּרִיד אֱלֹהִים
תַּחַת נִעְרָה בְּמִבְּנֵי מַהֲכֹרֶת כְּסִיל
מֵאָה אֶךְ מִרִּיבֵקֶשׁ רָע וּמִלֵּאֲךָ
אֲבֹרִי יִשְׁלַח בּוֹ פְּגוּשׁ רַב שְׂכֹל בְּאִישׁ
וְאֵל כְּסִיל בְּאֵלֹתָיו מִשִּׁיבֵרֵעָה תַּחַת
טוֹבָה לֹא תִמְשָׁרֵעָה מִבֵּיתוֹ פּוֹטֵר
מִיֵּרֵאשִׁית מִדָּוָן וּלְפָנֶיהָ תִּגְלַע הָרִיב
בְּטוֹשׁוֹ

מצריק רשע יאמר האדם שקוף מצדו כדע ויאמר כי קוף צדיק וכן מי שקוף מצדו צדיק
שיאמר על הצדיק שקוף רשע תענה יאמר ששקוף לבה זה ספר תעלה קמרון זה כל
לקות ככל שלמות יאמר קמרון שקוף צד קבילם קוף דבר נטל
שאין לפס לב בדעת אמתות או שיתרעס מדוע נמצאו למילם הכלם נפשיים והמנוג קטות לקבל השלמות

מצריק רשע ומרשיע צדיקתו עברת
יהוה גם שניהם: למה זה מחירבך
בסיל לקנות חכמה ולב אין בכל עת
אהב הרע ואח לצרה ילד: ארם
חסר לב תקע כף ערב ערבה לפי
רעהו: אהב פשע אהב מצרה מנה
פתחו מבקש שבר: עקש לב לא
ימצא טוב ונהפך כלשונו יפול ברעה:
ילד בסיל לתונה לו לא ישמח אב
נבל: לב שמח

ולכונעל ערבה השכל ושיוכל לקנות חכמה
יחר שאין לפס לב חושק בחכמות: כאלו
מצדיות קבלם לבמה יחר של יטון ג
קמרון מקום: בכל עת: דנה שנגר
קטות ראו: לפס שיקה אוקב
את האוקבס לו וזון בטרם באת קטות
צמי שלות רשעו יאקביו ותהיה אקבס
נאמנת עמו: יאמר קטות לפס בעת
ברעל קטעל מרעת קוף קיח קטבשן
אבו ואמו שקיח קורבה ימיתת: או
יאמר בבל עת אוקב הרע שקוף קחבר
קנאמן וקוף אח גל לפעל מנרת: או רנה
לכפר יותת קביל שספר למעלה ואמר
שקוף אוקב להרעות רשע ויאקבס
ויסבן עצמו בעצום בצרות רבות וגדול
או יאמר אח לרנה יולד כי כאשר יבא קביל
לאיור קטעל ימצאו עמו צרות גדולות

ונאמנות וירנה שקוף אח וחבר לרעות: ארם חסר לב: דנה לנמות אנשי קמלוקות ואמר שקוף חסר לב
לעולם יכעס עצמו בדברים שאין לו תועלת בהם והוא שיתקע כף ומרבה לשעבר עצמו לחנות חברו: וכיון
קטען יתקוטט ויריב עם קלם אשר קוף ערבל: וערב ערבך מגוי פ עבדך ערב את קטער: אהב
פ: ע אוקב מצה: יאמר כי רב קנזיקה וקדעת קנזיהם מן קעביות: לפ שקרע אוקב פשע וקוף שקמלוק
סומך עלי שיפרעו חום: וקוף איש רנה יפסע בסבם למלוק שילוק מנעו: וכן אוקב מצה שיריב עם קמלוק
או יאמר כי בסבת קבלת פרעון מקערב קוף אוקב פשע ומצה שיריב זה עם זה וירב פשעם במרינה קקיח
ולכן יאמר מי שקוף אוקב קריב קוף אוקב קפשעם: מנצח מתחו מנצח שבר: ויס פרע ברען נפשו ומנצח
פתחו לרוע קעביות ימשך לו נוק גדול קפסד ממוס: או יאמר כמו שקערב לחברו סבת קטעו כן קאיש שקוף
מנצח טען בות ויתגדל במעציו על אנשי גל קוף מנצח קשברין פ קשברין ימשך אחר קנאות פ שונה גאות יא
ויא מנצח טתחו פתחי פו כמו שמור טתחי פתך כמו למפתח קשטתם שקס עשוית כמין ליתת רל קמדבר בנאום
קוף מנצח שיטח לו שבר גל דברי גאות עקש לב יריב קלסון בנאוי קאיש אשר קוף ערב לחברו: ואמר
שאם קוף עקש לב לא ישים למלוק בראי לא ימצא בזה דרך טוב: ואם קוף עקש לב לא יסודור לו מחר את משלם
ואיבן מקיים מוצא שמתו קאיש כזה יפל ברעה: יולד כמיל לתנה לו: האטת סספס להם ברעלי שיקיו בעל דעת
ובעל מעשים טוב: יאמר שקאכ שבר חסר דעת יקבל דאנה וכן קאכ שבר איבן בעל מעשים לא נבל ופל לא ישמח

משלי

לב שמח נזהר לשון רפואה מנוה לא יגלה מרע מנוה יאמר פ צעת שקל שמח וחזק כל רפואה שרעם לעף
תכלס הרפואה ומנחא בזה תעלה ודוח נכאח וכאשר קלב ל יקום חומן ישד ודוח קחיים אשר בו ימפט
לא די של יעבד לרפואת קנף אך תבש מנוח קעצמות יאמר למר לב אדם ירצה ב צעת שיקים לב האדם כמח יטיב
ויתקן ערת האדם בזה שיקוי אור קטעס ויקים נזהר מן כונה ודוח נכאח לא די שישיך אור קטעס אף קעצמות
תבש אורס שרור מנח ירצה כשאם

יִטְבַּחְהוּ רוּחַ נְכֵאָה תִּיבֶשׁ גֵּרִים :
שֹׁחַד מִחֻקֵּי שָׁמַיִם לְהַטּוֹת אֲרָחוֹת
מִשְׁפָּטִים אֵת פְּנֵי מִבְּנֵי הַכְּמָרָה וְעֵינֵי
כְּסִיל בְּקִצֵּה אֶרֶץ : בַּעַס לְאֲבֹי בֶן
כְּסִיל מִמֶּר לְזֹלָתוֹ יִגְסַּע עֲנוּשׁ לְצָרִיק
לֹא טוֹב לְהַכּוֹת גְּדִיכִים עַל יִשְׂרָאֵל :
חֹשֶׁךְ אִמְרֵי יוֹדֵעַ עֲדָתוֹ קֹרֵא רוּחַ אִישׁ
תְּבוּנָה יִגְסַּע אִיל מִחֻקֵּי שָׁמַיִם יִחְשַׁב
אִטְס שִׁפְתָּיו נְבוֹן : לְתַאוּהוּ יִבְקֹשׁ
נִפְרָר בְּכָל תּוֹשִׁיָּה יִתְגַּלֵּעַ :

יאמר פ קנן חכמה קורא סבת טעם אצו בסבת סכלות וקורא גב ממרד נפש האדם שילפת גם יאמר שאין להאשים אדם
הצדיק אם כן כן חסד כמון שחשט רפס שקאסות הצדיקים ל יולדו בעס משחיתים אין העשן כן אבר
הצדיק אין לעפוש אורע על כך ולפחות מכתבו פ אין וק חסרון חזק קמולעדיס שיש דברים הרבה בעלפת קמנוכעס
וקמנעס וקמקטעס אית קטנעס לעפעס רפס וקו חומנו לקסות נייכעסל יוסר ירצה שקמנכות האדם בעגו קנן
קורא דומה למרשע קניב עוסר מעשיו חשך ירצה האדם שקורא בעל דעת ל ירצה עוסר ובעל תבונה שקורא
לפעלה מן בעל דעת קורא יקר רוח כלומר רוחו קורא יקר וככבר עוסר מעלה קשעקק שקאוויל כאשר
ישתק ול ידע לחכס יחשב בעפע קדוויסוכן קאוטס שפתו ול ידע קורא כטון או יאמר גם מן שמחרי קאוול וישתקיו
יחשב חכס וקאוטס שפתו של אויל גב יחשב כטון ומלת יחשב משרתת במקוס טעס וכאו אמן ואוטס שפתו יחשב
כטון לתאוה ירצה האדם שקבעל תגבורת תאוות חנהמיות בקש קהתבורות וקקפרדק מקעריות לתקן רוע
תאוות קנה איש כזה בעל תשיה יתגלע כלומר יתעורר בקו ויקח לע חלק בהס ולמד לתאוה למד בעבור כמון
אמרי ל אחי קורא או יאמר האדם קנפרד ממקומן לבקש חכמה בעבור תאוות שכלו שי תאוות לפקוד בכל אישי חכמה
יתעורר וילך בעמקס וימן יתגלע לשון שנאח כהפוך מן ובעלה בפשי איתס יאמר קנפרד מדרך קתייס שקיא קתערק
וקמנעק ומקנש ודורש תאוות קעלס בכל דברי יס ותשיק שקורא כמון לדברי קנש ארכיס יתגלע

יה

יה

לא יהפוך כסיל בתבונה יא שוק הסבוק נקשר עסימה שלמעלה קיימנו ואין זה שעשה חכסיל לנקש מן חכמות
לש תאות וירצה לנמור מכל חכמה מעט הוא בעבור שאין למד חכמה ואין חפץ זה בעבור מעלתה
רק כדי שתתגלה חכמתה אל הכל ויחזיקוהו האנשים בעררת חכם וימך שקכסיל אינו חפץ לנמור תבונה לבד
מאשר יחשוב לבו ויתגלה לו מדעתו ואיפשר שיאמך שקכסיל אינו חפץ בתבונה בשום זמן אלא כשקוץ אל כל החכמי

שכתגלה לו לם שאין יודע וטחם על מה
שלא למד בבארשע פיבנא הרשע
בעולם כלומר טוס קולדו
לא נא הוא לבדו כי נא גם בזיון לעולם עמו
ועם איש קלן כשנא לעולם נא חרפה
לקרבו או יקרה חרפה שיחדף את נע
העולם מים עמוקים לל כמים עמוקים
שאין להם סוף כן דברי איש חכם אין להם
סוף ותכלית וכלל יודע מקור חכמה שאין
יורד לסוף החכמה ולא תפסק בכל מה
שיוצא איש ממנה אך תרבה ותעסיף
או יאמר שדברי חכמים הם שט ממים יש
מקם כמים העמוקים שלא יוכל אדם
לחקות מקם רק בערמה ובתחבולה וקם
הדברים קלמרים דרך חידה ומשל
ויש מקם כחל מנע שיהנה מקם כל
אדם ישאת פני רשע כל שאין טוב

לא יהפוך כסיל בתבונה כי אם
בהתגלות לבו בבוארשע פאגם בו
ועם קלון חרפה מים עמוקים דברי
פי איש נחלנבע מקור חכמה ישאת
פני רשע לא טוב להטות ארץ במשפט
שפתי כסיל יבאו בריבו פיו למחלמות
יקרא פי כסיל מחתה לו ישפתי
מוקשנפשו דברי גרגון כמתלהמים
ואם ירדו חדרי בטן גם מתרפה
במלאכתו אח הוא לבצעל משחית

כט הרשע גדישו ולטות

משפט חדיק מן הושר בעמדו למשפט טס הרשע ועל דרך נחתי יאמר כי אין טוב לשאת טעם אל קמלך קוקן
וכסיל ולפעבור מאלו החלק השכלי הקרא צדיק שפרי כסיל לל וכל לנע אל עברי ריב ומלמנה כי
בעלת דבריו נא הריב ודברי פו יקר או ויכיון
מן והלמה סיסרא והעטן שמדברי קביל ימשט דברי ריבות ומכות וטענעם או יאמר כי שפת קביל יעצו
ויכשו ויתערבו דרי וזכר דראותם ריב בין אנשים יתערבו באות הריבוכלו בפו קורא קמנות והעטן שקורא גרם
לעצמו שוטצע פי כסיל הפה יקן מחתה לכסיל שנאכל דבריו ישבר והוא נכסל בדבריו כעבור הנכסל בפח
או פ כסיל רמון אל האכלה והשתיה שהיא מחתה ליש שגדמת אדון העף והנפשו כן חטאי שפשו
מיוקש לכפש דברי גרגון הוא תאר מנען הפעל מנא ותרנא נא להעם ומתלהמים פעלים מנען התפעל מן
ומלמה סיסרא ויאמר שדברי קמולך רכל כמעט אדם וקורני אות כעטן מנה רעמו נסתה שיכחו בלשון
ואותם הדברים יורדים עד שפרי מות שנחנע להם הנלשן וימך כמתלהמים תאר דברים מסותרים כי דברי קרכל
שידבר נסתה גם מתרפה אימר שהאיש שמתרשל לעשות מלשכת שוכל לחיות מימנה
חבר וריע קורא ליש משחית העולם ומלסטם את הדבריות וזק משחית ממנו ומשחית עצמו וטע
שתו גם כאלו וקיה לו מנה יוכל יעשה לעמים

מגדל עזו שם יי' פ' שם יי' מגדל של עזו ושל גבורה וקצייקים בעת צרתם לא ירוצו להפסד ולחוסר רק ירוצו אל
זו המגדל המוכר שם ירוצו לשמור חקיו ובכן יצילו וקופר שם יי' במקום עצמות ית' וימי ירוץ עטן
שצדק וקטעם הצדיק ירצץ אויביו נבט הקסם ובו ישגב ולא יוכלו לו ואפשר שכוון למי שיגדל זה אינו כאלו המגדלות
שקודם שיושב בהם הוא אסור ואין יכול לזוז ממקום ומגדל זה בו ירוץ הצדיק וישגב בו הון עשיר אחריו המוכר
שקצייק שים במחוסר באל יתול ירוץ בעת

מגדל עזו שם יי' פ' שם יי' מגדל של עזו ושל גבורה וקצייקים בעת צרתם לא ירוצו להפסד ולחוסר רק ירוצו אל
וגשגב הון עשיר קרית עזו ובהומה
גשגב בה במשבתו לפני שבר יגבה
לב איש ולפני כבוד ענוה משיב רבר
בטרם ישמע אולת היא לו וכלמה :
רוח איש יכלכל מחלה ורוח נבאה
מי ישאנה לבגבו יקנה דעת ואיון
חבמים תבקש דעת מתן אדם
ירחיב לו ולפני גדלים יגהנו : צדיק
הראשון בריבו יבא רעהו וחקרו :

צרת שם אלש אמר ש קעשיר אינו כן
רק ממנון הוא ל לקרית עזו ואות הממון
ידמה לו שהוא בחומה שגבה בחדרי מש
משפיע או יאמר שקעשיר כאלו ישא
צדקות ממנון וילך ערש קסם אולת
המנון הוא קרית ממנון וטל מכל נל
וכפחיו בחדרי משפיע לו יירא מעוד ש
יבא כלומר ששוכן בלבו ואין מחירי
ומלת משפיע לשון צור וילשון קבטת
כתבם ויסתבם לפני שבר כל קודם
שיבא שבר לרס יגבה לו ויתגא
וקודם שיבא לו קבטת יקח לו עמק
וקטנה שהנחום לגמית לשני האנה
וקטנה כבוד משיב רבר מי שישיב
דבר על דבר בטור
שישמעו ויתגדלו על מתכונת קהשוב
שישיב קח לו לולת וכלמה שיכלמקו המדע עמו ומנון אחל במדות החכם ואינו נבט להשיב כל אינו נמיר
לעשות מן וינהל את תמורה קי' רוח איש יכלכל שדאטל ופועקו כלל ועפעם המאסר והסכל ואמר שחול
הפש קשה קעף ש קעף כשיחל
לשכלאך הוא נעם ואש לבגבו אמר ש של האיש הנטון הוא ישתל בעצית קדיעה והוא ידיעת חמית
הנמנחות וכן און החכמים תבקש לשמוע דעת ואין צריך לקנות ואפשר שיאמר ש שכל הנטון שהוא
בעל חכמת הלימודים הוא יקנה דעת מעצמו ש חכמת המספר והשיעור ימצא כל אדם מוטבע על ידיעת
מבלת מלמד וכן בדעת נכלל המושכלות הראשונות שבאו בתלות קיצרה לאדם על דרך הטעם כמו שאמרו
מתקט קתפלות אתה חונן לאדם דעת וגם כן שאמר דעת על החכמה האלפית אמר דעת קדושים ועל זה אמר
ואון חכמים תבקש דעת שתבקש לשמוע ממוריה ידיעת מונחיה ש החכמה האלפית צריכה קבלת בתן אדם
מי שהוא נביב לקח ממנון לוולת קמתן קחוי ירחיב לו ומעטן ש האנשים יכבדוהו בעבור נדיבות
וירחיב לו במושב וגם יוליכו לו לטע קבולתם והם המלכס ובעלי קבולת וכן מה שיתבדב האדם קשלים
לשון וולת ממנה שחנן האלפים מן החכמה והשפחות הוא יוסף בשכלו ובחכמתו ויכבדוהו בע אדם צדיק
הראשון בריס כשיבאו שט אנשים לין הראשון שיספר טעפותו מראה שהוא שאל הצדיק ואחר כך נח
בעל דין וחוקר אות ומכחישו או יחזור וחקרו לניין שחוקר את הראשון בשמעו טענת קשט

מדינים יושבית הרבה קטנות מנשבת הקהל כהוא דבר שוק וכן אנשים עצמים יסריד מחלוקת או יאמר
 וכן מדינים עצמים יסריד וקטנות של יעח המדינים והרבות שיתחברו אח נפשע
 זה קטנות דבק עם מה שלמעלה יאמר כשיש קטנות בין שני אחים הקהל יסריד קחח מקרית עזו
 ומחלון ימנה ופי' כפי מעשוק ונפרד וקראו כן בעבור קטנות שפסע נחיו לשון מרד כעו אז קטשע ומדינים
 כבדיו ארמון ואפי' קמדינים והקטנות

מדינים יושבית הבור לובין עצומים
 יפריד: אח נפשע מקרית עז ומדונם
 כבדיו ארמון: מפריד איש תשבע
 בטנות בואת שפתיו יושבע: מותוהיים
 ביד לשון ואהבה יאכל פריה: מצא
 אשה מצא טוב ויפקר צון מוחה:
 תחנונים ידבר רשוע שיריענה עזות:
 אישרעים להתרועעו וישאוב דבק
 מאח: טוב רש הולך בתמו מעקש
 שפתיו והוא כסיל:

חוקות כבדיו היכל המלך שקיח חוקה
 בעבור של יכנס שם אדם הכל ממדיד
 ומנשבת הקהל ויא' שכל לשונות
 שכל שיש מדינתו קאחיס קיח יותר חוקה
 מקמדינה שיש בין אנשים אחרים שקיח
 איש מקוה מאחיו שיפסע אלומנה קהלית
 וכשקח נפסע קטנות בטנות יותר חוקה
 מקרית עזו וקמדינים שיש בטנות קח
 יותר חוקה ממדיד ארמון מפריד פי' איש
 מן הפרי שיעשו דברי פ

איש תשבע בטון ומפט שקוץ קדישר
 בלשון גרי שמדע שכל קרא מה שיקרה
 לו בסבת קדשר אכלה ואמר כש קדשר
 כן יקראו אס יקרה טוב יקראו טוב ובהסך
 ומן קהת אה שיעשו קדשרים שיעשו
 בשפתיו יבטל קח כל עטן ואיפסר

מפריד פי' איש רמז אל קהת ובהת כדעו רמז לדבר מות וחיים כל פי קדישר שיעשו קדשר כלשון
 הלויים קמות וקחיים כן יוכל לדבר דברים יחייב לכפשו מות וכן בהסך זה שקדישר קטוב לטעמים
 קח מנצל הקוחים לפות וכל אחד מאותם כלשון כל קהת ויהי קהת דברים קח יאכל קדי דבריו אס טוב
 ואס רע מצא אשה פירוש מי שמצא אשה טובה קהת אשה קהת מצא לעצמו דבר טוב ויחזר עטן
 מקשה ית שימצאו וידברו לתת לו אשה מנצל לת ובהסך מצא אשה רעה תחנונים ידבר רש
 פי' קטע מדבר תחנונים ודברים רבים כקטע ממעך קול ובהסך קטשיר איש רעס
 כל איש אוקר רעים קח להתרועע כל כדי שיתרועע עמו ויתחברו וכן טעם ליש שקח מרבה רעב ואוקר
 לפי שיש אוקר דבק באוקר בעת דבר יותר נחשו ויש מפרישים קיש במחור לקבות רעס רעס במחור
 סופו להתרועע ולהבדל יפול ממחור במה שמפריד לרעת האנשים כדי שיתחברו אליו אלעל שלטעמים ימצא
 אוקר דבק מאח מן מי שיפין שיקו רעס רעס קח יתרועע ויפריד טוב רש יותר טוב קיש כהוא רש מן
 הממון קח קולך בתמו רעה למרד במדותו קש לפות מן אדם שקח עקש בטנות שפתיו שידברו
 עקשות אף על פי של יקרה רש במחור יקרה עק קדעת קח אומנו קח כסיל

גם בלא רעת פ' האדם שקוף בלי ידענה אמתות וקוף ידיעת התורה בקושי תהיה לו נפש טובה פ' אין צד ירא
 חטא ופנמיים רעות יחטא קטת וקוף ל' ידע שחטא או יקיה ענין הססוק גם נפש בל' דעת ל' טוב ויש
 מפרשים נפש תלוא ורען כמין חס יס את נפשם ופרשו גם ל' טוב ל' יש למלאת תלואות ולעשות דעם בדבר
 שאין לו דעת והשכל בלעם שיקים ענין התלוא בדך כסילות ומי שקוף ממנה דגל בזה קטעין קוף חוטא או

יאלץ מי שקוף מקהיר במעשיו איש בטוח מן
 קמח שול וחוטא כמין אל קמח עמק ולי יחטיא
 או ירמון על חוטא שרופם ודש קעמות
 בעקבו ואומר דבר קל זה אעטר עליו
 ורבותיו פדשו גם בל' דעת בטפה את
 אשת להשמיש ואף בגלגל חוטא זה
 קטעין וסופה לא זה קמח לך על גב
 עשבים בשבת אולת אדם וג' פ' נעמן
 באה אל הרעה פ' באולת סוף דרש ועבר
 עבדות וכפר עש מימיו וכשקדק באה
 עליו וסוף ל' על קבה ומקדק יחד מניה
 קדן הון יסיף מי שיש לו מימיו מתחבר
 אליו רעם רבים כדי לקבל מימיו
 תעלה למען האיש שקוף כל חברו יטרד
 מימיו ולא יתפץ באהבת אימר גם לרעמו
 ישלח רש' עד שקרים מי שמעבד עבדות
 שקר בחברו סופ' של יקח מלאות עין

ומי שמדבר כחש אצל של יחיד לרעמו בבזק קוף ל' ימלט מנפש שהקדק שפוי ומשוקף אל דובר שקרים ל' יכון
 לכבד עש' וכשקתבון באותיות מלאת אמת תמצאם אחיות קראש ומימצע והסוף מן האותיות לפורות פ' ט
 קיום כל קעול ראשית ואימצע וסופ' והשקד אותיותיו כולל זה חזל זה לרמז פ' חס ל' יתאחדו עדי שקר ול' יכוון
 עבדותם ל' יוכלו לבין עבדות אימנם קעדים האמתים אף יקין במקומות רחוקים מזה אירר סכונת להפד
 עבדות אמת ל' יכנס להלחם ולבין עבדות גם כשקתבון באותיות אמת תמצאם עשיותם על דבר קיים
 שאותיותיו יש להם בסיס ורגלם אימנם האותיות של שקר אין להם רגלם ואל יקטן בעשך דבר זה פ' בעצות
 אותיותיו נרמזים סודות גדולות רעם יחל' רעם חס המחלש טע האיש הנדיב שיתגדב אלחם ממנהגת יד' וכל
 הרעם ומחברים נמשכים אחר האיש שמוקן מתמות יש למתרו במהט דקדק ויש למתרו במרצ' ע' ע' ע' כל אחי
 רש' כל אחי האדם קעמ קס שונאים אות כש רעם שס ויתר רחוקים מקורבת מלאותיו ולא די ששאלוהו אל
 שס יתרחקו מימיו ויתר וקסבה לוי קוף לפ' שהרש דובר בפ' דברים כמין בקשת מכולת לבעת ונרמזו וקמ
 ל' יקיה לפס חסך באותם הדברים ונען לפרש מדרך אימרים זה הרע או האח שמעל על קל תלעות ואומר פ'
 בחללות ירד מנכסיו למען יאמר השומעם שראוי לשלאת ואותן קעללות ל' קמח פ' שקר ידברו קונה לב
 מי שקונה דעת וחקמה אוקב נפשו פ' מצל בדעת נפשו מכל דבר וגם אוקב אותה נותן לה לפס חוקק פ'
 קחמה מנון לנפש קמח ל' ומי שמוקד קתבנה בוכרת של יש כחנה סופ' למצא טוב נעלם קוק ונבא

גם בלא דעת נפש לא טוב ואין בתלים
 חוטא: אולת אדם תסלף דרכו ועל
 יהוה יזעף לבו: הון יסיף רעים רבים
 ודלמרעהו יפרד: עד שקרים לא יקנה
 ויפח בזבם לא ימלט: רבים יהלו פני
 נדיב וכל הרע לא ישתתן: כל אחי
 רש' ינא הוא פ' מרעהו רחוק ממנו
 מרעהו אמרים לא המה: קנה לב
 אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב:

פ

עד שקרים. הפסוק הזה נכתב בזה הספר טעם אחרת שיצא בו אל שמועקס יאמר אל ימנש וחדש בזה שמי
שמנע כופס. אעפ"י שלא זיק בהם לוולת אל די של ימנש אל שיהיה שיחול עלו מעש האלי בזה מעש ובעלם
השמיני לא נאמר יאמר טעם ויפה שיהיה לבטל העצמו וכבוד אל יסר בהם כי כבוד אבן טעמו נקמת לבטל
כסדי. וכש שאין טעם לעני שימשול בשרים שיהיו ויהיו כמון שאין תחת עני כי ימנש. ועל האמת יאמר כי

אין ראוי אל המלך וקן וכסיל העצמו וחור
וקראו עני ואמר שאין דע הקן שימשול
על הכחות השכלית. וקראו כסיל
לרחקו מל. חכמה ושלמות וקראו עני כי
המבטן במציאות הוא להיות עני אל הכח
השכלי כי בו נמצעת כל יקנה מעלה
על מעלות. שכל אדם השכל שגדל
גם לו שארית. אעפ"י לו השכל
המחושב על לו החרף איש ותפלות של
אדם הוא להיות עני על פשע כי הקטנה
הואת באה מנפש חסונה אשר הטעה כל
גאה ונאון כי מי שאין עני על פשע עני
זה לרוב גאותו. איש המשתל יעטר על
פשע כי שיהי יעטר על פשעו. נהם
בכפיר. איך המלך בעת שיוסף
על איש יראה אל האיש כגון נהם
על הכפיר שאין בעני החיים יותר מנפחיו

עד שקרים לא ינקה ויפיה כזבים יאמר
לא נאווה לבטל תענוג אהבי לעבד
משל בשרים: שכל אדם האריך אפו
ותפארתו עבד על פשע: נהם בכפיר
ועה מלך ובטל על עשבר צונו: הור
לאביו בן כסיל ודלף מורד מדעאשה
בית והון נחלת אבות ומירוה אשר
משכלת: עזלה תפיל תרדמה ונפש
רמיה תרעב: שמר מצוה שמר נפשו
בוזה דרכו עזמת:

מקנן ומי שיראה לו המלך רצון טוב הוא לו תעלות ונחת רוח כמון הטל שיועד על מעש ידוע הארץ וקולעו וקצמיו
כי אהבת המלך ורצונו היא סבתו קאיש וקובד זה לענין גדול שיתעשרד האדם ואין בלם אם יוסף על מלך בשר
ודם שקיום ישן ומיחר אינו אהיה נבחר עם שאלו לו תבא מחשבתו א הפועל כש בעת שיוסף על מלך מלך המלך
בעבור חטאתו שראוי להיות יותר נבחר. הוות. עני שני ומקרים רעם וכפלות קנן יערוס לכו נגעוק לוח הוא
יגדל מעלם יענש עלהם ואף אם לו זיק לוולת יכלם אבו מסכלות וכאיהם ליש אשת מדעאשה תריב עמו
בכל עת היא דומה לו בפעולותיה אל הדלף הטורד בעת שהנאמים יורדים בו שאין אדם יכול לזר בו והנאם מנרש
מתעב כן אשה רעה מערשת מתעבה כל אהבה נמלחמותה. בית והון (אשקובד דלף טורד מדעאשה איך
לו תחשוב שיוכל האדם בשכלו לבחור לו אשה משכלת כי הכל מואת. יא מן השמים שנכבדים וקדקעות מנחיל
האז לבטל אך לו יחיל אשה לו טובה ולרעה כי הכל לפי מולו וכאשר תהיה לו אשה משכלת מהשם קיתה לו שרפה
לפני לו חלק יפה. עזלה. מינעט העסק והקשתלות תפיל תרמדה על בעולה וקיא יותר קשה מן העזלות והנה
יעתק העזל מעטן דע אל ענין יותר דע מנאם כי אם העזל מעט תבאקו עלולת להתעצל יותר ויותר עד
שידמה לזרם הערס שהוא דומה למת והאדם שאינו חרוץ ומקיר נמלסכת וישתל לפרוץ בריאות ידע כל לא
יעשיר בריאותו וכן הענין בענינים הרחמים והרמאות בחכמה היא שיעסקו בה של לשמה שובר מעט השומן
מעת אליו או מעט המלכס והאפמים שומר נפשו מצות קוין ומקעש קרוחע וקבוק דרש קשם ימות נבוכ

מלות ייחוד חונן דל מן שחונן קהל ומעמקו קוץ מלוק יי' כלומר לא חפסיד כל מנה שנתן לו רק מעמקו על כאלו
קלוק לשם יי' וקשם ית קוץ לו קל ומדרכ קלוק לחזור קמלוק למלוק וברוח וקשם ית יסלס לו חונן
טוב בעמך חשנה שעשה לך אצל שלח נתן לו מלוק כלום רק מימך שקוץ פקדון פדו ברען קטרי ית' או יאין
יי' מלוק חמיון ליש שקוץ חונן דל ועס כל זק יסלס לו חונן או ידוק קבוי במלת וגו' חונן דל וטמיון
קביון שרצה קשם לחונן קדל פשוט על

ידך וחתה שלחו יי' או ידבר בלשון חמיה
שקשם ית מלוק חמיון אל חמיה חונן
קדל וקוץ שלח חמיון וקדל קוץ יחיוק
טובה ומשקל לחונן טוב אל חונן קוץ
יסר בנך כי ייש ראוי לדס לעסר בן
בקטנות לקבל מוסר
חמיה ואס לו יקבל ממוסר בעמך חיה
או בשמים לו יתאש חמיון רק ייסרהו
יותר פ עין יש תקוה ס שיקל חמיה
ואצל של יקבל ממוסר לו יתא על דער
למיתת אך קובח תשחמ תמיד שמי יושל
לו או יאמר של ייסר אות ממוסר
אכזרי בעמך שימיות תחת קשם
ויאמר למיתת מעמך חמיון ממש כל ואל
קמיות ותענקת ויענק ממיסורים לו תחוש
ולח תחונן גדול חמיה מי שקוץ גדול

חמיה שמוך חמיות על בן כושא שן וחונן על ש חס תצלו ממונות עוד תסיף לכו חונן יוס ואס
תמיתת לו תכל לעסר יותר בעמך שמע עצה קטוק הזה מדבר עס קבן ומורו לקבל ממוסר חשו או מלוק
לסב חמיה שיימר לכן בלשון
דכה בט שמע עצה וכל לוי מי של קטע מאקבת אותך עוד
שיסרך רק שיתן לך עצה קובגת בטעליתך שמע וקבל ממוסר קטבה קמיה ואס יצע מאקבת חס אותך עוד
שיסר אותך קבל ממוסר ואל קשע דברים יקו קבה לשתחם באחריתך ותלע דער רבות מחשבות
קרב ממשות חושב אדם בלם ומחשבת חיה מושלם כמו קאב כשיראה חיה בן סכל חושב שיקי קן כל ימיו
וכראה בכל יום חכמים יתגשו וקב סילס יתחמו וכל זק עשה קטרי למען לו ישען אדם על מחשבות לס
תאות אדם חסרו פרוש תאות רוב קאכשים קוץ שיסמר ממש חסד והעמך שקס יתאו לספר בפקס
חסדס ויתפארו בן מחסר שעשו בן מימך של עשו ויתאו שקאכשים יספרו ממש חסד
גב ויותר טוב קאכס קרש של יסמר ממש חסד ואל יתאו שקאכשים יספרו וימיה כזב וקוץ קאכס חמיה
ומתפאר במה שאין בו מן חסד או יאמר תאות אדם חסדו קתאוק שתקיה באדם קא משה לדי קלם ויקיה
חסדו מעמך חסד קוץ ויאין יותר תקוה יש במי שקוץ רש מתאוק קעלס וקשיו ואיס מתאוק אלקס מן קאכס
שקוץ חסן בקמיע קעלס יראת יי' לחיים יאין שיראת יי' קא משה בעלם קאכס קוממס ואל קאכס
חכמים ועד שקוץ ילן שבע כמו

מלוח יהוה חונן דל ונמלו יי' שלם לו ייסר
בנך כי ישתקוה ואל חמיה אל תשא
נפשך בגל חמה נשא ענשכי יאס
תציל ועוד תוסה שמע עצה וקבל
מוסר למען תחכם באחריתך רבות
מחשבות בלב אישועצת יהוה היא
תקום תאות אדם חסדו וטוב רש
מאיש בנב יראת יהוה לחיים ושבע
ילין בל יפקד רע

פ

טמן עיניו פ' העצל לכוז עצלות מוטעד יח בדרך הקדירה לכוזא ממונה קמחון ולתפן לתך פ' ומרוב עצלות
וסימנא קורת רוח בחיות יח בדרך הקדירה מטע קקוד המעצמו לא יוצא יח מן הקדירה לנתן
קמחון לתך פ' וזקנות גדול שיתעצל מן האכלה שקוף סבת קיום ג'פ' וכן העצלה יתעצל בקטית קחמיה
קאמעת שקוף מוון קנפס המשכלת וימיתיה טרעב ובימיה מן קהשנה עב של קוכה אל קחיים קנכחיים

טמן עיניו בצלחת גם אל פיהו לא
ישיבנה: לץ תכהופתי יערם והוכיח
לנכון יבין דעת: משדד אבי יבריר
אסבן מבישומהפיר: חדל בני לשמע
מוסר לשנות מאמרי דעת: עד בליעל
ילין משפטופי רשעים בלע און נכוננו
ללצים שפטים ומהלמות לבם בסילים:
לץ היין המה שכרוכל שנהבו לא
יחכם: נהם בכפיר אימת מלך
מתעברו חוטא נפשו:

לץ תכהופתי יערם לל אס תכה לץ
קפת יחכם ט
קמוסד קטוב שיקל האדם טראות חסרי
טערי טעדות כפלים דרכים: ואמר
פת לש שקחכם וקד מעצמו מעשות רע
ואמר שקטון אין ערך לפסות רק טעכות
קטנה טענפא חלש יטן דעת דומה לטמרו
תחת גערה נמטן ונ' חו יקיה טטן קפסוק
לומר תכה קל ותיסרוהו לפיכך מכלות
ואס יקיה פת מן קחמיה נטבת קחמיה
שתכהו יקנה ערימה: וכן ראוי שתטח
את קטטן ט קוף נטבת קתכחח יטן
לדעת: ולס אמר פת קכה ולץ יערים ט
קפת חיו ראוי לקחא לפ טעשק
מעטיו נטעות כל טונה ורען ולץ חיו
נרץ לקמת ערימה ג' קוף ערס לקדע
מישדד אב פ' קבן שקוף ראש שיקרא

בן מוש ומחפד מטע שקוף מביש טמיו וולת טמעטו קרעס: קוף משדד חטו ומעריח אמן ט טחית ארת כל
ככסי חטו עב שיקה טט ולס יוכלו להפרש נעצס ויצאו מןקומס וכלו למקום אחר ומשדד מנ' שוד ושבר וידיח
מנ' ויכרי יעקב: חו יקיה נכוד מן קכריח קטטן: וקטטן שקיח תפנר כדרי חדרים לפחדק מנמן וקוף גרס לפ
שתים קכריח בולת: וכן ישדד חטו ויכרי מנמן: ואיפשר שקרא קטל: נמקום קום אב וקתורה שקיח מורשק קתלה
יעקב אס וקטטן מנאחר בוק: חדל בני לומר מנע טעמך ולס תשמע מןפד שיטאך לשנת מאמרי דעת
עד בליעל פ' ילץ מנורה
ט קמלץ קע קמפד שקריס חומר ט נמשפט קוף מעג ומעריח את
טעמו טכרי שקריו: וקדייטס קרשעס מנכרים קאון ומסתרס ואומרים ט טעות אמת מנע
ויכלע מנ' ככלע את קקדש: נכוננו ללצים קשפמים קרעס קס טעס ומן ומנעס לעפוש נכס: קלצים ונ' ג'
נטמן מוטות ומקלמיות לג
כאילס טכע אדס קולמיוס אותס עב יי כפילותס ומקלמיות מנוד
חו קלמו: לץ היין אומר ט קיין לץ וקשכר קומה על דרך קרחת לשון וקטעס ט קוף יכרי קשותה אותס לפיות: לץ
וקומה קוף כאל חל לץ אותה יין קומה אותה שכר: ואיפשר לפרשו כלס חסרון כאל קיין ידע שיטעמו טע אדס
ויפתה אותס כחשיבות על כן אומר כל שונה ט לץ יחכם ט קוף מסיכ קחמיה מן קלב ומנסיס אולת ט: ולקח קיין
וקשכר נמקום קתעפוטס כלס: נהם בכפיר פ' נחס טכ פד אשר ינחוס כן אימת מלך כאשר מנל אימק ע'
טמנו ומי טענש שקמלך ומלס
טכד עלו קוף יגרוס מיתתו וחוטא על נפשו

כבוד לאיש פי כבודו של אדם צטול מחלוקת שיצול מקטטק ולא יבשרנה שאם יריב אדם עימו לא יענה לנדר
קשות כנגדו דק ישתק אמונם קאול מפרסם עימו על הדיב ויתפשו או יאמר של איס סכל יתעבב במריבה ולא
יכבנה ויתקן לשונו יתגלע מן ונעלם נפשי נחשך אותיות ככנה כשי מרורף מטפ פחד קרורף וקור עורב
קעבל את אדמתו ואינה חורשת ותשאר שממנה לא תרע ולא תגמית וקוצר קחרישה פ קיח קודמת

לזרעו ואחכ כשינא זמן קצצר יחאר
קחצאק מאלותם שורשו ועבדו שדותיהם
בחורף ואין מי שיקן לו שאלתו וכמו שיקדק
זה נעטות האדמה קן יקדק בטל קשיט
קעלש וכן בקטן קחטמה ונעטות קשם
יתם מי שטרם נערכטת יחל בשטת
מים עמוקים פי כמים עמוקים שאין
לפס סוף של יוכל אדם לקחת אותם
דק נתיחטלם נלות אותם עש כולן ענה
בלג איס שאין אדם יוכל לבא בשופה וולת
קח לבדו ואיס אשר בלג חטמה ותענה
מוציא מפח חבדו מנה שקח חושב בלג
כמי שמוציא קמים בלג ומלת ילנה לבן
קננה וקדמה שירימנה מן כלב או יאמר
פ קענה קח בלג קחם כמים קעמוקים
וקח מוכן בחכמות לטק ענה למי שישאלנה
ממנו ואיס תבנה איס יצטרך לענה קח
ילך וילק קענה מלב קחם וקענן שאיס תבנה יחל ענה מן קחם לא תביל של יחל ענה על מעשו אימו
קחמים קדעתן שנאשים צריך לענה רבאדם פי רובב אדם יקרא כל אחד ואחד ויכריו קחם שקח ענה
ויתפאר ב' ונטן לפרס יספר קחם שקח ענה למקבל אות ויכלמנו ואיס אמועם מי ימצא כל
שיענה חסד ולא יקראו ואמועם שם דבר כלומר שיענה לאמונת קטרא בסתר ובהחבא ולא לשבר קדיות וימ
קדנה בע אדם יש קטטחים על אקפס קמנמיחיס אותם חסד וקוראס לפס בעת דוחס ואיס אמועם קמנמיח
וענה מי ימצא ויא שרפגור מן דב המלך ועטיו אדם צול קמעל ואמר פ האדם קרביצול מעל כל איס
מנע אדם יקרא ויכריו צולת וחסדו למחדס ממנו יקח איס חסד או לא יקח אמוס איס שיקח בעל אמונה ונאמן
דוח שיכריו האשים ממנו חסדו ומעלתו מי ימצא כלומר בקושי ימצא זה בתהלך פי מי שקולך ערך תימו
נקרא צדיק וגם אחרי מות יקיו בטו ותלמידיו מאושדים ומסרבים מלך יש לפתיו על קנה שקח וישב
על כח דין יודע קציק מתהלך בעימו ומושים ומורה מלפניו כל איס שקח דע בשטו ויש לתדו על מלך
אוקמשפט שמואם ברשעם ונכבטות שטו מנחיס מנעו מי יאמר פי מי זה שוכל למיד באמת נקית לפ
מכל ענן ומחשבה דעה פ קשם יודע האמת ולא יוכל לכזב לפט אבן ואבן פירוש מי
שיקו לו שפ משקלות מלא וחסר ויקנה במלס וימסר בחסר תעבת יי גם שטקס ואמר
גם ליקון פ לא קניס וקעול כלבד קס תעבת יי פ גם אלו תעבת לפט

כבוד לאיש שבת מריב וכל יאול
יתגלע מהרה עצל לא יחרש ישאול
בקצרו אין מים עמקים עצרה בלב
איש ואיש תבונה ידלנה רב אדם
יקרא איש חסדו ואיש אמונם מי
ימצא מתהלך בתמו צדיק אישר
בנו אחריו מלך יושב על כסא דין
מורה בעינו כל רע מי יאמר זכרתי
לבי טהרתי מחטאתי אבן ואבן איפה
ואיפה תועבת יהוה גם שניהם :

גם במעלליו כל שנפשות שיעשה הנער צמי הנערות ויכר אם יקח וישר פעלו בעת שיגדל מעל הדוב
 ברוב האכס כש מה שיקח עשש בזמן הנערות כן ילך בדורות וטקנה או תהיה מלת מתגבר
 מעטן ויתגבר אלמס קטר הקבר ויתשכ בוק מלת גם כלום אעפ שעל הדוב יראו הנערים מה שיקח מעטנים
 לבסוף גם נמצא נערים לטענים מראים בדורותם הקרממא שיקח מעטנים באחרית דמדות קטוב וקרע.

אזון שומעת טונת לומר שיחר שקס
 יתעסק אלו האברים על

הטנפ שקס דואים ושומעם יש לפו לא יען
 אמונה שלמה פ קוא ית דואק ושומע כלום
 שגלויס ויומסס לפטו כל מעשה נע אדם
 כנגד האומרים לפ יראה יק ול יען אלפי
 יעקב אמר המסורד קוטט אזון קל
 ישמע וגב בטקוק זה לומר שקס נטט
 אזון באדם לשמוע מוסר וללמוד חכמה
 וען לומר הדרכ קישרה לרת נה ועל
 אמר למטק אל תאקב שיעה פ קישן קוא
 בל אומס ובל שיעס אל תאהב שיעה
 אמר פ אין ראוי לדם שיערשל בעשיית
 מעשיו ומטט שקקקד שלת מנח קאדם לנח
 עטית וזין קמטון בשיע שיעה לבדק רק
 קקקד שלת במה שברך קרא שיעה וקוב
 השיע מוטט קיותה קמקדק הדבך בעגל

גם במעלליו יתגבר נער אם יז ואם
 ישר פעלו: אזון שמעת ועין ראה יהוה
 עשה גם שניהם: אל תאהב שנה פן
 תורש פקח עיניך שבע לחם: רערע
 יאמר הקונה ואזל לו אזית הלל יש זהב
 ורב פננים וכל יקר שפת דעת: לקח
 בדרו כי ערב ובעד נכרים חבלו:
 ערב לאיש לחם שקר ואחר ימלא
 פיהו חצי: מחשבות בעצה רתון
 ובתחבולות עשרה מלחמה:

פקח שטט שכלך וקשדל במה שברך לך ובעטן זה תמצא מחייתך ורמזו גב שאם יקדשל האדם מדרשת קחכל
 בזמן קראוי יקח דש מן חכמה: פקח שטט שכלך ונשטט מן חכמה שקיא לס אברים רערע אל קקקד
 בעת שקוא קונה קדבר קוא מולול בפו קדבר שקוא רוצה לקבות כדי שימכר כן קמוכר אל מוול
 קבות קדבר וילך לו לדרס או יתהלל ויאמר פ קדבר שקנה שוק ויתג ויתג ובחכמת קליו בול יש זהב כל
 יש וקב קדבר בעלש ויש קדבר אבעס טוטת ומרגלית וכל יקר מוקב ומטטטט כשיס לדם שפת דעת או
 יאמר פ האדם יוכל לקבות וקב ורבי פטטט ויש דבר אחר ויתג נכד ומוטטל מקס שפת דעת כלום קדבר
 שידבר פ האדם בחכמה ונחשכל לקח בגזו לקח שיו פ קח משכופו ממי שקכנס בערבות בשכל איס ור
 ובעטט שערב לכריה או בעטט שטט בך קח קמטטן ממנו ואיסש שקרא קיב ותאוותו ור לפיות
 ור ונכרי מעטמות האדם וכן קרא נכריה קכפס קבהמית ואמר פ כשיקתה אל קיבד וימלכבו עליו וקשפחה
 שקיא קכפס קבהמית וקדש גברית שקיא קכפס קמטטל סופ שיסלכו פ משלח מלכט רעס וחבלות
 ערב ליש פ מתק ליש לס קמקובץ באון ועמל כדרך מים גבוט ימתק ואחר שיכל קלס קיק אל כל
 ימל שקו חכ פ אבעס קטבות ודקות וכן האדם עבד עברה מתק קיא לו בראשונה ומרה תהיה באחרונה
 בחשבות ונחטון מוטט נפול מנחי קשן פ כל אחת ואחת קמחשבותו של אדם תטן בעצה שיסאל מהחפמי
 ממנו ובעצת תעשה מלחמה ושון תחלה במלחמה נראית בעץ פן טע אדם ורמזו גם כן על
 קמלמק קנסתרת שקיא מלחמת האדם בעצמו פס יערו קרע ונריך האדם לתיעץ בערה ובחכמים

גולה סוד. פי מי שקולך רחל מנבל קסוד שימנע ימזם וימזם אז על קסוד שידר את חצרו קסמח ט. ולפתק
תאר ימנע קלמך כמז פת ועקרא כן שימנעו אחרים ועל קול לפתפתת וקסמח לך התחנך עם איש
כסיל ופת נפתו שימנע פו לבל חק. וימ פתה שפתו מרחיב שפתו בדך לעבוקל ובזין מערנש פ ירחיב ארי
יפת. מקלל איש ואינו. פי מי שיקלל ויבוא איש או ימזם וקוון תעורר אז ראו שכינה נר נעמזו נא שן שלם
ואלם ואישן פרושו שחרות וחסך וקול

גוֹלָה סוֹד הוֹלֵךְ רַכִּיל וּלְפָתָה יִשְׁפָּרְצוּ
 לֹא תִתְעַרְבֶ׃ מִקְלָל אָבִיו וְאִמּוֹ יִדְעָךְ
 נִרְבֵּא יִשׁוּן חֵשֶׁךְ : נִחְלָה מִבְּהֵלָה
 בְּרֹאשׁוֹנָה וְאַחֲרִיתָהּ לֹא תִבָּרֵךְ : אֶל־
 תֹּאמַר אֲשֶׁלְמָה רַע קוּנָה לִיהוָה וַיִּשְׁעַ
 לָךְ : תוֹעֵב תִּיהוָה אָבִיךָ וְאִמְךָ וּמֵאֲזִנִּי
 מִרְמָה לֹא טוֹב : מִיִּחוּהָ מִצַּעֲדֵי נָגֵר
 וְאִלֶּם מֵהַיָּבֵין דָּרְכוֹ : מוֹקֵשׁ אָדָם יִלַּע
 קֶדֶשׁ וְאַחֲרֵי גִדְרֵים לִבְקָרִי מִזֶּרֶה רִשְׁעִים
 מֶלֶךְ חֲכָם וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם אוֹפֵן :

קדשבים. ויזן מן המלח שיבא לרסמיתאוס של טרח ועמלנה אחריתה של תבורך מפני דבילה לל ירוש ער
 המעון קדוש של עמלנו. אל תאמר כל פ קווקר אדם לל התעורר לקח הנקמה ממנו פ אין לך כח לעשות
 ענין דע אס יד השם לל תדיק ענין לכן קוד אל יא ודוא ישלס לל כטענו וישער מידס תועבת ילי
 כלומר אין גדולה וקטנה ויקנה בקל קטן וימטר בקטן וכן מלאוהם של תהינה שוות למיות
 בהן האשים האחת גדולה במסקל ואחת קטנה אינו דבר טוב. ויאפשר שקראו אכן ואכן מי שיש בלם דבר אחד
 ודוא מרואה בשו דבר אחד ונקראו מלאוה מרמה דבר הטעיה והקדמונות קרא מלאוהם לפי שבסם ישקל הדברים
 ובתהינה הקדמונות מוטעות וקראוה מלאוה מרמה. מלי מצערי גבר פימאת השם יתב יקיה כחאש
 יסמן לאים מצעני יו יאמר שבר השם לפוקר מצעני אדם
 וברשות מנה זכר אדם לבטן דרס ומצעני מוקש אדם ילע מנמן טעמל מנמי השנ בקל ירח מנחה ופיר
 ילע ובלע כמון ושתא לפי אימר אדם שהקדש מנכשו לקדש וישל יו באות קדש ויבלע ואל מנמן
 מוקש קוול גב מוקש ל אחר שכבר נדרים סיבב ויתפס אותם אס ימצא בהם צד קיטר לפחורס לפחור פ יתחרט
 בהן ויש מפרשים מוקש קוול ללם שיאכל קדשים ואחר כך ידור נדרים ויחשוב שימצא בהם כפרה
 בורה רשעים פירוש מלך חכם מפור ומגדש דששם מתוך שית אס יש לו פקודים דששם יודים מנג
 ינגדולתם ודוא מנגל עלהם סתל למקנל עלהם וישו טעמל אל חיקם

נר ילי נשמת אדם . נשמת אדם הוא נרו של הקב"ה כי הוא אש של מעברו ומלאו וידוע כי הנשמה טהורה
ונקייה בלא חטא ושן רק הקנף מלא עומת והיא תעבר עליו בטאס למשפט ותעלה כל
מקשריו ואף כי קשם ידע ודואה כל מעשיו האדם והזכר לשון נר כיון שאמר ודעתו אל לש שקנר יפה לביקם
על ק אימר נר יי . ויש מפרשים כל חדרי בטן כל סתר וכל עמוק בתורה ובחכמה . כ בטן רמז למקום שם

נר יהוה נשמת אדם חפשי כל חדרי
בטן : חסד ואמת יצרו מלך וסער
בחסד כסאו : תפארת בחורים כרחם
וחדר זקנים ישיבה : חבורות פצע
תמריק ברעו מכות חדרי בטן : פלג
מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר
יחפץ יטנו : בלדרך אישישר בעינו
ותכן לבות יחיה : עשה צדקה ומשפט
נבחר ליחיה מזבח : רוס עינים ורחב
לב נר רשעים חטאת :

יסקרו הדברים . חסד ואמת אימר
החסד שיעשק
וקורא חפשיה קטובה אשלו למי שאין
ראוי לה וכן האמת שיקרא אימת בדבריו
ויאמר האמת וידבק ט שט אלה הדברים
ישמרו קמלך מעל היזק ובחסד לבדו
שיעשקו קמלך יסמך ויתמוך כסא מל
מלכות : תפארת בחורים כרחם
אימר

כא

הבחורים יתפארו זה על זה כש כחם פ
הכח הוא תפארת אל הבחור וכן השיבה
וקורא השערות קלכות שקס באדם הוא
תפארת אל הזקנים מפני שקס יטעם
למהפאר של קנע מרשעם לפיות מכת
הרשעם אשר לא יחז ימיהם רק חיו
הימים הארוכים קס בדען האל יתברך
מנצח לזה ששט מיעלמות קומן

ויסר הרע קוונה ולי ידברו כי אס נשחזי האל וראוי לפוד ולקום מעשם : חבורות פצע אימר שחסדו פגע
ממקורות אדם רע ומכות חדרי בטן שירד עש שטרי מות כי אין תקנה לעולם כי אס נמיתת הרשע אז יאמר
החבורות פגע וקתמרוק והוא השער והרעץ ראויים שימצאו וכן קס נמצאים על הרוב באים הרע וכן קמטות
קמנענות להל קנף אז יקיה תמרוק דפחיה ותחבשות כמו ובתמרוק קנשים יאמר כי החבורות קמולות בסבת
פגע דפחית קאנשים קרעס של יוסרו בדברים אל נשנו מוסר ומנסת מקובלות : פלג מים אימר כיון שכחסי
קמים וקנציקס יול . האדם למותם אל אי זה דרך שירצה וכן קס נמצאים קולטם קנע וקנע כן לכ קמלך
בד קס יטק אונת על כל אשר יחפץ וכס לבות שאר בט אדם שקס למטק ממעלות : כל דרך אישי אימר כי
כל קדרשם וקמטעות שיעשק האדם קס ישרים נעשו ולמעמים יש דרך ישר לטע
ואחריתה דרש מות : ותכן לבות יי לשון תקון שקס מתקנס כש רעמו ונטן לפיות מגזירת ותכן לבות
שקס ידע ומשער לבות בט אדם אי וקו רע ואי וקו טוב : עושה צדקה כמו שאמר קנע שמוע מוצח טוב
טחר קב"ה בימי שטשק צדקה ומשפט מאשר יפא ונחיס ועלות כל צדקה : רוס עינים
מני שירים שטנו נחאוק ומני שירחיק לב למלאות תאוות לא יסתפק במעט ויבקש קמותרות
ומחשבת קרשעם כל זה יחשב לשם חטאת וער כיון ערו לכס ער רמז למחשבת האדם ויש מפרשים גזולת
מלשון וערס קנזולת כשתקיה אל קרשעם יתנחם קנעול על שקס וירע קרשעם נמסול אדם רשע :

משלי

מחשבות חרוץ. כל מחשבת חזיון וקפח לעולם ימשך אחריהם מעל ויתרון. או יאמן מחשבת האיש בחזון
 קס לפוסק על מה שיש לו מן הקון ומשחר קטע קעל ומק שן הרבמה גב וקלים שקוא מן חזון
 ועמקד ול יקיה ל קהטנות במה שיעשה עמים קולך אך למינסר ב חרוב על המידות חזון צנח מן המכשול
 פועל חזרות. כלום קון המקובץ בשון שקר ועמים שקרים ול ערך חמת וצדק ל יקיה ל קיום ומעמד נק קוח

כקש עף וקס מנבשים לפנות ב שיתפרס
 חטאם למלכות יחוייב מיתק בעבור שקר
 ואפשר שדמיו חזרות שקר לשכמה
 שיעשה על דרך קטעיה פ חתלה
 שתל מן הקדמות טויות היחיד כהן
 וקאשים בעל קטעיהם מנבשים מות
 שיתן חזקות טויות ודעות נפסמות
 ישחית נפסם ונפש וולתם י שור נשעם
 יערים כל קנול וקעשק שעשים
 קרשעם יחיל עלהם מעד ב מלאח לעשות
 משפט וכחורו לשדור ולגול אחריהם או יקיה
 קחול תמורת השורק מן ל יעברך רע
 שעימול לא יעבר עיך קרע ויקיה עמן
 קסוק בן קרשעם קשור יעבר עמם לח
 יעמדו בגדיוס לח ישן חס ל ירע

הפכפך. נתן גדי לחס קטבסך קוח
 שיש לו למעמים דרך חס ולטעמי דרך

וד יאמנם קוך לעלם ישר פעל פ כל פעולתו נדק ומשפט. טוב לשבת אומר ב יותר טוב קוח לחס לשבת בל
 אשק וכידור בעצור ובמעק על פת גג מלאח תקיה לו

בת גדול ורחב ויקיה בת חבר כלמר שישתקף אחר עמו בחות קשת. וימ בית שנעשו ב נשפים נפש רשע
 אומר ב נפש קאדם קרשע ל תחזוק פ חס קרע לה ולולתה פ קוח ימשך אחר תעמוט נשפ ויחזר קטיב
 קעלם קוח אחר קהעדר דבק בקס ואחר שקוח מתחזק קרע לעצמו ל יחוס על וולת. ואפשר שקרא קעמו קח
 קשכל ואומר ב קרשע מתחזק לפשק תחזק יעבר קרע אומנם קעמו קוח שכל קוח מעברש מלומי ואיפו מוצא חן
 בעש. בענש לין. פרוש כלמר יחזק קטע שקל נעש במעון על מעל קוח יתחכם מאליו פ יפחד
 סימל יארע לו כחוקו. ובקשכל לחס יקח דעת רות לומר ובאשר ישכל לחס חכם מ

מחכמת לחס אחר יקח דעת בלם למען ולקשכל יותר ממנה שישמע מרע בן לחס ויחכם עוד
 או יאמר ב כנו שיקרה שקטת יקנה חכמה בראות ענש קלן כן יקנה שחכמים בראות חכמים. שחכל
 קחכמה שיעור רב בסבת קשת לוחם ישחלונם קס לקמות חכמה ויקיה עמן חפסוק כן ובקשכל ל
 לחס כלומר בעת שיחזק החכם שחכם אחר יקנה שכל או יקן שכל לחס יקחם קוח דעת

מחשבות חרוץ אך למותר וכל אי
 אך למחסור: פעל אצרות בלשון שקר
 הכל גרף מבקשי מות: ישר רשעים
 יגורם כי מאנו לעשות משפט: הפכפך
 דרך אישור הך ישר פעלו : טוב
 לשבת על פנת גג מאשר מרונם
 ובית חבר: נפשר שעאותה רע לא
 יחן בענין רעהו: בענש לין יחכם
 פתי ובהשכל לחכם יקח דעת :

משלי

משכיל צדיק ירצה שקדים חזיק מתנות נען שכל נעת מה אחרית שת רשע וקוף חזק שקסס יתבדך
מסלף ומעט דרש קרשעס כדי של יבחרו הדך קטוב כדי שתהיה אחריתם לרע וזה יקרה
לחותם שקציע מרשעם למכור מהם דרש קרשעס או יאמר שהצדיק משכיל נצחית קרשעס ורשעם לרע
ומשכיל חותם זה מסלף חותם לרע ויחזיק ברשע וברשע משכיל צדיק של שלש וקוף חזק וקוף לרעית שת
קרשע כנן ורע עמלך אוטם אונו מי

משכיל צדיק לבית רשע מסלף
רשעים לרע: אטם אונו מזעקת דל
גם הוא יקרא ולא יענה: מתן בסתר
יכפה אף וישחרר בחק חמה עזה:
שמחה לצדיק עשות משפט ומחנה
לפעליו: אדם תועה מדרך השכל
בקהל רפאים עוה: איש מחסור אהב
שמחה אהב יין ושמן לא יעשיר: כפר
לצדיק רשע ותחת ישרים בוגד:

שעשע עצמו כחש
קול על חסרון או על עושק שיעשקו
גם קוף יענן אל קסס בצרתו ורע
או ירצה באוטם אונו שקל עמל לפט
תמיד עד שאנו מלך ואטומה לרוב קול
העמל קרשעס באוטם ועכ"ל ירחס
על גם קוף יספס קסס ית שיקרא אחרים
שירחמו עליו ורע ענה בעטן שירחם
ואפשר שקרא דל קול קסס מכוונת
הנפש ואמר מי שקוף אוטם אונו מעמלו
ול יעשקו לסחוק וקוף קמוסלות סופ
שקוף בצרית יכסוף אל אורח קרשעס
ע כח לקנות אחר שקרשעל מקמות ק
החמה בזמן קרשע: מתן בסתר
יכפה עמל קלמל מעמל

קל ויאמר כסף וזקק כעפס יאמר
שקמתנה קמתנה בחר לשופט שיקטף עליו ישל ויכעס קוף וקחון כלול יסכך אותה וישחנה שאיסתנה בגלי
יקח בזיון לשופט וירבה קרשע עליו וק קאחד שישים קאיש צדיק קאופט יכפה חמה עזה או יאמר בעת שקתן קאחד
יכפה קוף קאיש בעת שקתן קאחד צדיק ורע תעשו אל קאופט חמה שיש על קלר תהיה עזה גם נטון לפרש
זה קפסוק על הצדיק וקשר עס קפסוק קקודס שאס יתן לל מתן בסתר של יתביש יכפה קוף קסס מעמל למיון
קאחד שיתן קאיש לדין שיכפה חמה עזה יכפה צדיק שמחה של צדיק בעשות צדיק ומשפט או כאשר
יראה אחרים עששים ושר ומשפט שמחה על או תבא קו שמחה וישועה עשות משפט בארץ לפ שיקים
שמע מן קלסטים ומחנה קוף למעל און קמשפט שפחדו ממנו ול יוכל ללית תאותם וקאש שקרא קכח קשכל
צדיק וקכחות קחמדות פעל און אדם תועה מדרך קשכל ול יסמע למוסר עס מתס תהיה קמוסות
וקראו קמתס קפאיש בעט קרשעס ורשעס איש מחסור מי שאוקב שמחות ושת משתאות
ואישו קמעס ק חס למעות קנאותו ולקתעננ בתעבאנו שלש קוף איש מחסור שיחסר לו ויקח עמ
ומי שאוקב תמיד לשתת ולחל מעמס לל יעשיר או יאמר קאיש שעשק מחסור לעמנו שיקתק צדיק קקכחיו
אוקב שמחה של יסור קמוסו ול יסמע יצרו וסופ לל עדי שמחת קעשק וקאיש שקוף בקר לל יעשיר
בופר לצדיק רשע אומר שקרשע יתגו קשס קטר קדין ותמורה לצדיק כטעם צדיק מערה נחלץ ויצא
רשע תחתו ותמורת קישרים יתא קטוג לקבל קרעק שקו מפרהים קמוסה וקעטן שאס
תחול רעה כפי קמשפט קשממיי על מלקות או שר יסכב קשס קכלת קצדיקים ויחול קרע על ראש קרשעס

טוב שבת יוֹתֵר טוֹב קוֹחַ לִישׁ שִׁשְׁבִּי לִבְדּוֹ בְּלֹא חֶסֶד וּבְאֶרֶץ מִדְבָּר מִשְׁתַּקִּיָּה לֹא אִשֶּׁת בְּעֵלֶת מִדְּמַם וַיִּקְיָה לָהּ
כַּעֲס עֵינֶיהָ תִּמְוִיִּד וְקִרְיָנוּ שְׂטוֹב קוֹחַ לִישׁ שִׁקִּיָּה בְּטִבְעָה כַּעֲדָר מִקְתָּאוֹת קִבְּשֵׁמִיּוֹת לְדַמְיוֹן מִדְּבָר—
שִׁמְיָה וַיִּתְּרָחֵק מִן הַתְּלוֹת בְּתַכְלֵת קִקְרָחָה וְאִפִּי מִן הַדְּבָרִים קִקְרָחִים לֹא מַלְכוּת לֹא חֹמֶר דַּעֲרוֹךְ כִּלְרַע
וְכָל מִרְי וּמִסִּין אֶל הַמִּוִּתְרוֹת מִטְּאִים אוֹתָהּ אֶל חוֹל חֲרוֹן אִף חֶסֶד פֶּלַע וְכַעֲסוֹ אֹצֵר נִרְחֵב בְּפֹה קֶדֶם שְׂקוֹחַ
חֶסֶד יִמְצָא שִׁכְאוֹנֵד נִחְמָד לֹא קִיטָן קִטְיֵי

נִחְמָדִים וִיקָרִים וּמִשְׁמַמֵּס וּמִמְתַּקִּים לֵעֵת
קִעֲרָךְ וְקֶדֶם הַכִּסִּי לֹא דִי שֶׁלֹּא יִצְרָךְ—
אוֹתוֹת מִלֵּל קִדְבָּרִים אֶל אֶפְסֵל אִם אֲזָרוּ
אֲבוֹתֵינוּ וְאֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ קוֹחַ בְּסִלְעוֹת יִבְלַע
וַיִּשְׁחִית הָאוֹנֵד הַטוֹב קִחוֹחַ וְאִי־שֶׁ שְׂטוֹן
בְּשִׁמְךָ מִקֵּץ שְׂקוֹתֵךְ וְהַחֲכָמִים שֶׁהִשְׁמִין
מִעֲוֹלָה לְמַעַד הַחֲכָמִים בְּלֵלָהּ וּבִיָּה
הַכִּסִּיִּים תִּמְוֹרֶת קִשְׁמִין קִיִּין דֹּמָה לְמֶה
שֶׁאִמְרוּ הַפְּלִסּוֹפִים בְּחִידוֹתֵהֶם שֶׁאֵל
לִפְלֹט לְמֶה הַכִּמִּית יוֹתֵר מִהַדְרִיךְ הַשִּׁב
בַּעֲבֹר שְׂקוֹתֵהּ אֵת בְּשִׁמְךָ יוֹתֵר מִיָּה
שְׂקוֹתֵהּ הַדְּרִיִּין וְאִי־שֶׁר שִׁבְלֵעַם
קוֹחַ בְּמִקְוֵם יִבְלַעַם עַל מִשְׁקַל בֵּית אֶל
יִמְצָאוּ וַיִּלְמַד הַחֲכָמִים אֲזָרוּ שִׁמְיָה לְהַלֵּךְ
לְעֲרֹךְ הַלְמוּד אִמְנֵם קִסִּיל יִבְלַעַם
וַיִּחַלְפוּ וְלֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בִּלְעֲרֹךְ הַחֲכָמִים—

אִם יִעֲקֹב לִבְלַעַם בְּעֵינֵי הַמִּי־כָל וַיִּקְיָה יִבְלַעַם פֶּלַע וְיִצְחָק רֹדֶף צִדְקָה מִי שְׂקוֹתֵךְ דִּקְקָה לְעֵטִים וּפֶשַׁק גְּמִילוֹת
חֲסִידִים אִם יִפְלַע בְּחֶסֶד אִפִּי לְמִי שֶׁאִי־כָל רָאוּ לֹא יִמְצָא בְּשֶׁכֶר זֶם שִׁאֲרִיכֹן יִמְיוֹ וַיִּמְצָא מֵאֵת הַשִּׁי שִׁתָּה לֹא כִפְלֵם מֵאֲשֶׁר
יִתֵּן וַיִּכְדּוּמוֹ בֵּית אִדִּם וְהָיָה מִדְּבָר כְּכֹגֶד מִדְּבָר וְהִזְכִּיר הָיִים בַּעֲבֹר בִּי קוֹחַ מִחִיָּה מִתֵּם בְּדִקְוֹתֵהֶם הַסִּי־
הַנִּשְׁחָטִים כִּמְתֵם וְקוֹחַ מִכְּבָדִם שֶׁלֹּא יִתְּנוּ מִכָּח עֲשׂוֹתָם עֵיר גְּבוּרִים וְעַיִן הָאֵדֶם הַחֲכָמִים עֲשֵׂה בְּחִכְמֹתֶיךָ מִהָּ שֶׁלֹּא
יִעֲשֶׂה קִבְּשֵׁר בְּגִבְרָתוֹ בִּי קִבְּשֵׁר לֹא יִעֲלֶה קוֹחַ לִבְדּוֹ בַּעֲבֹר שְׂטוֹרִים רַחֲסֵי יַעֲמִדוּ כִּנְגָדוֹ וְכֵשׁ שֶׁלֹּא יוֹכֵל לְפֹדֵד עֲשֵׂה
בְּטוֹחֹם וְהַחֲכָמִים בְּחִכְמֹתֵי יִעֲלֶה אֶל עֵד אֲנָשִׁים גְּבוּרִים וַיִּכְעַס תַּחֲתוֹ וַיִּשְׁפֹּל גִּזְיוֹן עֲשֵׂה שְׂקוֹ בְּטוֹחִים בִּי וְאִי־שֶׁ
שְׂרִמְיוֹ גִּבֹּר הַשִּׁכָּל הָאֶלֶף אֲשֶׁר בָּאִים מִקְּדֵלָה קוֹחַ יִעֲלֶה לֹא יִכְעַע קִנְיָן וְתַחֲוֹתֵהוּ שֶׁהַקִּבְּשֵׁרִים אֲשֶׁר מִעֲשֵׂה וַיִּמְשֹׁל
בַּעֲשֵׂה מִבְּטָחִים וַיִּסְרֵם אֶל מִשְׁמַעַת שׁוֹמֵר פִּי הָאֵדֶם שִׁימְוֹר פִּי וְלִשׁוֹן מִלְּדָבָר שֶׁלֹּא כְּחוּן שׁוֹמֵר נִפְשׁוֹ מִכָּל דְּבָר
וְהִזְכִּיר פִּי וְלִשׁוֹן בַּעֲבֹר שֶׁעֲקָס שׁוֹתֵפֶם בְּבֹר וְלֹא יוֹכֵל לְדָבָר זֶם בָּלָא וְיִמְךָ שׁוֹמֵר פִּי מֵאֲחֵלֶת הַמִּי־כָלֹס שִׁיזִיקוֹ
וַיִּבְטֹל אוֹתוֹ מִלְמוֹדוֹ וְשׁוֹמֵר לִשׁוֹן מִמְּוִתֵי קִדְיָה וְלֹא יִדְבַר בִּי אִם בְּמֶה שֶׁמִּבְּאֵי אֶל תַּעֲלֵת אִם בְּמֶה שֶׁקוֹחַ חֹבֵבָה עֲשֵׂה
כְּמוֹ לְמִדַּת הַתֵּרֶם וְלִמְדָה אֲחֵרִים וְלִפְתָּל זֶר יִרְדִּיר הָאֵדֶם בַּעֲלֵדוֹן וְנִחָה רָאוּ שִׁקְרָא שִׁמְיָן שֶׁעֲשֵׂה מִעֲשֵׂה
בַּעֲבֹרֶת זֶדוֹן לֹא בְּחִיָּה וְנִקְרָא כֵן בַּעֲבֹר שֶׁהַחֲמִיקָה עֲבֹרֶת וּמִתְּעַבֵּרֶת עַל מִדַּת הַרְצֵן וְהַקִּיֵּר זֶם עֲבֹר עַל פֶּשַׁע
לִשׁוֹן סִלְחָה אִם יִלְמָד וְיִקְרִיר וְלֹא קוֹחַ שִׁמְיָן שֶׁלֹּא אֵדֶם שֶׁעֲשֵׂה מִעֲשֵׂה בַּעֲבֹרֶת זֶדוֹן תַּאֲוֹת עֲגָל לֹא שִׁתְּלוֹ הַמִּתְּעַבֵּר
הַפֶּלַע מִמִּית אוֹתוֹ בִּי אִין לֹא בְּמֶה יִמְלֹאֲנָה בַּעֲבֹר בִּי מֵאִשׁ יִדִּי לַעֲשׂוֹת מִלְּאָכָה שִׁתְּגַדְּנָם בִּי כִּלְקִיִּים לֹא זֶם קִעֲבָל
תַּאֲוֹת לֹא תִסְוֹר עַם חֲסִדוֹן רֵק תִּרְכָּה וְתִגְדֵּל אִמְנֵם הַדְּרִיךְ יִתֵּן מִמְּוֹן לְדִקְקָה וּבְכָל זֶם לֹא יִחַל לְקִשְׁיָה בְּלִי תַּאֲוֹתֵי

וכל עתה שיעשו קומיות וקעירות ויבאו
 בעבורם קרבן שהם לא ירעו עמו קדוה
 והתשובה והחרטה וקמת קרבאל האלקים
 עד כי יבס פניו מדבר כזו יאמר בנאוף
 האמת יורה דבר ויהיה נתפש בדבריו
 מתוך החקירות ויעש מהשופט ואם לא
 יאמר השופט יאמר הוא ויאמר שיעש
 מה שמעול ויסוף לא יסנה את דבריו
 בכל חקירות שכלול ואפילו ידבר ומלת
 כזה בגל מקוסקוא עטורה וחוזק או יאמר
 ואים שומע שקבל מה שכתוב בעתה לא
 תענה עד שקר או יהיה ענה בטע ענין
 טולת אל חס על הדבור שיהיה וס
 ושישמע כולם ממנה שידע ב פני נבדאו
 באונס ופה או אים יאמר שמעול ולא יאמר
 לעד כמה מעלות שקרא לא הפסיד בזה
 מאומה ב למעול וכל לעד ולמד הדבור

הַתְּשׁוּעָה: וְנִבְחַר שֵׁם
מֵעַתָּה רַב מִכֶּסֶף וּמִזָּהָב
חַן טוֹב:
עֲשִׂיר וּרְשָׁנִים עָשׂוּ עִשָּׂה כָּלֶם יְחִוָּה:

ורש' כתר יקרה בעשיר ורש' סיפגשו זה ארת זה כאל תאמר שקעשיר ירד מבכשו מעט וקעט יקנה
מחממשר מעט עד שיקרה מזה שיקיו שנים בקשים וקש' עשה כ' חוריצה נכטשו אל יול' למות זה כלל זה לעשוב
העש' שאל יקיו קל עשירים לא ימצא איש עשה מלסכה וקש' עשה זה כ' שיתקיים קמציאות

ערום ראה דעם : קחם כשיראה דעם בעד או בשום מקום או מלמנה או כל דבר שיחיה בין שיראה בעשו בין שיראה בחכמה כפי מערכת הכחש על אותה מדינה או אומה או אקלם קודם שיבוא אותה קרע הוא ממתגר וסורח מלכות מקום עד יעבור ועם או ירוץ אל מנגל שו שם יי : וקורא ית יסבב קבלת : איננו סתמים קס אותם שסכלו ידיעת חזנות משפט הכחש וגם לו דבן בלשם אשר כל הדברים בן קס חיים : עברו במקום קסכנה וקס נענשים בפתותם : או יאמר

ערום ראה ענשה של עבדך וסתר ולא עבר אותה : וקסתים עברו העבדך נעשו : עקב עמו : בשכל קמסו : יראת יי בלשם ועשר וכסד וחיים : לא עמו עקד וקיראה טפלה ועקבלה מידם לדלוק : או יאמר בעבור עמו ויראת יי שיש לו לרש יבא לו עשר וכסד וחיים על בן טוב לרש שיתנה במדות קמסו ויראת קס : צנים פחים : צעס קודם ופחים רשת ומעדות אל ב דרך האדם קעקש קורא מלש קודם ופחים כל ב קעקשות דרך דע מלש מכשולות ופחים משל על קעבדות : או יקח עקש תאר אל הדרך לל אל האדם : אל שצטט יש בדרך עקש ומטע זה הרוצה למעור עצמו מדרך ורחוק אם ירחק מדרך קעקשות : או יקח עקש

ערום ראה רעה ויסתר ופת יים עברו
ונענשו : עקב ענוה יראת יהוה עשר
וכבוד וחיים : צנים פחים בדרך עקש
שומר נפשו ירחק מהם : חנך לער על
פירכונם כי יקין לא יסור ממנה :
עשיר ברשים ימשול ועבד
לוה לאיש מלוה : זורע
עולה יקצור און וישבט
עברתו יכלה : טוב עין
הוא יברך כי נתן מלחמולדל :

שם קעקשות כיון את קסטר : ואלו אמרו הכל בדי שמים חוץ מצעס פחים שם בדי אדם קור וחוס ועשו צעס מן כבדת של פחים קמס שורש מן ימטר על רשעם פחים פתחלם לכן בורקו מאשן חמימות אמרו מים חמים וינים עין : חנוך לעמר : למור לעמר וחנט דברי חכמה ותכחם כפי קשעם שיחיו לו כמון שאחזל בן חמש למקדא וגם ב יקח וקן לל יסור מלכות הדרך שהלך בה בעדותי : ואמר לעמר ולא ליש לפי שהלמוד בימי קנעדות קורא כפתח על האבן שכל מה שיחקקו בדמיונם יקח קיים בדיו כתוב על פיר חדש : וקלמוד בימי קנענה כפתח על החול שהדוש הקור קרוב להסד ועל דיו על פיר מחוקק : לא אם תנח הנער שיתבנה על פני ענת עצמו בתחלת עניינו כשיבא לעת וקנת לו יוכל לסור מלכותה הנבונה ב יקח קעקש קמסו ויקשם לפסירו : עשיר ברשים : מדרך קעקש שהעשיר ימשול ברשים לפי שהם מקבלת תעלות מימיו או יוכל לקבל ולבן קס סדים אל משמעת קעשיר וימשול עלהם ונתן קסבה בוק לפי שמדרך קעקש הלוק שלוקח מעשת על משפטו : קור עבד למלוק שמו לו קמעת על משפטו ולכן ראוי שהעשיר ימשול על קעקשים : וזרע עקש : מי שזרע שקור מדרך על וזמם לו ימצא בן ב אם קתן שיקצר בסוף טרי קמעת קרע וקור רעם : וקשט קחובט בן המאית יל וישבר ועברתו מנו מעבור הארץ או יאמר שהשם יכל שבת עברתו על על דרך חז אכל בם : טוב עין האדם שעשו טובה בשל אחרים וקור חונן ומטיב לל תבאמו חעבת לדי הסרון ב יקח מקורו בדין : או יאמר מי שמתן נדקה לעמים במשן יפה יקח מלך ברכת יי ב נתן ממאכל לל

גריש ליץ גרש האדם קלן ממושב האנשים ומיד בצאת יד עינו ממדון שהוא כדב לפי שחל סתת המדון ועבור
 קסבה יסוד המנוסב וגם אם תגשקו יסבת ויבאל מאלו המדון והקלן של יסדך לין חלל השופט ולס יקלם
 אותך ואפשר שיקים מדון סס קתחך לטבול מדעס ויאמר ויעל איש מדון אהב טרור לכ מי האובדלת קטיות
 ולס ישלם וקווא טהר לבשתם כדו כחן שכתו המלך נעשו כל קבא או ירש השם מותם לקולססד

גרש ליץ ויצא מדון וישבת דין וקלון:
 אהב טהור לבחן שפתור עהו מלך:
 עני חותה נצרו דעתו לסלף דבר בדר:
 אמר עזארי בחוץ בתוך
 רחבת ארצה: שוחה עמקה
 פיזרות זעום יחזה
 יפול שם: אולת קשורה
 בלב נער שבת מוסר
 ירחיקנה ממנו: עשק דל להרבות לו
 נתן לעשיר אך למחסור:

בשעת המלך ולס יעשה המלך דבר כחם
 בעצתו או יאמר מי שהוא חוכמת האנשי
 שסס טקרי לביס חן בשפתותי או יאמר
 שהאובדלת האמת כלם ערימה איבן מקלע
 ברעשו חלל יאמר כחן שטשו שרעשו ראוי
 לפלוק יותר ממנו עיני ילד קס משל לשע
 השנחת יתשקס שומרים איש
 דעת לב יסל ויעת ויקלן דבר טוג
 ומחשבת ויבאלס או יאמר שסס שומרים
 דבר איש דעת שהשם יסס דבר בשו כ
 מנעו יתמנע לשון ויקים עס שו ובהסך
 בדברי קטב ער שאמר ולס חלל ילד אלהיך
 לשמוע אל בלעם אמר עזל שאמר
 חסס לעבד שילך למלכות ויבאלס
 מחיית קווא חוץ שהארי בחוץ כדרך ויטרף
 אותה ואלס כדרך רחובת של ער ארצו וכן
 קעמן ענצו למי שהרשס לקמת חכמה

שקור ירצק להראות כהנחת החכמה קווא לסנה ואומר לשאל איש הנחת החכמה מנע קסכנה שסס טלמודה כ
 מנצחת כחנה דבר טלע או שיעת החכמות קטבצעת והאלוה כחנה דבר כנע תנתיבן וכן כחנה וט טרובו
 החכמה חוץ חלל למינות ויבאל ראיות מהאנשי חלשי קעמן דכ לעלת הנעלות החכמות ונכאל וזק איבן ראיח כיל
 ראוי לסכס להטח החכמה בראיותיו חוץ כלל תשיק יתגלע ונח לתרבות דעה כ זה יקד לחולשת ככל או טער קגסל
 או למד החכמה בלע הנענות והקדמותיה וכאשר יחבול ללכת אל החכמה כחן עניין בן חוץ מנחן שוורה
 הנשים קורות קס שוחה עמוקה כלומן חלקות כטתניהס קווא מנחן אל קימות ודמה פיקס לכר עמון
 אשר קיוד כ לו יעל וימי שקסס ינחלו יפל שס בלותה שוחה ואפשר שרמיו לפש הנענות והנפס הנעמות כח
 זכות לסדס כ העסת אחריקס סוטל בבאר שחת וקווא ועס יל גר איפשר שרמיו לסכמות כחיותטית והאמנות
 קנפסדות קמוכסות האדם למינות ומי שיכאל באותן קדגרים שקס זריס קווא ועס קסס: אולת האדם בתחלת
 עניינו נפסל כנחיות ענינו וכאלו אולת קשורה בלב כל אחד מהנערים ואין דבר כיריח אולת האולת רק
 שכן מוסר שקווא יסד אולת האולת מלבי עושק כל מי שהוא עשק קל ונחל ממנוס להרבות לו וכן מי שפוק
 ככסיו לעשיר ואדם גדול כד למנחן חן בששט ששקס יקיו לע למחסור או קרא מי שמיוכע כחסד מן קדל כד
 שירבה ממנוס עשק דל ואמ שהעשיר שששק זה ילך קלך וחסור חסך טונת וקווא אמר סוקן לעשיר קווא
 שששק קדל שיקים עניינו אך למחסור

הט אונד' אימער קומט אונד' ושמע דברי חכמים אחרים שדברו בחכמה. ושית פס זה לךך לדעת ולל תשען על דברי החכמה לבדך רק במנה שיספס מנהם פס מנה שקודעת לך קמיוסד על יסודות. קתרה שקיח קמישרת לשונם שיקדו מנהשנענדך החכמה. כי נעים כלומר נחל ומתקבל קוף שתשמוד דברי שאר חכמים ודברי גב דבטנך כלומר לא תספיק לך מן החכמות שמיעת קיון בלבד רק שתשמוד אותם בלבד אימער דבטנך מקום חלב. יכוס יחיו כל אעפ

שחכונת קיח שיקו הדברים שמורים בלבד מול מעלה קוף שיקו הדברים החכמים בלבד שגורים בפרך לפתח בהם לפועל בהם וולתך. וקוף אימער יספס יחיו על שפתך כלומר שיקו הדברים שתלמוד מן החכמה נכטס ומיומנעם על שפתך. לא כמי שיסאל אותך על דבר וינטרך לראות השוכת הדבר קוף בספר. ויש לפרש נכטס מלשון נכטנר אינן שיקו דברים חל נכטס ונדים ממך פ השמרה דבטנך ול תדבר בהם ואימער יקו שמורים וקמיס בזכונך חמ שיספס על שפתך שאתה מוצאם בפרך. ויש על דבר דברי דל מחכמים שקו שועם בלש וקו שוכה כל מה ששם לריוותו. מבטנך חל דברים שקודעתך שתשמרם ותשמעם קשקש מקום קוף שתבטח בשם בכל לךך ול תבטח על שבתך וכבר קודעתך זה קום שיקו בטחון בלש וקוף אימער בטח חל. בכל לךך ואל דבטנך אל תשען ואל תאמר איך תבטל ממלאכת לעסוק בתורה באתה תבטל חל אתה דרך חזקת כל ותשעם בלבד ונאמר. הלא בתבתי לך שלשים כלומר פעמים רבות ושלשים ג פעמים רמז חל קדשי. חן קדרי הדברים חכמים מנו ושלשים על כל שפרשו גברים מינועם וכן חל הדברים ראשיים ומנועים קדרי. במנועת ודעת כנו המלחם והשרים מנוע קמדימות. וברש שלשים תורה נבזים וכתשם. לודיעך קושט כלומר לודיעך אימעות אימרי אמת. וברי שתועלפשיב אימרי אימרי אמת לשולך קושט שם בשקל נכד וכרסם וקוף הרגו אמת אימער כל זק כהבת לך למען קודיעך אימעות הדברים קיונה וקשכל וקבטחון שם יסודות החכמה להשיב אימרי אימרי אמת לשולחם איך שיבקשו ממך חכמה. או ידע לשולך מימם שכשילחמו על דבר מן הדברים יקו צר נאין לשולחם ובר כהבד כל זק פעמים רבות. חל תגול לל. פ חל תגול מיומנה לויש פנע אעפ שקוף דל ואין לו פנורים שיבקשו גולת ממך. או יאמר איך דאין לך שיתגול את קדל בעבור שקוף דל ואין יכל לפעור ממך. או יאמר חל תגול דל פ קוף דל לל תועול ותחברו אל קדלות וקגולנה שתגולו. ואל הדכה קעט הפעור בשער ביקר לבקש ממך לל בדיבור ולל תועשק. או ידע בשער שער המשפט כנו וקפ שער פנרו כשיסאלו לך לבקש קעט והעשיר שתדן המשפט בושד ואל תדכה טע דמיס מנו וידעו בשער ואין מנכל פ יי יריב של דל ואל טע יבקש לאון גולש שגול את נפשי. חן יקו את תעודת מן ויגול מן תועלם נכטס.

אל תתערע' לך תהיה ריעול תתחנך עש האיש שהיה בעל כעס ועש איש בעל חמה לך תהיה לך רגלות מן תלמוד ידעת הכעס והחמה מעמם ובאמצעותם תקנה מוקש לפסחך ב' המדות הימנפות הם מומין בנפש האדם וקטן לה לפונקש וז' מן תלך ארחתו ואפשר שקרא הכעס המעלות והמרגשות בעל אף ואיש חמות ואיז' מן אין טוב שהתחנךנה שהי' הנפשות והם המעלות והמרגשות שהי' הנפשות קאל תחלש הנפשה ואין לה כח לעמוד לנפשה מפני שכל הכחות פזורים

אל תתערע את בעלאף ואת איש חמות לא תבוא: פן תאלף ארחתו ולקחת מוקש לנפשך: אל תהי בתקעי כף בערבים משאות: אם אין לך שלם למה יקח משכבך מתחתיד:

אל תסג גבול עולם אשר עשו אבותיך: חזית איש מהיר במלאכהו לפני מלכים יתיצב כל יתיצב לפני חשבים: ביתישב ללחוט את מושל בין

ב' למנוי החכמות ילמד אדם על הסדר ועל הדרך אשר גבול עולם החכמה ואל יקרום לסמית האלות מבל קדמינו הנעשות על הסדר כי נענו זה יקיה נצח מן המעשול והקריסה ואפשר שזה הפסוק יש לו דקות עם הפסוק אשר לפסול ולחריו והוא שאמר אל תהי בעקש יף וז' כי אין לך שלם יקח משכבך ואי' ידעת ממנו נעבור שהקטן לזכר כמך אל תשיג גבול קדמון שכתב ובן דרך להוכיח על ממנו נך רק קשתל לקבות מן בחריצת וז' למנוי חזית איש וז' ואחריו שהופר לטע מלכס יתעצב אל תתעצב אפע מלכס נעמד קויתך מוקיד במלכס קרויתשם לזכר לטע לטע בן תצן וז' ואיז' אחר זה אל תענה להעשיר כי המענו יאני לפענו וסמך לזכר אל תלס את לטע דע מן כלום כמנו שהקדחתך מלכל לטע המושל רק בדרך מוסר כן חזקידך של תלכ כל עקר לטע דע עין חזית איש מוקיד איש ראית אדם שהוא חרוץ ומקיד לעשות מלכס וז' יתשל נה האיש שהוא על זכר החר ראו לעבוד עבודת המלכס והיון ראו להסיד חכמות ודרכות לעמוד עם אנשים סכלים הקולכס בחשך: ב' תשוב איז' בעת שתעל לחס לטע כי מן וז' אלכס עס אדם נכד לך תהיה אלתך קנה וקנה כל מקום מן קסלמן כמנו שתעשה בחיותך בביתך שתקח מאיז' מקום שתרצה רק קתבון ותשים מנחתך לזכר מניח שהונו למנך ולעמיתך ולש השל ידך לכת ממקום אחר ויש מפרשים את מושל הוא הלס ונקרא קן ב' הלס עיז' המושל בכל העלם וחי העלם תלויין בו ואיז' שיעמד ויתבון כ' שיש עמך וכע כ' המענו שיש לך תצטרך קס הלס ממערת העלם כי תראה אנשים שנקסיקס מרובם ולמלכת תאותם מתעמנ העלם ידנו מנכסיקס

כ

ושמח סבין. בלשון קוץ שת כעלמה ונקרא ילע קדש פרושו ושמח חרצבגדושר כלומר שתמית את
עצמך אם בעל תלחום אתה שתדנה לכול מכל אשר תלחום כפסך ולל יקיה לך מנוסר. אל תתחזק
כמו תתלחום מנצחן קתמטל מנחזי קלמד חמר אל תתלחום למטענותיו של מושל לפי שמטענותיו הם כמים
אשר יטטט אם תלחם קיום מטענותיו לל תלחם מקדס למחציתו וחרז שזק קעמץ לל יתקיים לך לפעם רק ימי
מספר אל תתלחום אלש ואפשר שקרא
קמלך וקן וכסיל מושל לפי שקוץ מושל
בבסילס ואמ כשיטל על לגר לפיוק סר
אל ממשמעותו ולפי ממשך אחר כסילות. שן
תבין את אשר לטכר וקוץ קא יח קמסקוף
סתריך ומלל כל הארץ כסדו. ושמח
סבין כלומר שתדו עצמך ותענה חמרך
בכל מיטע שבו אם תרדק עצמך בעל
תלחום. או יחמך ושמח סבין בלשון אם
אתה חושש על נפשך קמטל לל פן תלחם
ואל תתלחום א קתעפוצס קתפי שאין להם
קיום רק תחיה תלחום אל קעסו קשט
אשר לל יכונס מימיו אל תגוע לפעשיר
א תטרח לקנות עשור לל להרבות מימיו
יותר על ספקך ומזאת קבנה ומחשבה
שיש לך חדל לך וקמנעל מלשך יעל
על דמך לפשו כי שתחיה עשיר פ יחמר

תבין את אשר לפנך: ושמח שכן
בלעיד אם בעל נפש אתה: אל תתאו
למטעמותיו והוא לחם בזבם: אל
תיבע להעשיר מבינתך חדל: התעוה
עניך בואינו בעשה עשה לו כנפים
כנשר ועוף השמים: אל תלחם את
לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו:
כי כמו שער בנפשו כן הוא אכול
וישתה יאמר לך ולבו בל עמד:

לכך אם חקנה דבר זה או סחורה זו אחיה עשיר כל ימי. מלחמה קבנה תחלל פ הדבר תלוי לל בדעתו ולל בתבונה
פ לוח יתקיימו ככסיו בלעמל וינעם. ולזה יברחו מימיו שיחיה עצמך ויגבר ימיו ועוד שקטיט קעלס קוץ דבר
כל ואבד לשעתו וקוץ חמריו קתעפץ שער ונ. קתעפץ עצמך פ מבו תעופה בבקר תחיה וקוץ עמץ הדבר ק
ואורק אם תלחם עמך להטט בעשור ואינו. פ יעל לל כנפס כל כך ילך מעמך כאל יש לל כנפס כנשור
יעפץ בשמים. ויל קתעפץ עמיה קכפל פ תרננס וכסלת ותעפץ כלומ כשתכפל עצמך לל תמצאן. וקרא
סגרת קשן דוק קלשון פ קתעפץ קס ככסלות בסגרת קשן. ויל ומנצחך חדל בעמץ אחר כלומ אל תענה
להעשיר פ אם תגוע להעשיר חלת מעמך. אל תלחם אין ראוי לך שתלחם מלחם אדם שקוץ דעמץ שיש לו
כחות עץ ונש ששן רעה בשל אחרים. כי כמו שער שער וקוד חזו קימן וטעמן למטמ על פרח
לשון פועל קוץ ואינו סס דבר שאם קים שס דבר קינקוד פתח וטעמו למעל כל שער שבמקרא
וקטעם כאל שס קאוכל קוץ מרד בגפשו של רעעץ כן קוץ שער לשון קהאעס קשוערים קמרים. ויל מבו
מלחם שעריו לשון שיפער כלשך קוץ משער בגפשו ומקדק בבז אשר יאכל וששן רעה במלכלו כן קוץ דברו אשר
ידבר אלך. או כן קוץ מקדק ומשער כל אשר תלחם. אסל ושתה יחמר לך ולל בל עמך כלומ בתה ולל בלב
ויל כמו שאין שיער בגפשו שיספיק לו ולבט שיעמן קימון כן קשן וימן מימיו לל יותר ואפ אם יחמך לך בפו חסל
ושתה קוץ יחמך לך זה בשו כלבד חמש טגו חסן כן

פתך אכלת. אחר שאכלת פתך תקיף אותה על כרחך. לא תשאיר נמשך פ' נמשך דעה קצת אלך נאמר
אכלת או יקיה לך קללה שיקלל נעל. הספר האוכל מלפני דע שכן ואולי פתך שאכלת יקיר דע שתקייף
אותה. או קבל דעתי האיש דע שכן שהיא אומרת לו בפני אסל ושתה ואת חן עמו. דק הוא מקלל אותה בלג ואומר לו
יקיר דען שתקייף פתך שאכלת ואומר נג' בלג כל דע שאמרת לו קבל הספדת על גל עמך. ויש שמעתיקם לכת
פתך שקיה לו עין פתך אכל טונות כשתחשו

פתך אכלת תקיפה ושתה דברך
הנעמים באזנך סילאל תדבר כי
יבול לשכל מליך:

אל תסגנו בלעולם ובשד' יתומים אל
תבוא כי גאלם חזק הוא יריב את
ריבם אתך: הבה אהלמוסר לבך ואזנך
לאמרי דעת: אל תמנע מנער מוסר
כי תכנוב בשבט לא ימור: אתה
בשבט תכנוב ונפשו מישאול תציל:

אתה שאכלת קלסם של דע שכן אתה תמנע
שאכלת פתך ול' פת וסוף תקיף מנה
שאכלת מנעל פ' הוא לא יחזוכך אף עני
את בלעך מנעך ויקח מנעך בכל עני
ככלם ינמנה שאכלת מנעל. או יאמר אם
תאכל לס' איש דע שכן לא די שתקייף מנה
שאכלת מנעל אלא גם קטת שאכלת לשעני
הקייף ושתה דעתיך חסות שהחזקת ודעת
עמו כדי להבדיל או דע מוסר שדברת על
שלבם של יקבלם וכן סמוך. באזני כפול
אל תדע פ' יבול לנערך קנענים
בשכל וחמנה ונמסוק זה קנען לנכשאים
חמנות שמירת חמניק שהיא מכלל ופועל
לא נשים הראוי לתת להם לא שיתן לכל אחד
בזמן פ' המנע חוב מתנת לוועם ולספרים
מאזני חזק' לא יקרא נכשאי מנעך וכן ראוי

לכשאל ילמד תלמיד שאיכו הנהיג אל תסג כד פדשן זה שאין ראוי להם לשמות קנענים אשר נגלו ראשונ' בקדקעו
ובאדק יתמנים שאין להם עשורים. אל תבא ותכנס להרבות גבולך או לקצר תגותם וקצרים או יטוין ללקט
ופאה הראוי להם וכתן קסנה בזה ואמר אל תתירא אותם בל' חזק ובל' עזר גאלם הוא חזק והוא איך יתמנים קנע
והוא יקח עקמתם מנעך. הרב יאהל מוסר לבך. בעצמך חיות לב האדם נמשך לפ' טבע אחר תאוות העולם
ומנעך מן המוסר. לפי אומר הסר לבך מדרך תאוות העולם ותבא אותה אל הדרך קטוב ומוסר
וקעטן שתדגלו לשמוע אל המניסרים אותה להסירו מדרך דע אל הדרך קטוב. וכן תבא אומך למנע דעת
הסירים מלשמוע שיר כפילם וכו' מן קדברים קבטלים ותגלו לשמוע אמרים של ידעה. אל תמנע חן
ראוי לך שתמנע מן הנער מוסר ולסמול עליו דק ראוי להסיר ולסמול מדרך דע אל קטוב
ופ' תכנוב בשבט לא ימור. בסת קטנה זו ויסל להיות שאם לא תכנוב ותסירו מדרך דע שאתה תסגב מיתת ולפי אומר
אתה בשבט תכנוב. בסת קטנה אותה בשבט לסיסרו ולסמול מדרך דע שאתה תסגב מיתת ולפי אומר
שפוי לקבר שקיף המיתה חמנית ואל הענש קדוחע. ומטעם פ' בסת מוסר
סיקנה על ידך לא יבא ולא יבא ולא יעשה דבר שיתחייב עליו המיתה בעלם חזק. וגם יזקק מן המדות
מאל ליתבך שמו וישתדל בעבודת ומנעך כך תחשוך נפשו מנע שחת לאור באור החיים.

אמת קנה. אם אינך מוצא למוך נחש למוך נחש. ואל תמכור אל תאמר נחש שלמדתי נחש כר אלמדתי נחש. וימ שראוי לרשם שידעך במדת האמת ויחזיק בה אעפ שיקנה אותה וכל לול פקדון כל דבר טוב ונכד שאין ראוי לרשם שיעבדו אעפ שיוקדו וכן אינך ראוי שיעבדו אעפ שתעשלו שיתל ואחר שקודיר על האמת שידעך בן פקדונות אלו בן אם יוקדו אינך חכמה ומוסר ובעה כל כונו שקודירך לחזיק במדת האמת כן יפ מוקדך בחכמה ומוסר

ובטנה שתתנחם בכל אחת מהן על קדך קוזת שתחזיק בהם אעפ שירחם בעטך שזיקוך ול תרשם מהם אעפ שירחם לך שתעל כונותם או יאמץ אמת קנה ראוי שתקנה לפשך מדת האמת ואל תמכור כל לש תפח המדק קוזת באוס עטן והמשיל עשית האמת למכור באדם שהיא מוכר קדש שלם שנה מן קדש קדוש וכן תגש בחכמה ומוסר ובעה ואפשר של טון באמרו אמת קנה אל מדת האמת רק טון לול נחש קנה קטן חזק ול תפסיד קטן החכמה והמוסר והטנה וכלל אינך קנה קטן אמת ול תפסיד חכמה ומוסר ובעה גיל יגל. מדרך העשם שאבו של צדיק ישמח על צדקתו ויתפאר בה כונו שירא ויתעב על כלילתו ורשעתו וצדיק קוזת באדם השלם במדותיו העשם צדק מ

אמת קנה ואל תמכור חכמה ומוסר
ובטנה: גול יגל אבי צדיק יולד רחם
וישמח בו: ישמח אבך ואמך ותגל
יולדתך: תנה בעל לבך לועידך דרכי
תרצנה: כי שוחר עמקה זונה ובאר
צרה נכריה: אף היא כחתה תארכב
ובגדים באדם תוסיף:
למי אוילמי אבוי למי
מדרגים למי שיה
למי פצעים חנם למי חללות עינים:

לפשו ולחרים ואם הצדיק קוזת באדם אשר ילכו וילך חכם שהיא רש אשר למדו החכמה ישמח גל בן ודמו בזה הפסוק לפי מית אבות וקס האב והמלמד ששעם נקראים נחש אב ואמר בן מוטב ששעם ישמחו בחכמת קטן או קהל למד אינך האומר בכל אדם מתקנא חזן מנח ותלמידו. ישמח אבך אינך דרך עצמך אחר שדרך האמת לפי מית בחכמת בעה עשה בעטן שישמח אבך ואמר ותגל יולדתך. והיא המנקת או יקיה עטן הססוק גיל צל אב צדיק בן יקיה האב סל. או חכם אינך אס זה קוזת באדם חכם ישמח בן יקיה והשמחה יקיה מהגיל חנה בע לבך ל. לבדי מוסרי ל תתן לבך ועטך לתאוות העשם שש אלה האברים סרסורי עטרה קטן רואה וקלב חומד כי שורה ע שוחר עמיקה של יוכל. אדם להתמכר שם מצד אל צי כן דרך חוונה ואשם נכיה טון שמשך תגזוס לרשם שחת ואל באר צדק ודחוקה אשר קיציאה ממנה קשה או יאמר שהכריה היא בלר של צדק וצדק אף קיח כהקף קוזת מנגוי יחטוף עט והתנו וקטית מתחלפת שם ממנוצא א והטעם בקיחה של מדעת ואמץ שיקף קוונה תלכו בהאדם ותחטפו ותסיף אנשים בוגדים במין האפסיון זה שצגים בעשות קס בשלם. ואכשר שרמנו בוונה החכמה ההיעטת או דרך המינות. למי אוי לפי יתברו האוי והאוי כל צדק אשר בעבורם ובעטן אוי ואוי ושיח נגור מן ארד בשיח או משיח שידברו עליו או שידבר וקד מן קדוה למי הכחות ופצעים בלי סבה למי אדמימות והכסד בעשם למי אחרים ונמך.

למאחרים על קיין. פי' למי יתכן שיסאו אלו כל אלה המקרים מנגזרים לזותם שמאחרים עצמם על קיין שלא י
 לפס שזותם מן קיין לפרקים אלו שמאחרים עליו לעמוד עד סוף היום. וז' לבאים לקור ממסך כל
 לזותם שקולפם בחקירות ודרישות אלו ימצאו קיימות המשפחות וממסך מגזי מסכה יינה והוא שם ב' ק
 ימצא ממשח הסוכר. אל תרא יין אימר דרך ענה אחר שקעטן כן שאלו המקרים באים לאלו אלה חזות ואל
 תבטו בעין הקידור ב' יחד חזות אחר
 ובעבור שיהיו קיין בטום עמו כל מראיתו.
 ובעבור שהיה יורד בגרון דרך ישר וחלק פ
 אחריתו וי' יתחלף קיין בטום למשרים
 כלומר שהיה טוב וישר לשעתו. ובעבור
 כל מי שיהיו בטום עמו כל שמרבה שכרות
 כל העשרות דומות לו במישור כל דרכו
 ישרים בעינו. אחריתו טמא ישר. כל
 בסוף והוא כשעת אחר השתיה יבא
 השותה ככאב נשיכת הנחש וכשעט כן
 יבא יבא קורא מלשון טרש ובהראש
 מרכב על סוס בעבור שהיה מולך הסוס
 עמוצת בכח הטרשים אשר ברצו קשקש
 חזות איש פראש גלע ותרע' מלמד הקבר
 מרשק דתרא. ויש מפרשים יפדים
 מהכרדה שבעת הסדרת חלקי הכשר יקיה
 הכאב ואמר זה דרך משל פ' קיין יבא

למאחרים על קיין לבאים לחקור
 ממסך: אל תרא יין ב' יתאדם ב' יתן
 ב' יעניו יתחלך במשרים: אחריתו
 כנחשישך וכצפני פרש: עניך יראו
 זרות ולבך ידבר תהפכות: והיית
 כשכב בלב יסוך שכב בראש חבל:
 הבוגר כל חליתו חלמוג כל ידעתי מתי
 אקין אסיף אבק שנועד: אל תקנא
 באנשי רעה ואל תתאו להזות אהם:

כר

אצטומכתיס וראשם כאלו הם נאום נחשים וצטעטס. וזה דבר בגלגל ומפרש בשטרים. עניך יראו זרות. כל
 מראות זרות בעבור עליות האדם מן קיימות אלו הראש של יראו קעטטס לבח שטקס. כש מה שהם
 רק ענינים אחרים וריס ולשקריהם תהפכות דברים שהם קפך האמת ונקרא קדיבור הטמא דיבור כמין ודברת
 אעפ"י לפי. אז יאמר ולבך יחשב תהפכות וי' שטק יראו זרות כל נשים זרות. יאמר באשר הראינה שטק נשי
 זרות לבך ידבר תהפכות קפך הדבר קישר בסבת שתיית קיין. והיית בשוכב. יראה ילך בעבור שכדוקר
 שיקום מנכך יסוע באשר יסוע בהגדק לדמיון השוכב בספנה
 עזרת על מנתכנת אחת ולס על מנכ קיים רק מנכ מהמעצ ומתקפך אחת קנה ואחת קנה. וזה מפרש
 בשטרים. וכשוכב בראש חבל קורא תוקן הספנה משטו כלע שילכל יתה מפת ראות קיס. ויש מפרשים
 שקורא הקורא המנעז את הספנה הנשלך בלב קיס הקורא חקורא ונקרא חבל מפת שמעלתיס חזות. בחבל
 גדול ועב. הבוגר כל חליתו. אז יאמר קסע לפי שמענה השטר לסתת ולפלו על טען שכרות והוא יאמר
 ל' חליתו. באלו הקראות ולס ידעת מי קלמט של ירגש באיבריו אך יאמר מפת אקין מייצ
 אוסיף אבקש קיין ואשתה מינני. אל תקנא אל תתאו להזות עם עושם רעה כמין הנזכרים ואל תתאו להזות
 אתם פ' שור יקנה לכה. רק השתדל
 מנכ קון יקר ונעם. פ' טובה חכמה מנכרית ונ'.

כי שור יקנה לה יחשוב להם כי הם לשדוד ולבזוז ואין ועמל תיכרעם שמתעסקם כל משיא עמל וטורח על צעלהם
 ולא יציע להם מתקשים או יחלץ להם קמדינים ומחשבים להשיא עמל על זולתם ואפי' אין ראוי להתחבר
 עימם בחכמה כי בחכמה יקום בית צנו' ונטן כי השוד שפועלים קרשעם צרם להם שיקון בתהם נמרסים
 ומכל טוב וביערת קחדרים יקון מלאים כל הון יקר כי קטרא יחלץ נכרת בכל אשר ישי' גבר כל
 וחסרים

כִּי־שָׁד יִהְיֶה לָכֶם וְעַמֶּל יִשְׁפֹּת יֵהוּם
תִּדְבְּרֶנָּה בְּחִכְמָה יִבְנֶה בִּיתוֹ וְתִבְנֶה
יִתְכַנֵּן וְיִבְדֹּעַ תְּחָדְרִים יִמְלֹא כָּל הָזֶן
יִקְרֹנְעִים יִגְבֹּר חֶכֶם כְּעֹז וְאִישׁ רֵעַת
מֵאֲמִין כָּח בִּיבֶת חֲבֻלוֹת תַּעֲשֶׂה לָּךְ
מִלְחָמָה וְתִשׁוּעָה בְּרֶב יוֹעֵץ רֵאמוֹת
לְאוֹיֵל חֲכָמוֹת כִּשְׁעַר לֹא יִפָּתַח פִּיהוּ
מִחֶשֶׁב לְהִרְעֹלוֹ בְּעַל מִזְמוֹת יִקְרָאוּ
זִמְתֵּי אוֹלֵת הַטֹּאת וְתוֹעֵבֹת לְאָדָם לֵין

המניח קורא בעצמו ואינם שנים לו דעת מהמין
כחו בכל יום לעשות דעתו כדורא' או יאמר
בהגבורה אבה נמקום שאין שם חכמה
לש תעשה ולש תביל ש טובה חכמה יגבור
אמנם בשידומן שיתחדו בלוי חכמה
וקבורה אז תלך עטן קבורה על האפון
וקורא מנה שפון בלמנו גבר חכם בעצמו כל
בשידומן שינמא גבר שיקה חכם ויקים לו
עצו בעצמו שקורא איש דעת כל חכם קורא
אימין כח לש בגבורה אבה ונתן קבורה בזה
ואינם בבתחלות תעשה לך מלממה כל
מה תעשה קבורה אבה איש לש תהיה בזה
מין חכמה שיפער שנה ויכל לעשות אי
תחלות לעשה קלמנים עמו בי
בתחלות לל במחשבה ובעצב
תוכל לפחד אויבך איש יקים לךך שלם עם
קשם ודבור ויעצים שיקו ידאי קשם איש

השאל מהם עצה תהיה כמעט בעצתם : ראמות פי גמחות ודמות נשע חזיון חכמות פי יחשוב בלם של יוכל לעלות בהם ולאמר מהם ונשע חכמים יושב באלם פי כלם מנדרים חכמה וקוא שותק ואיפשר שזוון שאפי נשע חספר שהם נחקר דמנה לעת קדרושים שנהם מנדר הספר לא יתחשו לקרא אותם : בחרשכ רל זה חזיון שהקוא בצן חכמים הם מתעסקים בדבר חכמה וקוא חושב לעשות דע בלשר קוא שותק מנדרים הם בעל מחשבת דעת כלום יקראו סימו כן וימר ראות ללוח חכמות היא עצה שפות בעל הספר ללוח ואומר עצה היא אל חזיון שבעת סימיו חכמות דמות נשע של ידעם ישתק ולא יתחשו בנשע נשע עס וקט ארץ פי חזיון מחדש חכם יחשב וימר ראות מן ראות ונשע כלומר דברים נפלים וכנשעם הם חכמות נשע חזיון יחשוב של יוכל לקיים בלשר לא ישיג האדם לפנות האבטם חקירות לעקדם וחשיבותם : ובת חלות אימר לא תחשוב שהסכלות מן החכמה קוא דבר קטן פי חזיון אל דבר גדול וחטאת בעבור שסכלות מן החכמה סבה להתרחק מהאלמים אשר דבריםם בו יתקם החיים הנצחיים והסכלות גם כן יגרום לחזק לפשו ולזולת . או יאמר פי מומת איש חולת חטאת וחסרון פי קוא לא יכלם הממשכות פי חס מה שקוא יותר מעצב ויותר מרחוק . ויש מתרשים ותעבה קוא לאדם לפיות לץ ותעבת סינוך נמקום מוכרת כמו ושבת לשיא ולן קוא חזיון הקמות קבל ומתעסק בשיחות בטלות ומקטון מן האדם קוא שיתעסק במא לפות נפשו .

התרפית פ' לשון רשון י'ס תתקפת ש'ס נדת חסדך לעיני מנגד כ'מון כן יקיה כחך צ'ס נדתך אכתמנע
ש'מך מ'סם ש'ל תרצה לפדותם בממונך כ'מון ש'מך פ' ח'ס החדש תחדשי י' או קר' י'ס נדה י'ס
המנות ש'סם נ' נדה גדולה וא'ס נדע ידיו מלמדות תשובה יקיה כחך צ'ס יקיה עליו מלנ' אחר מיעט' אף למר—
פרעו מנדת שחת ונדרש קרפית מן קתרה ש'ס נדה צ' כחך מלמ' קשרת ל' יקיו מלמ' נ'ס כחכה .

או הזמיר שאין ראוי לדס להתרפת מקנ'ו
מן הממון חסדך וכן אין ראוי להתרפת
מקנות החכמה ולקצר בעבודת הש' ית
פ' מ' שקור' מתרשל מקטן הקוון ומק'למית
נשאו נדה צ'ס בעל החול עלו ויקיה—
כחך צ'ס תתקד ידו מנחות חזק מנעו
או שון בהתרפת ש'ל יבחר אדם מקורות
חזקן וכוון ל' לכ' אמיץ לעמוד כנגדו ול'
יתרפ' בחול עלו חכמות ולכן אמר י'ס
התרפת בחול עלך חכמות ול' וימנע לב
אמיץ ולב ט'טח צ'ס לעמוד כנגדו—
יבר כחך ול' תכל בסוף העשן לעמוד
כנגדו ומצאוך בלב רפה וחלש .

הצל לקוחים כל'מ' לצל לקוחים למות
על' ח'ס חסם בכשו וחת

הנמים לדונ' ח'ס תחשך מלמ' על ע'ל זה
אמרת צ'ס כחכה . או יאמ' בלשון צ'ו קל

חאנשים לקוחים וקמטים לתר' תחשך יותם מן הקד' . ט' תאמ' פ' ח'ס יעל על ל'כר ל'מ' מ'ה ל'ולצרה קואת
לח'ל ח'ס קלוח ש'ל ידעו מנעלם ול' ידעו ח'ס קוא ראוי אל ז'ק . או יאמ' ק'ן ל' ידעו ז'ק שתרגל בש' ח'ס
ותאמ' ש'ס קיית יודע קדבר קיית מנעלם : אכל ל' ידעו וקד' ש'ס ז'ק קדבר ולכן לא ק'תלם בהל'תם ותכל
להתעל בדברך מנע ח'ס קנה ל' תכל להתעל מ'ת י' קל תכל ל'טת ונ' : או יאמ' פ' ח'ס ש'ס ק'ו נהר'ס—
תאמ' קנה ל' קיין סטריס שתחיה קעלם חוקה כל שיקיו ח'י'ס מ'ית פ' ח'ס קיין ודעם ל' קיין מנע ח'ס אותם
בש'ס מ'מון . קל תכל ל'טת י' קוא יודע ל'טת נע ח'ס וקוא יד'ן מ'ה ש'כר'ך ופנ'ר נפ'ך מכל דע ח'ס תתק'ת
כשורה וי'ס ל'י'ס מנעס ק'ו מ'ק כנגד מ'ק שתחיה בצ'ק כ'מון ול' תמנע מנעל ומ'ק ח'ס : אכול בני רבש
רא' ל'דס ש'מון ש'ל כל בחכה ק'מוןות המנעק'ס וקע'ר ש'ס כדב'ס ומ'מ'ת וקדומ'ת ל'ס מ'ט'ל'ת

המנעמ'ס וש'טית ק'מ'תק'ס וכ'מון ש'קנה ח'ט'תם וי'סמ'תם כ'ן תחיה ד'ישת חכמה וידעתה ערבה ומתק'
ל'פ'ס פ' כ'מון ש'קמוןות קע'ר ש'ס ק'מון קע'ך כ'ן חכמה וידעתה מ'מון ל'פ'ס ק'מ'ת'ת . וק'ו אומ'רו מ'ק : כ'ן
דע חכמה ל'פ'ס ותחיה מתק'ת ל' כ'אשר ק'מ'ת אשר על ח'כך וא'ס וס'ת ועל'ת ש'ך חכמה י'ס אחרית
ותק'ו ל'ך ש'ל תפ'ס פ' קע'ש'ר והנכ'ס'ס יברחו מן ח'דס . וק'מ'ת תחיה את בעל'ת ול' תפ'ר מ'מון .
אל תארו'ב רשע . אמר ל'י'ס קדש'ת'ל תארו'ב לפ'ק קד'יק כ'י ל'ק'ו ול' תש'ד'ר רב'ע כלומר נכ'ס'ס ב'ת
שקוא ח'מ'ר'בן על פ' ל' תכל ל' וקוא אומ'רו מ'יד פ' ש'כ'ע יפ'ל ד'יק וק'ס—

משלי

[illegible]

בִּיפְתָאם יְקוֹם
מֵיָדָם וּפִיד שְׁמֵרָהֶם מִיִּזְדַּע :

לתקן כל מעשות קן מנה שחטא וקמרה כנגד ה' וקן שירצה ויפייס עצמו כי ישיב אף השם ואף אויבו מעליו
 ויתנה שאתה מכלל אויביו תהיה מן המרדנים אל תתרחרר פי לון חסד והעצובת במו תתחזק את הקוסים אמר
 אל תתחזר עצת מרעש ואל תקנה ברעש כל ואל תתחזק בעלתם כי לא נתן טעם למנה שאמ' שלא
 יקנה בנה שיראה מעצבים שיעלמו וימן ידוע בסוף סוף לא יקנה להם אחרית טובה כי ערשעם יעצרוקיא
 אור עשעש ונולתם דומה זה לאמר זה נצח לא יעונו לשמדם עדי עד וימונ' ב' לא תהיה אחרית לרע שנפש
 קרע תהיה נכרתת כפי חטאה ולא תהיה נרובה ברוב חיים כפפס כצייקים ואל' אמרם כי ערשעם יעצרו כלומר
 ע' אל' אשר קיא נשמת האדם וקיא קני אשר רימוזו לאל באומרים וע' לוק מונח לעל ראשו ועפס ומכס מוסוף
 קעלש ועד סוף יעצרו ויכבה ותהיה בחושך עונת כפי חטאה ונפשו לפרש הפסוק בעצם הכעס כי לא יקנה לו קונני
 אחרי מותו ירא את קובי' ל' שם שראוי לראה מנהש ראוי ב' שירא מקמלך אשר יעלוק עליו ואל' ימלך
 את פ' אל' סקוא נזר ודס כי יעמיד מלכס בחרץ ואל' לא יקנה מוראס יקדנז את זה אבל יראת י' ראוי
 לקדקס לראת המלך ועס קמנעס וק קסדר שמקדמימס יראת המלך לראת השם אל תתחבר ויקה שוטס
 מנזרת ודעקס שוקת או ירצה ועס קמנעס במנעיקס או שוטס מצותקס שקס פועבס על מצות השם י' ו
 וקמלך ועשס כמך כי פתאום כוצה לומר של ידעו ואל' ירנשו קמנעס דבריקס ואיר שפיקס
 של השם יתברך וקמלך מי ירנע יוס טאו וינסות וכנעס

גם אלה לחכמים גם אלה הדברים אמורדין לחכמים היושבין בדיון וגם מורה על הדברים האמורדין למעלה ויזן
גם אלו המעשים נמצאו לחכמים אחרים וחזקו עם המעשים שבת שלמה והם יבטקוים עד גם אלה מעשי
שלמה וקראשון ויהי נכון ואין לשוטים לש טוב לדיון שיצר פעם וישא טכ כל איש רק שיפוט נבדק את עמיתו
וגם בעצמו למעשה לש יחלק סוד לאחד מבעלי הדיון על חסדו כמון שאין לש תכדו פעם במעשה ט השופט ראוי
שיהגדר כאלו לש יצר אחד מבעלי הדיון.

וקבר מקור כמון להכיר אוטר דרשע

מי שקור מטה לית הדיון עד שקור אומד

בגות מסק קנין אל הרשע נדון חתה

מיטבע העולם שבע אדם יקלבו ויבדקו

בסתד חס לש יוכלו בלעי או יקייק לשון

קללם שהמחבר אומד לה יד רצון שיקטקו

עמים בחרבם או בחצ קשתם ויקייק

יקטקו מן ויקוב חור ועמים שיעשו ט נקב

מעלליו אליו בועף מעמים לשמיות

מתחת שמי ולמוביחים יעם קדיני

קדיקים שמוכחים קרשע על שמבקש

מינון אחרים בטענת קרמאוס יקייק מועם

קשע עלקס וברכת טוב פי ברכת של

טובת או ברכת איש טוב שקברכה של

אדם נדון החול ויקייק בה תוספת טובה

ואיסר שירמון בפסוקים אלו של ישא

ח' אדם טע המלך וקן וכסיל ולו יכבד אותם להיות בן האהבה רק ראוי שיצר את בן השואה שהיה השכל לתת לו

ש ששט ט לו מעשט קבוצה וקלל למי שאומר על המלך הכסיל שהיה רשע שקולך בדרת הדיון שפתיים ישק

איסר לקשור אותם עם קטסוק של מעלם קשטתם שישם דברים נכחים ויפחחו לרשע על רשע ראוי שישק אותם

קארס ויזן מי שידע לעשות דברים טובים וישרים לשואל יקייק כושק שפתו שישער אותם ולו יקייק נבאל להשיב

עד שיקייק הדבר נכון בשו או יאמן כשאלם טוען עם חסדו ומשיב על דברים נכחים קטוען עליו סוגר את שו

של יוכל לעשות אותם או יאמן שהמשיב דבר נכחים קור מושא חן בעצם השומע ובראה לש כאלו נשק שטתתקם

כל כך המרוב להם תשובת או יקייק ישק מן ועל שך ישק כל עמי שהתרגו פירש יתון ויאמן בדיון לוין ולורו בפתו

כל מי שרועה להשיב דברים נכחים בעצן של יחטא בשטתו הבן בחון עתלת עמיך ראוי שהבן חון לעשר

מלש כתק בעבודת האדמה שהיה חזק הדיון למחית האדם וומנה מלש כתק וו בשדה שהיה שלך או יקייק לך

בעצרך ולעריך מוחייתך ואחר זה תבנה ביתך קודיעם שנטן קשת חדש כתיקומו ויפשו אין ראוי לעשות בתחלת

ענינו שיש ט קוטלח גדול ואיסו כל כך קכרחי כמון עבודת השדה לערך מחיית ואחר שישטללם ויעשיב יצנה

קשת אל תהי ער חס לל עד שקר ויתקטתה ברעה בדיסוך או יאמן ותתנה אותם בשפתך כעטן בשו

שלוס את רעבו ידברו ויזן וקתתתת מורכב מעשע נשיטם מהבטן קדמם ומהבטן קוסף ויאמר חס

תעב ערות שקר על חסרך תתנה קשטט שישע עזותך ויקייק נפתה בשמעת את דברך

גם אלה לחכמים החר פנים במשפט

בל טוב: אמר לרשע צדיק אחה

יקברו עמים יועמיהו לאמים:

ולמוכיחים יעם

ועליהם תבוא ברכת טוב:

שפתים ישק משיב דברים נכחים:

הבן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה

לך אחר ובנת ביתך: אל תהי ער

חנם ברעך והפתיית בשפתך:

אל תאמר וקפסוק נקשר עמי מה שלמעלה כפי קפדושים שנעשו בו אל תאמר שאעשה לו חזק בלשון כחשך
עשן הוא לאו כאשר עשה לו שקעוד עבודת שקר לבקשת כן אעשה לו גם אם להעז עבודת שקר נשבעו
ואשיב לו כפעלו על שדה איש אימר שיעזי מדרך השדה של איש מעכל של רנה לעזר אימתי וגם עזי מדרך
קצרים של אדם חסר לב של ויגר ועזר אותו והנה עלה קמשועס מנוירת קמוש וחזק וקול לשון

אל תאמר באשר עשה לי כן אעשה
לו איש יב לאיש כפעלו על שדה איש
עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב
והנה עלה כלו קמשועס בסופנו
חרלים וגדר אכנו נהרסה ואחזה
אנכי אישית לביראיתי לקחתי מוסר
מעט שנות מעט תנומות מעט חבק
ידיים לישוב ובא מתהלך

פ רישך ומה סריך פ
באיש מגן

פ

לפס גדר אכנס לפי שקס רחוקים מן הישוב ואין הקיזק מצוי בהם וגם שנעזר גדר
השדה יתיאש האדם מנעשות גדר אכנס פ לא יספיק נשור אל זה ועל קצרים אימ וגדר אכנס נהרסה פ מדרך
האנשים לעשות גדר אכנס לרמיס בעזר שקס קרובים אשר וקרובים להיזק בעזר זה ודרך האנשים לעט בקס
עץ כל פרי וחומלם על ממונם ויכל אדם לעשות גדר אכנס לרמיס מנע שקרס קטן קול בעזר השדה ואחזה
אנכי אימר שראה מה שקרה לעצל ולסר לב בעזר עגלותם וכסילותם ולקח מוסר אל נפשו בהפסד וולת
ואמר מעט שנות כלומר לקחת מוסר ממך שראית לך בעזר שקס מנפידים קשעות זו אחר זו שפ
ואחת בתנמיה ואחת בחיטוק ידיים לשכר בממחה כל שניה מעט ומתוך כך קומין חולף
וקולך לו ובא מתהלך רישך כל אשר ראיה שאם תתנהג אתה כמעשה העצל והחסר לבוקפסיד ומנך כמקומו
יבא עשותך קל כרגלו ויחיש אלך חסרון צמחידות כלבת האיש רובקסוס שידוך עם קדומה
שדו וקמין בהתע גם איסר לפרש פ אימרו מעט שפות ועמר איס סופר שיסטר החכם ממעשה העצל
והכסיל רק היא עצה שמהן החכם לבט אדם של יעשה כמעשה הכסיל והעצל רק קראוי לבט אדם קול שישן
מעט וקול שיכת הללה ויחס מעט וקול שיכת חיוס ומעט חיטוק ידיים וקול מעמד המכוחה כל שניה ונחיות הנחג
האדם עז קעט אס קול עט עשות יפיר ממימ וילך מהרה ומחסורו גב יפיר וילך לו ויקח וכל מעטן וכל
קשמש וסקר לו יקח מתהלך באיש מתהלך שילך מהרה ואס כל חסרון ימלס חסרון בודיות ידיו באיש מגן

קוצים ועל כמון קצמיח מנוירת ועלתה
ארימכותה וחרולס גולס יותר מקמאוע
וקס חדים כקוצים ומנה דאק שעלם השדה
וקצרים כל אחד קמשועס וקול דרך השדה
שלא יעזר ולא יזרע שיעלה קוז ודכר
וכן קצרים של יעזר יעלם שמיר וסית וכל
גב שקגדר מקאכנס שעששים האנשים
לשדו ולרמיס שלא יקו למשל שור ולמרמס
שק נהרסה ואמר החכם פ קול דאק וק
קדר כעזרו עלה וכל אימר לא חרגשת
בענינים עז שראית כך וכך ואמר כן למ
פ איפאס יעמר האדם בחרי חרי עמר
שכל ודואק נשן לו אשר יקרה לשדור
ולרמיס האנשים חסרי לב ואפשר פ נעזר
שקוצר שדה וקצרים שעל השדה אימ וקנה
עלם כל קמשועס כסו טטו חרולס ולא
קוסר ט גדר לפי שמדרך השדות שאין

משלי

גם אלה משלי שלמה. מלת גם מרבה ובשפת החלוקים שעברו מזה הספר לא חזר בהם גם. ואמר הקדמונים
בעל הקבלה כי אנשי חוקיה כאשר העתיקו משל שלמה ובאו למקום הזה ומצאו שם
דברי של חזקיהו לכתוב בעבור שמיו ענוקי ודוחים יראת שמים כגל וראוי להסירם מכאן ולקדשם להם משלם
הנשארם שהעתיקו על זה. גם אלה משלם שלמה כמו הראשונים שהעתיקו אנשי חוקיה מלך יהודה. ועל זה סימך
לכתוב אלה הספר דבר. אותם הדברים

שהעתיקו כבוד אלהים קיה. ומלת העתיקו
פועל יוצא לשלשי שהחכמים ציו להעתיק
המשלם. וקחל קחלק קוח בכתוב אים. פי
העתיקו לשון קנהה והעתיקה משלם אר
לשון טרילדר בלעז. וכן העתיקו חזקיהו.
ויזן שמפרש גם אלה לחכמים עד כאן הם
משלם חכמים חכמים אחרים וכתבו כאן
בעבור משלם ומכאן ולבוא חוזר למשלם
שלמה. וכרחה שהספר קוח לם קיה. כימי
חוקיה מחובר מראשו לסופו. כאשר הם
חלפו כיום רק נראה שימצאו אלה המשלם
כתובי מקנה עד סוף הספר משוורים וקם
אספ המשלם קחלק וחכמים משלם אחרים
בבור אלה וכן כגון משלם המרכבה
ומעשה בראשית והחוקים שאין אים
יודעים טעמים. וכן שלם ישראל אדם מזה
למשלם מזה למטה. ויאם מזה שיבאשו

מקמי אין צריך שידעו בזה שאלתם כי הוא יודע הכל. ובחזק במלכותם שדריך להקוד בדברים כי הם אינם יודעים
רק מזה שידעו. וכן שראוי להם חיים שלם יגלו מהמראות הנטלות שראויים והבריות העלמות ועל זה נאמר על
משה בכל בית נאמן הוא שראוי מעשיטתו ה' באותם מי יום מזה שלם ראה בן אדם. וישעקו חטא במה שאין וראוי
את יי ויחזקא גם איך וראוי מהראות אלה ונתבאר כאלו קיה בחד העלשטם ועל זה קראו בן אדם שלם יתבאר.
ובחזק במלכותם שהם חזקים שיחקרו עששו ויספרו לבל. שמים לרום כל המצאות יגבולם שהם חזקים בתלית
המעלה והאחר בתלית המעלה. ולב מלפס ענוק מענוק
מקפת על עשיטת רבם שמתחדשים בכל יום אין קץ להם רגו סיג קם משוך וחסר כמו כאשר קונה מן המעלה
אין באשר יסיר הערך הסיגים מן הכסף או יבא לו חכל. כדאוי. קע דשע דימנה הדשעלסטיקה מלך לערך
וכסא מלכות לכל של כסף בחוף. אל תתחדד בחזק לטע מלך או אדם נכבד לא תחזיק עצמך בעוה ותחלוק
כבוד לעצמך ולם יקיה לטעין וסוסך נשק כמוהו רק השב בשלל המקומות. כי טוב יותר טוב כשתשב בשפל
שיאמרו לך עלם משתבש כמנחם המקומות וישלך במע האכזים שאתה. מוכר בהם וקם מוכרים אחרים
או יאמר אשר ראוי שער דבר זה מקלן בחזקם סוד מעלה. או יאמר מי שהיה טוב יאמר לך עלם קנה זה ימשיך
מקומו משלם עצמך לפע נדיב אשר אתה מוכרו שאים כל כך חשוב. או יקיה ראוי מבזין כמו אל תראו.

גם אלה

משלי שלמה. אשר העתיקו
אנשי חזקיה מלך יהודה: כבוד אלהים
הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר:
שמים לרום וארץ לעמק ולב מלכים
אין חקר: והגו סיגם מבסוף יצא לצרה
כלי הגור שעלפני מלך ויבון בצדק
בסאו: אל תתהדר
לפני מלך
ובמקום גדלים אל תעמד: כי טוב
אמר לך עלה הנה מרושפילך
לפני נדיב אשר ראוי עינך:

כה

אל תצא לריב כי יבין לך ריב ואל תענה בחרות ויחיה ענין הפסוק אל תצא לריב
מקור מן תנא לריב לא תענה בחרות ויחיה ענין הפסוק אל תצא לריב
ותקיה ככל כחיוך עזר לחד מן המריבה ומה תענה בחרות המריבה כאשר יכלמוך רעך ואיפס שאומרו מקור
עזוי ועצמו אל תצא לריבך תמנה ותחזור לחוכך מן לא תענה בחרות המריבה ריבך ריב אמר

אל תצא לריב מחרפן מה תעשה
באחרית הבהכלים אתך רעך ריבך
ריב את רעך וסוד אחר אל תגל פן
יחסרך שמעך ודבתך לא תשוב
תפוחי זרב במשכיות בסף דבר
דבר על אפניו נזם זרב וחלי כרתם
מוכח חכם על און שמעת בצנרת
שלג בימים קציר ציר נאמן לשלחו
ונפש אדנו ישיב נשיאים ורוח ותנשם
אין איש מתהלל במחת שקר :

דבר עצה בעת שתריב עם אדם לא תענה
במעשה קבלים שיחורו כל טענותיהם
ויספרו נגזות קטועים עמקם וברות
קדוהם דק קריב שלך תריב ותאמר
טענותיהם שיתעלו לך לקדוש לא תגל
אות פן יחסרך כלומר פן האומע יספרו
גלות ממך נב ויחסך ענין חרפה וקלון
כמו חסד קורא וקחרפה שיספרו ממך לא
תשוב אחרת דק תגל ותתפרסם או יא
מה בעת שתפח בנזם אחרים לא תסור
קדוה שדברו עלך בנזם שרפך גם אתה
בנזם תפוחי משכיות שם מנחי הלם
מגד ואין משכיות פדבר מעייר
ונקרא משכיות בעבור שיעבור בן קריאות
תריב ויסקף ואסקה ואין משכיות תפוחי זרב
בשבת כסף דקת חנקתם מחר קורא
קדור קדור על אונטו וקורא משכיות

בענין המשל לש שהדבר של נגל ונחיר וצריך שיהיה ענין טוב מנעמו ענין שיהיה ענין נעירך אל גליו כוונת אל
הכסף כמו זה התפוח של זרב אשר באורו בכסף בשבת דקת קטועים מחר ובשיריה מרחוק וכל ענין טוב יחשוב
קדוה שיהיה תפוח של כסף ובשבת כל בן איש טוב קדוה קדוה טובה יתגדל לו מה שבתע וידע שקורא זרב
וכן משל קטוה לזר נלחם חכמה מועלת דקון ענין הקטועים האפשיים ותען חכמה מועלת בקדוה
קדוה על חכמה נזם זרב כשידמן שיהיה קדוה מוכח קהל או עש חכם וקדוה תקיה לו און
ולקל תפוח קורא דבר נאך למען יוש קדוה של זרב ותבטיט קדוה
קטוה ע כמו שקס מוי קטף כן קבלת קדוה קורא יוש אל קמוח וקדוה כן בצנרת שלג כמו שיערב
לזר בוס קקצר קדוה דומה לקדוה קהל שקדור קדוה ישיב רוח אדם קמוח פטל
לקדוה קטף אל קל כן קדור ישיב נפש קדוה אונט ע נפש עמית טרודק יוצאת יצא ושוב ובנא קהל
ישוב נפש אלקים במה שיאמרו קו או יקיה ישוב מן בשבת ונחת נשיאים ורוח נשיאים קס
קענעם כמו מעלה נשיאים וקדוה קן לש שקס עולים מן קדוה
בדריחמים וחת מילק ואמר שקלש שיתפאר אעסק ואין כך וכך ולש יעשקו דומה לאלו קענעם עש קדוה
שקס על קדוה שלוחי קשש ויקון למטר ואינו :

באורך אפים • באריות אפס • מקדשן מלכדך אפ • ול יקס מלכדך אפ • חמשת יקס נפתח חלל • כלסון
דכח וכדכרס דכס • כ הלסון אפס שקיח דכח כעצמות וזין כה עפס יס לה מן היסות וכעצמה
שקיח תשכר העפס כל שקדכרס קרעס שידכר למושל קדוש • לו אנכע עכח יסכר עכמות קמושל כל שישכר
כעס וכנח שטרת תקע בשטרת העפס • רכש מכלת • חס מכלת דכש שקיח מיתק וסוכ ללכל חסל ממס
מח שקיח דילך לכל • כ תשכע ממס

בְּאֶרֶץ אֲפִים יִפְתָּהּ קִצְוֹ וּלְשׁוֹן רֹכֵחַ
תִּשְׁכַּר גֶּרֶם יִרְבֶּשׁ מִצְאָתָא כָּל רֵיד
פֶּן תִּשְׁבַּעְנוּ וְהִקְאֵתוּ דְּהִקְרַרְרֵלָךְ
מִבֵּית רַעְדָּךְ פֶּן יִשְׁבַּעְךָ וְיִשְׁנֹאךָ מִפֶּן
וְחָרְבוּ חֵץ שִׁנּוֹן אִישׁ עֲנָה בְּרַעְיוֹ עַד
שִׁקָּר שִׁנּוֹן רַעְיוֹ וְרַגְלָא מִזְעֵדָת מִבְּמָרָה
בִּזְרָה בְּיוֹם צָרָה מִזְעֵדָה בְּנֵר בְּיוֹם
קָרָה חֲמִין עַל נִתְרוּשָׁר בְּשָׂרִים עַל
לִבְרַע אִם רַעֲב שִׁנְאָךְ הָאֲבִילָהּ
לֶחֶם וְאִם צָמָא הִשְׁקֵהוּ מִים :

יוקד כמו מערב רבך מנחת דעך של תבנים בה תדיר יותר מדי. ואלעף סקוף רעבו אשר כנפשו. מן יבטע ממך
 בם אך תמנע אל בתי וממסך וקדבה לאוהב של שניא מצאן סקוף לשון מניאום. ואין לשון חיבה כמו גם לרעבו
 ישלח רש יעזק לו מניאום בראות. בפנין וחדב בשקל מקום משיב מנוי וכפטי שיפזן סלג פילל משבר
 הסלמס וחדב סמן פי מחודד יאמר כל איש שיטענה ערות שקר ברעבו באלו מניאום חרב חדק בעט וקורן אותה פ
 הוא תרס לו סימיות ומלת עד במקום הזה שם כמו ערות. וכמוהו לא תענה ברעך עד שקר וגל עד שתתגס בהם
 התרגס סקדוהו ול סקדי. שן רועה מנויל הגופס בשבט ברוך וקחולס תחת אורק ופרשו שטרק. יאמר פ
 קבטחון שיבטח קאדם בליש סאיסו נלימן וסגד ברעשו בעת צרתם הוא דומק אל קבטחון שיבטח קאדם
 פסן רעענה בעת סקוף אוכל שיפגעם קמאכל ויאחזקו כחז חוק מנע שבטח בה. וכן העטן בגל מוערת
 וקיי חרגל אשר מעדו קרפולו וכשיטען קאדם על לא יעמוד בה. מערה בגל פרושו מעצב. וכמוהו לא
 עדק על שחל. מי שמעבר ומסיר בגדו מעל בעת הקור כמו חומץ על כתף שמאחית אותה פ
 קמיס מתקפס אותה והוא מואכו וכן הקור ככנס בעט ומאחית. וכן מי סקוף שר בשירים על ל ברע
 מעשרד קלוגה על לט. ויש מפרשים מעדק מגברי פדים קבגים קבלויס שאינם מהמניס. ויש מפרשים
 מעדק מן תעבד כלם כלומר מי שלובש בגדי מאי כרם ומתפלל בהם ישחית קבג והלכש אין לו קנאס מקם
 אם רעב שוטף האטלפו לס. ולו חקף לס ומיס אלל בכל קבגים שגריך תן לו מי מחסורו

בגדלים נתן סנה למן שאמר כלום זה חסד שהעבד עמו הוא הנקמה הנחלה שתכל לעשות ממנו כן הוא
העבד אל לבו דאנה בריאות שהוצרך לביא אל יד ודואק עבדו בשלמות ופי' אל ידך לשקם ממנו
וחותה הוא שאיבת נחלם מתוך הקיסק כמו לשתת אש מיקוד ויאמ' כן זה חסד הוא לנחלם שאתה חותה וסוף
מן המזרח לתת על ראשו ועוד שהשם ישל' לך באותה מדה שימחול לך וישל' לך טובה תחת רעה צפון
תחולל יוא' שהוא מפעל הכסף מנו' חללה

בגדלים אתה חתה על ראשו ויהיה
ישלם לך רוח צפון תחולל נשם ופנמ
נזעמים לשון סתר טוב שבת על
פנת נגמאשת מדונם ובת חבר
מיס קרים על נפש עיפה ושמועה
טובה מארץ מרחק : מעין גרפש
ומקור משחת צדיק מטלפערשע
אכל רבש הרבות לא טוב וחקר
כבודם בכבוד : עיר פרוצה אין חומה
איש אשר אין מעצר לרוחו :

לך פרושו רוח צפון תמנע קנאס מלמד
כן אותה קרוח מנעש קשול ורוח דרו' מית
שמלחמ אותה ואשון סתר שידבר האדם אל
המושל וירצו כדבן חן הוא השומר תבטל
ותמנע קנאס קנאס מים שיקו' לשוטט
על וימ' תחולל מן חל' שילק' יאמ' שרוח
צפון תחולל חל' לנאס ותב' דוחקו ע' שכלה
שלא ירד על הארץ כן תפד קנאס ופנמ
נזעמים יחילו ויפחילו לשון סתר כל' כשמר
אדם טמס נזעמים לפולר רכל מנע רעמו
בסתר ומנע מנעב קרסלות וימנע אנשי
רכל טוב שבת : זה הסמוק מנעש
למעלה אמר שיהר טוב לשלם
שיכלבו כל אשה מאשת מדיעם וכן
יהר טוב שתהיה לפנת גרופה חלק קטן
מנע שישפך לשלם בנעמם מקיות

בת מדות ועשות מרווחים וידור איש בכרי עמו בבת אחד וברש כנגד פילוק קשמה נאמר אשת מדיעם
כנסת ישראל שהרשעו מנעיקם וקטיט' להבה ובת חבר שת שחברו בה את הנלמים ל' שנה' מים קרים
פירוש למים קרים שמשפס נפח צמח' כן שמועה טובה כאשר תצא מארץ מרחק משיבה נפש המתבשר
והוא קרין בשמועה מארץ קרובה אל' שמאריך מרחק יקח חשקו עליו ויהר ענמ' מעיין גרפש פרוש עטר
ברגלם' מנעית האר מנעבטן קוסף לשון קשיתת ויחברו וזבח מנעית פרוש טעמן ומקור מנעית
שיתצבם קשותם מנעם כן נדיק כאשר ימנע לשט רשע ורמסות וישחיתקו עצמם כל קשותם מנעמו ודמק אות
למנען ומקור בענור כן פקו מנעבדברי חכמה ומוסר' או יח' נר כמו שקמנען שדרט להיות מנעמו מנעש
והוא עתה נרשם שירגשו מנעמו רפא וטיט' וכן מקור מים שדרט שלא יכום מנעמו נשחת להבה מן הססות ושק
למיות מ' אכזב כן קנען בעת שהרדיק נחל מנעב מקור חכמה מט' לשט קרשע' כשיהגבר קרשע על' ל' יוכל
לראות חכמת' אכול רבשו' אפלו קרשע שהוא מתק' לשטל' ל' טוב שיאכל ממנו ויהר מדי' וכן חקירק
ברעות הנבילות וברכ' חכמים נדיק להיות דרך כסד בעטן של יחרוס קנע' ול' להרבת
חקירק כסד נמק שחבר מוין עיר פרוצה כעש פרוצה שכל קרונה לשון אלה היכולת שדו' כן איש
אשר אין מנע לרוחו בשעת כעסו הוא מוק' לכל רע וכל אדם יזק אל

משלי

כשלה בקיץ. כמו של נחיה השלה בקיץ והמטור בעת הקצוד על המעל כן של נחיה לבסיל שיהיה נכבד
הצפור לפי. כעבר שעמידת להיות פודד מקבו ולכס פריסתו פריסתו אפרוחו וטורד שדרט
לפחות מעט. אך הם שם אל קש כן מי שמקלל חברו על לא פגע הקולא שנה אל קנה בלא המקלל
תבא ולקריכו ויש לעת בקללת חס שברא שקולא חס לא תהיה חס תחול גם חול הקולא במקולל ל ידעמי
על אי זה דרך יקיה וקואי מן הדבר הנעמי

כך

ורשם יחשם שקולל מנענע שתיק ככל
 ענין בין על חנם בין לא על חנם כענין קח
 המושלך אשר מדרשם של יסודי חורשת
 חמם חכם שאמר קולת חנם לא תבא
 קול על מדרקתל שקשי יסוד קולל מן
 המקולל באתיק חנם ולש מה שקריל
 תבא טו יחמר כעפר לפד וגו' כן קולל
 שאע"פ שקיח על חנם החול על המקולל
 והזכר זה כפי שימצע חרם מקולל יחריש
 בענין קולל תנשא דום במקולל
 וחיפס שקרל קולת חנם כל קוללות של
 תבאנה מנח חסד וקדוש או כפי חסד
 למעלה דומים אל העצמים קדושים
 הפועלים בעזר וזקיקה למס בהתעורר
 ודקוקתם באל יתבד' שוט לסוס שוט
 כמו שכת ומתג אצלן

ופי' בשבט שיצטרך לפרות ב' קסוס וביצטרך לחזור ב' יצטרך לב' כסילים לפרות בשבט' ויש אומרים
 שמתקבץ הוא המוסס ב' חמור כמו ומתק' בשטרך וכמו שאלו נמצאים לערך קסוס והחמור להדריש בדרך אשר
 יחפץ האדם ב' השבט הוא נמצא לערך חסילים לפרות ב' על ג'ם להדריש בדרך חסילים' אלתען כסיל'
 אם יחרף אותך חסיל אלתען אלתען תהיה טוב אלתען הוא יאמר לך שהוא גדול ממך' ונסן לפרש ב' תדמה
 ל' ג' אלה בשבט השומעם ב' יחסם שאתה כסיל במהו ב' השתקק לכסיל והו קלסו' ויש מפרשים של יענה
 דברי אולת במהו והו אומרו כאלת רק יענה בדברי חכמה והו ב' תשוב ל' אם תשיב דברי אולת תהיה כ' קיל
 במהו שאם ישיב ל' בדברי חכמה ל' ישוב ל' ענה כסיל' המסוק העלן בדברי חכמה שם נעשה ש' אדם אך
 בדבר שיהיה כ'גד ה' ותרתי ישוב לעשות' יאות ולפודי סכלות ב' יהיה חכם בשמו ויחשוב בדבריו קס
 עקר ויטעם אחרים' במקצה דגלם ימנו וקצת את כפה' מי שהוא שולל דברים בד' כסיל הוא מקבץ דגל
 של חסיד הרבה לחור' ולשל לתקן מה ששגת השלח הראשון' ושוהת חסם שחברו ווטף עליו על שלחות
 חכמים ומדבר בדרך העברה כמו שאתה לעבדמים' דל שוקים ימנו דל דל לשון הגבהה כאשר גבהו המקום
 מלאים פסח שהאחת ג'ה מה מחברתה ואינן דומות ו' לו ב' חסיל בש' חסיל שאין דומים בדבריו ו' לו והמשל
 למשל' כדור אבן' מרגמה פונדה בלש שהאבן שצריך בה ל' לשקיים שם הוא שבוותה שעה עומדת לעורק
 ב' סוקן לכסיל כגד חסו של קיימא דל' דרשאו על המלמד תורה לל למיד שאינן קבץ שהוא כדור אבן למרקולס

חוזר עלה. כמון שהשטר בעת שכתוב יקח צד חוחים וזכר ויכח נחם האשים כן הכסיל ילמוד לפעמים משהל
אחד והוא נאות המשל תמיד ידע כי תמיד ומנאיהם לב שומעו או יאמר כמון שהשטר בעת שכתוב
החוח והוא הקוף צדו ויכח נחם כן המשל והוא דבר חכמה יכח הכסיל בעת שכתוב והענין שהוא ישל חכמה עד
שלא ידע בה ידמה לו שיכח ויאפשר לפרש הפסוק כן יאמר הטעמים כי יש אחד ממעט החוחים שמסיר השכרות

בטעמו או בטעמו שם ואולי כמון שזדמן
לפעמים שיהיה החוח המסיר השכרות צד
איש שטר דרך מקרה ויסיר שכרותו ויחשב
מן חכמים כן יעלה דרך מקרה משהל
המשלם או דבר חכמה בעת כסילם ויחשבו
בעת אדם חכמים בעת המשל הקוף וימי
כחוח שהוא ענין צד שטר כן המשל
החומר למטה ענין בעת כסילם לפיכך
לפי שחן ולקח מכחובו ויחזיקו המשל רב
מחולל לו רב מחולל לו קדש נדא
את הכלל וימי וימי כל כסילם
כחכמים וימי אדם צד שטר חכמה ואמר
ימי שטר כותב שטר לכסילם וכותב שטר
לשערים על דת כל שטר ויש דעות על
פסוק זה ואם לא יקח נקשר עם הפסוק
של מעלה יאמר מי שהוא רב ויחזיק ארון
המשלם הוא רשעם וצדיקים כסיל ויחזיקו

חוזר עלה ביד שבו ומשל בפכסילים
רב מחולל כל וישכר כסיל וישכר
עברים: ככלב שב על קא כסיל שונה
באולתו: ראית איש חכם בעיני תקוה
לכסיל ממנו: אמר עצל שחל בדרך
ארי בין הרחבות: הדלת תסוב על
צירה ועצל על מפתח: טמן עצל ירו
בצלחת נלאה להשיבה אל פיו: חכם
עצל בעיניו משכנה משיבי טעם:
מחזיק באזני כלב עבר מתעבר על

ופותן לכל אחד מקום שטר הראוי לו ואולי כסילם קרא השוננים ונעצרים מוידים ככלב שבעל קיאו. אחד
שהקיא יאכל לפי אצל שזיק לו כן הכסיל יחזור טעם שעת לעשות אולת וידע שאלת קיא לו וכלימה ואל
יהיה: ראית איש יותר תקוה יש לכסיל שיש לו סכלות קענדי שיחם נאחרית או יקבל מוסר מופתו ממנו
שתהיה התקוה באיש שיש לו סכלות קטיט שהוא חכם בעיני ואין שאל ענה מנחם לפי שהוא חכם
בפסו שהוא חכם והכסיל שכל החכמה הוא יתחזה אלה וישמע לקול מוריו והמס בזאת ממנו תחת יותר ושם
הפניו אל חכם בעיני כמון שחכמו. או יאמר ראית איש חכם בעיני אין לו תקוה ויש תקוה למי שהוא יותר
סל. ממנו כשלא יקח חכם בעיני. או יאמר כשימצא איש חכם בעיני נקו ממנו שיהיה כסיל ול תקוה ממנו
שיחם: אמר עצל שחל שם ממנו אריות כי הדבה שמוות יש לו אם האמר אל העצל שילך להתעסק ב
נאלתה יאמר לך מפחד את שאמצא שחל בדרך ארי בין הרחבות וכי הכסיל בעיני החכמות
הדלת תסוב צד הוא החקק שנמפתן אשר הדלת סובב עליו ויש מפרשים שהוא רגל הדלת תסובב הדלת
על תרגום שתי ידות תרתי צדיו וכן נמצא בשון המשנה ופענן פסוק צדן הדלת וקובעם כי עץ אחד
ואיך שיהיה חומר כמון שהדלת תסובב קנה וקנה והיא עומדת על קצר ולש תצא ממנו כן הכסיל שוכב ומתפושט
על מטה אכזב ולבן וממטה לא ידע או יאמר שבע הדלת כד קמו והולכים לצד פתח מן פתח מן סוג והעצל
לא ידע לט לקום: טמן. עצל. כלתה קיא יורה או קערה וטמן ידו מפתח קנה וכד פירש פסוק

חכם עיזלי מעשי טעם חכמים ושענה לשון ריסי או רינו לשנע חכמות כחיוק מן שטעם ומעצב ער
קטטה של תבע אלעל כר קוא מכעסו כמי שאוחז באזע כלכ שטעם עלעס זיתר מכל
אבריו ולעס שיכסו על חס' במתלהלה שרשו לקו וקוא כעל ופרשו במתעלס ועמקד וכן ותלס ארץ מערי
שרשו לקו ומשפטו ותלקה ופי' נלחתה ועמקדק ואלס שקאיש שמרמק את רעשו במרמק וזמר
בהלות המרמק משחק את כלומר לא
מנוכח לפיכך וק קחזק קוא דומק אל
קאיש המתעלס או משתטק ומשתגע
ויוקד וקיס חכס ומות ויקיס מנו מוזרי
ויקות טעטת כן איס כמיו ששרשן
באפס עעס' כשיכלו קעצס יכנה קאיש
לפי שקעצס קס סבתה קלחות
אשר נעצס קוא מווקה לפיכך ובסוד קסנה
יסוד קמסוכב כן נעצת של יקיק קערג
נעצא שקוא קסנה ל' ינצא קריב שקוא
מסכט ג' איפשר שמדון קוא תאר אל
קאיש המרבי ולי' אל ישתק כ' על קריב
קיה אומר יחדל קריב אימנס טוון לעמר כ'
כאל ינצא קערג שקוא המעצב מרעס
קאיש שדרט לקריב ישתק ול' יריב כ'
קוסק קסנה אשר נעצב קריב פחס
כמיו שפחס וקוא קחלת קכנה קוא

ריב לא לו: במתלהלה הרהזקיס חצים
ומות: כן אישרמה את רעהו ואמר
הלא משחק אני: באפס עעס תכבה
אש ובאין נרגן ישתק מדון: פרוס
לנחלים ועצס לאיש ואיש מרונם
לחרור ריב:

דברי נרגן במתלהמים ורוס ירו
חדרי בטון: בסף סינים מצפה על
חרש שפת יסוד לקיס ולב רע: בשפתו
ינכר שונא ובקרבו ישיר מרמה:

מוקן למעשות ממנו נחלת דולקת וכמיו שקעצס קס מעשתי' להעשות מקס' אש כן קאיש שקוא נעצב כול ריב ומנ'
קוא מווקן לחרור ריב למנר לעצב ולסכב קריב דברי נרגן עגן קוא שס כסור מן ותרגו כאלעס וקערגס
קס קרעלס שמסכסס טן בע אדס' כמקלמיו
כחער ככש כשכ שמלס שלמק ופרוש קכעב דברי נרגן שמולך רעל ומכנה רעשו כמקלמיו אדס' וזות
דברי קרעלות יורדיס ע' שער מות ל' כשיטתן עלעס נעצת שזין מכות נקלות רק מכות מערות ע' חדרי בטון
בסף סינים י' איש שלס רע וספתת קס חלקי מחמאות ויש שלס טוב ודבריס ל' רען ידעו מן קרע
מק של ידעו ל'ס לעשות אימנס כשזרמן כשיקיק קלכרע מעצקדו וקספתס יקיו כ' עריס כ'ש קמחלקת
וקו תכלת קרע וקוא דומק נעצין ל'רש שקוא ד'ר שזין כ' מימס וקוא מעצפה מכסף סינים שקוא ויוף קכסף ש'ס
קכעי קוא ל' יושל ול' יכל ול'ס ז' ק' יקיו דולקי כ' עריס ואס יקיו דולקיס מעצן קרדיפה וקסנה כמיו כ' דלקת
אחרי יקיק עמיס שקרא שפתס דולקיס קספתס של ידעו נעציע קריכרע ישתקו וקרא אותס דולקיס כעצב
שקס רעו ז' את ז' וקסיע ז' את ז' וזמר כ' כשיקיק קלכ רע כ' עס וקפה שותק ואימס מרלח רע קוא דומק אל
קכרש שזין כ' מימס וקוא מעצפה מכסף סינים ש'ס קיות כסף סינים יחשט בע אדס קיות כסף כ'כר וכן ז' א'ע
שקוא מוויף מעצט שלט רע קוא מרלח כ'תקית רע' בשפתיו י'מ שקסועל מתער דעיו וכל אדס ל'ע מחשבת
ויותר כטן ל' כ' נכר קכר קכר כ' כ'ת חלקות יקיק מתכבד קסועל ש'תק דעיו כ'אוק

כי יחנן שבע איש שבע דוק וקדשה מנחם בחסן שבע וכל יותר משבע תכסה שנאה מנחם שס
מגורית קנחש קשיאט לשון פועי וקסתה תתכח קשנח כלב קשנח
שקוף מטתה את חטרו ונחיאם כחוקב כחסתת דבריו לכן תגלה רעתך בקהל שיחא מפרסם בגלוי במדותיו קדשו
או יקח פרושו קדוירק קבגורת עלי לטא תגלה בדרך קהל ועדק ימך מנחם לשון שמממה יאמר מי שמכסה רעתו
ואורב לשטרו לשטא עליו חורב ושמממה

כי יחנן קולואלתאמן בו כי שבע
תועבות בלבו תכסה שנאה במנחם
תגלה רעתו בקהל כרה שחרת בה
יפול וגולל אבן אליו תשוב לשון שקר
ישנאד כיופה חלק יעשה מרהה
אל תהלה לביוס מחר כי לא תדע
מה ילדיוס יהללך ורולא פך נכרי
ואל שפתך כבד אבן ונטל החול
וכעס אויל כבד משניהם אכזריות
חמה וישטתא ומי יעמד לפני קנאה

קסס יגלה רעתו בקהל או יאמר המכסה
במנחם שקוף שואת חסך קדש קסמי
לקנח בסוף קנח מנחם רעתו בקהל
שקל יטרו ט שקוף רשע בורה
מנח ט יטק איס טר פי אנס
שחופר גמץ לשטל ט חטרו קוף יטל ט
בראונה טרך קמין וטל אכן לפות אחרי
אלו תשוב אותה קאכן ט קסס יטינה אלו
פי אחר כלומר קדעה שקוף חושב
תכחינה אלו או יקח וטל מנח יאמר וכן
ראים שקאיש שקוף מנח קאכן וורק
אותה למעלה שתשוב אלו לשון שקר
דכו קוו תמורת קאלף

למד קטעל שקוף כמן דכא ויא שקוף תאר
לחיד בקל נב ומדחה סס בקל משנה
פי מי שקוף דכא וטל רוח שונה לשון שקר

ושנא פה דובר חלקות אשר יעשה מדה לנחות אחר בדבריו או יאמר קאיש שיש לו לשון שקר קוף יעמד ק
קשק בעטור שקוף ישנא קאיש אשר חפץ דכאס כלומר קמנדוכאס בשכתי ומי שחלקו מנחמות פו ואין
מוטח בעלי קמנע שים קרעס גרס לקס שידחו מדרך קחיים אל תהלהל אל התפאר קינס במה
שאתה עתיד לעשות למחר קן בעטן קכדקה שתאמר ותדע
לדקק למחר קן בעטן סחורה קן בכל דבר ט לא תדע מנה יאדע לך למחר ולא תוכל לעשות קדברים
ואמר ילדיוס על דרך קרחבת קלשון כאלו קימים קרות ויטלזו קמקרים יהללך ורולא פך יספר
שבחך ורולא פך איך כטור לאנס כשיסטר קוף בשבחיו או יאמר
אתה קאיש קמתהלל בשך מנה לך לקתהלל בדברך וסוף שיקלך אחרים ואין ערך שתתהלל אתה בדברך
וכן ידעת פ יקלך קסוכרים ומנה לך שיקלך שטתך ודעתם זל אמרו יקלך ורולא פך
בובר אבן טכר יס לאבן ונטל יס לחול כלומר סבל ומנחא שוכל אנס על כתפו ולסטרל אותם
אך כעס שים לאויל בעת שיכעס קוף יותר כבד וקסל לסטרל מנע קמנעיים קסוכרים
אכזריות חמה אכזריות גדול יש בעטן קחמה וקעטן שקחמה קיא אכזריות גדול ועס כל זק יוכל קאנס
לעניוד לסעק ואס לא סוכר וכן קאף גרס שטף גדול ועס כל זק יוכל קאנס לעניוד כנגדו
אימנס קקנחא מי יוכל לעניוד לסעק קודיע שקקנחא קוף קדבר קדע על כל

טובה תוכחת יוֹתֵר טוֹבָה הִיא תִּתְּנָה שִׁוּמֵי אֶדָּם אֶת חֲמִדּוֹ בְּגִלּוֹ וְיִתֵּן מוֹעֵלָה לִּי מִן הָאֲבָבָה שִׁיֵּאָבֵב אֶת
וַיִּקֵּה מִכֶּסֶּם פִּשְׁעוֹ וּמִסְתַּרְסָּם שֶׁ עַם תִּתְּנָה יִשְׁאָלוּ לִי עַד וְעַם הַסִּתְּרוֹ פִּשְׁעוֹ בִּרְסָה לִי שֶׁלֹּא
יִשׁוּב מִקֶּסֶם אִם אִמֵּר טוֹבָה הִיא תִּתְּנָה קִמְעָה בְּזִמְנָה שֶׁהִיא נֹחַה מִן הָאֲבָבָה שֶׁהִיא נֹחַה לִּי בְּלִי כְּלָמַי שֶׁתִּהְיֶה
סִתְּנָה אֲבָבָה מִסִּתְּרָה לֹא שִׁתְּנִין לִפְשִׁאֵם אִם הִיא תִּתְּנָה רַעַח נֶאֱמָרִים פִּצְעֵי אֲבָבָה הַטֶּעַם שֶׁמִּפְּנֵי פִּצְעֵי
הָאֲבָבָה וּמִסְתַּרְסָּם שֶׁ לִּטּוֹב יִכְמוּ וְיִשְׁחָמוּ .

וְעֵצָה וְדַבָּר מִן נְשִׁיקוֹת הַשֹּׁאֵל כְּלָמֶיךָ
שִׁוּיוֹן הַנְּשִׁיקוֹת יִתֵּן מִמֶּנּוּ שִׁוּעָל . אִם
יִאמֵר שֶׁ הָאֲבָבָה יִקְוֶה הַפִּשְׁעִים שִׁפְשָׁפֵם
רַעַחוֹ כִּי לְשׁוֹתוֹ פִּשְׁעֵם גְּדוּלָּה וְנִלְמָס
עַל דֶּךְ מִסֹּת גְּדוּלָּה וְנִלְמָסוֹ וְלֵךְ שֶׁעֲשָׂה
גְּדוּלָּה וְקִיּוּמִים לֵךְ מִן הָאֲבָבָה אֶת
רַעַחוֹ כִּפְשָׁו פִּשְׁעֵם הַסִּתְּרוֹ וְנִלְמָס
וְיִנִּי שֶׁל יִאָבֵב אֶת כָּל כֶּךָ יוֹשִׁי אֶת
תִּתְּנָה קֶלֶם נֶפֶשׁ שֶׁבָּעָה תִּסָּם כִּמּוֹן
תִּנְיָאִים יִאמֵר שֶׁ
שֶׁהִיא שֶׁבָּעָה לְשׁוֹת מִן הַמִּאֲכָל
וְקִיּוּמִים אֶת הַפִּשְׁעִים וְקוֹרָא קִמְעָה מִכָּל
לֵב לֵךְ יִעָרֵב לִי וְיִנְיָאִים אֶת אִמֵּם קִיּוּם
קִרְעָה בְּעֵצָה רַעַחוֹ אֶת הַדָּבָר שֶׁמִּדְרִיט
שֶׁל יִאָבֵב יִקְוֶה בְּעֵצָה מִתְּנָה וְאִפְשָׁר לְשׁוֹת
תִּסָּם יִנְיָאִים עֲמִים בִּלְעָד לֵךְ דֶּרֶךְ
עַל הַפִּשְׁעִים וְלֵךְ יִשְׁאָב אֶת לֵכֶם בְּצִפּוֹר נִוְרָדָה מִן קֶלֶם לִפְנֵי מַחֲיִיתָה וּמַחֲיִיתָ בְּעַם כֶּךָ קוֹרָא דֶּרֶךְ שִׁיקָה
קִדֵּר מִמִּקְוִיָּה אֶת אֶת לֵךְ רִיחַ מִעֵץ
וְשִׁתֵּי אִם יִאמֵר כִּמּוֹן שֶׁהַפִּשְׁעִים קוֹרָא מִכָּן אֶת הַנְּסִיעָה וְאֶת הַנְּסִיעָה וְאֶת הַנְּסִיעָה לִכְזֹד מִמִּקְוִיָּה
וְכֵן לִפְנֵי הָאֵד שִׁיטֵּן לֵךְ הַנְּסִיעָה וְכֵן מִן הַנְּסִיעָה מִקֶּדֶם שֶׁתִּפְּקֵן לֵךְ דֶּרֶךְ קִרְחֻקָה וְיִשְׁאָב אֶת יִטְוִן תַּחֲסוּת
בְּעַת שִׁסְעִין הַפִּשְׁעִים הַזֶּה וּמִנֵּה הַסִּתְּרוֹ שֶׁאֵשׁ יִלְוֶהוּ שִׁבְּן וּבְטָרָה שִׁמֵּן הַמִּוֹד וּבְטָרָה הַסִּתְּרוֹ מִשְׁמִיחַ
לֵךְ שֶׁל אֵד בְּשִׁלֵּל הַרִיחַ הַטּוֹב וְעֵצָה רַעַחוֹ הַנִּלְמָס תִּתְּנָה
שֶׁהַשִּׁמֵּן וּבְטָרָה יִשְׁמַחוּ בְּלֵב כֵּן הַשִּׁמֵּן לֵב הָאֵד הַמִּתְּנָה שִׁיקָה לֵךְ מִחֲבָרָה רַעַחוֹ וְכֵן הַסִּתְּרוֹ בֹּהַ וְיִאמֵר
מִנְעָה נֶפֶשׁ לֵךְ כְּלָמֶיךָ בְּעֵצָה הַטּוֹבָה שִׁיטֵּן בְּכָל עֲשִׂיתוֹ רַעַח וְרַע אֲבִיךָ מִי שֶׁהִיא רַע אֲבִיךָ כָּל יִמּוֹ וְלֵךְ
רִימָה וְכֵן הַנְּסִיעָה יִהְיֶה עֲנִיךְ אֶת תִּתְּנָה שֶׁ לֵךְ תִּתְּנָה
בְּלֵב לֵךְ יִסְפִּיק לֵךְ לִעֲדָהךָ דֶּךָ יִהְיֶה לֵךְ מִן הַרְעָה שֶׁיִּשְׁעֶךָ בְּעַת צָרָתְךָ שֶׁ לִפְנֵי מִיךָ אֲחִיךָ וְאֵם לֵךְ
יִהְיֶה לֵךְ רַעַח לֵךְ עֲנִיךְ אֶת הַשִּׁמֵּן אֶת הַשִּׁמֵּן וְיִתֵּן טוֹבָה תִּתְּנָה לֵךְ מִן הַשִּׁמֵּן שֶׁהִיא קִרְבָּה אֶתְךָ בְּעַת צָרָתְךָ מִן
מִנֵּה שִׁיטֵּן לֵךְ מִן הָאֵד שֶׁהִיא רִחֻק מִיךָ בְּצָרָתְךָ חֶכֶם בְּנֵי וְשִׁמְחָה לִבִּי הַכֶּעָזִי מִן הַבִּטָּן קֶלֶם וְכֵן יִהְיֶה לֵךְ
בֵּן מִשְׁכָּל לֵךְ אֶתְּנִים מִיָּד שִׁחֲרָפֵה וְכֵן לִפְנֵי
אִשְׁכָּם בְּכָח חֲמִיקָה אֵם לֵךְ אֶתְּנִים מִלֵּב ע

טוֹבָה תוֹכַחַת מִגִּלְהָ מֵאֲהָבָה מִסִּתְּרוֹת:
נֶאֱמָר פִּצְעֵי אֲהָבָה וְנִתְּנוֹת נִשְׁיָקוֹת
שׁוֹנֵא נֶפֶשׁ שֶׁבָּעָה תְּכֹס נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ
רַעַח כָּל מִרְמָה וְכִפְשָׁו: בְּצִפּוֹר נִוְרָדָה
מִן קֶלֶם אִישׁ נִוְרָדָה מִמִּקְוִיָּה: שִׁמֵּן
וּבְטָרָה יִשְׁמַח לְבוֹמֵת קִרְעָה מִעֵצָה
נֶפֶשׁ: רַעַח וְרַעַח אֲבִיךָ אֶת תִּתְּנָה וְכֵן
אֲחִיךָ אֶת תְּכֹס בְּיוֹם אִידָךְ טוֹב שִׁבְּן
קִרְבָּה מֵאֲחִרָה וְכֵן: חֶכֶם בְּנֵי וְשִׁמְחָה
לְבוֹא שִׁיבָה חֶפְצֵי דָבָר:

ערום ראה כשיקח רעה בער או בדרך מי שקח חכם יסתר של ילך במקום הקוץ עד יעטר ועש יאנשי פתח
וכסילם עבדים באותם הדרכים יקיו בעבדים קן בעפס קן במנוש ואפס שקרא ערום במקום
קוץ קמנץ בחזקת משכמי הטכסם שראק חסר צור על השחמת ער או גלל קוץ יברח מעס א מקום אחר
או יכח אל מוגל עש שם יאונץ קח בגדו מי שיעשק ערנות ליש זר או שקפסיד ממנוס ועשק חוב בעטר סנת

נשים נכריות ראו קוץ שיטאו לבת
לעס טטטו ואם ימצאו לו דבר אחר
יפשו את בגדיו ויקחוס בעטר קחוב ופי
חלפו קח משטמו מברך רעהו מי
שמברך רעהו כחשכמו ואין
לם עמו קלל תחשכל למברך וימ
קלל תחשכל מטט שקרואים וקאומעס
כשקרואים שמקאלס ומברכס את זק יטאו
לספר בגדות בראותס אק מתאמן לספר
בשכחו וימ אות בעטן אכ סנאי שנתאכסן
אזל בעל קבית ויברכו וישכחו במאכלס
טוטס וכחסברת טטס יפות וכלס ט
קאומעס לתארח אזל וואת קטרה
קאל תחשכל ונכון לסרש נמה שאמרו
דול כל קמות שלס לחטרו קודס שיתגלל
פשא נמה וקרא כשימשס לטחו וזק
קטבוק לבריקס יקיה מברך מנו ויברך

ערום ראה רעה נסתר פתאים עברו
נענשו: קח בדרו כי ערבו ובער
נכריה חבלו: מברך רעהו בקול
גדול בבקר השמים קללה תחשב לו:
רלף טורד ביום סגריר ואשת מדונם
נשתוה: צפנה צפן רוחו שמן ימינו
יקרא: ברזל בברזל יחד ואיש יחד פני
רעהו: ניצר תאנה אבל פריה ושמר
אדניו יכבד: במים הפנים לפנים בן
לב האדם לאדם:

ינעב שאור בלג רלף טורד רלף שם מנוי דלפת נסאי פ טפה סגריר שם כפול קלמד מנוי סגר בעת שירד
מטר סוקר שכל אדם נסגר בתוך בית ויקרא רלף טורד בעת של יפול על מקום אחד מיוחד אל אחת קנה ואחת
קנה או יקרא טורד בעטר שיטריד האדם בפולת עלו ואמר שקדלף קזק בום סגריר שוק אל אשת מדייטס
של יוכל אדם לפוח בשית מטט מדייט אשת וכמו שקבסס מברש קאיש מעשת כן אשת מדייטס מברשת בעלם
ומרחיקת מעלם מרוב שאוועק או יאמר שאשת מדייטס קיא קדלף קטורד שקוא ל יפול במקום מיוחד רק
יטריד מקומותו אחת קנה ואחת קנה כן עטן אשק קווע ל תעמוד ברכת קבית אל טעס כחץ ופטטעריחות
צופניה מי שירכה להשנה ולקסיתרה כאל קוא רוכה לטפן בדוח בחוטטו של יוכל לצפן וכשמן קמור
שיס לו ריח טוב כשקוא בינינו ל יוכל להעלמו פ קוא יקרא וכריו וזיע מקומן ל יוכל אדם להעלם
אשק רעה פ קיא מכרות ומודיעה לבט אדם את סלותה ברוע מעללה ברזל בברזל יחד מעטן יחדו וגס מעטן
חדוד יאמר ברזל בברזל יקיה מיוחד שיתחדד זק עס זק וכן האדם
טט לשון כעס וחמה או יאמר שקאיש יבן ויחכס בסנת רעמו ולפי עו ותקנה לך חצר גוצר תאנה פשול
קתאטס איס כשאר פרות שח אל בזק אחר זק וקאמר קתאנה יאכל קפרי שיתגל וכן שומר אדונו ועשק
רעמו האדון יכברו ויאכל פרי מעליו במים קטטס כמים קלל קטטס שאתה מראק לתוכן קס ותבעתשנעש
לפני הכראין בתוך קמים יותר מקוטטס מנימק שנראק בעראק של וקטת כולל קאדס באדס חטרו לשמה שאדס
ידעשחטרו אוקט קוא אוקט

משלי

שאל ואברון שאל הוא מקצר שלעולם שאל ואומר חכמה ואברון הוא חסד החיות או גמיע שאל
הענינים לא ישתעלעלם וכן שאל האדם לא תשכחנה מקציע העולם וקוצר קטנים בעבר
הקס קמחור ומענינים הדבר אל קלב וקלב חומר אותם על דרך כל אשר שאלו שאלו לא חזלתי מקס
מצרף לבסוף שם כל שערשן ט הכסף וטר לוקב לוקב

כלם חלו והכל שם יבחן האדם הוא לפי
מנה שיספרו בשכחו ויקל וקו האכשים

אויאמר ואיש לפי מנה שפירא מנמו
שקוי יקל עמנו שאם תראם שיקל
עמנו תדע שקוי חסד ואינו צדק שלא
קוצר אל השלמות אם תבתיש את
האוי מכתש מן

כתש וקוי חכל סתשין טקבר וזולת
פשוט בלש: הריפות חטים כתשות מן

עמודי שמים ידוטע ועל שרשו על קוי
יד קמקשת: ויש מפרשים שיכתשת

הוא חכל שנקרא פח או מורטיו ובלשון
חכמים חסידא ועל טכח פשוט בלש על

שם שמעלן אותו ומפן ט המיד: ופרוש
הכתב חפ הכתש את האוי בלשון חטים

סתשין אותו להסיר קלפתו וזו היא
תקנתם לא תבור קלת אולת כיון שאמר

תחת גערה במפן ידועתדע: ראוי שתדע ושתפרט פח צאנך אתה בעצמך ולא תתקל כל בטחוך בד אחרים
ושים לבך לסוף עדי צאן ואל יחשוב אדם בלש פיל בעשר נכסים שיש לו ועטן הכתב

שאין עשר גדול לאדם ומתקיים שמו כיון בהמך דקה ואמר דבשמו בעשרות צאנך שמתעשרות בעלפון
כי לא לעולם לפי שקציע העולם לא יקו קיימים לעולם אל האיש שקומעם משקעם ולא יתקיים לעולם

אוצר האדם וגם כור הגדול גם כן גלה חצר חצר קוי עשב ועטן חסוק דרך משל
על עשרו של אדם שיסמך ויבדח מנמו כיון חצר וקדשא שיהא נראה ופגל בעולם ויטא עת וזמן שיהיו כלם

ונחשם העשבים ולא ימצאו בעולם כיון שמוות חזמה: כן יקרה עת ופגל לעשיר שיססיד ממנום לבן יוקדמו
לקמות צאן ונקר ט מנס תבא כל פרנסת האדם וכל גרשו: בבשים ללבושך מנזות חצר תכל לעשות

בגדים לבושך ומנמי העתדים תכל לקמות שדה: ויש
מאותם דמים עתדים: או יאמר ידועתדע פח צאנך שית לבך לעדרים וכן ראוי לך להתקן על חצר ועל

ענב השדה לטור מנס בעטור הבחמות וכן כבשים לבושך כלומר דרך אתה לקח גם כבשך לערך מלשך
ושכר קשדות ומעתידים כלומר לתחכם על העתדים על הנדבים להשאר מנס לודע ועל הדאויים להמכר או

לשחוט אותם לערך חפץ: או ידע במחיר השדה עתדים וגו' מעתידים שתאכל בשדס ותמכר קשדות

ודיחלב עוים כמון די מחסורו כל יספיק לך דמי חלב עוים לפי שחקך ולפני שאת אשחק ונפרותך ממני חלב
 תכל לעשות הכל וכל אלו הפסוקים אינורים על קאדש למ שיתנהג במדת הענוה והשפלות ואל ירדוף
 השדרות והנבולות כה שדרות נכחות מינפן והענוה מינפאת עדי כסד ונבולת גסו ואין חודף גסו מדע ואין
 מי שירדף רשע במסו בדרך ורדף אותם קול עלם נדף וכדפד שקול יוסכלגמח כן קצדיקים שוכנים בטח

ודיחלב עוים ללחמך ללחם ביתך
 וחיים לערותך גסו ואין רדף רשע
 וצדיקים בכפר יבטח בפשע ארץ
 רבים שריהובאדם מבין ידע כן
 יאריך גבר רשוע שקדלים מטר
 חסר ואין לחם עזב תורה הללו רשע
 ושמרי תורה יתגדלו : אנשי רע
 לא יבנו משפחה ומבקשי יהוה יבנו
 כל טוב רש הולך בתמו מעקש
 דרכים והוא עשיר

ואין מחסור או יאמר בעת שתראה אנשים
 יבסו ואין מי שירדפם תדין שכל אחת מהם
 הוא רשע ותדין שיקיו צדיקים בעת שכל
 אחד מהם יבטח בכפרי בפשע ארץ
 בפשע עם הארץ יבטח
 שריהובאדם זה יבטח וזה ילקה וזה יבטח
 מינוס ועצ בעת שיהיו מנהיג קרבים יבטח
 קאחד חלף מה שירדף קאחד ולפעמים
 יסמך זה על זה כהנהגה מן הקנהגות עד
 אשר בעטור זה תהיה קשחת העטור
 ואחריה ובעטור אדם מן וידע דעית
 שיקים בעד העטור נחמית ובתאמת יארי
 אף קשרי כ יקו ל לוקח ובעטור אהבת
 ימנע מלהרע לעם ויא יאריך שלמים
 וטוב וטוב למר כ יאריך ממילת ומלכות
 בתאמת ודעתו ואל ימנע אדם בעטור
 גבר רש קאיש שקול רשוע שקדלים

כמוהו כיו שיעשיר ויקום חילו ל קרויח מחומה כה קון שיקנה אדם עד העשק ל עצמו ודומה אל קמכר בסוחר
 שאעל שדרך קמכר הוא לוציא לס מן הארץ זה קמכר בעטור קיוח כוחף סכסל כחוזק לא יעשה תועלת באומה
 ששוקף ודוחף את קורעם ועקרים ממקומם וכן מי שקול רשוע שקדלים אפס שדרך קטית קממון לססר קרש
 נהיות קממון נקנה על דרך העשק לא יעשיר בעליו עזובי האנשים שקס עוונת תורה עינתם קתורה נהמת לסס
 שיהלל רשע ובעלותו כהס קיו מקיימים דברי תורה קיו מואסים קרשע וקצים כ ובעלותו אומם האנשים
 שקס נהפך שמומרים קתורה ומעלה ל די שקס ל יקלו קרשע אל שקס יתגדלו לסס עס עוונת קתורה קממון
 קרשע או יאמר יתגדלו רשע עמון ונמחלש ואיפשר לעמ כ עוונת קתורה יקלו קממון וקן וכסיל ומלססו ויקו סל
 אל קממנות אומם שומרי קתורה יתגדלו במלך וקן וכסיל ובעשס אחריו אנשי רע האנשים קמוטבעס על
 קמעק קרע לא יבסו קמפס כל לא ימנע בעלותהס דבר קולך עד קצק וקמעפס דק יתגדלו על פ
 תאותם וקאנשים קחשוכס קמנקס ל קממנות ל ליהקס כפ קיטולת קס יבסו כל כל מה שיעמך לססן או יאח
 קרשעס ישתלעו בעשיית קרעולס יבסו לאחרייתם כ על כל קמעשיק יבאס קסס למשפס ומנקסי יא יבסו כל קצק
 וידע כ על סובוטל רע יסולס גמולס ויא לא יבסו קמפס לקוד עומק קדין שיעל למת ומנקסי יא יבסו ויבסו כ
 עט קמעפס כיו של יבסו בעדיקס טוב טובאיש עט שילך בדרך תמיו מימי שקול עקס ברכו וקול עשיר
 וק אקוב בעש קסס וק סמאושד נקוק שקרש קוק יעשיר בשסל מעשיו וקעשיר יתרוש בעטור עקסאס

נוצר תורה קק שקוף מן מוצר התורה ואת דרכה ודעה ואלה הם האוכלים באר דרך בלעפות והמתחר
עמקם יכלם אבו שקיה ראוי לשפחו בבערות של יכל לרי כר וליפאר שקרא דעה ואלהם האדם קמ
אחר תלוות קמק קמל אש ואמר שקאדם קממשך אחר תלוות עמקת יגרום כלמק אה קמל שיעמדו אה
קמק ותלוותו מרבה הונו מי שידנה ממנו טרבת שיקח מן קמקם נהלוות ממשו קמס לשם אה יחון
על קמלם וירחם עלקם יקכז אות קמקון
פ קמק יקח פקדון ממנו ויפקדונו כד
אחר שידחם על עמיו ואל יקח רבת מקמס
או קדשות שומען על שקוף מתעשר
ופוטלן ממנו וכו' ב קמקם ומקמס
קדמס וו קמק חטבת קמלם כך פקדו
תבומא מסיר חסן מי שחיו דונה
לשמוע תורה וחכמה ומוסר
בם תבומא ידנה קמס לשמעה מדק כד
מדק וקמק תענה למע יח יחל ל די שקוף
נתקטטעלעו קמקנות נקמסות אה
אפי תבומא תענה ב תבומא תהיה מן ק
קמפה ולסון משנה ימים מי שמקמ
ימים ומקמס נדך רעבאות
קמקת אה כד ויחפרקו יכל כמקד
יפעלם קמק חסב לאה כפס קמקם כמק
שכח קמס מלם אמונה כוזבת ודעת כלה

נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכלים
אביו מרבה הונו בנשך ובתרבות
לחונן דלים יקבצו מסר אה שמע
תורהם תפלתו תועבה : משנה
ישרים בדרך רע בשחותו הוא יפול
ותמימים ינחלו טוב חכם בעיני אה
עשיר ודל מבין יחקרנו בעלן
צדיקים רבה תפארת ובקום רשעים
יחפש אדם מכסה פשעיו לא יצלח
ומודה ועוב ירחם

אמנת וקוף יענש בעמך זה ויכחל עמקו כהמל קמקא שיעשו קמקם אה דעמיו אהם קמקמקם אה ידע
למעל קמקם אהם ולוואתם יכלו קמק שקוף טוב כמקמל קמקן לרי יח חכם בעמק קמקם כמקם עמקו חסב
פ כל ממשקו יקיה כמקמא וקוף חכם בעמק יאמר כד יח עמק וו
שיקיה ממן קוף יוכח עלו חרסת ויראקו פ אינו חכם על דרך אמנת כמקם חסב בעלמין כמקם בעת קמק
קמקם על גדולתם שיעמק קמקם על פקם תרנה תפארת כל שיקו פעלות כל איש כמקמל ממשקו
ורעיות אהם כקום קמקם כל כמקמל אה ממשקו וקמקם כמקם על פ עמק יחוסם אהם
כמק יחוסם קמקם קמקם ואל ימקאו אה כמקם קמקם יתמל עלקם ויחפשו אה יחוסם עלקם ואל
שיכחו כמקם ממשקל קמקם ואל יקיה ממשק מן קמקם כמקם כמקם אה יאמר פ כקום קמקם לישול
נדך לאה קמקם של יעמק כמקם קמקם ויחפשו כמקם מלסון כמקם של יוכר שחם יוכר יעמקו או
יכריתקו מן קמקם מכסה פשעיו מי שקוף ממשקו ומקמקם פשעו ואל יתקם עלקם ל יכל כדמיו או ל
יכריתקו מן קמקם פשעו כד קמקם גלוות ויחפשו למקם כמקם ל ידנה ל יספח
פשעו אה קמקם ממשק אהם ואל יכקם קמקם עלקם אהם מי שקוף כמקם פשעו לפט כמקם ויחפשו
פשעו אה קמקם ואל יסוב לעשותם קוף יכוס או קוף ראוי שידחם

אשר יאדם מפתח תמיד מעצמו שעה ושעה השונה ומתרחק עליהם וגם מפתח תמיד כל מעשיו ואינו מתקן ונכסח מתוך שקוף מפתח לו יכעס עצמו ויכעס מבוך ומקשה לו של יפתח מדבר ולא ירא קאחזות יפול ברעה שחשק ונשות או ברעה קבוצת על ויהיה מפתח פעל ויזל לב ארי קוס סוקק יגדור סוק על יכר שון מרדן וקלר יאמר כחרי קוס וכיב סוקק שטורשם כל אשר ימצאו כן מושל רשע על עב

אִשְׂרָאֵל מִפֶּחַד תִּמִּיד וּמִקֶּשֶׁה לָבוֹ
פּוֹל בָּרָעָה: אֲרִי נָהֵם וְדָב שׁוֹקֵק מוֹשֵׁל
רָשָׁע עַל עַם דָּל: נִגִּיד חֶסֶד תְּבוֹנוֹת
וְרַב מַעֲשִׂקוֹת שֶׁנֶּאֱכָצַע יֶאֱרִיד יָמִים:
אֲדָם עֹשֶׂה בָדָם נִפְשָׁעַד בּוֹרְנוֹס אֵל
יִתְמָכוּ בּוֹ: הוֹלֵךְ תַּמִּים יִישָׁע וּמַעֲקֵשׁ
דָּרָכִים יִפּוֹל בְּאַחַת: עֶבֶד אֲדָמָנוּ
יִשְׁבַּע לַחֲסוֹמֵר דְּרָקִים יִשְׁבַּע רִישׁוֹ:
אִישׁ אֲמוֹנֵת רַב בְּרָכוֹת וְאֵין לֹחֲעֵשׂוֹ
לֹא עֵקֶה: הַכֵּר פֶּנִּים לֹא טוֹב וְעַל פֶּת-

כל אשין לפס עשורים שטורף ונחל מקום או
 שטעבן שמהימנה בארי והשקיקה בדוב
 ושטמס לשון נענקה. או יאמר שמו ש' פחדו
 האנשים ממארי פוקס ודוב שמהימנה ש' כן
 דרבן המיד כן יירא העסקל מנימואל רשע
 ודימוז לעז מתחזק שטעלט מוא מושל רש
 ולכחות השכלות ששם עם כל ובעלך היצר
 נגער בכחות השכלות ויחידים כמין ארי
 פוקס. נגיד חסר ודב תאר מפתעל הכסל
 כיון על כל רב שית שדווגול
 וזה הסקוק דבוק עם חסונה עלו והטעם
 זה הינואל מרשע ומוח נגיד ומענה כל אשר
 יקיה רב ממשקות שטעשק קדלס ונזיר
 מנימוז מוא חסר תבנות ש'ין בו חכמה
 ותבונה שאין מותן לה שדשעת תכריר
 מלכות אך כל אשר הוא שונע בעז ומתקנה
 בזה ובמאספ יאדיר ימס' או יאמר הנגיד

אם יתקבצו שם החסדויות האלה אעפ"י שהם חסדויות גדולות להיות חסד התובות ורב מעשקות אם תביא ואת
המדה הטובה בו ישיבה אותו בצבא ואל יקח סוחר לשטות משפט הוא יאריך ימים ואמר בן להמלה דועמדת לביית
הסוחר ואיפשר שפירש ורב ממריבה ואלו הכנה שהוא חסד התובות שאינו חכם אבל יש לו מדו טובות שהוא מריב
העשק והגורל בראוין אל יעשוהו ואולי בצבא גד כוח יאריך ימים אדם עשוק כיון אסור ועשק עשור שהרב
את הכסף וקוף מעשהו לקבל העשק אל יקוה זה מכת הנזיל עלהם הכל לקוחים לפנות וללך קח מחובו שיחזקל הקרב
ואל שאלו חדרו אל יקוה שם שירחם עליו ואל יתמסר בו אזהבו וישפיו שינצל מאלות עין ואמר יפוסף בפתח הוא כל
ימיו ויפוס ממקום למקום אל ימרחם ואל קדם לו ויהיה עשוק פעול במקום פעול על דרך חץ שחוט לסם הדברים
שענינו לזה ועשוק במקום עשק שם לו עשק דם נפש והוא המרחם את חברו ואניה נפשו עליו עד יום מות
יפוס לעזה שיהיה פרו עשותו ואל יתמסר בו משמים אל יקח הוא בגן עין ותלמידו נגמיש הולך תמים יושב
מצות חזון ומי שהוא עקש בעלולו יעל בלחת כל אם יכלה דוב מן העקשיות שיעשה סוף שיפול בלחת
מקן או ברעם אחת עובר ומדרך אחר אנשים רקים ופחזים להדמות במעשיהם ולל יראה נקניש לו ישנה לס
אל מן העשק שיקף אות איש איש שיעשה מעשיו באמונה או שיאמין באלהיו שיתן טרפו ול יקוה אל למעשה
יקוה רכירות שהם יאלו הכרח באסמיו ובהסך האל למעשה בן בגיל מן בחינה ול יבאח נשם שלא
יהיה נקי מן העשק או יאמר אל יקוה איש אמונות ורכירות אם יקוה אל למעשה לל יקוה לפי שזה דבר מעשהו

הבר פנים. אין טוב למכור פנים במשפט נעמר שחזר שיקבל קדיין נעמר שקוף עט וצריך ונסן למדש אטל על חתכה אחת של לחם יקיה קדיין פשע אם יקחנה בערת שחזר. נבזה לפון לשון מקירות כעו ויבזה את תמרוקיה. האיש שקוף רע שפן ועשן רעה בממון אחרים ומקדיר ונבזה לקבץ ממון בגל ונחמם. חלל דע וק נבזה פניו חלל חסדון מחמת קחמם וקמל שעה ק' בוכיה אדם. איך שלמה חזק הוכחה בזמנו כפי מידה

שראית הערך חמנם מי שיער אחרי לבת אל בית שלמי להופח חמנים לעולם ימצא חן בעיני אלים ואלוהים יתנאקו בעבור זה ויותר ימצא חן בעיניו התיבחה יותר ממנה שיחלק לה לשון כדרי חלקו ולש יופתח או יקיה אחרי שם קתאד וקדור אינה כמי ואיך מופתח אדם שיוסג אחר לם חן ימצא יותר ממנה שיחלקבן בלשון ולש יופתח

ואיפשה שנאמר שלמה קיה משפט עניו שחשכ שלם קטח תכחך שקוף לש יופתח וזה קיה חונן מי שיופח אחרי מותו תכחך חדשות. חן ימצא מלכות שיש להם שטת חלקות שישבחוהו אבל לש ימצא חן מאנשי ישרים שם יכרו שאל לש קטחת תכחך שיוכל אחר לשומרה. או יקיה אחרי כעו באחריות לשון חכמים וקוף כעו שטתה שמופח אדם קוף מקיים שלפם ימצא חן

יותר ממנה לקל לשון שליו מופתח גוול אביו ואמו. ואיך חן פשעל בדבר קוף מופת שאל לקח מלך אחר שאל קוף יורש איתם. קוף דומה בפעולת לשים משחית קוף. רחוב נפש האדם שיש לו נפש רחבה למלאת כל תאוות שרונה לטקס מאווי טרם בא ויין קמקמה. ונסן לפרש רחב לה שיגול לזה ולזה לה שלטת תאוות ולמלאת כריסו וגם יש לו נאוק שרונה כל האנשים לנטה ממעלת קוף יגדק מדון. אבל קטטה נפש ואיך לקח ממון אחרים יקיה שבעדן. או יאלך קטטמי שקוף בעל נפש רחבה והוא מחרהר דיכועם באל המדות קרפנות טטח בלי שיעפן. ראוי שישדף ועשה ממנו דשן שקטטח בגלי צריך שיקו ל מרות טובות בוטח בלם. האדם שקוף טטח במה שיתגדב לם לעשות ולש יכל כל דבריו במשפט קוף כסיל ומתוך כך לא ימלט והאיש שקולך בחכמה בעמלותיו ולא עשה מה שיראה לם בתחלת קטטן קוף ימלט מכל זה. נותן לרש ימי שפותן ממון בדקק לעטל יכא לדי חסדון בסבת קמטתה קהיא פ בגל קדבר קוף יכרבו יא חמנם קמטלס עטש שעשה עצמו כאל איכו דוהקו יכא מירק על עטשו. בקוס רשעם בעת שימשלו קרשעם ויקו שוכטי קארץ ויסהרו האנשים קצניקים. ובאמר קרשעם יגדל קצניקים במעלם. ואיפשה שקרא קרשעם קרחות קממיות. וכשימשל בעף קארס יתקד השכל שקוף עצמות האדם ולש ידאו פפעלותו הטובות. ובעת שיכעס האדם וישעבד אל השכל תתפשטנה קרחות השכליות והראינה פפעלותהם קנכ בדות. ואיפשה שרימו קרשעם קטכבם קמויקים שבתאי ומאדים שבעת ממעלותם צריך קארס שיהר על דרך ערוס דאק דעה ונסתג

לחם יפשע גבר: נבזהל להון איש רע
עין ולא ידע כי חסר יבאנו: מוכיר
אדם אחרי חן ימצא ממחליק לשון:
גוול אביו ואמו ואמר אין פשע חבר
הוא לאיש משחית: רחב נפש יגרה
מדון ובטח על יהוה ידשן: בוטח בלבו
הוא כסיל והלך בהכמה הוא ימלט:
נותן לרש אין מחסור ומעלים עינו
רב מארות: בקום רשעים יסתור
אדם ובאבדם ירבו צדיקים:

איש תוכחות כל איש שצריך תמיד למוסרו ופלא מקשה ערשול ושמע לקול מוסרו ופלאו יסוד נענוש
יקח לו רפואה או יאמר קאיס שקוא מוסר את האשים שישבו מדרס קרעו וקוא נאך דודס ואינן נאך
מקיים שמקשה ערש ואינן מוכח דמק שיוסר אחרים לו תהיה רפואה לשדו ברבות דיקים כל שיקו מושלם
נעם יסמחו כלם כי ידעו של יעשו עול או יקיה דעות מן דב דת מנעול ונמשול דשעם על קעס יקו כל

איש תכחות מקשה ערפת עישר
ואין מרפא ברבות צדיקים ישמר
העם ובמשלרשע יאנהעם : איש
אהב חכמה ישמח אביו ורעה זונות
יאבד דון : מלך במשפט יעמיד ארץ
ואיש תרומות יהרסנה גבר מחליק
על רעהו רשת פורש על פעמי :
בפשע אישרע מוקש צדיק ירון
ושמח : ידע צדיק דין דלים רשע
לא יבין דעת : אנשי לצון יפחו קריה
וחכמים ישיבו אף :

קעם נאחיס והוא כי ארץ נהנה כי דשע
ואיפשר שרמזו דצדיקים לכחות השכלות
שמונן שקס ימשל כל איברי קנף יסמחו
לש שקשה קנף כל יקיה על קטור
שנעניעם אינעם קמלך וקן וכסיל יאנחו
כחות קנף מוטע שפעלותו יפחו א ארץ
קנף וקנפס : איש אורה ודועה וזכות
שמרתי אל קוונות או
שמנהיג אותן שתהייה קוונות תחת קנה
הנהגות ותהייה צדן דו : או יאמר שמונן
ודעיות קוא קונות שקוא דועה עמון
מקוונות מלך במשפט : קמלך
שינה עמון דרך משפט
קוא יעמוד ארצת מלכות על קטור שב
שנעניעם אינעם אס יקיה קמלך לוקח
מקנות מנע אדם או ידים מנע על עמון
קוא יקרוס קעיר נמשקו וז : או יאמר
אנפ שקמלך נמשפט יעמיד ארץ אס קוא

איש תרומות יהרסנה ואיפשר שכתב קמלך שקוא מלך במשפט ונקו קיוסר שירס קמלכות מלכותו קוא
עמיד הארץ שקיא ירושת אבות וחומל על ארצו ומלך שקדימוקו קעס עלהם למלך לוי וז סבה קוא יקרוס
הארץ כמון דב שאינה שלו : גבר מחלק על רעהו קאיס שאינן מוסר דעמו רק קוא דובד אלע דברי חלקות
לו יחשוב שעשה מעשה קטן כי קוא בזה פרס דשת על פעמיו ונערס לו שיכאל כי קוא יקיה סונת
נאולת ואס יוסר ולי יסוב לעשות קדבר קוא : בפשע איש דע דבנת קפסע שיפסע האדם
יטארו דע ודע תואר למוקש אינעם הצדיק של יפסע וידבק בפעולות יתבדך לו יטארו מוקש
אינעם הדבק כי קמלך קמחייבת השמחה : יורע צדיק האדם הצדיק ידע קדין של דלס ודואר
זכותם בדעיהם וקדשע לו ידע מעשיקם כי אס לכך מוכח ואיפשר שקרא הכחות
השכלית דלס ואמר שהאדם האל קוא יודע דיעס וממון מקס וידע כי דיעס קוא למלך וימלכס על כחות קנף
אינעם קדשע קמלך אחר תאוותיו לו יתן אל לב לפתן החכמות שהס דין דלס כלומר חק הכחות השכלית :
אנשי לצון : לצון סס מנחי קעשן בשקל וזון ששון פי לעבות וקטעס אנשי דשעס ולענעס יערסו אנשי קעסר בגלות
ודשעס ויקיה יפחו מנא אשר יפחו דהס או יקיה מנא פח יקוש כלומי יסבט פחו על אנשי קעסר וכל
החכמים בחכמתם ובידעיהם יסקיטו חמת הלענעס או חמת קמושל על קעסר או ישיטו קיאך אחר דעת וסידורו

איש חכם כשפט תאמר מנצח נפשו כחשך יסוף למשפט עם אים אויל וירגו כל מן שיכעס מן שיחזק
 אין לו נחת לא יפא להספיק או לא יקיה נחת להספיק עינו אנשי דמים אנשי דמים יפא להספיק
 תם בעצור שופחם על מעשיהם או בעצור של יתחבר עמקם לעשות כמעשיהם יאמנם האנשים
 בעל יוסר ונזקק יבקאו נפשו כדי לתחבר עמו ולפחד קיימו ויש מפרשים יבקאו נפשו להטיל מיד הרוצחים
 ויש מפרשים יבקאו נפשו נפשו על דרך מנה שאין
 חזק לאשר שבה אחי אל תפרא פאשר
 יבקש את נפשו יבקש את נפשו יבקש את נפשו
 לעסוד ימאן לך הכדמי שיקדבע יקרב
 לך כל רוחו יוצא כסיל כל בעשו או
 כל אשר בלם יוצא כסיל
 בקעו כחו עם חכם ירבה דברים לו יעח
 דבר של יאמר קן קדברים קדרישן על
 קעמן קחור קן דברי אחרים לו ימאן
 אלהים יאמנם חכם לו ירבה דבריו דק
 אחר שישלם הכסיל לפיכך כל רוחו קוח
 יאשר קדוח קחור כלמי יכעשו וישפאן
 מן משפח שאון ימים או יקיה יכחנה
 כמשפח וקחנה באחרית דברי קכסיל
 יאמר טעמו ויכחנה וישפאן משפחה
 או יאמר חכם למפרע יכחנה ויכחנה
 כלמי שישפח את דבריו לחור מושל
 מושל מביש אמו :

כאשר המושל מקשיב ומזין לדברי שקר וכו' כל משרתו רשעם כמקורו שילמדו ממנו עשו וקנה חטאו גדול
 שמי שיעזוב חטאיו את הרשע או יטין שלמה למשרתים העלשים מהם טכב לכת שגג חכבלי וכל אחד מהם
 מושל בכל יום קחיק שום ראשון וקלכנה שום שטוקס ימין חלם כבנו ראשי ימים וכללות נס כן יש ממלאה לכל
 אחד בלל יום ראשון טכב ובלל יום שט דיק ומקסמן כבש חזר ראשי ללות וקרא מושל לטכב המושל בתחלה
 שום ולמושל בתחלה בללה וישפחם לטכב השעות שחיות קוח וחותה קללה פ בכל השעות ימלא כל
 קטכס על הקדר ועם כל זה האדמות שכן לטכב שמתחיל בתחלה שום ובללה וקוח שאמר כשיאדע שקמוסל
 רערל שיקח מן קטכס המוקים שום שבתא ומאדים שאר קטכס קטוכס שישפח עמו במשלות שום
 או בללה לו יוכל לבטל קחוק שורק על המושל אל כל מוקים כמקורו
 משפח הכפל ושרשו תכר עט שבר שקדלות יכברו ויש מפרשים מן תכר קחת אשר קוח קבמוס אים כבד
 שישפח עמו יאמר נש ואים תכבס נפשו לעשות להספיק וקשם מאיר את שש שפחם שיהן להס את
 חלפ בעת מלך שופט חילך בעת שישפט באמת קללה של יטק משפחם בחיותם נשפחים לטכב
 גדולס מהם ממלכת תמן לעד שתחול ברשות קשם על בעצור יוסרו וכל קשם יאקטו
 שבט ותכחת שבט ומיסר שייסר אים את כן ויכא בשבט יתן חכמה בלב הקער וקנער כאשר ישלח אים
 לרעמו ולס יפחמן מכלם אמן בעצור שקחם יושבת בשבת תמיד אומר כן

ברבות רשעים: כאשר ירע רשעם בעולם שפועל רעה לרדיקים פושאים עליהם טבע ושון ורדיקים במלחם יראו מנוי אל הרוא בוס אחיך עטן שמחם: וכעוקו קמק יצמו יראו צ ורדיקים יראו בעצמם במלחם שפועל קדם ושמח לבם: ואסגר כ קטני במלח מלחם חוזר לרדיקים: ולכל ברות קרשעם ירבה טבע ורדיקים יראו עצמם בעטן רע: ש ברות קרשעם תהיה מלחם קרדיקים: יסר בנך: פי בנעדות ויתן לך מנחם: ומעצם לבסך בראו קר חות

ברבות רשעים ירבה פשע ורדיקים
במפלחם יראו: יסר בנך ויעהך ויתן
מעצם לנפשך: באין

חזון יפצע עם ושמר תורה אשרהו:
בדברים לא יסר עבד כי יבין ואין
מענה: חזית איש אין בדריו תקוה:
לכל ממנו: מפנק מנער עבדו
ואחריתו יהיה מנון: איש אף יגרה
מדון ובעל מחרב פשע: גאות אדם
תשפלנו וישפל רוח יתמך כבוד:

חכם ונכון ותהיה טבע כאלו האתלך כל מעצם פועל: וגם לעד וקנתך יהיה עור ברהר ויתן לרמחם ש קוח ימצא סרטך באין חזון: ירע מעצם נפול מנוי: ש פדוע קוח: ויסל לפיות מנוי: והפרע כל עגות כשיענה קעם לל תורה ול אלהי ימית: יהיה פדוע למענה בקימו ווק שהתורה וקחקים וקסינים קן תהיה קאומה ומעלתם ש קיות האדם מישול לפ טבע ולש תאות קוח דבר רע מאד ומי שימור התורה ושמע לקול מוסריו אשר יקו שאחרים יאשרו ברות טובת ברברים לא יסר עבד: קענה מעצם רע

שקוח לא יקבל מוסר בעצם שהדבר דברי רק דרך לעמו בשבט מוסר: ש יפן ויה

קענה המוסר וירע באמת ש לטובת ויפחם קיננחם ואעפ"ל לא יענה אלו ולא יודע לדבריו ולא ישמע למוסריו: חזית איש: חס הרוא חס שיקה נכחל להשיב ולא יתבונן במה שיש לו להשיב לו תקום ממנו טוב: ויתר תקום יש בבקל כשל יקיה חן בדבריו ממנה שיש מנין: או יאמר חס ראית חס שיקה נמחר בדבריו נקום ממנו שיקה כסיל: מפנק מנוער: פרוש מעדן הרעם מעדן מלך תפוקי מלשן: מקמער שם מנוירת נער: ממון שם מעחי קען: וסקל מעטן מלון: פרוש מי שפועל גענעשם לעבדו ונעדות: ומחשלו ומסקהו ומל בשן מלשם נחיס לחריית שקוח גדול יתגשאל על אדושו כאלו קוח בן: ומלח ממון שרשו פון ימן ולעט ולכדי שן וכדי: ויש מפרשים ממון שלט וכן ימן שמו וכן עש יחד וכן כל שן שבמקרא על שם שקבן קס תחת חשו לשלט בבכסין קדיו שן: איש אף יגרה מדון: פרוש מי שקוח בעל אף של יכנס את יצרו יגרה מלחמה בהנקמו מלוישו ובעל חמק ויחא האדם להשחית נפשו ולהזיק לו ולתועה וטנה לפעלה: גאות אדם תשפלנו: גאות של אדם מפאת עדי שפלות וקבעה ומי שקוח שכל רוח ועט: יתמוך כבוד

חולק עם גנב האדם חולק עם קנבז אעפ"י של יגזב הוא הדברים בעצמו הוא שונא נפשו וזקם הוא שמע
הקולות שיקללו האנשים שנגזמיהם הדבר הקול ואומר כך וכך יחול על ראש מי שגנב ממנו
דבר מלע ועל מי שראק או שמע או ידעאס לו יגזר ועס כל זק הוא לו יגזר וקנה אחרי שימעהו הוא יודע שקול
תעסק חושם במקול והוא יגזר מראק שקול שונה נפשו או ירכה נאק שמע בטעם שמעב שישמעו כל זק מי
שיודע עדות בדבר זק וזק חולק לו יגזר
לש שלק חלקו ועבר על קטעם
חרדת אדם קריזק מקרא

מקורם מוקש קעצק

יתן חרדק לדס או יאמר שחרדק

קיערק שיפחד מכל דבר שיעסקו יתן

מוקש על בעלה וזק שרבי חרדק ימית

לס בקרס וגס אס ינא האדם לזש על

כל המקרים שיוכלו לתחדש על דבר ודע

לס ינא האדם לעשות דבר מן הדברים

לעלפ ש אין דבר של יעל עלו ספק

ולפי יקית קיערק לעת רבותקיה חרדק

קוזת מוקש לכסא וגס קוזתו קחכמים

קשקיים שקחרדק שתקיה לדס כן יקרהו

חול ידוע אעפ"י של יקיה מוקש אל אות חול

ומזגש עומד בשווי קנה חרדק

וקמחשבה קמח פועלת בעט ויחול

על חול קהוי רבים מבקשים פ' אהבת המושל ומקשם משפטו של אדם

אס ילך בדרכו יתן חסו בעט

כל רחוי כיון שאמר בעצת י' דרכ אס

או יאמר רבים מבקשים מן המושל שיתנהג

בישטט אס כש רעס וקס חושטם שפעלותם תעצל או תויק ומקשם הוא קמשפטו כש מנה שקול גור

תועבת צדקים קדיקים יתעט כל אס עשק עול וקדשע יתעב כל אס ישר דרך שילך בדרכ ישר

רברי אגור דברי שלמה שאגר את קטנה וקחיה כן פרשקו חכמים קמחא קנבזא

קווי יגזר קנבז שלמה על עצמו בשבט איתחל על שמיר על חכמות למדנות כחף וקבול שרבות

נזים שקוזק של לעשות כן וקוי אמר איתחל איתחל וארעה נשים ולס יסירו לבט ארעה וקבול אסיב את

קעס מדרמק ויחול לעשות ולס אכסל לסיחל על איתחל כיון לבט ישראל על בט ישראל פ בער אכס

מחיש על שמכרת על חכמות בדבר שקנה דאשמיא ינא לרי עצרה ולס למדע חכמה ולס דעת קדושים

קייית יודע שגרעת או קוסטת על דברי משק או יאמר של למד חכמה על דרך החקירה אלס במחנה חלפית

כעלפס הקדושים וילס שאגר קיה חכס גדול כמי שלמה ושס אשו יקה ושלמה אסך דברי חכמות כסטר

וקס דברי נסיה ואין בהם מושל ואיתא ואוכל שימות חכמים ששאלו מאגר דברי חכמה בעטן חלדות קשמים

וקארן וחכמת קאלו וקוי קשיבם פ בער אכס מחיש ולס למדע חכמה על עמק קאלו ודעת קדושי קסמלכס

חולק עם גנב שונא נפשו אלה ישמע
ולא יגיד: חרדת אדם יתן מוקש
ובוטח ביהוה ישגב: רבים מבקשים
פני מושל ומהוה משפט איש: תועבת
צדקים איש עול ותועבת רשע ישר
דרך:

דברי אגור בן יקח המושל נאם הנביא
לא יתא לא לא יתא לא כל: כי בער
אנכי מאיש ולא בנת אדם לי: ולא
למדת חכמה ודעת קדשים אדע:

מי עלה שמים וירד כי נשק מי אסף רוח בחטט פח הכבשן מי צרר מים קפלו תבומות נצט כמו כד תהלת
של משה מי קקיס המשכן שבהקמות נתגסו כל אפסי ארץ כן נדרש בפסיקתא פתח חס
הדע ויך לאיראת לעבור על דבריו כל אמרת אזה נרופה וינוקקת ולס כתב של לטכך וקיה לשקר פן יפח
על פער שעל ידי תסתך אתה בא לדי עטרה וכל שכן אס תגרע ולש קמסט קיח תשובה שמשיב אגור

מי עלה שמים וירד מי אסף רוח
בחרמי צררמים בשמלה מיהקים
כל אפסי ארץ מה שמומה שם בנו
כי תדע: כל אמרת אלוה צרופה
מגן הוא לחוסים בו: אלה ווסף על
דבריו פן יוכח כד ונכזבת:

שתים שאלתי מאתך אל תמנע
ממני בטרם אמות: שוא ודבר בזב
הרהק ממני ראשו עשר אל התן לי
הטריפני לחם חקי: פן אשבע

ואס תאמר כבר היה קודם לטעמים אשר היו מלפניו מנה שס צפו אחרי שתאמר שידעת אותי כלומר דבר
נמנע קודם שימנע אים שיהיה על זה התאחר ולכן פצתה היא לטעם או הענייטס הנעלמים אחר של יוכל האדם
לעמוד עלקס ולחחו הדברים העתידים וקס אמרת יי צרופת ואין צורך להבא עלקס מוטעם למתס ב לא
יחישם וקודם אומרו כל אמרת אלוה ואס נחויק באמרות קס יקים מנג בעדיס פ קודם יתמנגן אל קחוסים ב
אל תוסף אין לו לוסף על דבריו ולחקור בינה של עמ לחקור מן יטא במשפט עממט על
השתלפו לחקור בינה של עמ ואס נאמר פ קודם ית עמ בוק עזים קזמס או יאמר מי עלה
שמים אין לה חכמה לדעת מי קודם שאלה לשמים כל ש ב כח על השמים העלעס לדעת מראיהם ומעשיהם
ולדת על הארץ לדעת העצמות והעליותה ומי יוכל לדעת באי זה עמ יאסף קרוח בחטטו של תמי
בזבת וכאשר ירצה משיב אותה לכל ד שתקיה רעמו ובאי זה עמ יקשור המים בעמס בשמלה ולס נבקע עגן
תחדס וכשירצא פתחם ומוריד הגשם ואין ידוע ועבר מקום פתחתם ובאי זה עמ יקיס קס כל קעות הארץ
של ימוטו מי מקומם קס הקדים והג בעת מה שמונע אס תדע באמת שאמרת אלוה נרופה ונ
שתים שאלתי אל תמנע ממני שאלת קודם שאמות שאלו של אדבר כזמס בשום עמ שיעל לדי ושלל
אקיה עשיר ולק עט אלס במו

פן אשבע' מן אהיה עשיר ואישב מעטשון העולם ואהיה מנחם
אשר אשמע בקולו. וכן אהיה עט ואהיה צב בשבט מרגש ותפשת שם אלהי שאשבע על קרבנה
וכשיצא חסד לפע אהפוש מן ואשבע על האכזריות שבו לשקר כדי להנצל של ימכרונו בגבתי. או יאמר
שמותר עשות אשכח קש' ומצותו לפיות טרוד בנקשת מחיית שן על דרך אסור שן על דרך מוהר. ומותר כך
לש אחר למעטנהא ומצותו דק שאחזיק
שדי שם אלהי בלכדי. ומלת שור האמר
למעטן כופל על עטן אשבע. וכחשת
ואמרתי. ודבר כובעל עטן ותפשת שם
אלהי שאשבע על קרבנה. אל תלשן
עבד. מנבטן קפעתל ומעטיו
לשון רבולות. והפסוק נאמר על מיה
שכתב בתורה אל תסגר עבד אל אדוניו
כן יקלך ואשמית כן יעשך ויקלך אות
העבד בעבד שתסבב חזקו ותאשכח לו
שיחול עלך נזק קללם קהיית קללם
העשה דושם במקול. או יאמר ושמית
סבה שעת כלומר אל תלשן העבד במה
שיחט אל אדוניו כן יקלך מערף אל זה
שתהיה אשם בקמותך לנפשו. מרת
הרבולות ומאכזריות. דור אטו יקל
עשה חסד ארבעה דורות שמתקיים במד
רעות וקם כולם לנהנים. ויש מקם דור שאטו יקל. ואת אמו שקיח ראויק לברכה בגימלת מרמזה ואל בה
לש יבך. דור טהור כלומר יש מין אחר מנבט אדם שקם מחזיקים עצמם בחזקת טהורים ונקיים ועל דרך האמת
כשתדקק בעצמם תמצאם שקם דשעם גמורים של התקן מטידוף מעשיהם ולא עשות טובה. או יאמר
שנראים טהורים מבחוץ. ובקדש ישים אורט לט יקטץ און לו. דור מן רמון עטו וילט בקומה וקופה דרך
נאום ועטפו יכאז למעטן כדרך כל גסי הרוח ומשפלים כל איש עמו וחסידי. דור חרבות יש דור שקם חרבות
שע כל כך קם שפחות כחרב חדה ומאכלות קם סכנים כמו ויקח את המאכלות. ומתלפית קם
השיעם הארוכות שיוצאות לכאן ולכאן. ויש מטרים שקם השיעם קטעניות ושיע קם השיעם קחצמות
לאכל עניים רבה למר שבע אדם אלה בטבעם כטבע האטעם שקם האנשים קימין האנשי. ומתקנים להזיק
בכל ענין ואפן במקום של יקבלו תעלות כמו קענים ואחזונים. לעלוקה שתי בגות. כנכון שעלוקה היא
הארץ קמוצת את קדש ולש תשבע ואמר דרך משל שיש לפ שת
ואומרות לעולם קב קב כמו אדם של תשבע גם כן. ועוד יש דבר אחר שלשי לפם ששלשתם לש תשבעו. ועוד
יש דבר רבוע אשר ענין קם ארבעה וארבעתם לש אימרו קון כלומר יש לפ די וארבעה נפות קסימה שאמר מיד
שאלו ועשר רחס ונ

ח לא

שואל ועוצר רחם • קודיעה קשאל וקוץ קקבר לן ישבע לעולם ממגרים • וכן האשה שערר קש' בעד רחמם
ולן תקבל קקון לן תשבע לעולם מהחיוץ עס איש לתחלתה שיקים לן ורעאנסיס • גם
איפער שקרא חרם קקוץ וקקסד שאל ועצר רחם • וקרא קקסד שאל לפי שמדרס לפסיד קקוץ
וקרא שערר רחם קקוץ לפי שדומק בעמץ קקדק • ואמר פ קקוץ וקקסד לן ישבע לעולם ולן ישפ פערלס פ
קס חוריס חלל לעולם ותקיה קקסד

שואל ועצר רחם ארץ לא • שבעה
מים ואש לא אמרהוץ • עין יחלע
לאבות לבז לקהתאם יקרוה ערב נחל
ויאכלוה בני נשר • שלשה המה נפלאו
ממנו וארבע לא ידעתים:
דרך הנשר בשמים דרך נחש עלי
צור דרך אנה בלב ים ודרך גבר
בעל מח • בן דרך אשה מנאפת אכלה
ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און •
תחת שלושר גזה ארץ ותחת

סבת קקוץ • וקקוץ סבת קקסד •
ארץ לא שבעה מים רמז א קשתמות
קיסודות מוק א
וק שואל סבת קקוץ וקקסד ויסוד
הארץ לן ישבע לעולם מהחיוץ קקד
מן קמס אל קקסד • ואש לן אמרה
קון לן יסוד האש שואל קיסוד קעלן לן
אין (עולם די ויש לן קרנה בעת שיתקך
חל מוחל קקוץ קעלן אל אש • ויש
מפרשים פסוק וק מן קושר עס קפסוקים
של מנאק אמר לעלוק בעבור קקד
קמנעו • שמעו קקסד חותה הארבעה דורו
קאמוריס למנלה קיו פוליס בעולם עעיע
ותלדות ארבעה אשר בסידיס האל כרוע
מנעלס • ועלוק מלס קפכה מנוורת
מנפט מנעק • וקעען קראשון שאל

שירדו אלה הדור קמקל וימותו בלס פתס כעען ומקל ארץ ועמר • ועצר רחם שיעצר קקסד מרי קבטן ולן
ילד • כעען פערר עגר יי בעבור קדור של רוח מן קממאית וקוץ ולן יקיו לן בעס ולן ישאר לן ורעקוץ מלאה
גדול בעולם • וארץ לן שבעה מים של ירד עלה גממס ויבשו קורפס • וקיו קדור אשר רמז עשו נשפס
ומתס ברעב • ואש קיודת מן קממס ותכל קדור קאכל קעעיס • עין תלעב קעען אשר תלעב למעט קאכ
ותגו לקממס קקבס וקקדס בעט אמו • או לעו קאס יקרא פערר נחל ולן יקנה מנעק • ויבא קנשר שואל
קמנע על בעו ויאכלנה ויקנה מנעק קעערב אכרי שנאמר לנע עערב אשר יקראו וכשר רחמץ שנאמר ישאקו
על אברת • שלשה המה נפלאו ממנו • פנעלמו • וארבעה לן ידעו קבכמת לל אס קבכר עמקס דבר
ארבעה • דרך קנשר וקוץ קקין לשאר קעעפות של יעחו רוסס
באור שוכר אחר שיעברס • ולקח קנשר בעבור שגכח לעוף ועלס מן קאדס קדור אשר יעקב • דרך
נחש על קער לן יעקב רוסס קאדס לטון מקוס קעכת וקוץ קקין לכל אחר קעכע חייס קקטס אשר לן
יעא רוסס • ולקח קנשר לשון סבת קאחת לפי שאין דורך ברנלס שפסיד רוסס ברסות כמז בשאר בעל חייס
שעת קיוץ קליכת מנעקלל בלש ישרה שקיא סבה גם כן של זכל קאדס לטון קטנת קעכת • דרך אעמ
בעת שקלך על פק קממס אעל שפסד רוסס גדול אחרים מל אחר שפס יתפסו קממס • ולן ישאר בקס רוסס
וקנה אלס קשלק עעעס אין קכל שיקסס אכל קוונתס כמז שנעלמו קעעעס קאלס מנעק קאדס •

כן מרעע נעלם שקוץ דער רחוק לערר דרך גדי נאשק נאל תמיה בנפול ובאיטומו שפוקס לעלם הענין יקום רחוק לערר לפי שלא יעשה בה דושס יזר אחר שעה ולפי סימך כן דרך אשה מעללת כלומי כחולש קדושים קכורי כן העלם מעשה אשה המעללת שאוכלת לל מעללת ומקנחת פה של מיטה ואחר זה תכל למרר לפי פערות און ומוריעו דוק ש קנשים תכלנה לזות תחת בעלמן בחדר ותכלנה לעלם ומוקן וגם דימוז דוק לעצמם בעלמים תחת שלשי פי בעבור כמו תחת אשר

לפי עבדת אצל שאלש דרים קס שפלות המעלל ראוי קוץ שתרבו קארץ בעבורם לפיותם דער ורובות נאות ועס דער אחר רעע יקו ל שאין מן קראוי שתפסל קארץ דער כזה ואמך על דרך קרחת לשון וקעטן שידנו ויכלאו אנשי קארץ וקוטר אלו קד בעבור שלא היה תליתם ביממלך וכאשר יעצו למעלה גזול מעיראים ומעבדים את אשר תחת ידקס תחת עבר פי קעט על קדוב אסף דוע קטעו וקבץ קמדות המעטות כען קבול וקעטנה ובע שידמין סימלך לשמית מעט תחיק ונכל פ יטעלם נכל קוץ תאר לרס פלע כל אדם שיש לו פלית מדבר דבריו בדשע ובאכזריות ואיו מופל לשום אדם בקטיש

אַרְבַּעַל תּוֹכֵל שְׂאֵת תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְנִכְלָכִי יִשְׁבַּע לָחֶם : תַּחַת שְׁנוּאָה כִּי תִבְעַל וְשִׁפְחָהּ כִּי תִירֶשׁ גְּבֻרָתָהּ : אַרְבַּעַה הֵם קִטְמֵי אֶרֶץ וְדֹמָה חֲכָמִים מִחֲכָמִים : הַנְּמָלִים עִם לֹא עֹצֵם וְיִשְׁמֹר בְּקִיָּין לֶחֶם : שִׁפְנִים עִם לֹא עֹצֵם וְיִשְׁמֹר בְּסֻלְעֵבִיתָם : מֶלֶךְ יֵאָזֵן לְאַרְבָּה וְיִצְא חֵצַן כָּלוֹ : שְׂמֵמֵת בִּידֵים תִּתְּפֹשׁ וְהִיא בְּתִיכֵל מֶלֶךְ : שְׁלֹשָׁה הֵם מִיִּבֵּי צֶעֶד וְאַרְבַּעַה מִיִּבֵּי לֵלֶת :

ולכן דער בלע נאות קוץ שיטעט מקטיע קעלם תחת שנואה קאשק השפואה בעבור מעשים רעים ומדועת קמעטות וכלל המעלל דער מעלל קוץ ויחידו קאשק על זק לקוית דער בלע ראוי ונאות ארבעה הם קטע ארץ פי קטעם גפפס ופחותם שטענאות וגולס בחכמות מכל קטעם קנבראים בארץ וחכמים מחוכמים כלומר חכמים בותי או יאמר שקס חכמים מעצמם כלל קס מחוכמים מואחרים שלמדו מקס הנמלים עם לפעם וקוץ רב מאד אך קיץ בריאה שפלס וקס יגעו ועמלם לבקש מחייתם צינות קקין שיסטיק לפס כל ימי קחורף שפנים עם לפעם חוק ובעבור שיכרו חולשתם ישימו מקומם בעלנים לקסתר שסלשטימן מלך אין לרעה ואעפ שקוץ מין מבועל קחיים קשפלס ואין ל מעביד ילם כלם יחדו כלל קעטו וחובץ פי יבא מואסף ומחוד ומשחית את קשרות ואין כל אדם יכל לעלם מקס שםמית ארטיא ובריה קיץ אורגת וקיץ טנה ביה אשל נמכל מלך ויש מפרשים שקוץ קקין שקיץ חלשת קעטת עם כל וק יש בה מן קעטמה שתפסת מואכל שדיק על דרך בע אדם לפי שאר בעל חיים ומעך כך יתלחו קמלסם שתקיק בחצים שלשה הסה מיטע בעד רוצה לומר שקליכתם טהור ולש רעש או יאמר שקולסם ומעלחיס בגבורתם וקסף עליקם קרעט ועמו קס ארבעה וארבעתם קס מיטע לכת כמו מיטע טעל או לקח לשון קלכק שקוץ לשון יותר מעלם בעבור קרעט שקוץ קמלך

ליש גבור בבהמה. הוא הארי שהוא נצוד בעמרים ונצוד וכל מיני חיות ולא ישוב אחורנית מפני כל צדק ואולם בעבור גבורתו ושהוא לא ירא מפני כל מטיב להכניעו ודוריר מהתס. הוא הכלב

הנזק שפגם ושמנו לעביר בלש ויא שנקרא גלגל והוא קל עגלו ומקור צמדות ודומיו מכל הנקמות והחיות והקטן ראשון לפי הענין עובד קלות ומצין לא העבודה לבטל ועל הצריח וכלאש ובעבור קלות ייטיב

ליש גבור בבהמה ולא ישוב מפני כל
זריר מתנעס או תישולך אלקום
עמו: אם נבלת בהתנשא ואם זמורת
יד לפה: כי מיין חלב יוצא חמאה
ומיין אה יוצא דם ומיין אפים יוציא
ריב:

דברי למואל מלך משה אשר
יסרתו אמו: מה ברי ומה בר בטני
ומה בר נדרי: אל תתן לנשים הילך
ודרכיך למחות מלכין:

יצא דם יותר מדי מין אדם של כעס כשיכעסו שני אנשים זה עם זה. או יצא דם דם שני מחרון
אף יקדו: באדם דם נקי ומקטיל האף לדבר עברה והחלב למחשבת של מצה ומזון אמרו דל מצה עדרת מצה
דברי למואל מלך. אימר שאל המעלה אשר יוצר קס דברים נאמרו על למואל לא שחכם למואל רק המעלה
האלה קס המעלה אשר יסרתו אימו דם. וקטן שהוא שלמה ונקרא כן בעבור שקלך נדרת האל
ושמר מעשרת ובעד חת ויהיה למואל מלה אחת עומדת במקום למן אל כמן ידמו למועצת ואמר שאלה
המעלה שניאמרו על שלמה היה נבואה ותכחה אשר קוטחת אימו בראותה ש לב ודעת למרבות לו נשים
מה ברי ומה בר בטני. מה זה קדבר אשר אתה עשה בצ ומה זה אשר תעשה אתה שיצאת מבטח וחדות
עליוך את כל החרדה קוואת ומה זה אשר אתה עשה קבן אשר נדרת בעטך
לא לשים חמה ומה נדרים אס יתן לי קסס בן חכם אעשה כך וכך כדרך הנשים ואחשוב שרמזו לנדר שגדל לה דוד
שיתן לו המלכה ש בן אימר לו בעת פמירת והיא גב ערם לדוד של תשכב עמו עד שידור לו שחות קבן ימלך.
וקומר לו קד דברים ששפס ראוי לו לקבל תכחתם. הא בשל האדמות שיש לה עלו שהוא בן ומחוייב לעשו רענה
במצב הטורח הנזול שסבלה בחיות בבטנה ודחקה עצמה בהנהגתה לחיות צדור ומלובן במיכל ונמשלתו שמיש
בשק חדש האחרות שהוא טוב על כמן שאלו של נשי דוד משתעבדו איין נאות בעד לשמש והיא דחקה עצמה בן
חדשים כן שיהיה מלובן ולכן קוטרם בלשן כן. גבטיל האקנה שאקט עד שערך מה שערך אל תתן חילך
ממנוך או כתר. למחות מלובן. א יתן דרכך מקלובן ושיי קמתקוכו למחות ממלכס ואת ענתם ולעקור ענתם.

לכת ומלך אלקום הוא המלך של יקום
אחר לחיות שוק לפעלות וכשחין אדם קס
לפס עמו ייטיב בענין ומלת אל כמן לו
ואפשר שקעטיס האל הכוכבי קס רמן
אל עטיס בטלס לא התדרכה אמתתם
אם נבלת פעל עומד מנוי נבל פי אס
רשעת כעעל כאשר התנשא
לפעל גדול או אפי על בניחשבתך
למעשה ולחיוק במדת קנאות ולחיוק ל
לטרך שס ידך כגד שך באדם שחושב
מחשבה לב ומתענין עם עצמו כי מיין
חלב שס מנשי קשן מנו שותת
מנצת למען תמוצו ונמצא ג שרשים עמון
מיין מנה כן ואמר עבין המלכה כחלב
ידוע הוא ש בקקשת החלב בתך קמור
בחוזק תא קממחא וממנצת בקקשת
קדיא וכן מיין אף שעל ידי מיין החוטם

אל למלכים פ' לא יאותו אל המדות למלכס סקן צריכס להנהיג אנשי מלכותס ולא יאות המלכס לפרדות שתית
קיון ולכוננס אי שר כל ולכוננס לא יאות לפרדות בשתית השכר ויקיח אי צמקוס קוק המדות אין
קמו אי כסד שעטס אין כסד או יאמר ולכוננס לא יאות לפש אחר שכר ולומר אינה קוץ השכר ויקיח אי כמון אי ככל
אחר פן ישתה כלמטן המלך או קדון שקוץ צריך להנהיג אנשי מלכות בדעת ונחממה ישתה לכו ויעטר
גטל ומתוך כך ישכח מחוקק כלמי שכח

לא

דין מפרש ומחוקק בעדק וחקי מלכות
וחקוקי הדיוטס מחקק לסס קטנוס—
העשוי להנהיג מידות ומתוך שיכח זה
ישנה דין כל בע שעט שיתחייב אותס כשקס
וכאן וקרא לול קעס בע שעט רגו
לשכר כמון נלכד פ' לא נעצא

פעול מימנו והטעם תבן שכר אל האונד
האדם הנפחד בכל פעמיט ונח מימקומו
לכודלות ויין למדי נפש קס העשירי—
שירדו מ: כשיקס שיש להס מדינות לכ
יותר מימי שקיט עט כל ימנו ויין ישמח לבב
אסו יישתה רישו שס מעי קעטן
מגוירת קן תערס פ' תאמר אדוס
כשסו ונמצאו שלס שרסיס בעטן אחר
ריס כשס ירס ישתה קעט מן קיון וישכח
שעטו וינעש ועמלו ל' חסר עט כל זמן

אל למלכים למואלאל למלכים יתו
יין ולרוזנס או ישכר פן ישתה וישכח
מחקק וישנה דין כל בני ענ : תנו
ישכר לאובד יין למרינפש : ישתה
וישכח רישו ועמלו לאיזכר עוד :
פתח פיד לאלס אל דין כל בני חלון :
פתח פיד נשפט יד קודין ענ ואביון :

אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינס
מברה :

סקיון ויקי בקדס פ' קוץ ישמח לס ולזק צריך שתקיה שתית קיון המידות כדי שתקיה שכתה קדס והעמל
תמידות פתח פיד מעט על קדיון אס תרא ארס צדיק בדים ומחמית בעל ריט יקלל דבריו וטעפותו ישתח פו
ויחוק דריו וכן שתח פך אל דין כל בע חלוק כלומי יקיה מיגמית טען לראות דין כל בע עולס וקרא בע העל
קוק בע חלוק בעטור שטקד יציעו ויחלע (ערכימוללו וישאו וקוץ על דרך שקוראים קחכמים קעולס קוק על—
התעורר כמון עולס קקויה ופסד פתח פיד כל מה שקוקדו שכתה ונעטין דין אנשי מלכות כונס קיח
שתשפט אותס מיספטו אמת לא שתשפט
אל עט ואביון ותציא אור משפטס או יקיה דין פעל וקוץ צוי מעי קעטן מבטן קטנל יקיה עטיס ודון דין עט
ואביון אשת חיל בעטור שראק שלמס שקשים דעק קלות וקנה קטו אלת לבס ובמעט ימצא ארס בקן שתה
שתמיעה חכמות כמון שאמר אשה בכל אלה יאמצאות קעלה חכמה הנמצאת ואמר אשת חיל מי
ימצא פ' קוץ כמעט דבר נמצע ולא תמצא פ' אס בעת מן קעטס על צד הדורות ורחוק ממשעס מברה פ' קעיע
וערכה יותר רחוק קוץ שיבע האדם אל זה המסחר ואל זה השכרות מן ונתת מכרס מהגעת האדם למצא
קטנעס רוצה לומר יותר קרוב ימצא האדם קטנעס עס רוחק מציאותס מימס שימצא אשה שתקיה אשת חיל
ועיניה קוץ שימצאו בק כל התארים שיופר אחר זה וקוץ שיבטח בק לב בעלה ואל ל' יחסר

בטח בה' פ' לעשות כל צרכי קצת ול' יירא כן תזנח תחשבו ול' ייחבר שאל מן קצת ויחיה שאל כמון נכחי קצת
ותבטיחו כמון ואת כל שאלה תקטן ורבים באל' יאמר שאל תפור ממון בעצור שומן בטחון זה וגם
שקיא בטענותיה תמנע כל הצריך לבטל ער שבעל לא יחבר דבר מכל הצריך לו גמלתו טוב אלעל שבעל
יכעס עליו בעת מן קצתם ויזיק לה לא תגמלו דע בעצור זה רק תרחוק בעמדות לעשות רצון

בטח בה' לב בעלה ושלל לא יחבר :
גמלתו טוב ולא דע כלמי חיה :
דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ
כפיה היתה באניות סוחר ממרחק
תביא לחמה ותקם בעוד לילה ותתן
טרף לביתה והק לערעה : זממרה
שדה ותקרהו מפרי כפיה נטע כרם :
חגרה בעוז מתנה ותאמץ זרעתה :
טעמה כי טובס חרה לא יכבה כלילנה :
ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכר פלך

ולפרטת קטיטו ומשניות טובה תחת רע
ול' תעשה וק טעם יחת או שמים אלא
התנחל בוק קדוך כל ימי חייך ומנע
התמנע וז' ראוי שתקרא אשת חיל ואחשכ
שאמר כל ימי חייך ואל' כל ימי חייך להודיע
שאפי אחרי מותי היא תגמלו טוב שלא
לעשות דבר שתחלל כבוד בעל כל ימי
חייך עז יס מותה דרשה צמר יאמר
סוחרת ומקשת מנעלה
או לשוחרים שיבאו לה קצמר וקטשמים
והיא עשה מים המלכות כמון קטויה
וקארינה בחפץ גדול בעשה ובאק מלת
כעש בחסרון שת או יאמר ותעש חפץ
בעשה ובא על דרך שלח באל' מקדשך
שעטינו שלח אש בעקדשך היתה
באניות כמון שקיאות
יבאו בהם הסחורות וממנויות

מאריך מרחקים כן ואת האשה ממרחק תבא למקד והענין שקיא לא תדווח עם האוכנס בעצרה בלד רק קיא
משתדלת וכל עם הרחוקים גם תשלם מלכות ידיה למקד בעיקר ומות קידועי לה שם נמכרות שם ביקר או יאמר שאם
לא תמנע הענינים קצרי' לה ומנויותה בעצרה או קדוך למקדומה היא תשתדל להבאס מן המקדומות הרחוקים
ותקם תקום משענה צמח עלות קשחר וקיא מותפת טורף ומזון לבט ביתה קס קילים הקטעם קצרי'ם מיד
המחלל ומותפת חק לפעדותה הראויות לעשות מלכות מותפת לכל אחת מקן חקס כש שיער שכלה וכש
כחז במלכות י' זממה אס עלה במחשבתה לקמות שדה במה שקיא הראוי בעצלה ידיה קיא תקשו ואפי' נטיעת
שקיא דבר קשה לרוב מקדא' שיוציא זה האדם קיא לרוב חריצתה ממה שקדויה בעשה נטעה כרם
חגרה לפי שדרך האדם הדונה לעשות ענינים בזריזות יחבר מיתו ואז ימנע עצמה מוכן וזרע לכל הצריך באומרו
אזור על כגד חלצר ואמר שהאשה שקיא על זה קדא' קיא תאזור אזורך בבטרה וזרועותיה יקו אמצים
וחוקים לעשות קצריך בעמה כ' טובס חרה לשון עצה כמון וטעם וקטם יקח יעצה עם עצמה או מן טעמו ודאו
בעצור שטעמה שקמסחר שקיא מנשתלת כ' טוב או קשד' או כרס שלקח בוס וכללה
משתדלת עם שתפרע דמי קצתי' ידיה כשור קוא קעץ קקטן שטות כ' ופלך קעץ קגדול ששמיד כ'
מק ש' איון טווי' וש' אומרים שפלך קוא פשוט ופשוט קושויו קמכשיר את הפלך לשוות י ק

כִּפְּהַּ פֶּרֶשֶׁה לַעֲנִי וְיָדֶיהָ שְׁלַחָה לֹא כִּיּוֹן:
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֹג כִּי כָל בֵּיתָהּ
לְבוֹשֵׁי שָׁנִים: מִרְבָּרִים עֲשֵׂתָהּ לֵה שֵׁשׁ
וְאַרְנָמָן לְבוֹשָׁה: נֹדַע בְּשַׁעֲרֵי סִבְעָלָה
בְּשִׁבְתֹּעַס זִקְנֵי אֶרֶץ: סִדְרִין עֲשֵׂתָהּ
וְתַמְכֹּר וְחִזּוֹר נִתְּנָה לְכַנְעֵנִי: עֵז וְהִדְר
לְבוֹשָׁה וְתִשְׁחֹק לְיוֹם אַחֲרוֹן : פִּיָּה
פִּתְחָה בְּחֶכְמָה וְתוֹרַת חֹסֶד עַל
לְשׁוֹנָה: צוּפִיָּה חֵלְכֹת בֵּיתָהּ וּלְרָחֵם
עֲצָלוֹת לֹא תֹאכֹל:

[illegible]

קמו בניה • האשק שקיף אשת חיל לא יקרה לה מן שיקרה לגשים הפחותות שלכות מדותיהם אשלו בנה
ובעלם שקס עצם מעצמיה ובשר מבשרה לא יוכלו להתאפק של יספרו בצמיתה רק זאת שקיף
אשת חיל בנה קס מאשרים אותה כלומר שיותו שקיף קמאשרת שבאשים • ובעלם גם כן קיף מקללם למעט
מדותיהם • או יאמר שבנה וקס יוצא חלבה יקין טובים דומים לה ולא יקיה אחד מקס מן שיביש בט אמו בפעולתו

ואמרו ויאשרוהו כל כשיגדלו בנה לפועם
מדותיהם וטוב שכל יורו על קיות
אמנם מאשרת שבגשים לפע שקבן פוזר
מדם קאס וכשיקיה קבן טוב יורק עג
קאס שקיף ממנו טוב וכשיקיה קבן רע
יורק ע ממנו אמו רע על קרוב • רבות
בנות • חיל כמיו וישראל עשק

פ

קמו

בנה ויאשרוה

בעלה ויהללה רבות

בנות עשו חיל ואת עלת

על כלנה: שקר החן והכלה יפי

אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו

לה מפר ידיה ויהללה בשערים

מעשיה:

סבום פסוק ירספר משלי

תשע מאות וחמשה עשר וסימן יח

חיל וקו השבח שיטחוק בנה
ובעלם רבות בנות קס ממנו ורבות
ואת עלת בגדול ובריות על כלמהקא
בוססת כמיו אותה בחכמה ישקר החן
ועד יאמרו במהללם פ חן
האשק על רוב יופת מקוללת אס' יקין
מעשיה יפס ותקיה בה יראת יי' אך האש
הזאת וקדומה לה במדותיה שקיף אשר
חיל ויש בה יראת יי' קיף תתהלל כלומר
קיף ראיה שיהללם בנה אדם • או יאמר

שקר חן וקבל קיוש כלומר יאמרו בנה ובעלם האשק הזאת אשר אמן מספרים מקללם אשק שקיף פאשת חן
ויש בה מן קיוש מה שראוי שהקרא בעברה יפה שקר הוא זה חן וזה קיוש כלומר הכל קוף ולא נשבח אותה
בעבור זה אל בעבור מה שקבע מיראת קס יתבדך והוא אמרו אשה יראת יי' קיף תתהלל בעבור מה שיש בה
מיראת יי' קיף ראיה לה • או יאמר שקר חן כלומר אינו דבר של כלום חן וקיוש שיש בה בעדך מה שיש
בה מיראת קס יתבדך או יקיה אמרו אשה יראת יי' קיף תתהלל כלומר האשק שקיף יראת קיף תתהלל בעבור
כלומר קיף עשק מעשים שבטובים יקללם וכללו קיף מתהלל בעצמה • תנו לה מפר ידיה • אחר
שחזר האשק שקיף אשת חיל אשר כל קתארים שצריכה שתתהלל בהם
שיהללם בנה ובעלם יאמר מחבר קסטר לבעלם ולבנה תנו לה מפרי ידיה שקיף קשתהלל זה קהלות
הגדול ואספת מפועם קימדות מה שאספה וקבעה מן קהון מה שקבעה תנו גם אתם לה מפרי ידיה • כלומר
תגמלו גם אתם חסד לה כש מה שיחייב טוב שכלם ופועם מדותיה • או יאמר עשו אותה חסד וכבוד פ קבל
הוא מה שקבתה בעמל ידיה • ויהללם בשערים • כלומר אינה צריכה מעתה שתתהלל קיף או שיהללה
האנשים רק מעשיהם קטובים קס קס שיהללם ויורק על קיותה מקוללת וכללו קמעשים קס ידברו • ותנו
לה • קיף קתיה בעבור כעמל תנו לה להיכס כבוד • כללם בדרך רחמנא דסייען מריש ספרא ועד כסן

שאל יפסד 4
אלא כפס
1135/6

